

මජ්ඣිමනිකායෙ

මජ්ඣිමපණ්ණාසකපිටක

ධම්මවිචය

පටුන

1. ගහපතිවග්ගො	1
1. කන්දරකසුත්තවග්ගො	1
2. අට්ඨකනාගරසුත්තවග්ගො	5
3. සෙබ්බසුත්තවග්ගො	8
4. පොතලියසුත්තවග්ගො	16
කාමාදීනවකථාවග්ගො	19
5. ජීවකසුත්තවග්ගො	20
6. උපාලියුත්තවග්ගො	22
7. කුක්කුරවතිකසුත්තවග්ගො	36
8. අභයරාජකුමාරසුත්තවග්ගො	39
9. බහුවෙදනියසුත්තවග්ගො	41
10. අපණ්ණකසුත්තවග්ගො	42
2. භික්ඛුවග්ගො	49
1. අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවග්ගො	49
2. මහාරාහුලොවාදසුත්තවග්ගො	51
3. චූළමාලුකාසුත්තවග්ගො	53
4. මහාමාලුකාසුත්තවග්ගො	55
5. හද්දාලියුත්තවග්ගො	58
6. ලට්ඨකිකොපමසුත්තවග්ගො	62
7. වාතුමසුත්තවග්ගො	65
8. නළකපානසුත්තවග්ගො	67
9. ගොලියානියසුත්තවග්ගො	68
10. කීටාගිරියුත්තවග්ගො	69
3. පරිබ්බාජකවග්ගො	76
1. තෙව්ඡ්ඡවච්ඡසුත්තවග්ගො	76
2. අග්ගිවච්ඡසුත්තවග්ගො	77
3. මහාවච්ඡසුත්තවග්ගො	79
4. දීඝනබ්බසුත්තවග්ගො	81
5. මාගණ්ඨියසුත්තවග්ගො	85

6. සන්දකසුත්තවණ්ණනා	89
7. මහාසකුලලාගිසුත්තවණ්ණනා	93
8. සමණමුණ්ඩිකාපුත්තසුත්තවණ්ණනා	105
9. චූළසකුලලාගිසුත්තවණ්ණනා	108
10. වෙබ්බසසුත්තවණ්ණනා	110
4. රාජවග්ගවණ්ණනා	112
1. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා	112
2. රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනා	115
3. මසදෙවසුත්තවණ්ණනා	122
4. මධුරසුත්තවණ්ණනා	125
5. බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා	126
6. අඛිගුලිමාලසුත්තවණ්ණනා	128
7. පියජාතිකසුත්තවණ්ණනා	133
8. බාහිතිකසුත්තවණ්ණනා	133
9. ධම්මවෙනියසුත්තවණ්ණනා	134
10. කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනා	135
5. බ්‍රාහ්මණවග්ගො	138
1. බ්‍රහ්මායුසුත්තවණ්ණනා	138
2. සෙලසුත්තවණ්ණනා	151
3. අස්සලායනසුත්තවණ්ණනා	154
4. සොටමුඛසුත්තවණ්ණනා	156
5. වඩ්ඪිසුත්තවණ්ණනා	157
6. එසුකාරීසුත්තවණ්ණනා	162
7. ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනා	163
8. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා	164
9. සුභසුත්තවණ්ණනා	170
10. සඬගාරවසුත්තවණ්ණනා	173

“ධම්මා සුතා ධාතා චච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සුත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී
(මෙම සංග්‍රහය භික්ඛු වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ

මජ්ඣිමපණ්ණාසට්ඨකා

1. ගහපතිවග්ගො

1. කන්දරකසුත්තවණ්ණනා

1. ආරාමපොක්කරණීආදීසුති ආරාමපොක්කරණීඋය්‍යානවෙතියට්ඨානාදීසු. උස්සන්තාති බහුලා. අසොකකණ්ණිකාරකොවිලාරකුම්භිරාජරුක්ඛෙහි සම්මිස්සනාය තං වම්පකවනං නීලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපටිමණ්ඩිතන්ති දට්ඨබ්බං, න වම්පකරුක්ඛානංයෙව නීලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමනායාති වදන්ති. භගවා කුසුමගන්ධසුගන්ධෙ වම්පකවනෙ විහරතීති ඉමිනා න මාපනකාලෙ එව තස්මිං නගරෙ වම්පකරුක්ඛා උස්සන්තා, අථ ඛො අපරභාගෙහි දස්සෙති. “පඤ්චසතමත්තෙහි අඛිඨතෙළසෙහි”ති එවං අදස්සිතපරිච්ඡේදෙන. භත්ථිනො වාරෙති සික්ඛාපෙතීති භත්ථාවරියො භත්ථිනං සික්ඛාපකො, තස්ස පුත්තොති ආහ “භත්ථාවරියස්ස පුත්තො”ති. තදා භගවා තෙසං පසාදජනනත්ථං අත්තනො බුද්ධානුභාවං අනිගුහිත්වාච නිසින්තොති දස්සෙත්තො “ඡබ්බණ්ණානං සනබුද්ධරස්මින”න්තිආදිමාහ. භගවතො චෙව ගාරවෙනාති භගවතො ගරුභාවෙන, භගවති ගාරවෙනාති වා පායො.

නිව්චං න භොතීති අභිණ්හං න භොති, කදාවිදෙව භොතීති අත්ථො. අභිණ්හනිව්චතා හි ඉධ අධිජ්ජෙතා, න කුට්ටියනිව්චතා. ලොකෙ කිඤ්චි විම්භයාවහං දිස්වා භත්ථවිකාරමිපි කරොන්ති, අඛිගුලිං වා චොටයන්ති, තං සන්ධාය වුත්තං “අච්ඡරං පහරිතුං යුත්ත”න්ති. අභූතපුබ්බං භූතන්ති අයං නිරුත්තිතයො යෙභුය්‍යාන උපාදාය රුළුභිවසෙන වුත්තොති වෙදිතබ්බො. තථා හි පාළියං “යෙපි තෙ, භො ගොතම, අහෙසුං අතීතමද්ධාන”න්තිආදි වුත්තං, කිඤ්චි අකත්තබ්බමිපි කරියමානං දුක්කරභාවෙන විම්භයාවහං භොති, තථා කිඤ්චි කත්තබ්බං, පුරිමං ගරභච්ඡරියං, පච්ඡිමං පසංසච්ඡරියං, තදුභයං සුත්තපදසො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.

සම්මා පටිපාදිතොති සම්මාපටිපදායං යපිතො. එසා පටිපදා පරමාති එතපරමං, භාවනපුංසකනිද්දෙසොයං යථා “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”ති (අ. නි. 4.70). අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – භගවා භික්ඛුසඬ්ඨො පටිපදාය තුම්භෙහි පටිපාදිතො, අතීතෙපි කාලෙ බුද්ධා එතපරමංයෙව භික්ඛුසඬ්ඨං සම්මා පටිපාදෙසුං, අනාගතෙපි කාලෙ එතපරමංයෙව භික්ඛුසඬ්ඨං සම්මා පටිපාදෙස්සන්තීති පරිබ්බාජකො නයග්ගාහෙන දිට්ඨොන අදිට්ඨං අනුමිතන්තො සබ්බෙසමිපි බුද්ධානං සාසනෙ සඬ්ඨසුප්පටිපත්තිං මජ්ඣෙ භින්නසුවණ්ණං විය සමසමං කත්වා

දස්සෙති, එවං දස්සෙන්නො ව තෙසං සුධම්මතඤ්ච තථා දස්සෙති එවාති වෙදිතඛ්ඛො, බුද්ධසුබුද්ධතා පන තෙසං සරූපෙනෙව දස්සිතාති. න ඉතො භියොයාති ඉමිනා පාළියං එතපරමංයෙවාති අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙති සීලපදට්ඨානත්තා සමාධිස්ස, සමාධිපදට්ඨානත්තා ව පඤ්ඤාය සීලෙපි ව අභිසමාවාරිකපුබ්බකත්තා ආදිබ්‍රහ්මවරියකස්ස චුත්තං “ආභිසමාවාරිකවත්තං ආදිං කත්වා”ති.

2. පුච්ඡානුසන්ධිආදීසු අනන්තොගධත්තා “පාටිච්ඤ්ඤා අනුසන්ධි”ති වත්වා තමෙවත්ථං පාකටං කාතුං “භගවා කීරා”තිආදි චුත්තං. උපසන්තකාරණන්ති උපසන්තභාවකාරණං. තඤ්ඤි අරියානංයෙව විසයො, තත්ථාපි ව බුද්ධානං එව අනවසෙසතො විසයොති ඉමමත්ථං බාතිරෙකතො අන්වයතො ව දස්සෙතුං න භි ත්වත්තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඤාතත්ථවරියා කාකජාතකාදිවසෙන වෙදිතඛ්ඛො, ලොකත්ථවරියා තංතංපාරමිපුරණවසෙන, බුද්ධත්ථවරියා මහාබොධිජාතකාදිවසෙන. අභිජරියං භො ගොතමාතිආදිනා කන්දරකෙන කතං පසාදපවෙදනං දස්සෙති.

යෙපි තෙතිආදිනා තෙන චුත්තමත්ථං පච්චනුභාසන්නෙන භගවතා සම්පට්ච්ඡිතන්ති වරිතත්තා ආහ – “සන්ති භි කන්දරකාති අයම්පි පාටියෙක්ඤා අනුසන්ධි”ති. යො භි කන්දරකෙන භික්ඛුසඤ්ඤාසස්ස උපසන්තභාවො කිත්තිතො, තං විහජිත්වා දස්සෙන්නොපි තෙන අපුච්ඡිතොයෙව අත්තතො අජ්ඣාසයෙන භගවා “සන්ති භි”තිආදිනා දෙසනං ආරභී. තෙනාහ “භගවතො කීර එතදභොසී” තිආදි. කප්පෙත්වාති අඤ්ඤථා සන්තමෙව අත්තානං අඤ්ඤථා විධාය. පකප්පෙත්වාති සනිදස්සනවසෙන ගහෙත්වා. තෙනාහ “කුභකභාවෙනා”තිආදි. පටිපදං පුරයමානාති කාමං අවිසෙසෙන සෙක්ඛා චුච්චන්ති, තෙ පන අධිගතමග්ගවසෙන “පුරයමානා”ති න වත්තඛ්ඛො කිච්චස්ස නිට්ඨිතත්තා. මග්ගො භි එකචිත්තක්ඛණිකොති ආහ “උපරිමග්ගස්ස විපස්සනාය උපසන්තා”ති. ඉතො මුත්තාති මග්ගෙනාගතූපසමතො මුත්තා. කල්‍යාණපුපුජ්ජනෙ සන්ධාය වදති. තෙනාහ “චතුභි සතිපට්ඨානෙහි උපසන්තා”ති.

සතතසීලාති අවිච්ඡින්නසීලා. සාතිසයො භි එතෙසං සීලස්ස අඛණ්ඩාදිභාවො. සුපරිසුද්ධසීලතාවසෙන සන්තතා චුත්ති එතෙසන්ති සන්තතචුත්තිතොති ආහ “තස්සෙව වෙච්චන”න්ති. එවං සීලචුත්තිවසෙන “සන්තතචුත්තිතො”ති පදස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි ජීවිතචුත්තිවසෙන දස්සෙන්නො “සන්තතජීවිකාවාති අත්ථො”ති ආහ. සාසනස්ස ජීවිතචුත්ති සීලසන්නිස්සිතා එවාති ආහ “තස්මි”න්තිආදි.

නිපයති විසොසෙති රාගාදිසංකිලෙසං, තතො වා අත්තානං නිපාතීති නිපකො, පඤ්ඤවාතෙනාහ . “පඤ්ඤවත්තො.ති” පඤ්ඤාය යත්වා

ජීවිකාකප්පනං නාම බුද්ධපටිකුට්ඨමිව්ඡාජීවං පහාය සම්මාජීවෙන ජීවනන්ති
 තං දස්සෙන්නො “යථා එකච්චොබ්බංතබ්බං යං චත්තත් .තිආදිමාහ”, තං
 විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි .1.14) තංසංචණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි .මහාටි .1.14)
 චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බංරථවිනීතපටිපදාදයො තෙ .සු තෙසු සුත්තෙසු
 චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බාඉතො . අඤ්ඤත්ථ මහාගොපාලකසුත්තාදීසු .ම)
 .නි1.346 ආදයොධානා කටීතාතිතරසතිපට්ලොකුත් (ආහ - “ඉධ පන
 ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා සතිපට්ඨානා කටීතාති”, සතිපට්ඨානසුත්තෙපි
 .නි .දී)2.373-374; ම .නි .1.106 ආදයො(වොමිස්සකාව කටීතාති.
 එත්තකෙනාති එත්තකාය දෙසනාය.

3. කාරකභාවන්ති පටිපත්තියං පටිපජ්ජනකභාවං. මයම්පි නාම ගිහී
 බහුකිච්චා සමානා කාලෙන කාලං සතිපට්ඨානෙසු සුප්පතිට්ඨිතචිත්තා
 විහරාම, කිමඬිගං පන විවෙකවාසිනොති අත්තනො කාරකභාවං
 පවෙදෙන්නො එවං හික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච උක්ඛිපති. තෙනාහ “අයඤ්ඤත්ථ
 අධිජ්ජායො”තිආදි. නානාරම්මණෙසු අපරාපරං උප්පජ්ජමානානං
 රාගාදිකිලෙසානං සනජට්ඨසඬ්ඨාතාකාරෙන පවත්ති කිලෙසගහනෙන
 ගහනතා, තෙනාහ “අත්තො ජටා බහි ජටා, ජටාය ජටිතා පජා”ති (සං. නි.
 1.23, 192). මනුස්සානං අජ්ඣාසයගහණෙන සාධෙය්‍යම්පිති දස්සෙන්නො
 ආහ “කසට්ඨාසාධෙය්‍යසුපි එසෙව නයො”ති. යථා සජ්ජිමධුචාණිතාදීසු
 කචචරහාවො, සො කසට්ඨාති චුච්චති, එවං සන්තානෙ අපරිසුද්ධො
 සංකිලෙසහාවො කසට්ඨාති ආහ “අපරිසුද්ධට්ඨෙයන කසට්ඨාති”ති. අත්තති
 අසන්තගුණසම්භාවනං කෙරාටියට්ඨො. ජානාතීති “ඉදං අහිතං න
 සෙවිතබ්බං, ඉදං හිතං සෙවිතබ්බං”න්ති විචාරෙති දෙසෙති. විචාරණත්ථොපි
 හි හොති ජානාති-සද්දො යථා “ආයස්මා ජානාති”ති. සබ්බාපි...පෙ....
 අධිජ්ජෙතා “පසුපාලකා”තිආදීසු විය. ඉධ අත්තර-සද්දො
 “විජ්ජන්තරිකායා”තිආදීසු (ම. නි. 2.149) විය බණ්ණත්ථොති ආහ
 “යත්තකෙන බණ්ණනා”ති. තෙනාති හත්ථිනා. තාතීති සාධෙය්‍යාදීති.

අත්ථතො කායචිත්තඥානපටිපක්ඛණාච ලොහසහගතචිත්තඥාපදස්ස
 පවත්තිආකාරවිසෙසාති තාති පවත්තිආකාරෙන දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි
 චුත්තං. තත්ථ යස්සාති පාණහුතස්ස අස්සස්ස වා හත්ථිනො වා. යස්සාමිති
 තත්ථෙව සජ්ජට්ඨයෙ යානෙ ගන්ත්වා යස්සාමිති න හොති. ඉමස්ස
 සාධෙය්‍යතාය පාකට්ඨකරණං වඤ්චනාධිජ්ජායභාවතො. තථා හි චතුසු
 යානෙසු “වඤ්චෙත්ථා” ඉච්චෙව චුත්තං, නිගුහන්නො පන තත්ථෙව
 ගන්ත්වා තිට්ඨෙය්‍ය. එස නයො සෙසෙසුපි. පටිමග්ගං ආරොහිතුකාමස්සාති
 ආගතමග්ගමෙව නිවත්තිත්වා ගන්තුකාමස්ස. ලෙණ්ඩවිස්සජ්ජනාදීසු
 කාලන්තරාපෙක්ඛාභාවං “තථා”ති ඉමිනා උපසංහරති.

අත්තොජාතකාති අත්තනො දාසියා කුච්ඡිමිහි ජාතා. ධනක්කිතාති ධනං
 දත්වා දාසභාවෙන ගහිතා. කරමරාතීතාති දාසභාවෙන කරමරග්ගාහගහිතා.

දාසඛ්‍යන්ති දාසභාවං. පෙස්සාති අදාසා එව හුත්වා වෙය්‍යාවච්චකරා. ඉමං විස්සජ්ජේත්වාති ඉමං අත්තනො හත්ථගතං විස්සජ්ජේත්වා. ඉමං ගණ්හන්තාති ඉමං තස්ස හත්ථගතං ගණ්හන්තා. සම්මුඛතො අඤ්ඤථා පරම්මුඛකාලෙ කායවාසාසම්මුදාචාරදස්සනෙනෙව චිත්තස්ස නෙසං අඤ්ඤථා ධීතභාවො නිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

4. අයමපි පාටියෙක්කො අනුසන්ධිති එත්ථාපි අනන්තරෙ වුත්තනයෙනෙව අනුසන්ධියොජනා වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “අයඤ්ඨි”තිආදි. චතුත්ථො හිතපට්පදං පටිපන්නොති යොජනා. පුග්ගලසීසෙන පුග්ගලපටිපත්තිං දස්සෙන්තො “පුග්ගලෙ පභායා”ති ආහ. පටිපත්ති හි ඉධ පභාතබ්බො, න පුග්ගලා. යථා අස්සද්ධාදිපුග්ගලපරිවජ්ජනෙන සද්ධිත්ථියාදිභාවනා ඉජ්ඣන්ති, එවං මිච්ඡාපටිපන්නපුග්ගලපරිවජ්ජනෙන මිච්ඡාපටිපදා වජ්ජිතබ්බොති ආහ – “පුරිමෙ තයො පුග්ගලෙ පභායා”ති. චතුත්ථපුග්ගලස්සාති ඉමස්මිං චතුක්කෙ වුත්තචතුත්ථපුග්ගලස්ස හිතපටිපත්තියංයෙව පටිපාදෙමි පචත්තෙමිති දස්සෙන්තො. සන්නාති සමං විනාසං නිරොධං පත්තාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “නිරුද්ධා සන්නාති වුත්තා”ති. පුන සන්නාති භාවනාවසෙන කිලෙසපරිලාභවිගමතො සන්නාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “නිබ්බුතා”ති. සන්නාති ආනෙත්වා යොජනා. සන්නො හවෙති එත්ථ සමභාවකරෙන සාධුභාවස්ස විසෙසපච්චයභුතෙන පණ්ඩිච්චෙන සමන්නාගතා අරියා “සන්නො”ති වුත්තාති ආහ – “සන්නො හවෙ...පෙ.... පණ්ඩිතා”ති.

ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා (අ. නි. ටී. 2.4.198) අත්තභාවො, ඉධ පන යො පරො න භොති, සො අත්තා, තං අත්තානං. පරත්ති අත්තතො අඤ්ඤං. ඡාතං වුච්චති තණ්හා ජිසච්ඡාහෙතුකාය. අත්තො තාපනකිලෙසානන්ති අත්තනො සන්නානෙ අත්තපරිලාභජනනසන්නජ්ජනකිලෙසානං. චිත්තං ආරාධෙතීති චිත්තං පසාදෙති, සම්පහංසෙතීති අත්ථො. යස්මා පන තථාභුතො චිත්තං සම්පාදෙන්තො අජ්ඣාසයං ගණ්හන්තො නාම භොති, තස්මා වුත්තං “චිත්තං සම්පාදෙති”තිආදි.

5. දුක්ඛං පටික්කුලං ජෙගුව්ඡං එතස්සාති දුක්ඛපටික්කුලො තං දුක්ඛපටික්කුලං. විසෙසනවිසෙසිතබ්බතා හි කාමචාරා. අට්ඨකථායං පන දුක්ඛස්ස විසෙසිතබ්බතං සන්ධාය ඛාහිරත්ථසමාසං අනාදිශිත්වා “දුක්ඛස්ස පටික්කුල”න්ති අත්ථො වුත්තො. යෙන හි භාගෙන පුරිසස්ස දුක්ඛං පටික්කුලං, තෙන දුක්ඛස්ස පුරිසොපිති. තෙනාහ – “පච්චතීකසණ්ඨිත”න්ති.

6. චතුභි කාරණෙහිති ධාතුකුසලතාදිභි චතුභි කාරණෙහි. කම්මං කරොතීති යොගකම්මං කරොති. යස්මා සම්බුද්ධා පරෙසං මග්ගඵලාධිගමාය උස්සාහජාතා, තත්ථ නිරන්තරං යුත්තජපයුත්තා ඵව භොන්ති, තෙ පටිච්ච තෙසං අන්තරායො න භොතියෙවාති ආහ “න පන බුද්ධෙ පටිච්චා”ති. කිරියපරිහානියා දෙසකස්ස තස්සෙව වා පුග්ගලස්ස තජ්ජපයොගාභාවතො. “දෙසකස්ස වා”ති ඉදං සාවකානං වසෙන දට්ඨබ්බං. මහතා අත්ථෙන්නාති ඵත්ථ අත්ථ-සද්දො ආනිසංසපරියායොති ආහ “ද්විභි ආනිසංසෙහි”ති. පසාදං පටිලහති “අරහන්තො”තිආදිනා සඬ්ඝසුජපටිපත්තියා සුතත්තා. අභිනවො නයො උදපාදි සන්තතසීලතාදිවසෙන අනත්තත්තපතාදිවසෙන, සොපි තං සුත්වා දාසාදීසු සවිසෙසං ලජ්ජී දයාපන්නො භිතානුකම්පි හුත්වා සෙක්ඛපටිපදං සීලං සාධෙන්නො අනුක්කමෙන සතිපට්ඨානභාවනං පරිබුහෙති. තෙනාහ භගවා “මහතා අත්ථෙන්න සංයුත්තො”ති.

8. පරෙසං හනනසාතනාදිනා රොදාපනතො ලුද්දො, තථා විසාතකභාවෙන කායචිත්තානං විදාරණතො දාරුණො, විරුද්ධවාදතාය කක්ඛළො, බන්ධනාගාරෙ නියුත්තො බන්ධනාගාරිකො.

9. බත්තියාභිසෙකෙනාති බත්තියානං කත්තබ්බඅභිසෙකෙන. සන්ථාගාරන්ති සන්ථාරවසෙන කතං අගාරං යඤ්ඤාචාටං. සජ්ජිතෙලෙනාති සජ්ජිමයෙන තෙලෙන, යමකස්තෙහෙන හි තදා කායං අබ්භඤ්ජති. වච්ඡභාවං තරිත්වා යීතො වච්ඡතරො. පරික්ඛෙපකරණත්ථායාති වනමාලාහි සද්ධිං දබ්බෙහි වෙදියා පරික්ඛෙපනත්ථාය. යඤ්ඤභූමියන්ති අවසෙසයඤ්ඤට්ඨානෙන. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

කන්දරකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

2. අට්ඨකනාගරසුත්තවණ්ණනා

17. අවිදුරෙති ඉමිනා පාළියං “වෙසාලිය”න්ති ඉදං සමීපෙ භූමිමවචනන්ති දස්සෙති. සාරජ්ජත්තකුලගණනායාති (අ. නි. ටී. 3.11.16) මහාසාරමහජ්ජත්තකුලගණනාය. දසමෙ යානෙති අඤ්ඤෙ අඤ්ඤෙති දසගණනට්ඨානෙන. අට්ඨකනාගරෙ ජාතො භවො අට්ඨකනාගරො. කුක්කුටාරාමොති පාටලිපුත්තෙ කුක්කුටාරාමො, න කොසම්බියං.

18. පකතත්ථනිද්දෙසො ත-සද්දොති තස්ස “භගවතා”තිආදිභි පදෙහි සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තස්ස යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන භගවා පකතො අධිගතො සුපාකටො ව, තං අභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනීයපටිපදාය අත්ථභාවෙන දස්සෙන්නො “යො සො...පෙ.... අභිසම්බුද්ධො”ති ආහ. සතිපි ඤාණදස්සන-සද්දානං ඉධ පඤ්ඤාවෙවචනභාවෙ තෙන තෙන විසෙසෙන තෙසං විසයවිසෙසෙ පවත්තිදස්සනත්ථං අසාධාරණඤාණවිසෙසවසෙන විජ්ජාත්තයවසෙන

විජ්ජාඅභිඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණවසෙන සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමංසවක්ඛුට්ඨවසෙන පටිවේධදෙසනාඤ්ඤාණවසෙන ච තදත්ථං යොජෙත්වා දස්සෙත්තො “තෙසං තෙසං”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආසයානුසයං ඡානතා ආසයානුසයඤ්ඤාණෙන සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං පස්සතා සබ්බඤ්ඤානානාවරණඤ්ඤාණෙනි. පුබ්බෙනිවාසාදීහීති පුබ්බෙනිවාසාසවක්ඛයඤ්ඤාණෙනි. පටිවේධපඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතාති දෙසෙනබ්බධම්මානං දෙසෙනබ්බජ්ජකාරං. බොධනෙය්‍යපුග්ගලානඤ්ච ආසයානුසයවර්තාධිමුත්තිආදිහෙදං ධම්මදෙසනාපඤ්ඤාය යාථාවතො පස්සතා. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං, පඤ්චවිධමාරානං වා, සාසනස්ස වා පච්චත්ථිකානං අඤ්ඤතිත්ථියානං තෙසං පන භනනං පාටිභාරියෙනි අභිභවනං අප්පටිභානතාකරණං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනමෙව වා, කෙසිවිනයසුත්තඤ්ඤවෙත්ථ නිදස්සනං.

තථා යානාට්ඨානාදිවිභාගං ඡානතා යථාකම්මුපගසත්තෙ පස්සතා, සවාසනානං ආසවානං බීණත්තා අරහතා, අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිහෙදෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිතො අවිපරිතාවබොධතො සම්මාසම්බුද්ධෙන. අථ වා තිසු කාලෙසු අප්පටිභතඤ්ඤාණතාය ඡානතා, කායකම්මාදිවසෙන තිණ්ණං කම්මානං ඤාණානුපරිවත්තිතො නිසම්මකාරිතාය පස්සතා, දවාදීනං අභාවසාධිකාය පභානසම්පදාය අරහතා, ඡන්දාදීනං අභානිහෙතුභූතාය අක්ඛයපටිභානසාධිකාය සබ්බඤ්ඤාතාය සම්මාසම්බුද්ධෙනාති එවං දසබලඅට්ඨාරසආවෙණිකබුද්ධධම්මවසෙනපි යොජනා කාතබ්බා.

19. අභිසංඛතන්ති අත්තතො පච්චයෙනි අභිසම්මුඛභාවෙන සමෙච්ච සම්භූය්‍ය කතං, ස්වස්ස කතභාවො උප්පාදනෙන වෙදිතබ්බො, න උප්පන්නස්ස පටිසංඛරණෙනාති ආහ “උප්පාදිත”න්ති. තෙ වස්ස පච්චයා චෙතනාපට්ඨානාති දස්සෙතුං පාළියං “අභිසංඛතං අභිසඤ්ඤෙතයිත”න්ති චුත්තන්ති “චෙතයිතං පකප්පිත”න්ති අත්ථමාහ. අභිසංඛතං අභිසඤ්ඤෙතයිතන්ති ච ඤානස්ස පාතුභාවදස්සනමුඛෙන විද්ධංසනභාවං උල්ලිඬිගෙති යඤ්ඤි අභුත්වා සම්භවති, තං භුත්වා පටිවෙති. තෙනාහ පාළියං ‘අභිසංඛත’න්තිආදි. සමථවිපස්සනාධම්මෙ ධීතොති සමථධම්මෙ ධීතත්තා සමාහිතො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අනිච්චානුපස්සනාදීහි නිච්චසඤ්ඤාදයො පජහන්තො අනුක්කමෙන තං අනුලොමඤ්ඤාණං පාපෙතා භුත්වා විපස්සනාධම්මෙ ධීතො. සමථවිපස්සනාසංඛාතෙසු ධම්මෙසු රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො, තන්දනට්ඨෙත තන්දිති. තත්ථ සුබ්බමා අපෙක්ඛා චුත්තා, යා “නිකන්ති”ති චුච්චති.

එවං සන්තෙති එවං යථාරුතවසෙන ච ඉමස්ස සුත්තපදස්ස අත්ථෙ ගහෙතබ්බෙ සති. සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගො කත්තබ්බොති අනාගාමිඵලං නිබ්බත්තෙත්වා තදත්ථාය සමථවිපස්සනාපි අනිබ්බත්තෙත්වා කෙවලං තත්ථ ඡන්දරාගො කත්තබ්බො භවිස්සති. කස්මා? තෙසු

සමථවිපස්සනාසංඛාරානෙසු ධම්මෙසු ඡන්දරාගමත්තෙන අනාගාමීනා ලද්ධබ්බස්ස අලද්ධානාගාමීඵලෙන ලද්ධබ්බත්තා තථා සති තෙන අනාගාමීඵලමිති ලද්ධබ්බමෙව නාම හොති. තෙනාහ - “අනාගාමීඵලං පටිවිද්ධං භවිස්සති”ති. සභාවතො රසිතබ්බත්තා අවිපරිතො අත්ථො ඵව අත්ථරසො. අඤ්ඤාපි කාචි සුගතියොති විනිපාතිකෙ සන්ධායාහ. අඤ්ඤාපි කාචි දුග්ගතියොති අසුරකායමාහ.

සමථධුරමෙව ධුරං සමථයානිකස්ස වසෙන දෙසනාය ආගතත්තා. මහාමාලුකොවාදෙ “විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාර”න්ති පාදකජ්ඣානං කත්වා “සො යදෙව තත්ථ හොති රූපගතං වෙදනාගත”න්තිආදිනා විපස්සනං විත්ථාරෙත්වා “සො තත්ථ යිතො ආසවානං ඛයං පාපුණාති”ති (ම. නි. 2.133) ආගතත්තා “මහාමාලුකොවාදෙ විපස්සනාව ධුර”න්ති ආහ. මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ (දී. නි. 2.373 ආදයො; ම. නි. 1.106 ආදයො) සබ්බත්ථකමෙව තික්ඛතරාය විපස්සනාය ආගතත්තා චුත්තං “විපස්සනුත්තරං කථිත”න්ති. කායගතාසතිසුත්තෙ (ම. නි. 3.153-154) ආනාපානජ්ඣානාදිවසෙන සවිසෙසං සමථවිපස්සනාය ආගතත්තා චුත්තං “සමුත්තරං කථිත”න්ති.

අප්පං යාවිතෙන බහුං දෙන්තෙන උළාරපුරිසෙන විය එකං ධම්මං පුච්ඡිතෙන “අයම්පි එකධම්මො”ති කථිතත්තා එකාදසපි ධම්මා පුච්ඡාවසෙන එකධම්මො නාම ඡාතො පටිචෙකං වාක්‍යපරිසමාපනඤායෙන. එකවිසති පබ්බාති තෙහි බොධියමානාය පටිපදාය එකරූපත්තා පටිපදාවසෙන එකධම්මො නාම ඡාතොති. ඉධ ඉමස්මිං අට්ඨකනාගරසුත්තෙ. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනධම්මානං සංඛාරාවසෙසසුබ්බමහාවජ්ජත්තතාය තත්ථ සාවකානං දුක්කරන්ති න චතුත්ථාරූපවසෙනෙත්ථ දෙසනා ආගතාති චතුත්තං බ්‍රහ්මවිහාරානං, හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං ආරූප්පානඤ්ච වසෙන එකාදස. පුච්ඡාවසෙනාති “අත්ථි නු බො, හන්තෙ ආනන්ද, තෙන...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධෙන එකධම්මො අක්ඛාතො”ති (ම. නි. 2.18) ඵවං පවත්තපුච්ඡාවසෙන. අමතුජ්ජත්තියත්ථෙතාති අමතභාවස්ස උජ්ජත්තිහෙතුතාය, සබ්බානිපි කම්මට්ඨානාති එකරසම්පි අමතාධිගමපටිපත්තියාති අත්ථො, ඵවමෙත්ථ අග්ගඵලභූමි අනාගාමීඵලභූමීති ද්වෙව භූමියො සරූපතො ආගතා, නානත්තරියතාය පන හෙට්ඨිමාපි ද්වෙ භූමියො අත්ථතො ආගතා ඵවාති දට්ඨබ්බා.

21. පඤ්ච සතාති අග්ගො එතස්සාති පඤ්චසතං. සෙසං උත්තානමෙව.

අට්ඨකනාගරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. සෙබ්බසුත්තවණ්ණනා

22. සන්ථාගාරන්ති අත්ථානුසාසනාගාරං. තෙනාහ —
 “උයොයාගකාලාදීසු”තිආදි. ආදි-සද්දෙන මඬිගලමහාදීනං සඬිගහො
 දට්ඨබ්බො. සන්ථම්භන්තීති විස්සමන්ති, පරිස්සමං විනොදෙන්තීති අත්ථො.
 සහාති සන්තිවෙසවසෙන එකජ්ඣං. සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්ති
 එතස්මිං අත්ථෙ ත්ථ-කාරස්ස ත්ථ-කාරං කත්වා සන්ථාගාරන්ති චුත්තන්ති
 දට්ඨබ්බං. සන්ථරන්තීති සම්මන්තනවසෙන තිට්ඨන්ති.

තෙපිටකං බුද්ධවචනං ආගතමෙව හවිස්සතීති බුද්ධවචනස්ස
 ආගමනසීසෙන අරියඵලධම්මානම්පි ආගමනං චුත්තමෙව, තියාමරන්ති.
 තත්ථ වසන්තානං ඵලසමාපත්තිවළඤ්ජනං හොතීති. තස්මිඤ්ච
 හික්ඛුසඬ්ඨසෙ කල්‍යාණපුපුජ්ජනා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්නා හොන්තීති
 වෙ? අරියමග්ගධම්මානං තත්ථ ආගමනං හොතියෙව.

අල්ලගොමයෙනාති අවිජෙන අල්ලගොමයරසෙන. ඔපුඤ්ජාපෙත්වාති
 විලිම්පිත්වා. චතුජ්ජාතියගන්ධෙහීති තගරකුඬ්ඤාමයවනපුප්ඵතමාලපත්තාති
 පිසිත්වා කතගන්ධෙහි නානාවණ්ණෙති නිලාදිවසෙන නානාවණ්ණෙ, න
 හිත්තිවිසෙසවසෙන. හිත්තිවිසෙසවසෙන පන නානාසණ්ඨානරූපමෙව.
 මහාපිට්ඨිකකොජවකෙති හත්ථිපිට්ඨිසු අත්ථරිතබ්බතාය මහාපිට්ඨිකාති
 ලද්ධසමඤ්ඤෙ කොජවෙති වදන්ති. කුත්තකෙ පන සන්ධායෙනං චුත්තං
 හත්ථත්ථරණා හත්ථිරූපවිචිත්තා. අස්සත්ථරකසීහත්ථරකාදයොපි
 අස්සසීහරූපාදිවිචිත්තා එව අත්ථරකා, චිත්තත්ථරකං නානාරූපෙහි වෙව
 නානාවිධමාලාකම්මාදීහි ව විචිත්තං අත්ථරකං.

උපධානන්ති අපස්සයනං උපදහීත්වාති අපස්සයයොග්ගහාවෙන
 යපෙත්වා ගන්ධෙහි කතමාලා ගන්ධදාමං, තමාලපත්තාදීහි කතං පත්තදාමං.
 ආදි-සද්දෙන හිඬිගලතක්කොලජාතිඵලජාතිපුප්ඵාදීහි කතදාමං සඬිගණ්හාති.
 පල්ලඬ්ඨකාකාරෙන කතපීයං පල්ලඬ්ඨකපීයං, තීසු පස්සෙසු, එකපස්සෙ එව වා
 සඋපස්සයං අපස්සයපීයං, අනපස්සයං මුණ්ඩපීයං යොජනාවට්ටෙති
 යොජනපරික්ඛෙපෙ.

සංවිධායාති අන්තරවාසකස්ස කොණපදෙසඤ්ච ඉතරපදෙසඤ්ච සමං
 කත්වා විධාය. තෙනාහ — “කත්තරියා පදුමං කත්තන්තො වියා”ති
 තිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙන්තොති එත්ථ ව යස්මා බුද්ධානං රූපසම්පදා විය
 ආකප්පසම්පදාපි පරමුක්කංසගතා, තස්මා තදා භගවා එවං සොහතීති
 දස්සෙන්තො “සුවණ්ණපාමඬිගෙනා”තිආදිමාහ, තත්ථ අසමෙන
 බුද්ධවෙසෙනාතිආදිනා තදා භගවා බුද්ධානුභාවස්ස නිගුහණ
 කාරණාභාවතො තත්ථ සන්තිපතිතදෙවමනුස්සනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදීනං
 පසාදජනනත්ථං අත්තතො සභාවපකතිකිරියායෙව කපිලවත්ථුං පාවිසීති
 දස්සෙති. බුද්ධානං කායජ්ජහා නාම පකතියා අසීතිහත්ථමත්තමෙව පදෙසං

එරතීති ආහ — “අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසි”ති
නිලජිතලොභිතොදාතමඤ්ජිට්ඨපහස්සරානං වසෙන ජබ්බණ්ණො
බුද්ධරස්මියො.

සබ්බපාලිචුල්ලොති මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා චුල්ලො විකසිතො.
පටිපාටියා යපිතානන්තිආදි පරිකප්පුපමා. යථා තං...පෙ.... අලඬකතං
අඤ්ඤො විරොවති, එවං විරොවිත්ථ, සමතිංසාය පාරමිතාහි අභිසංඛිතත්තා
එවං විරොවිත්ථාති චුත්තං හොති. පඤ්චවීසතියා නදීනන්ති ගඬගාදීනං
චන්දනාගාපරියොසානානං පඤ්චවීසතියා මහානදීනං. සම්භිජ්ජාති සම්භෙදං
මිස්සිභාවං පත්වා මුඛද්වාරෙති සමුද්දං පටිට්ඨට්ඨානෙන.

දෙවමනුස්සනාගසුපණ්ණගන්ධබ්බයක්ඛාදීනං අක්ඛිනීති චෙතං
පරිකප්පනවසෙන චුත්තං. සහස්සෙනාති පදසහස්සෙන,
භාණුවාරප්පමාණෙන ගන්ථෙතාති අත්ථො.

කම්පයන්තො වසුන්ධරන්ති අත්තතො ගුණවිසෙසෙහි පථවිකම්පං
උප්පාදෙන්තො, එවංභූතොපි අහෙයයන්තො පාණාති. සබ්බදක්ඛිණත්තා
බුද්ධානං දක්ඛිණං පයමං පාදං උද්ධරන්තො. සමං සම්චුසතෙ භූමිං
සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය. යදිපි භූමිං සමං චුසති, රජසානුපලිප්පති සුබ්බමත්තා
ජවියා. නින්තට්ඨානං උන්තමතීතිආදි බුද්ධානං සුප්පතිට්ඨිතපාදසංඛිතාසස්ස
මහාපුරිසලක්ඛණපටිලාභස්ස නිස්සන්දඵලං. නාතිදුරෙ උද්ධරතීති අතිදුරෙ
යපෙතං න උද්ධරති. නච්චාසන්තෙ ච නික්ඛිපන්ති අච්චාසන්තෙ ච යානෙ
අනික්ඛිපන්තො නියායාති. භාසයන්තො සදෙවකෙ ලොකෙ තොසයන්තො.
චතුහි පාදෙහි වරතීති චතුචාරී.

බුද්ධානුභාවස්ස පකාසනවසෙන ගතත්තා වණ්ණකාලො නාම කිරෙස.
සරිරවණ්ණෙ වා ගුණවණ්ණෙ වා කට්ඨයමානෙ දුක්ඛජීවන්ති න චත්තබ්බං.
කස්මා? අපරිමාණවණ්ණො හි බුද්ධා හගවන්තො, බුද්ධගුණසංවණ්ණනා
ජානන්තස්ස යථාධම්මසංවණ්ණනංයෙව අනුපවිසතීති.

දුකුලචුම්ඛටකෙනාති ගන්ථිත්වා ගහිතදුකුලවත්ථෙන,
නාගවික්කන්තවරණොති හත්ථිනාගසදිසපදනික්ඛෙපො.
සතපුඤ්ඤලක්ඛණොති අනෙකසතපුඤ්ඤනිමිතිමහාපුරිසලක්ඛණො
මණිවෙරොවතො යථාති අතිවිය විරොවමානො මණි විය වෙරොවතො
නාම එකො මණිවිසෙසොති කෙවි මහාසාලොවාති මහන්තො සාලරුක්ඛො
විය, කොවිළාරාදිමහාරුක්ඛො විය වා පදුමො කොකනදො යථාති
කොකනදසංඛිතං මහාපදුමං විය, විකසමානපදුමං විය වා.

ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්තො වියාතිආදි තස්සා පකිණ්ණකකථාය
අඤ්ඤසං දුක්ඛරභාවදස්සනඤ්ඤවෙව සුණන්තානං

අවිචන්තසුඛාවහභාවදස්සනඤ්ච පටච්ඡං ආකඨයෙන්තො වියාති නාළියන්තං යොජෙත්වා මහාපට්ඨයා හෙට්ඨිමනලෙ පජ්ජටකොජං උද්ධංමුඛං කත්වා ආකඨයෙන්තො විය යොජනිකන්ති යොජනප්පමාණං මධුභණ්ඩන්ති මධුපටලං.

මහත්තන්ති උළාරං. සබ්බදානං දින්නමෙව හොතීති සබ්බමෙව පච්චයජාතං ආවාසදායකෙන දින්නමෙව හොති. තථාහි ද්වෙ තයො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා ආගතස්සපි ඡායුදකසම්පන්නං ආරාමං පවිසිත්වා න්හායිත්වා පටිස්සයෙ මුහුත්තං නිපජ්ජිත්වා උට්ඨාය නිසින්නස්ස කායෙ බලං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. ඛනි විවරන්තස්ස ච කායෙ චණ්ණධාතු වාතාතපෙහි කිලමති, පටිස්සයං පවිසිත්වා ද්වාරං පිටාය මුහුත්තං නිසින්නස්ස විසභාගසන්නති වූපසම්මති, සභාගසන්නති පතිට්ඨාති, චණ්ණධාතු ආහරින්වා පක්ඛිත්තා විය හොති, ඛනි විවරන්තස්ස ච පාදෙ කණ්ටකො විජ්ඣති, බාණු පහරති, සර්පපාදිපරිස්සයො වෙච චොරහයඤ්ච උජ්ජජ්ජති, පටිස්සයං පවිසිත්වා ද්වාරං පිටාය නිපන්නස්ස පන සබ්බෙ පරිස්සයා න හොන්ති, අජ්ඣයන්නස්ස ධම්මපිතිසුඛං, කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නස්ස උපසම්පුඛං උජ්ජජ්ජති ඛනිද්ධා වික්ඛෙපාභාවතො, ඛනි විවරන්තස්ස ච කායෙ සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති එන්දන්ති, සෙනාසනං පවිසනක්ඛණෙ මඤ්චපීඨාදීනි න පඤ්ඤායන්ති, මුහුත්තං නිසින්නස්ස පන අක්ඛිපසාදො ආහරින්වා පක්ඛිත්තො විය හොති, ද්වාරවාතපානමඤ්චපීඨාදීනි පඤ්ඤායන්ති, එතස්මිම්පි ච ආවාසෙ වසන්තං දිස්වා මනුස්සා චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහන්ති. තෙන චුත්තං – “ආවාසදානස්මිං දින්නෙ සබ්බං දානං දින්නමෙව හොතී”ති. භූමට්ඨක...පෙ.... න සක්කාති අයමත්ථො මහාසුදස්සනවත්ථුනා (දී. නි. 2.241 ආදයො) දීපෙතබ්බො.

සීතන්ති (සාරත්ථ. ටී. චූළවග්ග 3.295; සං. නි. ටී. 2.4.243) අජ්ඣත්තධාතුක්ඛොභවසෙන වා ඛනිද්ධඋතුච්චරිණාමවසෙන වා උජ්ජජ්ජනකසිතං. උණ්හන්ති අග්ගිසන්නාපං. තස්ස පන දවදාහාදීසු සම්භවො දට්ඨබ්බො. පටිහන්තීති පටිබාහති. යථා තද්දුහයවසෙන කායචිත්තානං බාධනාති න හොන්ති, එවං කරොති. සීතණ්හබ්බාහතෙ හි සරිරෙ වික්ඛිත්තචිත්තො හික්ඛු යොනියො පදහිතුං න සක්කොති. වාළුමිගාතීති සීහබ්බග්ගාදිවාළුමිගෙ. ගුත්තසෙනාසනඤ්චි පවිසිත්වා ද්වාරං පිටාය නිසින්නස්ස තෙ පරිස්සයා න හොන්ති. සර්පපෙති යෙ කෙචි සරන්නා ගච්ඡන්තෙ දීඝජාතිකෙ. මකසෙති නිදස්සනමෙතං, ඩංසාදීනං එතෙනෙව සඨගහො දට්ඨබ්බො. සිසිරෙති සීතකාලවසෙන සත්තාහවද්දලිකාදිවසෙන ච උජ්ජන්නෙ සිසිරසම්ඵස්සෙ. චුට්ඨියොති යදා තදා උජ්ජන්නා වස්සචුට්ඨියො පටිහනතීති යොජනා.

වාතාතපො ඝොරොති රුක්ඛගච්ඡාදිනං උම්මුලහඤ්ජනවසෙන පවත්ති යා ඝොරො සරජඅරජාදිනෙදො වාතො වෙව ගිම්හපරිලාහසමයෙසු උජ්ජත්ති යා ඝොරො සුරියාතපො ච. පටිහඤ්ඤතීති පටිබාහීයති. ලෙණත්ථන්ති නානාරම්මණතො චිත්තං නිවත්තෙන්වා පටිසල්ලානාරාමත්ථං. සුඛත්ථන්ති චුත්තපරිස්සයාභාවෙන ඵාසුචිභාරත්ථං. කුමාසිතුන්ති අට්ඨතිංසාරම්මණෙසු යත්ථ කත්ථවි චිත්තං උපනිජ්ඣාසිතුං. විපස්සිතුන්ති අනිච්චාදිතො සබ්බසංඛාරො සම්මසිතුං.

විභාරෙති පටිස්සයෙ. කාරයෙති කාරාපෙය්‍ය. රම්මෙති මනොරමෙ නිවාසසුඛෙ. වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙති කාරෙන්වා පන ඵත්ථ විභාරෙසු බහුස්සුතෙ සීලවත්තෙ කල්‍යාණධම්මෙ නිවාසෙය්‍ය. තෙ නිවාසෙන්තො පන තෙසං බහුස්සුතානං යථා පච්චයෙහි කිලමපො න භොති, ඵවං අන්තඤ්ච පානඤ්ච වත්ථසෙනාසනානි ච දදෙය්‍ය උජ්ඣුතෙසු අජ්ඣාසයසම්පන්නෙසු කම්මඵලානං රතනත්තයගුණානඤ්ච සද්දහනෙන විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

ඉදානි ගහට්ඨපබ්බජිතානං අඤ්ඤමඤ්ඤපකාරතං දස්සෙතුං “තෙ තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ තෙති බහුස්සුතා තස්සාති උපාසකස්ස. ධම්මං දෙසෙන්තීති සකලචට්ටදුක්ඛපනුදානං ධම්මං දෙසෙන්ති. යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤායාති සො පුග්ගලො යං සද්ධම්මං ඉමස්මිං සාසනෙ සම්මාපටිපජ්ජනෙන ජානිත්වා අග්ගමග්ගාධිගමෙන අනාසවො හුත්වා පරිනිබ්බායති.

පුජාසක්කාරවසෙනෙව පඨමයාමො බෙටිතො, භගවතො දෙසනාය අජ්ජාවසෙසො මජ්ඣිමයාමො ගතොති පාළියං “බහුදෙව රත්ති”න්ති චුත්තන්ති ආහ “අතිරෙකතරං දියඬ්ඬයාම”න්ති. සන්දස්සෙසීති ආනිසංසං දස්සෙසි, ආවාසදානපටිසංයුත්තං ධම්මිං කථං සුත්වා තතො පරං, “මහාරාජ, ඉතිපි සීලං, ඉතිපි සමාධි, ඉතිපි පඤ්ඤා”ති සීලාදිගුණෙ තෙසං සම්මා දස්සෙසි, භත්ථෙතා ගහෙන්වා විය පච්චක්ඛතො පකාසෙසි. සමාදපෙසීති “ඵවං සීලං සමාදාතබ්බං, සීලෙ පතිට්ඨිතෙන ඵවං සමාධි, ඵවං පඤ්ඤා භාවෙතබ්බා”ති යථා තෙ සීලාදිගුණෙ ආදියන්ති, තථා ගණ්භාපෙසි. සමුත්තෙපෙසීති යථා සමාදින්නං සීලං සුචිසුද්ධං භොති, සමථවිපස්සනා ච භාවියමානා යථා සුචිඤ්ච විසොධිතා උපරිවිසෙසාවහා භොන්ති, ඵවං චිත්තං සමුත්තෙපෙසි නිසාමනවසෙන වොදාපෙසි. සම්පහංසෙසීති යථානුසිට්ඨං ධීතසීලාදිගුණෙහි සම්පති ලද්ධගුණානිසංසෙහි වෙව උපරි ලද්ධබ්බඵලවිසෙසෙහි ච උපරිචිත්තං සම්මා පහංසෙසි, ලද්ධස්සාසවසෙන සුචිඤ්ච තොසෙසි. ඵවමෙතෙසං පදානං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සමුදායවචනොපි අසීතිමහාථෙර-සද්දො තදෙකදෙසෙපි නිරුල්භොති ආහ “අසීතිමහාථෙරෙසු විජ්ජමානෙසු”ති. ආනන්දත්ථෙරොපි හි අන්තොගධො ඵවාති. සාකියමණ්ඩලෙති සාකියරාජසමුගෙ.

පටිපදාය නියුත්තත්තා පාටිපදො. තෙනාහ - “පටිපන්නකො”ති. සික්ඛනසිලනාදිනා සෙබ්බො, ඔධිසො සමිතපාපතාය සමණො. සෙබ්බො පාටිපදො පටිපජ්ජනපුග්ගලාධිට්ඨානෙන පටිපදාදෙසනං නියමෙන්නො පටිපදාය පුග්ගලං නියමෙති නාමාති “පටිපදාය පුග්ගලං නියමෙත්වා දස්සෙති”ති. සෙබ්ජ්පටිපදා සාසනෙ මඬිගලපටිපදා සම්මදෙව අසෙවිතබ්බපරිවජ්ජනෙන සෙවිතබ්බසමාදානෙන උක්කංසවත්ථුසු ච භාවතො අසෙබ්බමිමපාරිපුරියා ආවහත්තා ච වඩ්ඪමානකපටිපදා. අකිලමන්නාව සල්ලක්ඛෙස්සන්තීති ඉදං තදා තෙසං අසෙබ්බුමිඅධිගමාය අයොග්ගතාය වුත්තං. අකිලමන්නාවාති ඉමිනා පටිසම්භිදාජ්ජත්තස්සපි අනාධිගතමග්ගසඤ්ඤාපනා භාරියාති දස්සෙති. ඔසටාති අනුජ්ජවිට්ඨා. සකලං විනයපිටකං කථිතමෙව භොති තස්ස සිලකථාබාහුල්ලතො සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. තීනි පිටකෙහීති කරණත්ථෙ කරණවචනං. තෙන තංතංපිටකානං තස්සා තස්සා සික්ඛාය සාධකතමභාවං දස්සෙති.

පිට්ඨිවාතො උජ්ජජ්ජති උපාදින්නකසරිරස්ස තථාරූපත්තා සඬ්ඛාරානඤ්ච අනිච්චතාය දුක්ඛානුබන්ධත්තා. අකාරණං වා එතන්ති යෙනාධිජ්ජායෙන වුත්තං, තමෙව අධිජ්ජායං විවරිතුං “පභොතී”තිආදි වුත්තං. චතුහි ඉරියාපටෙහි පරිභුඤ්ජිතුකාමො අභොසි සක්ඛාරාපුත්තං අජ්ඣාසයවසෙන. තථා හි වක්ඛති “සත්ථාපි තදෙව සන්ධාය තත්ථ සඬ්ඛාටිං පඤ්ඤපෙත්වා නිපජ්ජීති”ති. යදි එවං “පිට්ඨි මෙ ආගිලායතී”ති ඉදං කථන්ති ආහ “උපාදින්නකසරිරඤ්ච නාමා”තිආදි.

23. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන...පෙ.... සම්පන්නො”තිආදිසු (විහ. 511) සමන්නාගතත්ථො සම්පන්න-සද්දො, ඉධ පන පාරිපුරිඅත්ථොති දස්සෙතුං. “පරිපුණ්ණසිලොති අත්ථො”ති වුත්තං. යො පන සම්පන්නසිලොයෙව, සො පරිපුණ්ණසිලො. පරිසුද්ධඤ්ඤි සිලං “පරිපුණ්ණ”න්ති වුච්චති, න සබලං කම්මාසං වා. සුන්දරධම්මෙහීති සොහනධම්මෙහි. යස්මිං සන්නානෙ උජ්ජන්නා තස්ස සොහනභාවතො. තෙහි සජ්ජුරිසභාවසාධනතො සජ්ජුරිසානං ධම්මෙහි.

24. ඉමිනා එත්තකෙන යානෙනාති “ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො”ති ආරහිත්වා යාව “අකසිරලාහි”ති පදං ඉමිනා එත්තකෙන උද්දෙසපදෙන මාතිකං යපෙත්වා. පටිපාටියාති උද්දෙසපටිපාටියා. එවමාහාති “එවං කථඤ්ච, මහානාමා”තිආදිනා ඉදානි වුච්චමානෙන දස්සිතාකාරෙන ආහ.

25. හිරියතීති ලජ්ජියති පිළියති. යස්මා හිරි පාපජ්ගුව්ජනලක්ඛණො, තස්මා “ජ්ගුව්ජනීති අත්ථො”ති වුත්තං. ඔත්තජ්ජතීති උත්තජ්ජති. පාපුත්‍රාසලක්ඛණඤ්ඤි ඔත්තජ්ජං. පග්ගහිතවීරියොති සඬ්ඛොවං අනාපන්නවීරියො. තෙනාහ “අනොසක්කිතමානසො”ති. පහානත්ථායාති සමුච්ඡින්නදනත්ථාය. කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදා නාම අධිගමො එවාති

ආහ “පටිලාභත්ථායා”ති. සතිනෙපක්කෙනාති සතියා නෙපක්කෙන තික්ඛවිසදසුරහාවෙන. අට්ඨකථායං පන නෙපක්කං නාම පඤ්ඤාති අධිජ්ජායෙන “සතියා ච නිපකභාවෙන චා”ති අත්ථො චුත්තො, එවං සති අඤ්ඤො නිද්දිට්ඨො නාම භොති. සතිමාති ච ඉමිනාව විසෙසා සති ගහිතා, පරතො “චිරකතම්පි චිරභාසිතම්පි සරිතා අනුස්සරිතා”ති සතිකිච්චමෙව නිද්දිට්ඨං, න පඤ්ඤාකිච්චං, තස්මා සතිනෙපක්කෙනාති සතියා නෙපක්කභාවෙනාති සක්කා විඤ්ඤාතුං. තෙනෙව හි පච්චයවිසෙසවසෙන අඤ්ඤාධම්මනිරපෙක්ඛො සතියා බලවහාවො. තථා හි ඤාණවිජ්ජයුත්තවිත්තෙනපි අජ්ඣායනසම්මසනාති සම්භවන්ති.

වෙනියඛගණවත්තාදීති ආදි-සද්දෙන ඛොධියඛගණවත්තාදීති සඛගණහාති. අසීතිමභාවත්තපටිපත්තිපුරණන්ති එත්ථ අසීතිවත්තපටිපත්තිපුරණං මභාවත්තපටිපත්තිපුරණන්ති වත්තපටිපත්තිපුරණං-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතඛො. තත්ථ මභාවත්තාති (විහ. මූලටී. 406) නාම වත්තඛන්ධකෙ (චූළව. 356 ආදයො) චුත්තාති ආගන්තුකවත්තං ආවාසිකං ගමිකං අනුමොදනං භත්තග්ගං පිණ්ඩවාරිකං ආරඤ්ඤිකං සෙනාසනං ජන්තාසරං වච්චකුටි උපජ්ඣායං සද්ධිවිහාරිකං ආවරියං අන්තෙවාසිකවත්තන්ති චූද්දස. තතො අඤ්ඤාති පන කදාපි තජ්ජනියකම්මකතාදිකාලෙ පාරිවාසිකාදිකාලෙ ච වරිතඛොති අසීති චූද්දකවත්තාති සඛොසු අවත්ථාසු න වරිතඛොති, තස්මා මභාවත්තෙසු, අග්ගහිතාති. තත්ථ “පාරිවාසිකානං හික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි”ති ආරහිත්වා “න උපසම්පාදෙතඛිං...පෙ.... න ඡමායං වඬිකමන්තෙ වඬිකමෙ වඬිකමිතඛිං”න්ති (චූළව. 81) චුත්තාති පකහත්තෙ වරිතඛිඛවත්තාවසානාති ඡසට්ඨි, තතො පරං “න, හික්ඛෙව, පාරිවාසිකෙන හික්ඛුනා පාරිවාසිකචූඬිසතරෙන හික්ඛුනා සද්ධිං මූලායපටිකස්සනාරහෙන මානත්තාරහෙන මානත්තවාරිකෙන අඛහානාරහෙන හික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්තඛිං”න්තිආදීති (චූළව. 82) පකතත්තෙ වරිතඛිඛෙහි අනඤ්ඤත්තා විසුං විසුං අගණෙත්වා පාරිවාසිකචූඬිසතරාදියු පුග්ගලන්තරෙසු වරිතඛිඛත්තා තෙසං වසෙන සම්පිණ්ඨෙත්වා එකෙකං කත්වා ගණිතඛොති පඤ්චාති එකසත්තතිවත්තාති, උක්ඛෙපනියකම්මකතවත්තෙසු වත්තපඤ්ඤාපනවසෙන චුත්තං – “න පකතත්තස්ස හික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං...පෙ.... න්හානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිතඛිං”න්ති (චූළව. 51) ඉදං අභිවාදනාදීනං අසාදියනං එකං, “න පකතත්තො හික්ඛු සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසිතඛො”තිආදීති ච දසාති එවමෙතාති ද්වාසිති. එතෙස්ථෙව පන කානිචි තජ්ජනියකම්මාදිවත්තාති කානිචි පාරිවාසිකාදිවත්තාතීති අග්ගහිතග්ගහණෙන ද්වාසිති, එවං අජ්ජකං පන උනමධිකං චා ගණනුපගං න භොතීති ඉධ “අසීති”ච්චෙව චුත්තං. අඤ්ඤත්ථ පන අට්ඨකථාපදෙසෙ “ද්වාසිති ඛන්ධකවත්තාති”ති චූච්චති.

සක්කව්වං උද්දිසනං සක්කව්වං උද්දිසාපනන්ති පච්චෙකං සක්කව්වං-
සද්දො යොජෙතබ්බො. උද්දිසනං උද්දෙසග්ගහණං. ධම්මොසාරණං
ධම්මස්ස උච්චාරණං. ධම්මදෙසනා -

“ආදිමහි සීලං දෙසෙය්‍යා, මජ්ඣෙකං ඤානං විපස්සනං;
පරියොසානෙ ච නිබ්බානං, එසා කලීකසණ්ඨිති”ති. (දී. නි. අට්ඨ.
1.190; සං. නි. අට්ඨ. 3.4.246) -

එවං කලීතලක්ඛණා ධම්මකථා. උපගන්ත්වා නිසින්තස්ස යස්ස කස්සවි
ගහට්ඨස්ස පබ්බජිතස්ස චා තඨ්ඛණානුරූපා ධම්මී කථා උපනිසින්තකථා.
භත්තානුමොදනකථා අනුමොදනියා. සරිතාති එත්ථ න කෙවලං
විරකතවිරහාසිතානං සරණමනුස්සරණමත්තං අධිජ්ජෙතං, අථ බො
තථාපවත්තරූපාරූපධම්මානං පරිග්ගහමුඛෙන පවත්තවිපස්සනාවාරෙ
සතිසම්බොජ්ඣකථාසමුට්ඨාපනන්ති දස්සෙතුං “තස්මිං කායෙන
විරකතෙ”තිආදි චුත්තං. සකිම්පි සරණෙනාති එකචාරං සරණෙන.
පුනස්පුනං සරණෙනාති අනු අනු සරණෙන. සතිසම්බොජ්ඣකමිපි
විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසග්ගපරිණාමිඤ්ච
කත්වා සරත්තො තත්ථ තත්ථ ජවනවාරෙ සරණජවනවාරෙ
පරිත්තජවනවසෙන අනුස්සරිතාති වෙදිතබ්බා.

ගතිඅත්ථා ධාතුසද්දා බුද්ධිඅත්ථා භොන්තිති ආහ - “උදයඤ්ච වයඤ්ච
පටිච්ඡික්ඛිතුං සමත්ථායා”ති. මිස්සකනායෙනායං දෙසනා ආගතාති ආහ -
“වික්ඛම්භනවසෙන ච සමුච්ඡෙදවසෙන චා”ති. තෙනාහ
“විපස්සනාපඤ්ඤාය වෙචා”තිආදි. විපස්සනාපඤ්ඤාය
නිබ්බේධිකපරියායතො. සා ච බො පදෙසිකාති නිජ්ජදෙසිකං කත්වා
දස්සෙතුං “මග්ගපඤ්ඤාය පටිලාභසංවත්තනතො චා”ති චුත්තං.
දුක්ඛක්ඛයගාමිනිභාවෙපි එසෙව නයො. සම්මාති යාථාවතො.
අකුප්පධම්මතාය හි මග්ගපඤ්ඤා බෙහිතබෙපනාය න පුන කිච්චං අත්ථීති
උපායෙන ඤායෙන යා පවත්ති සා එවාති ආහ - “හෙතුනා නයෙනා”ති.

26. අධිකං වෙතො අභිවෙතො, මහග්ගතචිත්තං, තස්ස පන අධිකතා
කාමච්ඡන්දාදිපටිපක්ඛවිගමෙන විසිට්ඨභාවජ්ජත්ති, තත්තනිස්සිතාති
ආභිවෙතසිකාති. තෙනාහ “අභිචිත්තං සෙට්ඨචිත්තං සිතාන”න්ති.
දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානන්ති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ ඵාසුචිහාරභූතානං.
තෙහි පන සමඬගිතක්ඛණෙ යස්මා විවෙකජං පිතිසුඛං සමාධිජං පිතිසුඛං
අපිතිජං සතිපාරිසුද්ධිඤ්ඤාණසුඛඤ්ච පටිලහති වින්දති, තස්මා ආහ -
“අජ්ජිතජ්ජිතක්ඛණෙ සුඛපටිලාභහෙතුන”න්ති. ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ
සමාපජ්ජිතාති ඉමිනා තෙසු ඤානෙසු සමාපජ්ජනවසිභාවමාහ,
“නිකාමලාභී”ති පන වචනතො ආවජ්ජනාධිට්ඨානා පච්චවෙක්ඛණවසියො
ච චුත්තා එවාති වෙදිතබ්බා. නිදුක්ඛලාභීති ඉමිනා තෙසං ඤානානං

සුඛපටිපදාඛිප්පාහිඤ්ඤතං දස්සෙති, විපුලලාභීති ඉමිනා පගුණතං තප්පමාණදස්සිතභාවදීපනතො. තෙනාහ “පගුණභාවෙනා”තිආදි. සමාපජ්ජිතුං සක්කොති සමාපජ්ජනවසිභාවතාය සාධිතත්තා. සමාධිපාරිපන්ථිකධම්මෙති වසිභාවස්ස පච්චනීකධම්මෙ. ක්‍රමානාධිගමස්ස පන පච්චනීකධම්මා පගෙව වික්ඛම්භිතා, අඤ්ඤථා ක්‍රමානාධිගමො එව න සියා. අකිලමන්තො වික්ඛම්භෙනුං න සක්කොතිති කිච්ඡෙන වික්ඛම්භෙති විසොධෙති, කාමාදීනවපච්චවෙක්ඛණාදීහි කාමච්ඡන්දාදීනං අඤ්ඤෙසං සමාධිපාරිපන්ථිකානං දුරස්මුස්සාරණං ඉධ වික්ඛම්භනං විසොධනන්ති වෙදිතබ්බං.

27. විපස්සනාහිතාය උපරුපරිවිසෙසාවහත්තා වඩ්ඪමානාය පුබ්බභාගසීලාදිපටිපදාය. සා එව පුබ්බභාගපටිපදා යථාභාවිතතාය අවස්සං භාවිතං විසෙසං පරිග්ගහිතත්තා අණ්ඩං වියාති අණ්ඩං, කිලෙසෙහි අද්වයිතතාය අපුත්ති අණ්ඩං එතස්සාති අපුච්චණ්ඩො, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා යීතපුග්ගලො, තස්ස භාවො අපුච්චණ්ඩතා. විපස්සනාදිඤාණප්පහෙදායාති පුබ්බෙතිවාසඤාණාදිඤාණප්පහෙදාය. තත්ථාති වෙනොබ්බසුත්තෙ (ම. නි. 1.185) “ස ඛො සො, භික්ඛවෙ, එවං උස්සොල්භිපන්තරසඬ්ඨගසමන්තාගතො භික්ඛු භබ්බො අභිනිබ්බිදායා”ති ආගතත්තා උස්සොල්භිපන්තරසෙහි අඬ්ඨගෙහි සමන්තාගතභාවොති එවං යං ඔපම්මසංසන්දනං ආගතං, තං ඔපම්මසංසන්දනං ඉධ ඉමස්මිං සෙබ්බසුත්තෙ යොජෙත්වා වෙදිතබ්බන්ති සම්බන්ධො.

28. මහග්ගතාදිභාවෙන හෙට්ඨිමානං ක්‍රමානානං අනුරුපමිපි අත්තනො විසෙසෙන තෙ උත්තරිත්වා අතික්කම්භිත්වාන යීතන්ති අනුත්තරං, තෙනාහ – “පයමාදිප්ඤ්ඤානෙහි අසදිසං උත්තම”න්ති. දුතියාදිසුපි අභිනිබ්බිදාසු. පුබ්බෙතිවාසඤාණං උප්පජ්ජමානං යථා අත්තනො විසයපටිච්ඡාදකං කිලෙසන්ධකාරං විධමන්තමෙව උප්පජ්ජති, එවං අත්තනො විසයෙ කඤ්චි විසෙසං කරොන්තමෙව උප්පජ්ජතිති ආහ – “පුබ්බෙතිවාසඤාණෙන පයමං ජායති”ති, සෙසඤාණද්වයෙපි එසෙව නයො.

29. වරණස්මිත්ති පච්චත්තෙ භූමිමච්චනන්ති ආහ “වරණං නාම භොතීති අත්ථො”ති. තෙනාති කරණත්ථෙ කරණච්චනං අගතපුබ්බදිසාගමනෙ තෙසං සාධකතමභාවතො.

අට්ඨ ඤාණානීති ඉධ ආගතානි ව අනාගතානි ව අම්බට්ඨසුත්තාදිසු (දී. නි. 1.254 ආදයො) ආගතානි ගහෙත්වා වදති. විනිවිජ්ඣිත්වාති පුබ්බෙතිවාසපටිච්ඡාදකාදිකිලෙසතමං භින්දිත්වා පදාලෙත්වා.

30. සනඬ්ඤාමාරොනාති සනන්තනඤාමාරෙන. තදෙව හි තස්ස සනන්තනඤාමාරතං දස්සෙතුං “විරකාලතො පට්ඨායා”ති චුත්තං. සො

අත්තභාවොති යෙන අත්තභාවෙන මනුස්සපථෙ ඤානං නිබ්බන්තෙසි, සො කුමාරත්තභාවො, තස්මා බ්‍රහ්මභූතොපි තාදිසෙන කුමාරත්තභාවෙන වරති.

ජනිතස්මිං-සද්දො එව ඉ-කාරස්ස එ-කාරං කත්වා “ජනෙතස්මි”න්ති වුත්තො, ජනිතස්මිත්ති ව ජනස්මිත්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. ජනිතස්මිත්ති සාමඤ්ඤග්ගහණෙපි යත්ථ චතුර්ණ්ණසමඤ්ඤා, තත්ථෙව මනුස්සලොකෙ. බත්තියො සෙට්ඨොති ලොකසමඤ්ඤාපි මනුස්සලොකෙයෙව, න දෙවකායෙ බ්‍රහ්මකායෙ වාති දස්සෙතුං “යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනො”ති වුත්තං. පට්ඨරන්තීති “අහං ගොතමො, අහං කස්සපො”ති පති පති අත්තනො ගොත්තං අනුසරන්ති පටිජානන්ති වාති අත්ථො.

එත්තාවතාති “සාධු සාධු ආනන්දා”ති එත්තකෙන සාධුකාරදානෙන. ජිනභාසිතං නාම ජාතන්තිආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා ථෙරභාසිතං බුද්ධභාසිතමෙව නාම ජාතං. “කිම්පනිදං සුත්තං සත්ථුදෙසනානුවිධානතො ජිනභාසිතං, උදාහු සාධුකාරදානමත්තෙනා”ති එවරූපා වොදනා ඉධ අනොකාසා ථෙරස්ස දෙසනාය භගවතො දෙසනානුවිධානභෙතුකත්තා සාධුකාරදානස්සාති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සෙබ්බසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

4. පොතලියසුත්තවණ්ණනා

31. අඬගා නාම ජනපදිතො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිවසෙන අඬගාත්ථෙව වුච්චතීති ආහ “අඬගායෙව සො ජනපදො”ති. මහියා පනස්ස උත්තරෙන යා ආපොති මහියා නදියා යා ආපො තස්ස ජනපදස්ස උත්තරෙන භොන්ති. තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො උත්තරාපොති වුච්චති. සා පන මහි කත්ථවි කත්ථවි හිජ්ජිත්වා ගතාති ආහ “කතරමහියා උත්තරෙන යා ආපො”ති. තත්ථාති තස්සා මහියා ආගමනතො පට්ඨාය අයං ආවිභාවකථා. යස්මා (අ. නි. ටී. 3.8.19) ලොකියා ජම්බුදීපො හිමවා තත්ථ පතිට්ඨිතසමුද්දෙහපබ්බතනදියොති එතෙසු යං යං න මනුස්සගොවරං, තත්ථ සයං සම්මුළුභා අඤ්ඤෙපි සම්මොහයන්ති, තත්ථ තත්ථ සම්මොහවිධමනත්ථං. “අයං කිර ජම්බුදීපො”තිආදිමාරද්ධං. දසසහස්සයොජනපරිමාණො ආයාමතො ව විත්ථාරතො වාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. උදකෙන අජ්ඣොත්ථො තදුපභොගිසත්තානං පුඤ්ඤක්ඛයෙන.

සුන්දරදස්සනං කුටන්ති සුදස්සනකුටං, යං ලොකෙ “භෙමකුට”න්ති වුච්චති. මූලගන්ධො කාලානුසාරියාදි. සාරගන්ධො චන්දනාදි. ඵෙග්ගුගන්ධො සලලාදි. තවගන්ධො ලවඬගාදි. පපටිකගන්ධො කබිත්ථාදි. රසගන්ධො සජ්ජාදි, පත්තගන්ධො තමාලහිරිවෙරාදි. පුජ්ඵගන්ධො නාගකුඬිකුමාදි. එලගන්ධො ජාතිඵලාදි. ගන්ධගන්ධො සබ්බෙසං ගන්ධානං

ගන්ධො. යස්ස හි රුක්ඛස්ස සබ්බෙසම්පි මූලාදීනං ගන්ධො අත්ථි, සො ඉධ ගන්ධො නාම. තස්ස ගන්ධස්ස ගන්ධො ගන්ධගන්ධො. සබ්බානි පුච්ඡුලතො පඤ්ඤාසයොජනානි, ආයාමතො පන උබ්බෙධතො විය ද්වියොජනසතානෙවාති වදන්ති.

මනොහරසිලාතලානීති ඔතරණත්ථාය මනුඤ්ඤසොපානසිලාතලානි. සුපටියත්තානීති තදුපහොගිසත්තානං සාධාරණකම්මානුභාවෙන සුට්ඨු පටියත්තානි සුප්පවත්තිතානි භොන්ති. මච්ඡකච්ඡපාදයො උදකං මලිනං කරොන්ති, තදභාවතො ඵලිකසදීපනිමමලුදකානි. තිරියතො දීපං උග්ගතකුටන්ති “තිරච්ඡානපබ්බත”න්ති ආහ.

ආපණානි ඵච වොහාරස්ස මුඛභූතානීති ආහ “ආපණමුඛසහස්සානී”ති. විහත්තානීති වචත්ථිතානි අඤ්ඤමඤ්ඤාසම්භින්නානි. වසනට්ඨානන්ති අත්තතො යථාථාසුකං වසිතබ්බට්ඨානං. ආසති ඵත්ථාති ආසනං, නිසිදිතබ්බට්ඨානානි.

අසාරුප්පං පටිච්ච උප්පජ්ජනකස්ස ඡාදනතො ඡන්තං අනුච්ඡවිකං, තදෙව අජ්ඣාසයසම්පත්තිං පතිරූපෙති පකාසෙතීති පතිරූපං. තෙනාහ “නජ්පතිරූප”න්ති. කාරණවෙච්චනානීති ඤාපකකාරණවෙච්චනානි. ඤාපකඤ්ඤි කාරණං අධිප්පෙතං. අත්ථං ආකරොති පකාසෙතීති ආකාරො, තමෙව ලිනං ගුල්හං අත්ථං ගමෙතීති ලිඛිගං, සො තෙන නිමිසතීති නිමිත්තන්ති වුච්චති. ඉදානි තමෙවත්ථං විවරිතුං “දීසදසවත්ථං...පෙ.... නිමිත්තානි වුත්තා”ති ආහ. තෙති ආකාරාදයො. තථා හි පන මෙතිආදිනා පොතලියො ගහපති “පරිබ්බාජකනියාමෙන අහං ජීවාමි, තස්මා ගහපති න භොමිති වදති. ඔවදන්තොති අනුසාසන්තො. උපවදන්තොති පරිභාසන්තො.

32. ගෙධභූතො ලොභොති ගිජ්ඣනසභාවො ලොභො. අගිජ්ඣනලක්ඛණො න ලොභො, අනින්දාභූතං අසට්ඨනන්ති නින්දාය පටිපක්ඛභූතං පරෙසං අසට්ඨනං. නින්දාසට්ඨනානි නින්දාවසෙන පරෙසං සට්ඨනා අක්කොසනා. බ්‍යවහාරවොහාරොපීති කයවික්කයලක්ඛණො සබ්බොහාරොපි දානග්ගහණං වොහාරො. “දත්තො තිස්සො” තිආදිනා වොහරණං පඤ්ඤාපනන්ති පඤ්ඤත්ති වොහාරො. යථාධිප්පෙතස්ස අත්ථස්ස වොහරණං කථනං බොධනන්ති වචනං වොහාරො. යාථාවතො අයාථාවතො ච වොහරති ඵතෙනානි වොහාරො, චෙතනා. අයම්ධාධිප්පෙතොති අයං චෙතනාලක්ඛණො වොහාරො ඉධ ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිප්පෙතො, සො ච බො සාවජ්ජොච සමුච්ඡෙදස්ස ඉච්ඡිතත්තා. ඉදානි චතුබ්බිධස්සපි වොහාරස්ස ඉධ සම්භවං දස්සෙතුං “යස්මා වා”තිආදි වුත්තං. ගිහීති චෙතනා නත්ථිති අහං ගිහීති චෙතනාපවත්ති නත්ථි. ගිහීති වචනං නත්ථිති ගිහීති අත්තතො පරෙසඤ්ච වචනප්පවත්ති නත්ථි. ගිහීති

පණ්ණාසති නත්ථිති ගිහිති සමඤ්ඤා නත්ථි. ගිහිති බ්‍යවහාරො නත්ථිති සමුදාවාරො නත්ථි.

33. පාණාතිපාතොව සංයොජනං. කස්මා? ඛන්ධනභාවෙන පවත්තනතො නිස්සරිත්‍වං අප්පදානතො. පාණාතිපාතස්ස අත්ථිතාය සො පුග්ගලො “පාණාතිපාති”ති වුච්චතිති ආහ – “පාණාතිපාතස්ස...පෙ.... හොති”ති. යඤ්චි යස්ස අත්ථි, තෙන සො අපදිස්සතිති. බහුතායාති අවක්ඛුකාදිහෙදෙන බහුභාවතො. පාණාතිපාතස්ස පටිපක්ඛො අපාණාතිපාතො. සො පන අත්ථතො කායද්වාරිකො සීලසංවරොති ආහ “කායිකසීලසංවරොති”ති. අත්තාපි මං උපවදෙය්‍යාතිආදි පාණාතිපාතෙ ආදීනවදස්සනං. ආදීනවදස්සිනො හි තතො ඔරමණං. දෙසනාවසෙනාති අඤ්ඤත්ථ සුත්තෙ අභිධම්මෙ ව දසසු සංයොජනෙසු පඤ්චසු නීවරණෙසු දෙසනාවසෙන අපරියාපන්නම්පි සංයොජනන්තිපි නීවරණන්තිපි ඉධ වුත්තං. කස්මා? තදත්ථසම්භවතො. තෙනාහ – “වට්ඨඛන්ධනට්ඨෙත නිතප්පට්ඨජාදනට්ඨෙත වා”ති, පාණාතිපාතො හි අපාණාතිපාතපච්චයං හිතං පටිච්ජාදෙන්තොව උප්පජ්ජතිති. එකො අවිජ්ජාසවොති ඉදං සහජාතවසෙන වුත්තං, උපනිස්සයවසෙන පන ඉතරෙසම්පි ආසවානං යථාරහං සම්භවො වෙදිතබ්බො. පාණාතිපාති හි පුග්ගලො “තප්පච්චයං අත්ථං කරිස්සාමි”ති කාමෙ පත්ථෙති. දිට්ඨිං ගණ්හාති, හවච්චෙසසං පච්චාසිසති. තත්ථ උප්පන්නං විහනති බාධතිති විසාතො, දුක්ඛං, පරිලාහනං අනත්ථුප්පාදවසෙන උපතාපනං පරිලාහො, අයමෙතෙසං විසෙසො. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු වාරෙසු. ඉමිනා උපායෙනාති අතිදෙසෙන පන පරිග්ගහිතො අත්ථො පරතො ආගමිස්සතිති.

34-40. ඉමස්මිං පදෙති එතෙන සත්තසුපි වාරෙසු තථා ආගතං පදං සාමඤ්ඤතො ගහිතං. තෙනාහ “ඉමිනා”තිආදි. රොසනං කායිකං වාවසිකඤ්ඤාති තප්පටිපක්ඛො අරොසොපි තථා දුච්චොති ආහ “කායිකවාවසිකසංවරොති”ති. යථා අභිජ්ඣා ලොභො, අනභිජ්ඣා අලොභො, එවං අකොඬුපායාසො අබ්‍යාපාදො, සංවරෙ සුඛන්ති සංවරොති දට්ඨබ්බො, අනතිලොභො පන සතිසංවරෙ, අනතිමානො ඤාණසංවරෙ සඬගහං ගච්ඡතිති දට්ඨබ්බං. ඉමෙසු පන පදෙසු එවං සබ්බවාරෙසු යොජනා කාතබ්බාති සම්බන්ධො.

එවං ආසවුප්පත්ති වෙදිතබ්බාති එත්ථ වුත්තස්සපි එකජ්ඣං වුච්චමානන්තා “පුන අයං සඬබ්බෙපවිනිච්ඡයො”ති වුත්තං. අසම්මොහත්ථං ආරම්මණස්ස. පුරිමෙසු තාව චතුසු වාරෙසු විරම්භං න සක්කොමිති වත්තබ්බං. “අත්තාපි මං උපවදෙය්‍යා”ති එතස්ස පදස්ස අත්ථවණ්ණනායං “න සක්කොමි”ති, “අනුච්ඡාපි මං විඤ්ඤ ගරහෙය්‍යු”න්ති එතස්ස පදස්ස අත්ථවණ්ණනායං “න සක්කොමි”ති වත්තබ්බං, ඉමිනා නයෙන පච්ඡිමෙසුපි චතුසු යථාරහං යොජනා වෙදිතබ්බා. අතිමාන

හවාසවඅවිජ්ජාසවාති වුත්තං මානෙන සහ දිට්ඨියා අනුප්පජ්ජනතො, අතිමානො පන කාමරාගෙනපි උප්පජ්ජතෙවාති “අතිමාන කාමාසවඅවිජ්ජාසවා”ති වත්තබ්බං සියා, ස්වායං නයො වුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙයොයාති න දස්සිතො. පාතිමොක්ඛසංවරසීලං කථිතං ආදිතො චතුහි ඡට්ඨෙත වාති පඤ්චහි වාරෙහි, සෙසෙහි තීහි පාතිමොක්ඛසංවරසීලෙ ඨිතස්ස භික්ඛුනො පටිසම්බාපභානං, සබ්බෙහිපි පන භික්ඛුභාවෙ ඨිතස්ස ගිහිවොහාරසමුවිෂේදො කථිතො. තත්ථ සබ්බත්ථ වත්තං “ඉද්දඤ්චිද්දඤ්ච මය්හං කාතුං නප්පතිරූප”න්ති පටිසම්බානවසෙන අකරණං පජ්ඣනඤ්ච පටිසම්බාපභානං.

කාමාදීනවකථාවණ්ණනා

42. උපසුම්භෙය්‍යාති එත්ථ උප-සද්දො සමීපත්ථො, සුම්භනං වික්ඛෙපනං. තෙනෙව තමෙනන්ති භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ – “තස්ස සමීපෙ බිපෙය්‍යා”ති, තස්ස කුක්කුරස්ස සමීපෙ අට්ඨිකඬකලං බිපෙය්‍යාති අත්ථො. නිම්මංසත්තා කඬකලන්ති වුවච්ඡිති ඉමිනා විගතමංසාය අට්ඨිකඬකලිකාය උරට්ඨිමිහි වා පිට්ඨිකණ්ටකෙ වා සිසට්ඨිමිහි වා කඬකල-සද්දො නිරුල්ලොති දස්සෙති. සුනික්කන්තන්ති නිල්ලිබ්බං කත්වාච නිබ්බිසෙසං ලිබ්බං.

එකත්තුපට්ඨානස්ස අජ්ඣුපෙක්ඛනවසෙන පවත්තියා එකත්තා. තෙනාහ “චතුත්ථකානුපෙක්ඛා”ති. යස්මා පනස්ස ආරම්මණමිපි එකසභාවමෙව, තස්මා ආහ “සා හි”තිආදි. ලොකාමිසසම්බාතාති අපරිඤ්ඤාතවත්ථුනා ලොකෙන ආමසිතබ්බතො, ලොකෙ වා ආමිසොති සම්බං ගතාය වසෙන කාමගුණානං කාමභාවො ච ආමිසභාවො ච, සො එව නිප්පරියායතො ආමිසන්ති වත්තබ්බතං අරහති. කාමගුණාමිසාති කාමගුණෙ ඡන්දරාගා. ගහණට්ඨෙත භුසං ආදානට්ඨෙත.

43. ඩයනං ආකාසෙන ගමනන්ති ආහ “උප්පතිත්වා ගවිෂෙය්‍යා”ති. ගිජ්ඣාදීනං වාසිඵරසු න භොතීති ආහ – “මුඛතුණ්ඩකෙන ඩයන්තා තවිෂෙය්‍යා”න්ති. විස්සජ්ජෙය්‍යන්ති එත්ථ “විස්සජ්ජන”න්ති ආකඬ්ඨනං අධිජ්ජෙතං අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං, ආකඬ්ඨනඤ්ච අනුබන්ධිත්වා පාතනන්ති ආහ “මංසපෙසිං නබ්බෙහි කඬ්ඨිත්වා පාතෙය්‍යා”න්ති.

47. පුරිසස්ස ආරොහනයොග්‍යං පොරිසෙය්‍යං.

48. සම්පන්නං සුන්දරං ඵලමස්සාති සම්පන්නඵලං. ඵලූපපන්නන්ති ඵලෙහි උපෙතන්ති ආහ “බහුඵල”න්ති.

50. සුවිදුරවිදුරෙති අරියස්ස විනයෙ වොහාරසමුවිෂේදතො සුට්ඨු විදුරභූතෙ එව විදුරෙ අහං යිතො. කස්සපි නාම අත්ථස්සපි අජානනතො න ආජානන්ති අනාජානීයාති කත්තුසාධනමස්ස දස්සෙන්නො අජානනකෙති

අජානන්තභොජනසීසෙන තෙසං දාතබ්බපච්චයෙ වදති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පොතලියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. ජීවකසුත්තවණ්ණනා

51. කුමාරොන භතො පොසාපිතොති කුමාරභතො, කුමාරභතො ඵච කොමාරභච්චො යථා “භිසක්කමෙව භෙසජ්ජ”න්ති.

ආරභන්තීති එත්ථ ආරභ-සද්දො කාමං කාමායුහනයඤ්ඤාට්ඨාපනආපත්තිආපජ්ජනවිඤ්ඤාපනාදීසුපි ආගතො, ඉධ පන භිංසනෙ ඉච්ඡිතබ්බොති ආහ – “ආරභන්තීති සාතෙන්ති”ති. උද්දිසිත්වා කතන්ති (අ. නි. ටී. 3.8.12; සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ග 3.294) අත්තානං උද්දිසිත්වා මාරණවසෙන කතං නිබ්බන්තිතං. පටිච්චකම්මන්ති එත්ථ කම්ම-සද්දො කම්මසාධනො අතීතකාලිකොති ආහ – “අත්තානං පටිච්ච කත”න්ති. නිමිත්තකම්මස්සෙතං අධිවචනං “පටිච්ච කම්මං ඵුසතී”තිආදීසු (ජා. 1.4.75) විය. නිමිත්තකම්මස්සාති නිමිත්තභාවෙන උද්ධබ්බකම්මස්ස, න කරණකාරාපනවසෙන. පටිච්චකම්මං එත්ථ අත්ථිති මංසං පටිච්චකම්මං යථා “බුද්ධං එතස්ස අත්ථිති බුද්ධො”ති. තෙසන්ති නිගණ්ඨානං. අඤ්ඤෙපි බ්‍රාහ්මණාදයො තංඋද්ධිකා අත්ථෙව.

කාරණන්ති එත්ථ යුත්ති අධිප්පෙනා, සා ඵච ව ධම්මතො අනපෙතත්තා “ධම්මො”ති චුත්තාති ආහ – “කාරණං නාම තිකොට්ඨපරිසුද්ධමච්ඡමංසපරිභොගො”ති. අනුකාරණං නාම මහාජනස්ස තථා බ්‍යාකරණං යුත්තියා ධම්මස්ස අනුරූපභාවතො මංසං පරිභුඤ්ජිතබ්බන්ති අනුඤ්ඤාතං තථෙව කථනන්ති කත්වා. තන්ති “ජානං උද්දිස්සකතං මංසං පරිභුඤ්ජති”ති ඵචං චුත්තං පරිභුඤ්ජනං නෙව කාරණං හොති සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො සති ව අයුත්තියං අධම්මොති කත්වා. තථා බ්‍යාකරණන්ති “ජානං උද්දිස්සකතං මංසං පරිභුඤ්ජති”ති කථනං යුත්තියා ධම්මස්ස අනුරූපභාවතො න අනුකාරණං හොති. පරෙහි චුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වාති පරෙ තිත්ථියා ‘ජාන’න්තිආදිනා ධම්මං කථෙන්නි වදන්ති, තෙන කාරණභූතෙන සකාරණො හුත්වා. තෙහි තථා වත්තබ්බො ඵච හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා අනුවාදො වා “මංසං පරිභුඤ්ජිතබ්බ”න්ති පවත්තා තුම්භාකං කථා වා පරතො පරෙහි තථා පවත්තිතා තස්සා අනුකථා වා. විඤ්ඤුහි ගරහිතබ්බකාරණන්ති තිත්ථියා තාව තිට්ඨන්තු, තතො අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි ගරහිතබ්බකාරණං. කොච්ඡි න ආගච්ඡතිති ගරහිතබ්බතං න ආපජ්ජතිති අත්ථො. අභිභවිත්වා ආචික්ඛන්තිති අභිභූයා මද්දිත්වා කථෙන්නි, අභිභූතෙන අක්කොසන්තිති අත්ථො.

52. කාරණෙහිති පරිභොගවිත්තස්ස අවිසුද්ධතාහෙතුහි. භික්ඛු උද්දිස්සකතං දිට්ඨං. තාදිසමංසඤ්ඤි පරිභොගානාරභත්තා විත්තඅවිසුද්ධියා

කාරණං චිත්තසංකිලෙසාවහතො. ඉදානි දිට්ඨසුතපරිසඬිකිතානි සරූපතො දස්සෙතුං “දිට්ඨාදීසු”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තදුභයචිමුත්තපරිසඬිකිතන්ති “දිට්ඨං සුත”න්ති ඉමං උභයං අනිස්සාය – “කිං නු ඛො ඉමං භික්ඛුං උද්දිස්ස වධිත්වා සම්පාදිත”න්ති කෙවලමෙව පරිසඬිකිතං. සබ්බසඬිගාහකොති සබ්බෙසං තිණ්ණං පරිසඬිකිතානං සඬිගණ්හනකො.

මඬගලාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන ආහුනපාහුනාදිකං සඬිගණ්හානි. නිබ්බේමතිකා හොත්තිති සබ්බෙන සබ්බං පරිසඬිකිතාභාවමාහ. ඉතරෙසන්ති අජානන්තානං වට්ටති, ජානතො එවෙත්ථ ආපත්ති හොති. තෙයෙවාති යෙ උද්දිස්ස කතං, තෙයෙව.

උද්දිස්සකතමංසපරිභොගතො අකප්පියමංසපරිභොගස්ස විසෙසං දස්සෙතුං “අකප්පියමංසං පනා”තිආදි වුත්තං. පුරිමස්මිං සචිත්තකා ආපත්ති, ඉතරස්මිං අචිත්තකා. තෙනාහ – “අකප්පියමංසං අජානිත්වා භුත්තස්සපි ආපත්තියෙවා”ති. පරිභොගන්ති පරිභුඤ්ජිතබ්බන්ති වදාමිති අත්ථො.

53. තාදිසස්සාති තිකොට්ඨපරිසුද්ධස්ස මච්ඡමංසස්ස පරිභොගෙ. මෙත්තාවිහාරිනොපිති අපි-සද්දෙන අමෙත්තාවිහාරිනොපි. මෙත්තාවිහාරිනො පරිභොගෙ සිබ්බපත්තා අනවජ්ජතාති දස්සෙතුං “ඉධ, ජීවක, භික්ඛු”තිආදි වුත්තං. අනියමෙත්වාති අවිසෙසෙත්වා සාමඤ්ඤතො. යස්මා හගවතා – “යතො ඛො, වච්ඡ, භික්ඛුනො තණ්හා පහීනා හොති”තිආදිනා මහාවච්ඡගොත්තසුත්තෙ (ම. නි. 2.194) අත්තා අනියමෙත්වා වුත්තො. තථා හි වච්ඡගොත්තො – “තිට්ඨතු හවං ගොතමො, අත්ථි පන හොතො ගොතමස්ස එකභික්ඛුපි සාවකො ආසවානං ඛයා...පෙ.... උපසම්පජ්ජ විහරති”ති ආහ, “ඉධ, භාරද්වාජ, භික්ඛු අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති”තිආදිනා වඩ්ඤ්සුත්තෙ (ම. නි. 2.430) අත්තා අනියමෙත්වා වුත්තො. තථා හි තත්ථ පරතො – “යං ඛො පන අයමායස්මා ධම්මං දෙසෙති, ගම්භීරො සො ධම්මො දුද්දසො දුරනුබොධො සන්තො පණිතො අතක්කාවචරො නිපුණො පණ්ඩිතවෙදනීයො, න සො ධම්මො සුදෙසනීයො ලුද්දෙනා”තිආදිනා දෙසනා ආගතා, තස්මා වුත්තං “හගවතා හි මහාවච්ඡගොත්තසුත්තෙ, වඩ්ඤ්සුත්තෙ ඉමස්මිං සුත්තෙති තීසු යානෙසු අත්තානංයෙව සන්ධාය දෙසනා කතා”ති. මංසුපසෙවනොව අධිජ්ජෙතො මච්ඡමංසසහිතස්ස ආභාරස්ස පරිභොගභාවතො මච්ඡමංසස්ස ච ඉධ අධිජ්ජෙතත්තා.

අගථිතො අප්පට්ඨද්ධො. තණ්හාමුච්ඡනායාති තණ්හායනවසෙන මුච්ඡාපත්තියා. අනජ්ඣොපත්තො තණ්හාය අභිභවිත්වා න අජ්ඣොත්ථො, ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා න සණ්ඨිතොති අත්ථො. තෙනාහ – “සබ්බං ආලුම්භිත්වා”තිආදි. ඉධ ආදීනවො ආභාරස්ස පටිකුලභාවොති ආහ “එකරත්තිවාසෙනා”තිආදි. අයමත්ථො

ආහාරපරිභොගොති අත්ථසංයොජනපරිච්ඡේදිකා “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා”තිආදිනා (දී. නි. 3.182; ම. නි. 1.23; 2.24; 3.75; සං. නි. 4.120) පවත්නා ආහාරපට්ඨේද්ධන්දරාගනිස්සරණභූතා පඤ්ඤා අස්ස අත්ථීති නිස්සරණපඤ්ඤො. ඉදමත්ථන්ති එතමත්ථාය. එවං සන්නෙති “බ්‍රහ්මාති ව මෙත්තාවිහාරිනො සමඤ්ඤා”ති අවත්වා යෙ ධම්මා මෙත්තාවිහාරස්ස පටිපක්ඛභූතා, තත්ථ සාවසෙසං පහාසි බ්‍රහ්මා, අනවසෙසං පහාසි භගවාති සචෙ තෙ ඉදං සන්ධාය භාසිතං, එවං සන්නෙ තව ඉදං යථාචුත්තවචනං අනුජානාමි, න මෙත්තාවිහාරිනාසාමඤ්ඤමත්තතොති අත්ථො.

55. “පාටියෙක්කො අනුසන්ධි”ති වත්වා විසුං අනුසන්ධිභාවං දස්සෙතුං “ඉමස්මිං හී”තිආදි චුත්තං. ද්වාරං ටකෙතීති මච්ඡමංසපරිභොගානුඤ්ඤාය අඤ්ඤෙසං වචනද්වාරං පිදහති, වොදනාපථං නිරුත්ඨති. කථං සත්තානුද්දයං දස්සෙති? සත්තානුද්දයමුඛෙන බාහිරකානං මච්ඡමංසපරිභොගපටික්ඛෙපො තයිදං මිච්ඡා, තිකොට්ඨපරිසුද්ධස්සෙව මච්ඡමංසස්ස පරිභොගො භගවතා අනුඤ්ඤාතො. තථා හි චුත්තං – ‘තීහි බො අහං, ජීවක, යානෙහි මංසං පරිභොගන්ති වදාමි’තිආදි (ම. නි. 2.52). විනයෙපි (පාරා. 409; චූළව. 343) චුත්තං – “තිකොට්ඨපරිසුද්ධං, දෙවදත්ත, මච්ඡමංසං මයා අනුඤ්ඤාත”න්ති. තිකොට්ඨපරිසුද්ධඤ්ච භුඤ්ජන්තානං සත්තෙසු අනුද්දයා නිව්වලා. “සත්තානුද්දයං දස්සෙති”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විවරන්තො “සචෙ හී”තිආදිමාහ.

පඨමෙන කාරණෙනාති දෙසනාවසෙනපි පයොගවසෙනපි පඨමෙන පරුපසාතහෙතුනා. කඬ්ඪිතො සො පාණො. ගලෙන පච්චෙධන්තෙනාති යොත්තගලෙන කරණෙන අසය්භමානෙන. බහුපුඤ්ඤමෙව හොති ආසාදනාපෙක්ඛාය අභාවතො, හිතජ්ඣාසයත්තා වාති අධිජ්ජායො. එසාහං, හන්නෙතිආදි කස්මා චුත්තං, සරණගමනවසෙනෙව ගහිතසරණොති වොදනං සන්ධායාහ “අය”න්තිආදි. ඔගාහන්තොතිආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා සුත්තං අනුස්සරන්තො අත්ථං උපධාරෙන්තො. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙයාමෙව.

ජීවකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

6. උපාලිසුත්තවණ්ණනා

56. පාචාරං පාරුපතීති පාචාරිකො, ඉදං තස්ස කුලසමුදාගතං නාමං, සො පන මහද්ධිනො මහාභොගො නගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානෙ ධීනො. තෙනාහ “දුස්සපාචාරිකසෙට්ඨිනො”ති. දීඝත්තා දීඝතමත්තා. සො කිර පමාණතො උපවච්ඡයතො දියඬ්ඪරතනං අතික්කම්ම ධීනො. එවංලද්ධනාමොති “දීඝතපස්සි”ති ලද්ධසමඤ්ඤො. බාහිරායතනෙති තිත්ථියසමයෙ පිණ්ඩපාතොති වොහාරො නත්ථි, තස්මා සාසනවොහාරෙන “පිණ්ඩපාතජපටික්කන්තො”ති චුත්තන්ති අධිජ්ජායො.

දස්සෙතිති දෙසෙති. යපෙතිති අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරතො වචන්ථපෙති. කිරියායාති කරණෙන. පවත්තියාති පවත්තනෙන. දණ්ඩාති පඤ්ඤපෙතිති එත්ථ කස්මා භගවතා ආදිතොව තථා න ප්‍රච්ඡිතන්ති? යස්මා සා තස්මිං අත්ථෙ සභාවතිරුත්ති න හොති, සාසනෙ ලොකෙ සමයන්තරෙසු ව තාදිසො සමුදාවාරො නත්ථී, කෙවලං පන තස්සෙව නිගණ්ඨස්සායං කොට්ඨාලකසදිසො සමුදාවාරොති ඉමමත්ථං. දස්සෙතුං “කම්මාති පඤ්ඤපෙති” ඉච්චෙවාහ. අවිත්තකන්ති විත්තරහිතං, විත්තෙන අසමුට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. කථං පන තදුහයස්ස විත්තෙන විනා සම්භවොති චොදනං සන්ධාය තත්ථ නිදස්සනමාහ “යථා කිරා”තිආදි. පටිච්ඡන්තානන්ති අත්ථතො හින්තානං. පටිච්ඡිට්ඨානන්ති විසෙසනපදවසෙන සද්දතොපි හින්තානං. වචනං පතිට්ඨපෙතුකාමොති දීඝතපස්සිනො යථාචුත්තවචනං පතිට්ඨපෙතුකාමො. තස්මිඤ්හි පතිට්ඨාපිතෙ තෙනජපසඬගෙන ආගතො, උපාලි ගහපති තස්මිං පදෙසෙ ධම්මං දිස්වා සාසනෙ අභිජ්ජසිදිස්සති.

කලා එව උපරි වාදාරොපනස්ස වන්ථුභාවතො කලාවන්ථු. කලායං පතිට්ඨපෙසීති කලාවන්ථුස්මිං, තදන්තෙ වා පතිට්ඨපෙසි. යලා තං වාදාරොපනභයෙන න අවජානාති, එවං තස්සං කලායං, තස්මිං වා අන්තෙ දීඝතපස්සිං යාවතතියං වාදෙ පතිට්ඨපෙසි. වාදන්ති දොසං.

57. ඉදානි චේතනාසම්පයුත්තධම්මපි ගහෙත්වා කායකම්මාදිවසෙන සඬගහෙත්වා දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තිව්ධං කායදුච්චරිතං කායකම්මං නාමානිආදි “කම්මස්ස කිරියායා”ති පාළියං අකුසලකම්මස්ස අධිගතත්තා චුත්තං, පුබ්බෙ පන අට්ඨකාමාවචරකුසලචේතනානිආදි සාවජ්ජං අනවජ්ජඤ්ච සාමඤ්ඤතො එකජ්ඣං කත්වා දස්සිතං. කස්මා පනෙත්ථ චේතනා න ගහිතාති ආහ “ඉමස්මිං සුත්තෙ කම්මං ධුර”න්ති. කායකම්මාදිහෙදං කම්මමෙව ධුරං ජෙට්ඨකං පුබ්බඬගමං, න චේතනාමත්තමෙව. එවමාගතෙපීති කම්මානීති එවං නාමෙන ආගතෙපි චේතනා ධුරං, තත්ථ චේතනං ජෙට්ඨකං පුබ්බඬගමං කත්වා චුත්තන්ති අධිජ්ජායො. කථං පන තත්ථ කම්මන්ති වා කම්මානීති වා ආගතෙ තෙසං චේතනාය ධුරභාවොති ආහ “යත්ථ කත්ථවි...පෙ.... ලහති”ති. තත්ථ යත්ථ කත්ථවීති යස්මිං කිස්මිඤ්චි ද්වාරෙ. සා චුත්තාවාති සා චේතනා චුත්තාව, යා කායසඬබාරාදිපරියායෙන (යස්ස කස්සවි කම්මස්ස කායද්වාරාදිසු පවත්තාපනචේතනා) සම්පයුත්තධම්මාපි තදග්ගෙන ලොකියාපි ලොකුත්තරාපි කම්මමෙව, අභිජ්ඣාදයො පන චේතනාපක්ඛිකාති දට්ඨබ්බං.

මහන්තන්ති කටුකඵලං. න කිලමති සප්පාටිභාරියත්තා පටිඤ්ඤාය. ඉදානි තෙසං සප්පාටිභාරියතං දස්සෙතුං “තථා ඡී”තිආදි චුත්තං. යදි අකුසලං පත්වා කායකම්මං චරිකම්මං මහන්තන්ති වදන්තො න කිලමති, අථ කස්මා භගවා ඉධ අකුසලං මනොකම්මං මහාසාවජ්ජං කට්ඨෙසිති ආහ

“ඉමස්මිං පන යානෙ”තිආදි. යාවතනියං පතිට්ඨාපනමත්තෙන ගතමග්ගං පටිපජ්ජන්තො. තෙනාහ “කිඤ්චි අත්ථනිජ්ජත්තිං අපස්සන්තොපි”ති.

58. නිවාසට්ඨානභූතො බාලකො එතිස්සා අත්ථිති බාලකිනී. සත්ථුපටිඤ්ඤාතතාය නිගණ්ඨානං මහාති සම්භාවිතත්තා මහානිගණ්ඨො.

60. ආවට්ටෙති පුරිමාකාරතො නිවත්තෙති අත්තතො වසෙ වත්තෙති එතායාති ආවට්ටනී, මායා. තෙනාහ “ආවට්ටෙත්වා ගහණමාය”න්ති. සත්ථුපටිඤ්ඤානං බුද්ධදස්සනෙ විත්තමෙව න උප්පජ්ජති, අයමෙත්ථ ධම්මතා. සචෙ පන සො තං පටිඤ්ඤං අප්පභාය බුද්ධානං සම්මුඛිභාවං උපගච්ඡෙය්‍ය, සත්තධා මුද්ධා ඵලෙය්‍ය, තස්මා භගවා “මා අයං බාලො විනස්සි”තිආදිතොව යථා සම්මුඛිභාවං න ලහති, තථා කරොති. ස්වායමත්ථො පාටීකපුත්තසමාගමෙන දීපෙනබ්බො. දස්සනසම්පත්තිනියාමමාහ “තථාගතං හී”තිආදි. ආගමා නු බො ඉධ තුම්භාකං සන්තිකං.

61. වවිසච්චෙ පතිට්ඨහිත්වාති යථාපටිඤ්ඤාතාය පටිඤ්ඤාය යත්වා.

62. සීතොදකෙ අමතා පාණා පානකාලෙ පන මරන්ති, තෙපි තෙන සීතොදකපරිභොගෙන මාරිතා භොන්ති, තස්මා තපස්සිනා නාම සබ්බෙන සබ්බං සීතොදකං න පරිභුඤ්ජිතබ්බන්ති තෙසං ලද්ධි. පාකතිකං වා උදකං සත්තොති පුරාතනානං නිගණ්ඨානං ලද්ධි. තෙනාහ “සත්තසඤ්ඤාය සීතොදකං පටික්ඛිපන්ති”ති. තෙසං තං අධුනාතනනිගණ්ඨානං වාදෙන විරුජ්ඣති. තෙ හි පථවීආදිනවපදත්ථතො අඤ්ඤමෙව ජීවිතං පටිජානන්ති. විත්තෙන සීතොදකං පාතුකාමො පරිභුඤ්ජිතුකාමො භොති රොගෙ යත්වාපි සත්තානං විත්තස්ස තථා න විතතතා. තෙනාහ – “තෙනස්ස මනොදණ්ඩො තත්ථෙව හිජ්ජති”ති. තෙනාති සීතොදකං පාතුං පරිභුඤ්ජිතුඤ්ච ඉච්ඡන්තො. අස්සාති යථාචුත්තස්ස නිගණ්ඨස්ස. තත්ථෙවොති තථාවිත්තුප්පාදනෙ ඵව. හිජ්ජති සංවරස්ස විකොපිතත්තා. තථාභූතො සො නිගණ්ඨො සීතොදකං චෙ ලභෙය්‍ය, කතිපයං කාලං ජීවෙය්‍ය, අලාභෙන පන පරිසුස්සමානකණ්ඨොට්ඨතාලුච්චිභාආදිකො සබ්බසො පරිදාහාහිභූතො මරෙය්‍ය. තෙනාහ – “සීතොදකං අලභමානො කාලං කරෙය්‍යා”ති. කස්මා? යස්මා සීතොදකං පිවාය සන්තිස්සිතවිත්තස්ස මරණං භොති, තස්මා චුත්තං “මනොදණ්ඩො පන හින්තොපි චුතිම්පි ආකඩ්ඪති”ති. යස්මා පන තථාභූතවිත්තස්ස නිගණ්ඨස්ස මනොසත්තෙසු නාම දෙවෙසු උපපත්ති භොතීති තිත්ථියානං ලද්ධි, තස්මා චුත්තං “මනොදණ්ඩො පන හින්තොපි පටිසන්ධිම්පි ආකඩ්ඪති”ති. ඉතීති ඵවං “ඉධාස්ස නිගණ්ඨො”තිආදිආකාරෙන. නන්ති උපාලිං ගහපතිං. මහත්තොති වදාපෙසි “මනොපට්ඨෙධො කාලඬකරොති”ති වදන්තොති අධිජ්ජායො.

උපාසකස්සානි උපාලිස්ස ගහපතිස්ස. මුච්ඡාවසෙනාතිආදිනා අන්වයතො ඛාතිරෙකතො ච මනොදණ්ඩස්ස මහන්තනං විභාවෙති. විත්තසන්තතිප්පවත්තිමත්තෙනෙවාති විනා කායදණ්ඩෙන වච්ඡණ්ඩෙන ච කෙවලං විත්තසන්තතිප්පවත්තිමත්තෙන. භිජ්ජිත්වාපීති එත්ථ පි-සද්දෙන අභිජ්ජිත්වාපි. අනිය්‍යානිකාති අප්පාටිභීරා, අයුත්තාති අත්ථො. සල්ලක්ඛෙසි උපාසකොති විහත්තිං විපරිණාමෙත්වා යොජනා. පඤ්ඤාපටිභානානීති ඤාතුං ඉච්ඡිතෙ අත්ථො උප්පජ්ජනකපටිභානානි.

“මනොපට්ඨද්ධො කාලං කරොති”ති වදන්තෙන අත්ථො මනොදණ්ඩස්ස තදුත්තරභාවො පටිඤ්ඤාතො භොතිති ආහ “ඉදානි මනොදණ්ඩො මහන්තොති ඉදං වචන”න්ති. තථා වෙව චුත්තං – “මනොදණ්ඩොව බලවා මහන්තොති වදාපෙසී”ති.

63. පාණාතිපාතාදිතො යමනං යාමො, චතුබ්බිධො යාමො චතුයාමො, චතුයාමසඬ්ඛාතෙන සංවරෙන සංවුතො වාතුයාමසංවරසංවුතො. අට්ඨකථායං පන යාම-සද්දො කොට්ඨාසපරියායොති “ඉමීනා චතුකොට්ඨාසෙනා”ති චුත්තං. පියජාතිකං රූපාදිආරම්මණං රාගවසෙන බාලෙහි භාවතීයත්තා “භාවිත”න්ති චුච්චතීති ආහ “භාවිතන්ති පඤ්ච කාමගුණා”ති.

යො සබ්බං පාපං ආසවඤ්ච වාරෙතීති සබ්බවාරී, තස්ස නවසු පදත්ථෙසු සත්තමො පදත්ථො, තෙන සබ්බවාරිනා පාපං වාරිත්වා ධීතොති සබ්බවාරිවාරිතො. තෙනාහ “සබ්බෙන පාපවාරණෙන වාරිතපාපො”ති. තතො එව සබ්බස්ස වාරිතබ්බස්ස ආසවස්ස ධුනනතො සබ්බවාරිධුතො. වාරිතබ්බස්ස නිවාරණවසෙන සබ්බවාරිතො ඵුට්ඨො ඵුසිතොති සබ්බවාරිඵුට්ඨො. සඬ්ඝාතන්ති සහසා හනනං, අසඤ්චෙතනිකවධන්ති අත්ථො. කතරස්මිං කොට්ඨාසෙති තිසු දණ්ඩකොට්ඨාසෙසු කතරකොට්ඨාසෙ.

64. බලියති සමාදියතීති බලං, රාසීති ආහ – “එකං මංසබලන්ති එකං මංසරාසී”න්ති. විජ්ජාධරඉද්ධියා ඉද්ධිමා. සා පන ඉද්ධි යස්මා ආනුභාවසම්පන්නස්සෙව ඉජ්ඣති, න යස්ස කස්සවි. තස්මා ආහ “ආනුභාවසම්පන්නො”ති. විජ්ජානුභාවවසෙතෙව ආනුභාවසම්පන්නො. විත්තෙ වසීභාවප්පත්තො ආනුභාවාය එව විජ්ජාය පගුණභාවාපාදනෙන. එතෙන වසීභාවං ලොකියසමඤ්ඤාවසෙන හගවා උපාලිං ගහපතිං පඤ්ඤාපෙතුකාමො එවමාහ. ලොකිකා හි “භාවනාමයඉද්ධියා ඉද්ධිමා වෙතොවසීභාවප්පත්තො පරුපසාතං කරොති”ති මඤ්ඤන්ති. තථා හි තෙ ඉසයො පරෙසං සංවණ්ණෙත්ති, ඉසීනං ආනුභාවං කිත්තෙන්ති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සතීති.

65. අරඤ්ඤමෙව හුත්වාති සබ්බසො අරඤ්ඤමෙව හුත්වා. අරඤ්ඤභාවෙන අරඤ්ඤං ඡාතං, න නාමමත්තෙන. ඉසීනං අත්ථායාති ඉසීනං ආසාදනත්ථාය.

ගොධාවරීතීරතො නාතිදුරෙ. උසුයමානොති “න මං එස ජනො පරිවාරෙති”ති උසුයං කරොත්තො. කිලිට්ඨො වතාති පඬිකදන්තරජසිරතාදීහි කිලිට්ඨසරිරො. අනඤ්ජිතමණ්ඩිතොති අනඤ්ජිතක්ඛිකො සබ්බෙන, සබ්බං අමණ්ඩිතො ව. තස්මිං කාලෙ “කාලස්සෙව අක්ඛීනං අඤ්ජනං මඩ්ගල”න්ති මනුස්සානං ලද්ධි, තස්මා අනඤ්ජනං විසුං ගහිතං.

රාජා තස්ස වචනං ගහෙත්වාති “වෙදෙසු ඊදිසං ආගතං භවිස්සතිති එවං, භන්තෙ”ති රාජා තස්ස පුරොහිතස්ස වචනං ගහෙත්වා. උසුමජාතභද්දයොති උත්තත්තභද්දයො. නාසිකානං අප්පහොත්තෙ මුඛෙන අස්සසත්තො.

විජිතජයෙහි ආගන්ත්වා නක්ඛත්තයුත්තං ආගමෙත්තෙහි නිසිදිතබ්බට්ඨානං ජයබත්ථාවාරට්ඨානං. උදකචුට්ඨිපාතනාදි තස්මිං පාපකම්මෙ අසමඬ්ඛිභූතානම්පි සමනුඤ්ඤතාය අන්තොකරණත්ථං කතං. කතභණ්ඩචුට්ඨිති ආභරණවස්සං. මහාජනො සමනුඤ්ඤො ජාතොති යොජනා. මාතුපොසකරාමොති මාතරි සම්මාපට්පත්තො රාමො නාම එකො පුරිසො. අසමඬ්ඛිභූතානන්ති අසමනුඤ්ඤානං.

අවකිරියාති අසුස්සුසතං පටිච්ච. ඵලිඬිගානීති අග්ගිකණානි. පතන්ති කායෙති කායෙ ඉතො විතො නිපතන්ති. එතෙ කිර නිරයං විවරිත්වා මහාජනස්ස දස්සෙත්ති.

යථාචාසුකට්ඨානන්ති මයං කඤ්චිපි දෙසං උද්දිස්ස න ගච්ඡාම, යත්ථ පන වසන්තස්ස පබ්බජිතස්ස චාසු හොති, තං යථාචාසුකට්ඨානං ගච්ඡාමාති අධිප්පායො. සඬ්ඝාති සංභතා. ගණාති තංතංසෙණිභාවෙන ගණිතබ්බතාය ගණා. ගණිභූතාති එකජ්ඣාසයා හුත්වා රාසිභූතා. අදින්නාදානන්තිආදීසුපි නිරයෙ පච්චිත්වා මනුස්සලොකං ආගතස්ස විපාකාවසෙසෙනාති ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං.

පග්ගණ්හිස්සාමීති සමභාවනං උප්පාදෙස්සාමි. නෙසං කත්තබ්බන්ති වින්තෙසිති යොජනා. කිං වින්තෙසි? ආසාතං උප්පාදෙත්වා අනත්ථකරණුපායං. තෙනාහ “සො ධම්මකථාපරියොසානෙ”තිආදි. නාගබලපිච්ඡිල්ලාදීනන්ති

නාගබලසාසපඅඬිකොලතෙලකණිකාරනියාසාදීනං වික්ඛල්ලානං. විහෙය්යිසු නිරයාදිකථාහි සට්ටෙන්තා. ඡද්ධාරාරම්මණෙති වක්ඛාදීනං ඡන්තං ද්ධාරානං ආරම්මණභූතෙ රූපාදිවිසයෙ.

නව වුට්ඨියොති උදකවුට්ඨී සුමනපුප්ඵවුට්ඨී මාසකවුට්ඨී කහාපණවුට්ඨී ආහරණවුට්ඨී ආවුධවුට්ඨී අභිගාරවුට්ඨී පාසාණවුට්ඨී වාලිකාවුට්ඨීති ඉමා නව වුට්ඨියො. අවඤ්චයීති සක්කාරං කරොන්තො විය හුන්වා අසක්කාරං කරොන්තො අනත්ථවරණෙන වඤ්චයි. අද්දුසකෙති අනපරාධෙ.

“දිට්ඨමභිගලිකා බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤා”ති ජාතකට්ඨකථාදීසු (ජා. අට්ඨ. 4.15.මාතභිගජාතකවණ්ණනා) ආගතං, ඉධ පන “සෙට්ඨිධීතා”ති. වාරෙය්‍යත්ථායාති ආවාහත්ථාය, අස්සාති පෙසිතපුග්ගලස්ස. තාදිසෙන නිවකුලසංවත්තනියෙන කම්මුනා ලද්ධොකාසෙන වණ්ඩාලයොනියං නිබ්බත්තො.

වම්මගෙහෙති වම්මෙන ජාදිතෙ ගෙහෙ. මාතභිගොත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි ජාතිසමුදාගතං. තන්ති සණ්ටං. වාදෙන්තො තාලනෙන සද්දං කරොන්තො. මහාපථං පටිපජ්ජි දිට්ඨමභිගලිකාය ගෙහද්වාරසමීපෙන.

තස්සා වෙය්‍යාවච්චකරා වෙව උපට්ඨාකමනුස්සා පටිබද්ධා ව සුරාසොණ්ඩාදයො ජාණුකප්පරාදීහි සුකොට්ඨිතං කොට්ඨිතභාවෙන මුච්ඡං ආපන්නත්තා මතොති සඤ්ඤාය ඡඩ්ඛෙසුං.

අථ බොධිසත්තො ආයුඅවසෙසස්ස අත්ථිතාය මන්දමන්දෙ වාතෙ වායන්තෙ විරෙන සඤ්ඤං පටිලහති. තෙනාහ “මහාපුරිසො”තිආදි. ගෙහභිගණෙති ගෙහස්ස මහාද්වාරතො බහි විවට්ඨගණෙ. පතිතොති පාතං කත්වා ඉච්ඡිතත්ථනිප්ඵත්තිං අත්තරං කත්වා අනුප්පවෙසෙන නිපන්නො. දිට්ඨමභිගලිකායාති දිට්ඨමභිගලිකාකාරණෙන.

යසන්ති විහවං කිත්තිසද්දඤ්ච. වන්දන්ති වන්දමණ්ඩලං, වන්දවිමානන්ති අත්ථො. උච්ඡිට්ඨගෙහෙති පරෙහි පරිභුක්තගෙහෙ. මණ්ඩපෙති නගරමජ්ඣෙකෙ මහාමණ්ඩපෙ.

බීරමණ්ණමුලන්ති බීරමුලං, පාදෙසු බද්ධමණ්ණමුලඤ්ච. යාවතා වාචුග්ගතා පරියත්තීති යත්තකො මනුස්සවච්ඡිද්වාරතො උග්ගතො නික්ඛන්තො පවත්තො, යංකිඤ්චි වච්චියන්ති අත්ථො. ආකාසභිගණෙති විවට්ඨගණෙ.

දුම්මවාසීති දුමො දුසරො, අනඤ්ජිනාමණ්ඩිතොති අධිප්පායො. ඔතල්ලකොති නිහිනජ්ඣාසයො, අප්පානුභාවොති අත්ථො. පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙති යාව ගලවාටකා පාරුපිත්වා. කො රෙ තුවන්ති අරෙ කො නාම ත්වං.

පකතන්ති පටියත්තං නානප්පකාරතො අභිසඤ්චිතං. උත්තිට්ඨපිණ්ඩන්ති අත්තරසරං උපගම්ම යත්වා ලද්ධබ්බපිණ්ඩං, භික්ඛාභාරන්ති අත්ථො.

ලහතන්ති ලච්ඡතු. සපාකොති මහාසත්තො ජාතිවසෙන යථාභූතං අත්තානං ආවිකරොති.

අත්ථත්ථිතං සද්දහතොති සම්පරායිකස්ස අත්ථස්ස අත්ථිභාවං සද්දහන්තස්ස. අපෙහීති අපගච්ඡ. එත්තොති ඉමස්මා යානා. ජම්මාති ලාමක.

අනුපබ්බන්තෙති අපඨගලෙ උදකසම්පන්නෙ බ්බන්තෙ ඵලවිසෙසං පච්චාසිසන්තා. එතාය සද්ධාය දදාහි දානන්ති නින්තං. ඵලඤ්ච පුරෙත්තො මෙසො විය ගුණවත්තෙ නිග්ගුණෙ ච දානං දෙහි, ඵචං දෙන්තො ච අජ්ජෙව ආරාධයෙ දක්ඛිණෙය්‍යති. දක්ඛිණෙය්‍යති සීලාදිගුණසමන්තාගතෙ.

තාතීති තෙ බ්‍රාහ්මණා. වෙණුපදරෙන්නාති වෙළුම්බිවෙන.

ගිරිං නබ්බෙන බණ්ණිති පබ්බතං අත්තනො නබ්බෙන බණන්තො විය අහොසි. අයොති කාලලොභං. පදහසීති අභිභවසි, අත්තනො සරිරෙන අභිභවන්තො විය අහොසි.

ආවෙධිතන්ති වලිතං විපරිවත්තෙත්වා යීතං. පිට්ඨිතොති පිට්ඨිපස්සෙන. බාහුං පසාරෙති අකම්මනෙය්‍යන්ති අකම්මක්ඛමං බාහුද්වයං ථද්ධං සුක්ඛදණ්ඩකං විය කෙවලං පසාරෙති, න සම්ඤ්ජෙති, සෙනාති අක්ඛීති පරිවත්තනෙන කණ්හමණ්ඩලස්ස අදිස්සනතො.

ජීවිතන්ති ජීවනං.

වෙහායසන්ති ආකාසෙ. පථද්ධුනොති පථභූතද්ධුනො විය.

සඤ්ඤම්පි න කරොතීති “ඉමෙ කුලජ්ජසුතා”ති සඤ්ඤාමත්තම්පි න කරොති. දන්තකට්ඨකුච්ඡිට්ඨකන්ති බාදිතදන්තකට්ඨත්තා වුත්තං. එතස්සෙව උපරි පතිස්සති අජ්ජද්ධුට්ඨපදොසභාවතො, මහාසත්තස්ස තදා උක්කංසගතබ්බන්තභාවතො. ඉද්ධිවිසයො නාම අවිත්තෙය්‍යො, තස්මා කථං සූරියස්ස උග්ගන්තුං නාදාසීති න විත්තෙතබ්බං. අරුණුග්ගං න පඤ්ඤායතීති තස්මිං පදෙසෙ අරුණුපභා න පඤ්ඤායති, අන්ධකාරො ඵච භොති.

යක්ඛාවට්ටො නු බො අයං කාලවිපරියායො. මහාපඤ්ඤන්ති මහත්තානං පඤ්ඤානං අධිට්ඨානභූතං. ජනපදස්ස මුඛං පස්සථාති ඉමස්ස ජනපදවාසීනො ජනස්ස උපද්දවෙන මඬිකුභූතං මුඛං පස්සථ.

එතස්ස කථා එතස්සෙව උපරි පතිස්සතීති යාහි තෙන පාරමිතාපරිභාවනසම්ද්ධාහි නානාසමාපත්තිවිහාරපරිපූරිතාහි සීලදිට්ඨිසම්පදාහි සුසංඛිතසන්තානො මහාකරුණාධිවාසෙ මහාසත්තෙ අරියුපවාදකම්මඅභිසංසංඛිතානා ඵරුසවාචා පවත්තිතා, සා අභිසංසි තස්ස

බෙත්තවිසෙසභාවතො තස්ස ච අජ්ඣාසයචරුසතාය දිට්ඨධම්මවෙදනියකම්මං. හුත්වා සචෙ සො මහාසත්තං න බමාපෙනි, සත්තමෙ දිවසෙ විපච්චනසභාවං. ජාතං, බමාපිතෙ පන මහාසත්තෙ පයොගසම්පත්ති පටිබාහිතත්තා අවිපාකධම්මතං. ආපජ්ජති අහොසිකම්මභාවතො. අයඤ්ඤි අරියුපවාදපාපස්ස දිට්ඨධම්මවෙදනියස්ස ධම්මතා, තෙන චුත්තං ‘එතස්ස කථා එතස්සෙව උපරි පතිස්සති’තිආදි. මහාසත්තො පන තං තස්ස උපරි පතිතුං න අදාසි, උපායෙන මොචෙසි. තෙන චුත්තං වරියාපිටකෙ (වරියා. 2.64) –

“යං සො තදා මං අභිසපි, කුපිතො දුට්ඨමානසො;
තස්සෙව මත්ථකෙ නිපති, යොගෙන තං පමොචයි”ති.

යඤ්ඤි තත්ථ සත්තමෙ දිවසෙ බොධිසත්තෙන සුරියුග්ගමනනිවාරණං කතං, අයමෙත්ථ යොගොති අධිජ්ජෙතො. යොගෙන හි උබ්බල්භා සරාජිකා පරිසා නගරවාසිනො නෙගමා චෙව ජානපදා ච බොධිසත්තස්ස සන්තිකං තාපසං. ආනෙත්වා බමාපෙසුං. සො ච බොධිසත්තස්ස ගුණෙ ජානිත්වා තස්මිං විත්තං පසාදෙසි. යං පනස්ස මත්ථකෙ මත්තිකාපිණ්ඩස්ස යපනං, තස්ස ච සත්තධා ඵාලනං කතං, තං මනුස්සානං විත්තානුරක්ඛණත්ථං. අඤ්ඤා භි – “ඉමෙ පබ්බජිතා සමානා විත්තස්ස වසෙ වත්තන්ති, න පන විත්තං අත්තනො වසෙ වත්තාපෙන්ති”ති මහාසත්තම්පි තෙන සදිසං කත්වා ගණ්ඨෙය්‍යුං, තදස්ස තෙසං දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛායාති. තෙනාහ “අථස්සා”තිආදි.

ලොහකුට්ඨස්සන්ති අයගුලවස්සං. තදා හි රතනමත්තාති දියඬ්ඞරතනමත්තාතිපි තිබ්බණ්ඩානි අයගුලමණ්ඩලානි ඉතො විතො ච නිපතන්තා මනුස්සානං සරීරානි ඛණ්ඩඛණ්ඩකානි අකංසු. කලලවස්සන්ති තනුකකද්දමපටලකද්දමං. උපහච්චාති ආසාටෙන්වා. තදෙව මජ්ඣාරඤ්ඤං.

67. අනුච්චිකාරන්ති අනුච්චිකරණං. කාරණෙහි ද්විහි අනියානිකසාසනෙ ඨිතානං අත්තනො සාවකත්තං උපගතෙ පග්ගහනිග්ගහාති දස්සෙතුං “කස්මා”තිආදි චුත්තං.

69. අනුපුබ්බිං කථන්ති (දී. නි. ටී. 2.75-76; අ. නි. ටී. 3.8.12) අනුපුබ්බියා අනුපුබ්බං කථෙතබ්බකථං, කා පන සා? දානාදිකථා. දානකථා තාව පවුරජනෙසුපි පවත්තියා සබ්බසාධාරණත්තා සුකරත්තා සීලෙ පතිට්ඨානස්ස උපායභාවතො ච ආදිතොව කථිතා. පරිච්චාගසීලො හි පුග්ගලො පරිග්ගහවත්ථුසු නිස්සඬ්ඞභාවතො සුබ්බෙනෙව සීලානි සමාදියති, තත්ථ ච සුජ්ජතිට්ඨිතො භොති. සීලෙන දායකපටිග්ගහණවිසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපීලානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මවචනතො, භොගයසසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ච දානකථානන්තරං සීලකථා කථිතා. තඤ්ච

සීලං වට්ටනිස්සිතං, අයං භවසම්පත්ති තස්ස ඵලන්ති දස්සනත්ථං, ඉමෙහි ව දානසීලමයෙහි පණිතවරියහෙදහින්තෙනහි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි එතා වාතුමහාරාජකාදීසු පණිතතරාදිහෙදහින්තා අපරිමෙය්‍යා භොගභවසම්පත්තියොති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සග්ගකථා. ස්වායං සග්ගො රාගාදීහි උපක්කිලිට්ඨො සබ්බදා අනුපක්කිලිට්ඨො අරියමග්ගොති දස්සනත්ථං සග්ගානන්තරං මග්ගො, මග්ගඤ්ච කට්ඨන්තෙන තදධිගමුපායසන්දස්සනත්ථං සග්ගපරියාපන්නාපි පගෙව ඉතරෙ සබ්බෙපි කාමා නාම බහ්වාදීනවා අනිච්චා අද්ධුවා විපරිණාමධම්මාති කාමානං ආදීනවො. භීතා ගම්මා පොච්ඡජ්ජනිකා අනරියා අනත්ථසඤ්ඡිතාති තෙසං ඕකාරො ලාමකභාවො, සබ්බෙපි භවා කිලෙසානං වත්ථුභූතාති තත්ථ සංකිලෙසො. සබ්බෙසො කිලෙසවිජ්ජමුත්තං නිබ්බානන්ති නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ච කට්ඨතබ්බොති අයමත්ථො මග්ගන්තිති එත්ථ ඉති-සද්දෙන දස්සිතොති වෙදිතබ්බං.

සුඛානං නිදානන්ති දිට්ඨධම්මිකානං සම්පරායිකානං නිබ්බානසඤ්ඡිතානඤ්චාති සබ්බෙසම්පි සුඛානං කාරණං. යඤ්චි කිඤ්චි ලොකෙ භොගසුඛං නාම, තං සබ්බං දානනිදානන්ති පාකට්ඨො අයමත්ථො. යං පන කුමාරවිපස්සනාමග්ගඵලනිබ්බානපටිසංයුත්තං සුඛං, තස්සපි දානං උපනිස්සයපච්චයො භොතියෙව. සම්පත්තීනං මූලන්ති යා ඉමා ලොකෙ පදෙසරජ්ජසිරිස්සරියසත්තරතනසමුජ්ජලවක්කවත්තිසම්පදාති එවංපහෙදා මානුසිකා සම්පත්තියො, යා ච වාතුමහාරාජාදිගතා දිබ්බා සම්පත්තියො, යා චා පනඤ්ඤාපි සම්පත්තියො, තාසං සබ්බාසං ඉදං මූලකාරණං. භොගානන්ති භුඤ්ජිතබ්බට්ඨොන “භොගො”න්ති ලද්ධනාමානං මනාපියරූපාදීනං, තන්තිස්සයානං චා උපභොගසුඛානං, පතිට්ඨා නිච්චලාධිට්ඨානතාය. විසමගතස්සාති බ්‍යසනජ්ජත්තස්ස. තාණන්ති රක්ඛා තතො පරිපාලනතො. ලෙණන්ති බ්‍යසනෙහි පරිපාතියමානස්ස ඔලීයනපදෙසො. ගතීති ගන්තබ්බට්ඨානං. පරායණන්ති පටිසරණං. අවස්සයොති විනිපතිතුං අදෙන්තො නිස්සයො. ආරම්මණන්ති ඔලුබ්භාරම්මණං.

රතනමයසීභාසනසදිසන්ති සබ්බරතනමයසත්තභිගමභාසනසදිසං, මහග්ගං හුත්වා සබ්බෙසො විනිපතිතුං අප්පදානතො. මහාපට්ඨිසදිසං ගතගතට්ඨානෙ පතිට්ඨාසම්භවතො. යථා දුබ්බලස්ස පුරිසස්ස ආලම්බනරජ්ජු උත්තිට්ඨතො තිට්ඨතො ච උපත්ථම්මො, එවං දානං සත්තානං සම්පත්තිභවෙ උපපත්තියා ධීතියා ච පච්චයො භොතීති ආහ “ආලම්බනට්ඨොන ආලම්බනරජ්ජුසදිස”න්ති. දුක්ඛනිත්ථරණට්ඨොනාති දුග්ගතිදුක්ඛනිත්ථරණට්ඨොන. සමස්සාසනට්ඨොනාති ලොහමච්ඡරියාදිපටිසත්තුපද්දවතො සම්මදෙව අස්සාසනට්ඨොන. භයපරිත්තාණට්ඨොනාති දාලිද්දියභයතො පරිපාලනට්ඨොන. මච්ඡෙරමලාදීහි මච්ඡෙරලොහදොසඉස්සාමච්ඡාදිට්ඨිවිකිච්ඡාදි

විත්තමලෙනි. අනුපලිත්තට්ඨේනාති අනුපක්කිලිට්ඨතාය. තෙසන්ති මච්ඡෙරමලාදීනං. එතෙසං එව දුරාසදට්ඨේන. අසන්නාසනට්ඨේනාති අසන්නාසහෙනුභාවෙන. යො හි දායකො දානපති, සො සම්පතිපි න කුතොචි සන්නසති, පගෙව ආයතිං. බලවත්තට්ඨේනාති මහාබලවතාය. දායකො හි දානපති සම්පති පක්ඛමලෙන බලවා හොති, ආයතිං පන කායබලාදීහි. අභිමඤ්ඤසම්මතට්ඨේනාති “වුඨ්ඨිකාරණ”න්ති අභිසම්මතභාවෙන. විපත්තිතො සම්පත්තියා නයනං ඛෙමන්තභූමිසම්පාපනං.

ඉදානි මහාබෝධිවරියභාවෙනපි දානගුණං දස්සෙතුං දානං නාමෙතන්තිආදි වුත්තං. තත්ථ අත්තානං නියයාදෙන්තෙනාති එතෙන දානඵලං සම්මදෙව පස්සන්තා මහාපුරිසා අත්තනො ජීවිතම්පි පරිච්චජන්ති, තස්මා කො නාම විඤ්ඤජාතිකො බාහිරෙ වත්ථුම්හි සංගං කරොයාති ඔවාදං දෙති. ඉදානි යා ලොකියා ලොකුත්තරා ච උක්කංසගතා සම්පත්තියො, තා සබ්බා දානතොයෙව පවත්තන්තිති දස්සෙන්තො “දානඤ්ඤි”තිආදිමාහ. තත්ථ සක්කමාරබ්බ්මසම්පත්තියො අත්තහිතාය ඵව, චක්කවත්තිසම්පත්ති පන අත්තහිතාය ච පරහිතාය වාති දස්සෙතුං සා තාසං පරතො වුත්තා. එතා ලොකියා, ඉමා පන ලොකුත්තරාති දස්සෙතුං “සාවකපාරමීඤ්ඤාණ”න්තිආදි වුත්තං. තාසුපි උක්කට්ඨුක්කට්ඨකරුක්කට්ඨකමමෙව දස්සෙතුං කමෙන ඤ්ඤාණත්තයං වුත්තං. තෙසං පන දානස්ස පච්චයභාවො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. එතෙනෙව තස්ස බ්බ්මසම්පත්තියාපි පච්චයභාවො දීපිතොති වෙදිතබ්බො.

දානඤ්ච නාම හිතජ්ඣාසයෙන, පුජාවසෙන වා අත්තනො සත්තකස්ස පරෙසං පරිච්චජනං, තස්මා දායකො පුරිසපුග්ගලො පරෙසං සත්තකං හරිස්සතීති අට්ඨානමෙතන්ති ආහ - “දානං දදන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති”ති. සීලාලඬකාරසදිසො අලඬකාරො නත්ථි සොභාවිසෙසාවහත්තා සීලස්ස. සීලපුජ්චසදිසං පුජ්චං නත්ථිති එත්ථාපි එසෙව නයො. සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො නත්ථිති එත්ථ “චන්දනං තගරං වාපි”තිආදිකා (ධ. ප. 55; මි. ප. 4.1.1) ගාථා - “ගන්ධො ඉසීනං විරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතෙනා”තිආදිකා (ජා. 2.17.55) ජාතකගාථායො ව ආහරිත්වා වත්තබ්බො, සීලඤ්චි සත්තානං ආහරණඤ්චෙව අලඬකාරො ව ගන්ධවිලෙපනඤ්ච දස්සනීයභාවාවහඤ්ච. තෙනාහ “සීලාලඬකාරෙන හී”තිආදි.

අයං සත්තො ලබ්භතීති ඉදං මජ්ඣිමෙහි ඡන්දාදීහි සමාදානසිලං
සන්ධායාහ. තෙනාහ සක්කො දෙවරාජා —

“භිතෙන බ්‍රහ්මචරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75;
2.22.429; දී. නි. පී. 2.75-76);

ඉටියොති සුඛො. කන්තොති කමතියො. මනාපොති මනවඩ්ඪනකො. තං පන තස්ස ඉටියාදිභාවං දස්සෙතුං “නිව්වමෙත්ථ කීළා”තිආදි වුත්තං.

දොසොති අනිව්වතාදිනා අප්පස්සාදාදිනා ච දුස්සිතභාවො, යතො තෙ විඤ්ඤානං චිත්තං නාරාධෙත්ති. අථ වා ආදීනං වාති පවත්තෙතීති ආදීනවො, පරමකපණුතා. තථා ච කාමා යථාභූතං පච්චවෙක්ඛන්තානං පච්චුපතිට්ඨන්ති. ලාමකභාවොති අසෙට්ඨෙහි සෙවිතඛිඛො, සෙට්ඨෙහි න සෙවිතඛිඛො නිහීනභාවො. සංකිලිස්සනන්ති විබාධකතා උපතාපතා ච.

නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසන්ති එත්ථ යත්තකා කාමෙසු ආදීනවා, තප්පට්ඨපක්ඛතො තත්තකා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසා. අපිච – “නෙක්ඛම්මං නාමෙතං අසම්බාධං අසංකිලිට්ඨං නික්ඛන්තං කාමෙහි, නික්ඛන්තං කාමසඤ්ඤාය, නික්ඛන්තං කාමචිතක්කෙහි, නික්ඛන්තං කාමපරිලාභෙහි, නික්ඛන්තං ඛ්‍යාපාදසඤ්ඤායා”තිආදිනා (සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ග 3.26; දී. නි. ටී. 2.75-76) නයෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසෙ පකාසෙසී, පඛිබ්ඡ්ජාය ඤානාදිසු ච ගුණෙ විභාවෙසි වණ්ණෙසි. කල්ලචිත්තන්ති හෙට්ඨා පවත්තිතදෙසනාය අස්සද්ධියාදීනං චිත්තදොසානං විගතත්තා උපරිදෙසනාය භාජනභාවුපගමනෙන කම්මක්ඛමචිත්තං. අට්ඨකථායං පන යස්මා අස්සද්ධියාදයො චිත්තස්ස රොගභූතා, තදා තෙ විගතා, තස්මා ආහ “අරොගචිත්ත”න්ති. දිට්ඨිමානාදිකිලෙසවිගමෙන මුදුවිත්තං. කාමච්ඡන්දාවිගමෙන විනීවරණචිත්තං. සම්මාපට්ඨත්තියං උළාරපීතිපාමොඡ්ජයොගෙන උදග්ගචිත්තං. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා පසන්නචිත්තං. යදා භගවා අඤ්ඤාසීති සම්බන්ධො. අථ වා කල්ලචිත්තන්ති කාමච්ඡන්දාවිගමෙන අරොගචිත්තං. මුදුවිත්තන්ති ඛ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන අකට්ඨිචිත්තං. විනීවරණචිත්තන්ති උද්ධච්චකුක්කුච්චවිගමෙන වික්ඛෙපස්ස විගතත්තා තෙන අපිනිතචිත්තං. උදග්ගචිත්තන්ති ටීනමිද්ධවිගමෙන සම්පග්ගහිතවසෙන අලීනචිත්තං. පසන්නචිත්තන්ති විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපට්ඨත්තියං අධිමුත්තචිත්තන්ති එවමෙත්ථ සෙසපදානං අත්ථො වෙදිතඛිඛො.

සෙය්‍යථාපීතිආදිනා උපමාවසෙන උපාලිස්ස සංකිලෙසප්පභානං අරියමග්ගනිප්ථාදනඤ්ච දස්සෙති. අපගතකාළකන්ති විගතකාළකං. සම්මදෙවොති සුට්ඨු එව. රජනන්ති නිලපිතාදිරච්චගජානං. පටිග්ගණ්ණෙය්‍යාති ගණ්ණෙය්‍ය පහස්සරං භවෙය්‍ය. තස්මිංයෙව ආසනෙති තිස්සං එව නිසජ්ජායං. එතෙනස්ස ලහුවිපස්සකතා තික්ඛපඤ්ඤානා සුඛපට්ඨපදාඛිප්පාහිඤ්ඤානා ච දස්සිතා භොති. විරජන්ති අපායගමනීයරාගරජාදීනං විගමෙන විරජං. අනවසෙසදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාමලාපගමෙන විතමලං. තිණ්ණං මග්ගානන්ති හෙට්ඨිමානං තිණ්ණං මග්ගානං. තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනන්ති කස්මා වුත්තං? නනු මග්ගඤ්ඤාණං අසඬ්ඛතධම්මාරම්මණන්ති වොදනං සන්ධායාහ

“තං භි”නිආදි. තත්ථ පටිච්ඡික්ඛන්තන්ති අසම්මොහපටිච්චෙධවසෙන පටිච්ඡික්ඛන්තං. තෙනාහ “කිච්චවසෙනා”ති.

තත්ත්වං උපමාසංසන්දනං — වත්ථං විය විත්තං, වත්ථස්ස ආගන්තුකමලෙහි කිලිට්ඨභාවො විය විත්තස්ස රාගාදිමලෙහි සංකිලිට්ඨභාවො, ධොවනසිලා විය අනුප්පබ්බිකථා, උදකං විය සද්ධා, උදකෙ තෙමෙත්වා උභසගොමයජාරිකාහරෙහි කාළකපදෙසෙ සම්මද්දිත්වා වත්ථස්ස ධොවනපයොගො විය සද්ධාසිනෙහෙන තෙමෙත්වා සතිසමාධිපඤ්ඤාහි දොසෙ සිලීලෙ කත්වා සුතාදිවිධිනා විත්තස්ස සොධනෙ විරියාරම්භො. තෙන පයොගෙන වත්ථෙ කාළකාපගමො විය විරියාරම්භෙන කිලෙසවික්ඛම්භනං, රඬගජානං විය අරියමග්ගො, තෙන සුද්ධස්ස වත්ථස්ස පහස්සරභාවො විය වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස විත්තස්ස මග්ගෙන පරියොදපනන්ති.

දිට්ඨධම්මොති වත්ථා දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථිති තන්තිවත්තනත්ථං “පත්තධම්මො”ති චුත්තං. පත්ති ව ඤාණසම්පත්තිතො අඤ්ඤාපි විජ්ජතිති තතො විසෙසනත්ථං “විදිතධම්මො”ති චුත්තං. සා පනෙසා විදිතධම්මතා ධම්මෙසු එකදෙසනාපි භොතිති නිජ්ජදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං “පරියොගාල්භධම්මො”ති චුත්තං. තෙනස්ස සච්චාහිසම්බොධංයෙව දීපෙති. මග්ගඤාණඤ්ඤි එකාහිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙත්තං නිජ්ජදෙසෙන චතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඔගාහන්තං නාම භොති. තෙනාහ — “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො”ති. තිණ්ණා විචිකිච්ඡාති සජ්ජපිභයකන්තාරසදිසා සොළසවත්ථුකා අට්ඨවත්ථුකා ව තිණ්ණා විචිකිච්ඡා තිණ්ණවිචිකිච්ඡා. විගතකථංකථොති පවත්තිආදීසු “එවං නු ඛො, කිං නු ඛො”ති එවං පවත්තිකා විගතා සමුච්ඡින්නා කථංකථා. සාරජ්ජකරානං පාපධම්මානං පහිනත්තා තජ්ජපිපක්ඛෙසු සිලාදිගුණෙසු සුජ්ජතිට්ඨිතත්තා වෙසාරජ්ජං විසාරදභාවං වෙය්‍යත්තියං පත්තො. අත්තනා එව පච්චක්ඛතො දිට්ඨත්තා න තස්ස පරො පච්චෙතඛිඛො අත්ථිති අපරජ්ජච්චයො.

71. පණ්ඩිතොති පඤ්ඤවා.

72. තෙන භි සම්මාති දොචාරිකෙන සද්ධිං සල්ලපතියෙව, “එත්ථෙවා”ති තෙන චුත්තවචනං සුත්වාපි තස්ස අත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්තො. කස්මා? පරිදෙවනාය. තෙනාහ “බලවසොකෙන අභිභූතො”ති.

73. තෙනෙවාති යෙන උත්තරාසඬ්ඨගෙන ආසනං සම්මජ්ජති, තෙනෙව උදරෙ පරික්ඛිපන්තො “මාහං සත්ථාරං මම සරිරෙන චුසි”න්ති අත්තරං කරොත්තො උත්තරාසඬ්ඨගෙන තං උදරෙ පරික්ඛිපන්තො පරිග්ගහෙත්වා. “දත්තපඤ්ඤත්ත”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.171) විය දත්ත-සද්දො එත්ථ

බාලපරියායොති ආහ “ජලොසි ජාතො”ති. උපට්ඨාකස්ස අඤ්ඤාභාවෙනාති පුබ්බෙ අත්තනො උපට්ඨාකස්ස ඉදාති අනුපට්ඨාකභාවෙන.

75. අවිඤ්ඤාණකං දාරුසාබාදිමයං. බහලබහලං පිතාවලෙපනං රචිගජාතන්ති අතිවිය බහලං පිතවණ්ණමඤ්ජිට්ඨආදිඅවලෙපනරජනං. සට්ඨෙත්වා උප්පාදිතච්ඡවිං, යා රචිගං පිවති. නිල්ලොමතන්ති පුනස්පුනං අනුලිම්පනෙන. බණ්ඩබණ්ඩිතන්ති බණ්ඩබණ්ඩිතභාවං. රචිගක්ඛමො රජනියො. තෙනාහ “රාගමත්තං ජනෙති”ති. අනුයොගන්ති වොදනං. වීමංසන්ති විචාරණං. ථූසෙ කොට්ඨෙත්වා තණ්ඩුලපරියෙසනං විය කදලියං සාරපරියෙසනං විය ච නිගණ්ඨවාදෙ සාරවීමංසනං. තතො එව ච තං වීමංසන්තො රිත්තකො තුව්ඡකොව භොතීති. සබ්බමපි බුද්ධවචනං චතුසච්චිනිමුත්තං නත්ථි, තඤ්ච වීමංසියමානං විඤ්ඤනං පිතිසොමනස්සමෙව ජනෙති, අතප්පකඤ්ච අසෙවනාභාවෙනාති ආහ “චතුසච්චකථා භී”තිආදි. යථා යථාති යදි බන්ධමුඛෙන යදි ධාතායතනාදීසු අඤ්ඤතරමුඛෙන බුද්ධවචනං ඔගාහිස්සති, තථා තථා ගම්භීරඤ්ඤාණානංයෙව ගොචරභාවතො ගම්භීරමෙව භොතී. යො චෙත්ථ පණ්ඩිතො නිපුණො කතපරප්පවාදො පණ්ඩාය සබ්බථාමෙන වොදනං ආරම්භති තස්ස වොදනා කෙසග්ගමත්තමපි වාලෙතුං න සක්කොති. පුන සුචිරමපි කාලං විචාරෙත්තෙසුපි විමද්දක්ඛමතො, එවං තථාගතවාදො ස්වාඛ්‍යාතභාවතොති ආහ “අනුයොගක්ඛමො විමජ්ජනක්ඛමො වා”ති.

76. විසයපරිඤ්ඤාණෙන දහති පටිපක්ඛෙ සොධෙතීති ධීරො, ස්වායමස්ස ධීරභාවො සබ්බසො සම්මොහවිද්ධංසනතායාති ආහ – “යා පඤ්ඤා...පෙ.... තෙන සමන්තාගතස්සා”ති. පභින්නබ්බිලස්සාති සමුච්ඡින්නසබ්බවෙනොබ්බිලස්ස, කිලෙසමච්චුමාරවිජයෙනෙව අභිසංඛාරබන්ධමාරා ජිතාව භොන්තීති තෙසං ද්වින්නං ඉධ අග්ගහණං. ඊස-සද්දො දුක්ඛපරියායොති ආහ “නිද්දුක්ඛස්සා”ති. තත්ථ සඋපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියා කිලෙසෙන නිද්දුක්ඛතා, අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියා විපාකදුක්ඛෙන නිද්දුක්ඛතා. රජ්ජනදුස්සනමුශ්භනාදිවසෙන විවිධං ඊසනතො වීසං, වීසමෙව වෙසං, රාගාදීති ආහ – “වෙසන්තරස්සාති රාගාදිවීසං තරිත්වා විතරිත්වා ධීතස්සා”ති.

තුසිතස්සාති කරුණායනවසෙන තුසියා ඉතස්ස සංවත්තස්ස. එවං සති “මුදිතස්සා”ති ඉදං පුනරුත්තමෙව භොතී. මනුෂස්සාති පට්ඨාය ජාතියා භගවා මනුස්සජාතියො හුත්වා චුත්තානං චක්ඛමානානඤ්ච වසෙන සදෙවකං අභිභවිත්වා ධීතො අව්ජරියො භගවාති දස්සෙති. සදෙවකං ලොකං සංසාරතො නිබ්බානසුඛං නරති නෙති පාපෙතීති නරො, නායකොති අත්ථො, තස්ස නරස්ස, තෙනාහ “පුනරුත්ත”න්ති. “මනුෂස්සා”ති වත්වා

“නරස්සා”ති පුනරුත්තං පදං. අත්ථවසෙන අඤ්ඤා වුවුවමානෙ එකෙකභාවාය දසගුණා නප්පභොන්ති, න පුරෙන්නීති අත්ථො.

විනෙකීති විනයො, විනයො එව වෙනෙයිකොති ආහ “සත්තානං විනයකස්සා”ති. විඤ්ඤානං රුචිං රාති, ඊරෙතීති වා රුචිරො, ස්වායමස්ස රුචිරභාවො කුසලතායාති ආහ “සුචිධම්මස්සා”ති. පභාසකස්සාති ඤාණාලොකෙන පහස්සරභාවකරස්ස. නිස්සඛගස්සාති අට්ඨසුපි පරිසාසු, සදෙවෙ වා සබ්බස්මිං ලොකෙ අග්ගණ්භාපනපරිච්චාගෙන නිස්සටස්ස. ගම්භීරගුණස්සාති පරෙසං ඤාණෙන අප්පතිට්ඨභාවා ගම්භීරගුණස්ස. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා”තිආදි (දී. නි. 1.28). අරියාය වා තුණ්හිභාවෙන මොනප්පත්තස්ස. ධම්මෙ ධීතස්සාති ධම්මකායෙ සුප්පතිට්ඨිතස්ස. සංවුත්තත්තස්සාති අරක්ඛියකායසමාවාරාදිතාය සංවුත්තසභාවස්ස.

ආගුං න කරොතීතිආදීහි වතුහි කාරණෙහි, පත්තසෙනාසනස්සාති විචිත්තසෙනාසනස්ස. පටිමන්තනපඤ්ඤායාති සබ්බපරප්පවාදානං විපරාවත්තමන්තනපඤ්ඤාය. මොනං වුවුවති ඤාණං සබ්බතො කිලෙසානං නිධුනනතො.

ඉසිසත්තමස්සාති සබ්බඉසිසු ජෙට්ඨස්ස සාධුතමස්ස. සෙට්ඨප්පත්තස්සාති සෙට්ඨං උත්තමං සම්මාසම්බොධිං පත්තස්ස. අක්ඛරාදීනීති අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ඤාකාර-නිරුත්තිනිද්දෙස-සංකාසනපකාසන-විවරණ-විභජනුත්තානීකරණානීති බ්‍යඤ්ඤාත්ථපදානි. සමොධානෙන්වා විනයායජ්ඣාසයානුරූපං පකාසනතො කථනතො පදකස්ස. පුරි-සද්දො “පුබ්බෙ”ති ඉමිනා සමානත්ථොති ආහ – “පුරිත්දදස්සාති සබ්බපයමං ධම්මදානදායකස්සා”ති. භගවා අසය්හං සහිතුං සමත්ථොති ආහ “සමත්ථස්සා”ති. තෙනාහ – “තථාගතං බුද්ධමසය්හසාහින”න්ති (ඉතිවු. 38). තෙ පත්තස්සාති තෙ ගුණෙ අනවසෙසතො පත්තස්ස. විත්ථාරෙත්වා සංකිලෙසවොදානධම්මං බ්‍යාකරොතීති බ්‍යාකරණො, බ්‍යාකරණො එව වෙය්‍යාකරණො. තත්තිපදන්ති තත්තිං ආරොපෙත්වා යජිතං පදං.

තණ්හාබන්ධනෙන සබ්බෙන වා කිලෙසබන්ධනෙන අබද්ධස්ස. මහාපඤ්ඤායාති මහානුභාවාය පඤ්ඤාය, මහාවිසයාය වා පඤ්ඤාය. සබ්බා හි භගවතො පඤ්ඤා මහානුභවා, යථාසකං විසයෙ මහාවිසයා ව එකාදිවසෙන අනවසෙසතො මහාවිසයා නාම සබ්බඤ්ඤතාව. ආනුභාවදස්සනට්ඨේනාති අවිජරියාවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යස්ස අත්තතො ආනුභාවස්ස ලොකස්ස දස්සනට්ඨේන. යක්ඛස්සාති වා ලොකෙන සුජනීයස්ස. අයං උපාසකො බුද්ධජ්‍යෙෂ්ඨා විස උපාසිකා සෙබපට්ඨසම්භිදාප්පත්තොති ආහ “සොකාපත්තිමග්ගෙනෙව පටිසම්භිදා

ආගතා”ති. කිලෙසප්පහානවණ්ණං කථෙන්නොති කිලෙසප්පහානං විසයං නිමිත්තං කත්වා වණ්ණං කථෙන්නො.

77. සම්පිණ්ඩිතාති සන්තිවිතා, ගන්ථිතාති අත්ථො. ඉමෙ සත්තාති යං යදෙව පරිබ්භමන්තා සත්තා. අත්තනොව චිත්තයන්තීති අචිත්තණ්හතාය සකංයෙව පයොජනං චිත්තෙන්ති. තථා හි මනෙ ඤාතකෙ අනුසොචන්තාපි තෙහි සාධෙතබ්බස්ස අත්තනො පයොජනස්සෙව වසෙන අනුසොචන්ති. උණ්හං අහොසීති බලවතා චිත්තස්ස සන්තාපෙන සන්තත්තං අබ්භන්තරං හදයට්ඨානං බදිරඬිගාරසන්තාපිතං විය උණ්හං අහොසී. තෙනාහ “ලොහිතං විලිසිත්ථා”ති. පත්තමත්තන්ති එකපත්තපුරමත්තං. අභිසම්මසාධිකාය චතුසච්චදෙසනාය සඬ්ඛෙපෙනෙව දෙසිතත්තා ආහ — ‘උග්ගට්ඨකඤ්ඤපුග්ගලස්ස වසෙන ධම්මදෙසනා පරිනිට්ඨිතා’ති.

උපාලිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. කුක්කුරවතිකසුත්තවණ්ණනා

78. කොලියෙසුති බහුවචනවසෙනායං පාලි ආගතා. එවංනාමකෙ ජනපදෙති අත්ථවචනං කස්මා වුත්තන්ති ආහ “සො හී”තිආදි. න නියමිතොති “අසුකම්හි නාම විහාරෙ”ති න නියමෙත්වා වුත්තො. සෙනාසනෙයෙවාති ආවාසෙයෙව, න රුක්ඛමුලාදිකෙ. වෙසකිරියා සාසග්ගහණාදිනා සමාදාතබ්බට්ඨෙතා ගොවනං, තස්මිං නියුත්තො ගොවතිකො. තෙනාහ “සමාදින්නගොවතො”ති. යං සන්ධායාහු වෙදවෙදිනො — “ගච්ඡං භක්ඛෙති, තිට්ඨං මුත්තෙති, උපාහා උදකං ධූපෙති, තිණාති ඡිත්දතී”තිආදි. අයං අවෙලොති අවෙලකපබ්බජ්ජාවසෙන අවෙලො, පුරිමො පන ගොවතිකො කුක්කුරවතිකොති එත්ථ වුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වත්තබ්බො. පලිකුණ්ඨිත්වාති උහො හත්ථෙ උහො පාදෙ ව සම්ඤ්ජිත්වා. “උක්කුටිකො හුත්වා”තිපි වදන්ති. ගමනං නිජ්ඣජ්ජනං ගතීති ආහ — “කා ගතීති කා නිජ්ඣත්ති”ති. නිජ්ඣත්තිපරියොසානා හි විපාකධම්මප්පවත්ති. කතුපචිතකම්මවසෙන අභිසම්පරෙති එත්ථාති අභිසම්පරායො, පරලොකො. තත්ථස්ස ව නිජ්ඣත්තිං පුච්ඡතීති ආහ — “අභිසම්පරායමිහි කත්ථ නිබ්බත්ති”ති. කුක්කුරවතසමාදානන්ති කුක්කුරභාවසමාදානං, “අජ්ජ පට්ඨාය අහං කුක්කුරො”ති කුක්කුරභාවාධිට්ඨානං.

79. පරිපුණ්ණන්ති යත්තකා කුක්කුරවිකාරා, තෙහි පරිපුණ්ණං. තෙනාහ “අනුන”න්ති. අබ්බොකිණ්ණන්ති තෙහි අවොම්ස්සං. කුක්කුරාචාරන්ති කුක්කුරානං ගමනාකාරොතිආදිආචාරෙන කුක්කුරභාවාධිට්ඨානචිත්තමාහ. තථා තථා ආකප්පෙනබ්බතො ආකප්පො, පවත්තිආකාරො. සො පනෙත්ථ ගමනාදිකොති ආහ “කුක්කුරානං ගමනාකාරො”තිආදි. ආචාරෙනාති කුක්කුරසීලාචාරෙන. වතසමාදානෙනාති කුක්කුරවතාධිට්ඨානෙන. කුක්කුරවරියාදියෙව දුක්කරතපවරණං. තෙන ගතිවිපරියෙසාකාරෙන

පවත්තා ලද්දි. අස්ස කුක්කුරවතිකස්ස අඤ්ඤා ගති නත්ථිති ඉතරගතිං පටික්ඛිපති, ඉතරාසං පන සම්භවො එව නත්ථිති. නිපජ්ජමානන්ති වතසීලාදීනං සංගොපනවසෙන සිජ්ඣමානං. යථා සකම්මකධාතුසද්දො අත්ථවිසෙසවසෙන අකම්මකා භොන්ති “විබුද්ධො පුරිසො විබුද්ධො කමලසණ්ඛො”ති, එවං අත්ථවිසෙසවසෙන අකම්මකාපි සකම්මකා භොන්තිති දස්සෙත්තො “න පරිදෙවාමි න අනුත්ථුනාමි”තිආදිමාහ. අනුත්ථුනසද්දො ච සකම්මකවසෙන පයුජ්ජති “පුරාණාති අනුත්ථුන”න්තිආදීසු. අයඤ්චෙත්ථ පයොගොති ඉමිනා ගාථායඤ්ච අනුත්ථුනනරොදනං අධිජ්ජෙතන්ති දස්සෙති.

80. වුත්තනසෙනෙවාති ඉමිනා ගොවතන්ති ගොවතසමාදානං. ගොසීලන්ති ගවාචාරං. ගොවිත්තන්ති “අජ්ජ පට්ඨාය ගොහි කාතඛිං කර්ස්සාමි”ති උජ්ජන්තවිත්තන්ති ඉමමත්ථං අතිදිසති. ග්වාකජ්ජෙ පන වත්තඛිං අවසිට්ඨං “කුක්කුරාකජ්ජෙ වුත්තසදිසමෙවා”ති ඉමිනාව අතිදිට්ඨං, විසිට්ඨඤ්ච යථා පන තත්ථාතිආදිනා වුත්තමෙව. යං පනෙත්ථ වත්තඛිං, තං කුක්කුරවතාදීසු වුත්තනයමෙව.

81. එකච්චකම්මකිරියාවසෙනාති එකච්චස්ස අකුසලකම්මස්ස කුසලකම්මස්ස කරණජ්ජසඬිගෙන. ඉමෙසන්ති ගොවතිකකුක්කුරවතිකානං. කිරියාති ගොවතභාවනාදිවසෙන පවත්තා කිරියා. පාකටා භවිස්සතිති “ඉමස්මිං කම්මචතුක්කෙ ඉදං නාම කම්මං භජති”ති පාකටා භවිස්සති.

කාළකන්ති (අ. නි. ටී. 2.4.232) මලීනං, විත්තස්ස අපහස්සරභාවකරණන්ති අත්ථො. තං පනෙත්ථ කම්මපථසම්පත්තමෙව අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “දසඅකුසලකම්මපථ”න්ති. කණ්භන්ති කණ්භාහිජාතිහෙතුතො චා කණ්භං. තෙනාහ “කණ්භවිපාක”න්ති. අපායුපපත්ති මනුස්සෙසු ච දොහග්ගියං කණ්භවිපාකො, යථා තමභාවො වුත්තො, එකත්තනිද්දෙසෙන පන “අපායෙ නිබ්බත්තනතො”ති වුත්තං, නිබ්බත්තාපනතොති අත්ථො. සුක්කන්ති ඔදානං, විත්තස්ස පහස්සරභාවකරණන්ති අත්ථො, සුක්කාහිජාතිහෙතුතො චා සුක්කං. තෙනාහ “සුක්කවිපාක”න්ති. සග්ගුපපත්ති මනුස්සලොකෙ සොහග්ගියඤ්ච සුක්කවිපාකො, යථා ච ජොතිභාවො වුත්තො, එකත්තනිද්දෙසෙන පන “සග්ගෙ නිබ්බත්තනතො”ති වුත්තං, නිබ්බත්තාපනතොති අත්ථො, වොමිස්සකකම්මන්ති කාලෙන කණ්භං, කාලෙන සුක්කන්ති එවං මිස්සකවසෙන කතකම්මං. “සුඛදුක්ඛවිපාක”න්ති වත්ථා සුඛදුක්ඛානං පවත්තිආකාරං දස්සෙතුං “මිස්සකකම්මඤ්ඨි”තිආදි වුත්තං. කම්මස්ස කණ්භසුක්කසමඤ්ඤා කණ්භසුක්කාහිජාතිහෙතුතායාති, අපච්චයගාමිතාය තදුභයවිනිමුත්තස්ස කම්මක්ඛයකරකම්මස්ස ඉධ සුක්කපරියායොපි න ඉච්ඡිතොති ආහ — “උභය...පෙ.... අසුක්කන්ති වුත්ත”න්ති. තත්ථ

උභයවිපාකස්සාති යථාධිගතස්ස විපාකස්ස. සම්පත්තිභවපරියාපන්නො හි විපාකො ඉධ “සුක්කවිපාකො”ති අධිජ්ජෙතො, න අවිචන්තපරිසුද්ධො.

සදුක්ඛන්ති අත්තනා උප්පාදෙනබ්බෙන දුක්ඛෙන සදුක්ඛං, දුක්ඛසංවත්තනිකන්ති අත්ථො. “ඉමස්මිං සුත්තෙ චෙතනා ධුරං, උපාලිසුත්තෙ (ම. නි. 2.56) කම්ම”න්ති හෙට්ඨා චුත්තම්පි අත්ථං ඉධ සාධයති විජානනත්ථං. අභිසංඛරිත්වාති ආයුහිත්වා. තං පන පච්චයසමවායසිද්ධිතො සංකඨ්ඨනං පිණ්ඩනං විය හොතිති ආහ – “සඬ්ඛකඨ්ඨිත්වා, පිණ්ඩං කත්වාති අත්ථො”ති, සදුක්ඛං ලොකන්ති අපායලොකමාහ. විපාකඵස්සාති ඵස්සසීසෙන තත්ථ විපාකපවත්තමාහ. භූතකම්මතොති නිබ්බත්තකම්මතො අත්තනා කතුපවිතකම්මතො. යථාභූතන්ති යාදිසං. කම්මසභාගවසෙනාති කම්මසරික්ඛකවසෙන. උපපත්ති හොතිති අපදාදිහෙදා උපපත්ති. කම්මෙන විය චුත්තාති යං කරොති, තෙන උපපජ්ජතිති එකකම්මෙනෙව ජායමානා විය චුත්තා අපදාදිහෙදා. උපපත්ති ච නාම විපාකෙන හොති විපාකෙ සම්භවන්තෙ එකංසෙන තෙ උපපත්තිවිසෙසා සම්භවන්ති. යදි එවං කස්මා “තෙන උපපජ්ජති”ති උපපත්තිකම්මහෙතුකා චුත්තාති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. යෙන කම්මවිපාකෙන නිබ්බත්තොති යෙන කම්මවිපාකෙන විපච්චමානෙන අයං සත්තො නිබ්බත්තොති චුච්චති. තංකම්මවිපාකඵස්සාති තස්ස තස්ස කම්මස්ස විපාකභූතා ඵස්සා. කම්මෙන දාතබ්බං දායං තබ්බිපාකං ආදියන්තිති කම්මදායාදා, ඵස්සා. කම්මස්ස දායජ්ජනා කම්මඵලස්ස දායජ්ජං, තස්මා චුත්තං “කම්මදායජ්ජා”ති. තෙනාහ “කම්මමෙව නෙසං දායජ්ජං සන්තක”න්ති.

තිස්සො ච හෙට්ඨිමජ්ඣානචෙතනාති ඉදං අබ්‍යාබජ්ඣවෙදනං වෙදියනඵකන්තසුඛුප්පත්තියා හෙතුභාවසාධනං. යදි එවං යථාචුත්තා ඝාතචෙතනා තාව හොතු එකන්තසුඛුප්පත්තිහෙතුභාවතො. කාමාවචරා කිත්තිති කාමාවචරා පන කුසලචෙතනා තංසභාවාභාවතො කිත්ති කෙන පකාරෙන අබ්‍යාබජ්ඣමනොසඬ්ඛාරො නාම ජාතොති චොදෙති, ඉතරො පන න සබ්බා කාමාවචරකුසලචෙතනා තථා ගහිතා, අථ ඛො එකච්චා ඝාතචෙතනානුකූලාති දස්සෙන්නො “කසිණසජ්ජනකාලෙ කසිණාසෙවනකාලෙ ලබ්භන්ති”ති ආහ. තත්ථ කසිණාසෙවනචෙතනා ගහෙතබ්බා, සා උපචාරජ්ඣානස්ස සාධිකා. තෙන කාමාවචරචෙතනා පඨමජ්ඣානචෙතනය සට්ඨාති කසිණසජ්ජනචෙතනාපි කදාචි තාදිසා හොතිති ගහිතා. පරිකම්මාදිවසෙන හි පවත්තා භාවනාමයා කාමාවචරකුසලචෙතනා පඨමජ්ඣානස්ස ආසන්නතාය චුත්තා. චතුත්ථජ්ඣානචෙතනා තතියජ්ඣානචෙතනය සට්ඨාති ඉදං එකත්තකායඑකත්තසඤ්ඤිසත්තාවාසවතාය තංසරික්ඛකා උපෙක්ඛාපි ඊදිසෙසු යානෙසු සුඛසරික්ඛතා, එවං සන්තසභාවතා ඤාණසහිතතා ච. කෙච්ච පන චතුත්ථජ්ඣානචෙතනානුගුණාති නිදස්සෙන්නා කසිණසජ්ජනකාලෙ

කසිණප්ඤ්ඤානකාලෙ

කසිණාසෙවනකාලෙ

ලබ්හතීති

තතියප්ඤ්ඤානවෙනනාය ආසන්නසට්ඨතා චුත්තාති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං, චුත්තනයෙනෙව තාසං සට්ඨතා වෙදිතබ්බා. උභයමිස්සකවසෙනාති උභයෙසං කුසලාකුසලසඬ්ඛාරානං සුඛදුක්ඛානඤ්ච මිස්සකභාවවසෙන. වෙමානිකපෙතානන්ති ඉදං බාහුල්ලතො චුත්තං, ඉතරෙසමිපි විනිපාතිකානං කාලෙන දුක්ඛං භොතියෙව.

තස්ස පහානායාති තස්ස යථාචුත්තස්ස කම්මස්ස අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනාය. යා වෙනනාති යා අපවයගාමිනිවෙනනා. කම්මං පත්වාති සුඛකම්මන්ති චුච්චමානෙ මග්ගවෙනනාය අඤ්ඤො පණ්ඩරතරො ධම්මො නාම නත්ථි අච්චන්තපාරිසුද්ධිභාවතො. අකණ්භා අසුක්කාති ආගතාති එත්ථ සුක්කභාවපටික්ඛෙපකාරණං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. තෙනාහ “ඉදං පන කම්මවතුක්කං පත්වා”තිආදි.

82. අනිය්‍යානිකපක්ඛෙති අවෙලකපබ්බජ්ජාය කුක්කුරවතෙ ව. යොගෙති ඤායධම්මපටිපත්තියන්ති අත්ථො. යොනෙනාති යො තිත්ථියපරිවාසො තෙන භගවතා පඤ්ඤත්තො. යං තිත්ථියපරිවාසං සමාදිශිත්වාති අයමෙත්ථ යොජනා. සංසිත්වා සුවණ්ණං විය නිසංසොජ්ජලෙ. කොට්ටෙත්වා හත්ථෙන විය කුලාලභාජනං.

චූපකට්ඨොති විචිත්තො එකීභූතො. පෙසිතත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතත්තො. කාමං තදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං...පෙ.... විභාසීති ඉමිනාව අරහත්තනිකුටෙන දෙසනා නිට්ඨාපිතා භොති, ආයස්මතො පන සෙනියස්ස පටිපත්තිකිත්තනපරමෙතං උජුකං ආපන්නඅරහත්තභාවදීපනං, යදිදං “අඤ්ඤතරො ඛො පනා”තිආදිවචනන්ති ආහ “අරහත්තනිකුටෙනෙවා”ති. අරහත්තාධිගමොයෙව තස්ස තෙසං අබ්භන්තරතා. සෙසං සබ්බං සුවිඤ්ඤයාමෙව.

කුක්කුරවතිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. අභයරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා

83. ජාතියා අසමානො නිහීනාවරියො පරදත්තුපජීවිකාය මාතුයා කුච්ඡියං ජාතො පාදසිකපුත්තො. නින්දාවසෙන වදති එතෙනාති වාදො අගුණොති ආහ – “වාදං ආරොපෙහීති දොසං ආරොපෙහී”ති. නිබ්බත්තවසෙන නිරයං අරහති, නිරයසංවත්තනියෙන වා කම්මෙන නිරයෙ නියුත්තො තෙරයිකො. ආපායිකොති එත්ථාපි එසෙව නයො. අවිච්ඡිති උප්පජ්ජිත්වා තත්ථ ආයුකජ්ජසඤ්ඤිතං අන්තරකජ්ජං තිට්ඨතීති කජ්ජට්ඨො. නිරයුපපත්තිපරිහරණවසෙන තිකිච්ඡිතුං සක්කුණෙයොයාති තෙකිච්ඡො, න තෙකිච්ඡො අතෙකිච්ඡො. ද්වෙ අත්තෙ මොවෙත්වාති ඵරුසං වා අජ්ජියං වා කජ්ජෙයොයාති ද්වෙ කොට්ඨාසෙ මුඤ්චිත්වා තෙ අනාමසිත්වා පුච්ඡිතං අත්ථං තතො බහි කරොන්තො උග්ගිලති නාම. තං

පන එවං කාතුං න සක්කොතිති ආහ – “උග්ගිලිතුං ඛහි නිහරිතුං න සක්ඛිති”ති. එවමෙවායං පුච්ඡා න ගහෙනබ්බා, අයමෙත්ථ දොසොති තං අපුච්ඡං කරොන්තො අපනයන්තො ඔගිලති නාම, තථා පන අසක්කොන්තො පතිට්ඨාපෙන්තො න ඔගිලති නාම, හගවා පන තමත්ථං ඔකාසම්පි අකරොන්තො උභයථාපි අසක්ඛිති වෙදිතබ්බො. කථං? හගවා හි “න ඛිවෙත්ථ රාජකුමාර එකංසෙනා”ති වදන්තො නිගණ්ඨස්ස අධිප්පායං විපරිවත්තෙති, උභො අන්තෙ මොචෙත්වා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසී, එවං තාව උග්ගිලිතුං අසක්ඛි. “න තත්ථ රාජකුමාර එකංසෙනා”ති වදන්තො එව ච “නායං පුච්ඡා එවං අවිභාගෙන පුච්ඡිතබ්බා, විහජිත්වා පන පුච්ඡිතබ්බා”ති පුච්ඡාය දොසං දීපෙන්තො තං භාරෙන්තො ඔගිලිතුම්පි සක්ඛිතිති.

උට්ඨාතුං න සක්ඛිස්සති විත්තස්ස අඤ්ඤථා පවත්තියා. අහයො ද්වෙ මග්ගෙ කතපරිවයො ඡෙකො නිපුණො වාදසීලො ච හුත්වා විවරති. තෙනාහ – “සො වාදජ්ඣාසයතාය තස්ස වචනං සම්පට්ඨිතන්තො ‘එවං, හන්තෙ’ති ආහා”ති.

85. එවරුපන්ති යා පරෙසං අජ්ජියා අමනාපා දුරුත්තවාවා, එවරුපා වාවා, න පන එරුසවාවා. එරුසවාවාය හි සෙනුසානො තථාගතානං. චෙතනාඑරුසතාය හි එරුසවාවා ඉච්ඡිතා, න පරෙසං අජ්ජියතාමත්තෙන. නට්ඨා නිගණ්ඨා ඔගිලිකාදිසම්මතස්ස පඤ්ඤස්ස එකවචනෙන විද්ධංසිතත්තා.

86. දාරකස්ස අඬිකෙ නිසිදනස්ස කාරණං දස්සෙතුං “ලෙසවාදිනො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ලෙසවාදිනොති ඡලවාදිනො, වාදමග්ගෙ වා අපරිපුණ්ණතාය ලෙසමත්තෙනෙව වාදසීලා. ඔසටසඬිගාමොති අනෙකවාරං පරවාදමද්දනවසෙන ඔතිණ්ණවාදසඬිගාමො. විජ්ඣිත්වාති නබෙන විජ්ඣිත්වා. ඉමමෙවාති ය්වායං දාරකො අත්තනො වාදහඬිගපරිහරණත්ථං ඉමිනා අඬිකෙ නිසිදාපිනො, ඉමමෙව අස්ස දාරකං උපමං නිස්සයං කත්වා වාදං හින්දිස්සාමි. “අස්ස වාදං අජ්ජිතතාය උපමාය හඤ්ජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා.

අපනෙය්‍යං අස්ස අහන්ති අස්ස දාරකස්ස මුඛතො අහං තං අපනෙය්‍යං. අභුතත්ථොව අභුතං උත්තරපදලොපෙනාති ආහ “අභුතන්ති අභුතත්ථ”න්ති. අතච්ඡන්ති තස්සෙව වෙවචනන්ති ආහ “අතච්ඡන්ති න තච්ඡ”න්ති. අභුතන්ති වා අසන්තං අවිජ්ජමානං. අතච්ඡන්ති අතථාකාරං. අනත්ථසංහිතන්ති දිට්ඨධම්මිකෙන, සම්පරායිකෙන වා අනත්ථොන සංහිතං, අනත්ථො වා සංහිතං, න අත්ථොති වා අනත්ථො, අත්ථස්ස පටිපක්ඛො සභාවො, තෙන සංහිතන්ති අනත්ථසංහිතං, පිඤ්ඤාවාචං සම්ඵජ්ජලාපඤ්ඤාති අත්ථො. එවමෙත්ථ චතුබ්බිධස්සපි වච්ඡුච්චරිතස්ස ගහිතතා දට්ඨබ්බා.

දුප්පයුත්තොති දුප්පට්ඨන්තො. න තං තථාගතො භාසති අභූතතාදිදොසදුට්ඨන්තා. තම්පි තථාගතො න භාසති භූතත්ථෙපි අනත්ථසංභිතතාදිදොසදුට්ඨන්තා.

යානං කාරණං එතිස්සා අත්ථිති යානියා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, න යානියාති අට්ඨානියා, නික්කාරණා අයුත්තියුත්තා, සා එව කථාති අට්ඨානියකථා. අත්තපච්චක්ඛකථං කථෙමාති අත්තනා එව පච්චක්ඛං කත්වා පවත්ති යමානං ඡලකථං කථෙම.

ගාමිකමහල්ලකො “ඉමෙ මං වඤ්චෙතුකාමා, අහමෙව දානි ඉමෙ වඤ්චෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “එවං භවිස්සති”ති ආදිමාහ. “න මයං දාසා”තිපි වත්තුං නාසක්ඛිංසු පුබ්බෙ තථාකතිකාය කතන්තා.

තතියං තතියමෙවාති ද්විසුපි පක්ඛෙසු තතියං තතියමෙව වාවං. භාසිතඛිකාලං අනතික්කමිත්වාති යස්ස යදා යථා භාසිතඛිකං, තස්ස තදා තථෙව ව භාසනතො භාසිතඛිකං කාරණං භාසිතඛිකාලඤ්ච අනතික්කමිත්වාච භාසති.

87. යානුප්පත්තිකඤ්ඤාණෙනාති යානෙ එව උප්පජ්ජනකඤ්ඤාණෙන. තස්මිං තස්මිං කාරණෙ තස්ස තං තං අවත්ථාය උප්පජ්ජනකඤ්ඤාණෙන, ධම්මානං යථාසභාවතො අවබුද්ධනසභාවොති ධම්මසභාවො. ධම්මෙ සභාවධම්මෙ අනවසෙසෙ වා යථාවතො උපධාරෙතීති ධම්මධාතු, සබ්බඤ්ඤානා. තෙනාහ “සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සෙතං අධිවචන”න්ති. සුප්පට්ඨිද්ධන්ති සබ්බං ඤෙය්‍යධම්මං සුට්ඨු පටිච්ඡික්කනවසෙන, සුට්ඨු පටිච්ඡිද්ධන්ති අත්ථො. තෙනාහ “හත්ථගතං හගවතො”ති. නෙය්‍යපුග්ගලවසෙන පරිනිවට්ඨිතාති කථාපරිච්ඡාගෙන අයමෙව දෙසනා වත්තාරි අරියසච්චාති දස්සෙත්තො අරහත්තං පච්චක්ඛාසීති.

අභයරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමන්තා.

9. බහුවෙදනියසුත්තවණ්ණනා

88. පඤ්චකඩගොති වඩ්ඪකීකිච්චසාධනෙ වාසිආදිපඤ්චකං අඩගං සංධනං එතස්මිත්ති පඤ්චකඩගො. ථම්මාදිවත්ථුනං ථපනට්ඨෙන ථපති. පණ්ඩිතඋදාසිත්ථෙරො, න කාච්ඡායී ථෙරො.

89. පරියායති අත්තනො ඵලං වත්තෙතීති පරියායො, කාරණං. වෙදනාසන්තිස්සිතො ව කායිකචෙතසිකභාවො කාරණං. තෙනාහ — “කායිකචෙතසිකවසෙන ද්වෙ වෙදිතඛිකා”ති. තත්ථ පසාදකායසන්තිස්සිතා කායිකා, චෙතොසන්තිස්සිතා චෙතසිකා. සුඛාදිවසෙන තිස්සොති එත්ථ සුඛනදුක්ඛනුපෙක්ඛනාති සුඛාදිවෙදනාය කාරණං. තානි හි පවත්තිනිමිත්තාති කත්වා තත්ථ සුඛාදිසද්දප්පවත්ති, ඉමිනා නයෙන සෙසෙසුපි යථාරහං කාරණං නිද්ධාරෙත්වා වත්තඛිකං. උපච්චාරවසෙනාති

ආරම්මණං උපෙච්ච සවිසෙසපචත්තිවසෙන. යස්මිඤ්ඤි ආරම්මණෙ සොමනස්සවෙදනා පචත්තති, ආරම්මණකාය නං උපගන්ත්වා ඉතරවෙදනාහි විසිට්ඨකාය සවිසෙසං තත්ථ පචත්ති. තෙනාහ “සොමනස්සට්ඨානියං රූපං උපච්චරති”ති. එස නයො සෙසවෙදනාසු ගෙහස්සිතානීති ගෙහනිස්සිතානි.

90. පරියායෙනාති උදෙමෙත් “දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි යානංතට්ඨි චුත්” සන්ධාය වදති. තං දස්සෙන්නොති කාමඤ්ඤෙත්ථ සුත්තෙ දවෙපානන්ද් “—, වෙදනා චුත්තාති” ද්වෙ ආදිං කත්වා වෙදනා දස්සිතා, එකාපි පන දස්සිතා එවාති දස්සෙන්නො. උපත්ථම්හෙතුන්ති එකාපි වෙදනා චුත්තා මයා පරියායෙන, එවං සති ද්වෙපි වත්තබ්බාති එවං තස්ස වාදං උපත්ථම්හෙතුං . තාතිකථං පන එකා වෙදනා චුත්? යං කිඤ්චි වෙදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, ඉදමෙත්ථ දුක්ඛස්මිත්ති වදාමිතිබ්බංතබ්ථ වත්තං පනෙත් ., තං ඉතිචුත්තකවණ්ණකායං (ඉතිචු .යථට් .52 ආදයොපදීපනියං පරමත් (.බංතනයෙන වෙදිතබ්බුත්

කථං පනෙත්ථ රූපාවචරවතුත්ථෙ අරූපෙසු සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධෙ සුඛං උද්ධන්ති ආහ “එත්ථ වා”තිආදි. සන්තට්ඨෙතාති පටිපක්ඛධම්මානං වූපසන්තභාවෙන. පණ්ණිතට්ඨෙතාති භාවනාවිසෙසවිසිට්ඨෙත අතප්පකභාවෙනෙව සෙට්ඨභාවෙන ව, පච්චයවිසෙසෙන පධානභාවං නිතන්තිපි පණ්ණිතං. වෙදයිතසුඛං නාම වෙදනාභූතං සුඛන්ති කත්වා. අවෙදයිතසුඛං නාම යාවතා නිද්දුක්ඛතා, තාවතා සුඛන්ති චුච්චතීති.අථ වා නිරොධො සුට්ඨු බාදති බනති කායිකචෙතසිකාබාධන්ති වත්තබ්බතං අරහති සත්තාහම්පි තත්ථ දුක්ඛස්ස නිරුජ්ඣනතො. තෙනාහ “නිද්දුක්ඛභාවසඬ්ඛාතෙන සුඛට්ඨෙතා”ති.

91. යස්මිං යස්මිං භවෙ, චිත්තථප්පාදෙ, අචත්ථාය වා නිද්දුක්ඛභාවො, දුක්ඛස්ස පටිපක්ඛතා අනුපලබ්භනෙන දුක්ඛච්චිත්තං, තං සුඛස්මිංයෙව පඤ්ඤාපෙති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

බහුවෙදනීයසුත්තවණ්ණකාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. අපණ්ණකසුත්තවණ්ණකා

93. නානාවිධාති නානාවිධදිට්ඨිකා සමණබ්‍රාහ්මණාති පබ්බෙජ්ජාමත්තෙන සමණා, ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා ව. දස්සනන්ති දිට්ඨි. ගහිතන්ති අභිනිවිස්ස ගහිතං. ඉති තෙ අත්තනො දස්සනං ගහෙතුකාමා පුච්ඡන්ති. විනා දස්සනෙන ලොකො න නිය්‍යාතීති විමොක්ඛභාවනාය එකෙන දස්සනෙන විනා ලොකො සංසාරදුක්ඛතො න නිගච්ඡති. එකදිට්ඨියම්පි පතිට්ඨාතුං නාසක්ඛිංසු සද්ධාකාරාභාවතො. තථා හි තෙ ඉමාය දෙසනාය සරණෙසු පතිට්ඨන්ති. යස්මා අවිපරිතෙ සද්ධෙය්‍යවත්ථුස්මිං උප්පන්නසද්ධා “ආකාරවතී”ති අධිප්පෙනා, තස්මා යො ලොකෙ අවිපරිතධම්මදෙසනා, අයමෙවෙසාති පචත්තා මග්ගසාධනගතාය සද්ධාය කාරණභාවතො තන්තිස්සයා සද්ධා, සා

ආකාරවතීති වුත්තා. අවත්ථස්මිඤ්ඤි සද්ධා අයුත්තකාරණතාය න ආකාරවතී. ආකාරවතීති එත්ථ වතී-සද්දො න කෙවලං අත්ථිතාමත්තදීපකො, අථ ඛො අතිසයත්ථදීපකො පාසංසත්ථදීපකො වා දට්ඨබ්බො. තෙන ආකාරවතීති සද්ධෙය්‍යාවත්ථුවසෙන අතිසයකාරණවතීති වා පාසංසකාරණවතීති වා අයමෙත්ථ අත්ථො. අපණ්ණකොති එත්ථ යථා කඤ්චි අත්ථං සාධෙතුං ආරද්ධස්ස පයොගො විරද්ධො, තත්ථ අකාරකො විය හොති පුනපි ආරහිතබ්බතාය. අවිරද්ධො පන අත්ථස්ස සාධනතො අපණ්ණකො, එවං අයමපි ධම්මො අභිභවිත්වා පවත්තනතො එකංසතො “අපණ්ණකො”ති වුත්තො. තෙනාහ “අවිරද්ධො අද්වෙජ්ඣකාමී එකංසගාහිකො”ති.

94. තබ්බිපච්චනීකභූතාති තස්සා මිච්ඡාදිට්ඨියා පච්චනීකභූතා.

95. නෙසන්ති කුසලානං ධම්මානං. අකුසලතො නික්ඛන්තභාවෙති අසංකිලිට්ඨභාවෙ. ආනිසංසොති සුද්ධවිපාකතා. විසුද්ධිපක්ඛොති විසුද්ධිභාවො පරියොදාතතා. අභූතධම්මස්ස දිට්ඨිභාවස්ස සඤ්ඤාපනා ආචික්ඛනා අභූතධම්මසඤ්ඤාපනා. සාවජ්ජෙසු පරමවජ්ජෙ මිච්ඡාදස්සනෙ පග්ගහණන්ති කුතො සුසීලාස්ස පග්ගහොති ආහ – “මිච්ඡාදස්සනං ගණ්හන්තස්සෙව සුසීලාං පහීනං හොති”ති. මිච්ඡාදිට්ඨිආදයොති එත්ථ මිච්ඡාසඬකජ්ජො පරලොකාභාවචිත්තා, මිච්ඡාවාචා පරලොකාභාවවාදභූතො මුසාවාදො, අරියානං පච්චනීකතාදයො. අපරාපරං උජ්ජප්පනවසෙනාති පුනප්පුනං චිත්තෙ උජ්ජප්පනවසෙන. පාපකා අකුසලා ධම්මාති පච්චවෙක්ඛණසඤ්ඤාපනාදිකාලෙ උජ්ජප්පනකා තථාපවත්තා අකුසලබන්ධා.

කලිග්ගහොති අනත්ථපරිග්ගහො. සො පන යස්මා දිට්ඨෙව ධම්මෙ අභිසම්පරායඤ්ච පරාජයො හොතිති ආහ “පරාජයග්ගාහො”ති. දුස්සමත්තොති එත්ථ දු-සද්දො “සමාදින්නො”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා යොජෙතබ්බොති ආහ “දුජ්ජරාමට්ඨො”ති. යථා දුජ්ජරාමට්ඨො හොති, එවං සමාදින්නො දුස්සමත්තො දුසමාදින්නො වුත්තො. සකවාදමෙව ඵරිත්වාති අත්තතො නත්ථිකවාදමෙව “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187; 3.27-28) අවධාරෙන්නො අඤ්ඤස්ස ඔකාසඅදානවසෙන ඵරිත්වා. තෙනාහ “අධිමුච්චිත්වා”ති. “සම්බුද්ධො”තිආදි අධිමුච්චනාකාරදස්සනං. රිඤ්චතීති විවෙචෙති අපනෙති. තෙනාහ “වජ්ජෙති”ති.

96. කට්ඨගහොති කතං සබ්බසො සිද්ධිමෙව කත්වා ගහණං. සො පන ජයලාහො හොතිති වුත්තං “ජයග්ගාහො”ති. සුග්ගහිතොති සුට්ඨකරණවසෙන ගහිතො. සුපරාමට්ඨොති සුට්ඨ පරාපරං ආසෙවනවසෙන ආමට්ඨො. උභයෙනපි තස්ස කම්මස්ස කතුපච්චනාවං දස්සෙති,

සොත්ථිභාවාවහත්තඤ්ච සග්ගුපපත්තිසංචත්තනතො පාපසභාවපහානතො ච.

97. සහත්ථා කරොන්තස්සාති (දී. නි. ටී. 1.166; සං. නි. ටී. 2.3.211) සහත්ථෙතෙව කරොන්තස්ස. නිස්සග්ගියථාවරාදයොපි ඉධ සහත්ථකරණෙනෙව සඨගහිතා. පවනං දහනං විබාධනන්ති ආහ “දණ්ඨෙන ටිලෙන්තස්සා”ති. සොකං සයං කරොන්තස්සාති පරස්ස සොකකාරණං සයං කරොන්තස්ස, සොකං චා උප්පාදෙන්තස්ස. පරෙහි අත්තනො වචනකරෙහි. සයම්පි එන්දනොති පරස්ස විබාධනපයොගෙන සයම්පි එන්දනො. අතිපාතයනොති පදං සුද්ධකත්තුඅත්ථෙ හෙතුකත්තුඅත්ථෙ ච වත්තතීති ආහ “හනන්තස්සපි හනාපෙන්තස්සාපි”ති.

සරස්ස හිත්ති අත්තො ඛහි ච සන්ධිතා හුත්වා යීතා සරසන්ධි. කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා නිරවසෙසමෙව ලොපොති නිල්ලොපො. එකාගාරෙ නියුත්තො විලොපො එකාගාරිකො. පරිතො සබ්බසො පන්ථෙ හනනං පරිපන්ථො. පාපං න කරියති පුබ්බෙ අසතො උප්පාදෙත්තුං අසක්කුණෙයාත්තා, තස්මා නත්ථි පාපං. යදි එවං කථං සත්තා පාපං පටිපජ්ජන්තිති ආහ – “සත්තා පන කරොමාති එවංසඤ්ඤිතො භොන්ති”ති. එවං කිරස්ස භොති “ඉමෙසඤ්ඤි සත්තානං හිංසාදිකිරියා න අත්තානං චූසති තස්ස නිව්චතාය නිබ්බිකාරත්තා, සරීරං පන අවෙනනං කට්ඨකලිඬගරුපමං, තස්මිං විකොපිතෙපි න කිඤ්චි පාප”න්ති. චූරනෙමිනාති නිසිතචූරමයනෙමිනා. ගඬගාය දක්ඛිණදිසා අප්පතිරුපදෙසො, උත්තරදිසා පතිරුපදෙසොති අධිප්පායෙන “දක්ඛිණඤ්ඤෙ”තිආදි චූත්තන්ති “දක්ඛිණතීරෙ මනුස්සා කක්ඛළා”තිආදිමාහ.

මහායාගන්ති මහාවිජිතයඤ්ඤසදිසං මහායාගං. සීලසංයමෙනාති කායිකවාචසිකසංචරෙන. සච්චවචනෙනාති සච්චවාචාය. තස්ස විසුං වචනං ලොකෙ ගරුතරපුඤ්ඤසම්මතභාවතො. යථා හි පාපධම්මෙසු මුසාවාදො ගරු, එවං පුඤ්ඤධම්මෙසු සච්චවාචා. තෙනාහ භගවා – “එකං ධම්මමතීතස්සා”තිආදි (ධ. ප. 176). චූත්තනයෙනෙවාති කණ්භපක්ඛෙ චූත්තනයෙන. තත්ථ හි – “නත්ථි පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමො”ති ආගතං, ඉධ “අත්ථි පුඤ්ඤං, අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො”ති ආගතං, අයමෙව විසෙසො. සෙසං චූත්තසදිසමෙවාති “තෙසමෙනං පාටිකඬ්ඛ”න්ති එවමාදිං සන්ධාය වදති, තං හෙට්ඨා පුරිමවාරසදිසං.

100. උභයෙනාති හෙතුපච්චයපටිසෙධවචනෙන. සංකිලෙසපච්චයන්ති සංසාරෙ පරිබ්භමනෙන කිලින්තස්ස මලිනභාවස්ස කාරණං. චූත්තවිපරියායෙන විසුද්ධිපච්චයන්ති සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො. බලන්තිආදියු සත්තානං සංකිලෙසාවහං වොදානාවහඤ්ච උස්සාහසඬ්ඛාතං බලං වා, සුරවීරභාවසඬ්ඛාතං වීරියං වා, පුරිසෙන කත්තබ්බො පුරිසථාමො වා, සො

එව පරං පරං යානං අක්කමනප්පත්තියා පුරිසපරක්කමො වා නත්ථි න උපලබ්භති.

සත්වයොගතො, රූපාදීසු සත්තවිසත්තතාය ව සත්තා. පාණනතො අස්සාසපස්සාසවසෙන පවත්තියා පාණා. තෙ පන සො එකින්ද්‍රියාදිවසෙන විහජිත්වා වදන්ති ආහ “එකින්ද්‍රියො”ති ආදි. අණ්ඩකොසාදීසු භවනතො භූතාති වුවවන්තිති ආහ “අණ්ඩකොස...පෙ.... වදන්ති”ති. ජීවනතො පාණං ධාරෙන්තො විය වඩ්ඪනතො ජීවාති එවං සත්තපාණභූතජීවෙසු සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො. නත්ථි එතෙසං සංකිලෙසවිසුද්ධිසු වසොති අවසා. නත්ථි තෙසං බලං වීරියඤ්චාති අබලා අවීරියා. නියතතාති අවිෂේෂජ්ජුත්තාවුතාහෙජ්ජමණි විය නියතපවත්තතාය ගතිජාතිබන්ධපජභවසෙන නියාමො. තත්ථ තත්ථ ගමනන්ති ඡන්තං අභිජාතීනං තාසු තාසු ගතීසු උපගමනං සමවායෙන සමාගමො. සභාවොයෙවාති යථා කණ්ටකස්ස තික්ඛතා, කබ්ථිඨඵලානං පරිමණ්ඩලතා, මිගපක්ඛිනං විචිත්තාකාරතා, එවං සබ්බස්සපි ලොකස්ස භෙතූපච්චයෙන විනා තථා තථා පරිණාමො, අයං සභාවොයෙව අකිත්තිමොයෙව. තෙනාහ “යෙන භී”ති ආදි.

සකුණෙ හනතීති සාකුණිකො, තථා සුකරිකො. ලුද්දොති අඤ්ඤාපි යො කොචි මාගවිකො තෙසාදො. පාපකම්මපසුතතාය කණ්භාහිජාති නාම. භික්ඛුති සාකියා භික්ඛු, මච්ඡමංසබ්බාදනතො නීලාහිජාතිති වදන්ති. ඤායලද්ධෙපි පච්චයෙ භුඤ්ජමානා ආජීවකසමයස්ස විලොමගාහිතාය “පච්චයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිජිත්වා බාදන්ති”ති වදන්ති. එකෙ පබ්බජිතා, යෙ සවිසෙසං අත්තකිලමානුයොගමනුයුත්තා. තථා හි තෙ කණ්ටකෙ වත්තෙන්තා විය භොන්තිති කණ්ටකවුත්තිකාති වුත්තා. යත්වා භුඤ්ජනදානපටික්ඛෙපාදිවතසමායොගෙන පණ්ඩරතරා. අවෙලකසාවකාති ආජීවකසාවකෙ වදති. තෙ කිර ආජීවකලද්ධියා විසුද්ධවිත්තතාය නිගණ්ඨෙහිපි පණ්ඩරතරා. නන්දාදයො හි තථාරූපාය පටිපත්තියා පත්තබ්බා, තස්මා නන්දාදයො නිගණ්ඨෙහි ආජීවකසාවකෙහි ව පණ්ඩරතරාති වුත්තා “සුක්කාහිජාති”ති.

අයමෙතෙසං ලද්ධීති සාකුණිකාදිභාවුපගමනෙන කණ්භාහිජාතිආදීසු දුක්ඛං සුඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්තා අනුක්කමෙන මහාකප්පානං වුල්ලාසිතිසහස්සාති බෙපෙත්වා ආජීවකභාවුපගමනෙන පරමසුක්කාහිජාතියං යත්වා සංසාරතො සුජ්ඣන්තිති අයං තෙසං නියති ආජීවකානං ලද්ධි.

“නත්ථි දින්න”න්ති වදන්තො නත්ථිකො දානස්ස ඵලං පටික්ඛිපතීති ආහ – “නත්ථිකදිට්ඨි විපාකං පටිබාහතී”ති. තථා වෙච භෙට්ඨා සංවණ්ණිතං “නත්ථිකදිට්ඨි හි නත්ථිතමාහා”ති. අහෙතුකදිට්ඨි උභයන්ති කමමං.

විපාකඤ්ච උභයං. සො හි “අහෙනු අපච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති විසුජ්ඣන්ති”ති වදන්තො කම්මස්ස විය විපාකස්සපි සංකිලෙසවිසුද්ධිනං පච්චයත්තාභාවවචනතො තදුභයං පටිබාහති නාම. විපාකො පටිබාහිතො හොති අසති කම්මෙ විපාකාභාවතො. කම්මං පටිබාහිතං හොති අසති විපාකෙ කම්මස්ස නිරත්ථකභාවාපත්තිතො. අත්ථතොති සරූපෙන. උභයපටිබාහකාති විසුං විසුං තංතංදිට්ඨිතා චුත්තාපි සබ්බෙ තෙ නත්ථිකාදයො නත්ථිකදිට්ඨිආදිවසෙන පච්චෙකං තිව්ධදිට්ඨිකා ඵල උභයපටිබාහකත්තා. “උභයපටිබාහකා”ති හි හෙතුවචනං. අහෙනුකවාදා වාතිආදි පටිඤ්ඤාවචනං. යො හි විපාකපටිබාහනෙන නත්ථිකදිට්ඨිකො, සො අත්ථතො කම්මපටිබාහනෙන අකිරියදිට්ඨිකො, උභයපටිබාහනෙන අහෙනුකදිට්ඨිකො ච හොති. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො.

සජ්ඣායන්තීති තං දිට්ඨිදීපකං ගන්ථං උග්ගහෙත්වා පඨන්ති. වීමංසන්තීති තස්ස අත්ථං විචාරෙන්ති. තෙසන්තිආදි වීමංසනාකාරදස්සනං. තස්මිං ආරම්මණෙති යථාපරිකප්පිතකම්මඵලාභාවදීපකෙ “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනායප්පවත්තාය ලද්ධියා ආරම්මණෙ. මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨතීති “නත්ථි දින්න”න්තිආදිවසෙන අනුස්සවුපලද්ධෙ අත්ථෙ තදාකාරපරිචිතක්කතෙහි සවිග්ගහෙ විය සරූපතො චිත්තස්ස පච්චුපට්ඨිතෙ චිරකාලපරිවයෙන “ඵලමෙත”න්ති නිජ්ඣානක්ඛමභාවුපගමනෙන නිජ්ඣානක්ඛන්තියා තථා ගහිතෙ පුනස්පුනං තථෙව ආසෙවත්තස්ස බහුලිකරොත්තස්ස මිච්ඡාවිතක්කෙන සමාදියමානා මිච්ඡාවායාමුපත්ථම්හිතා අතංසභාවං “තංසභාව”න්ති ගණ්හන්ති මිච්ඡාසතීති ලද්ධනාමා තංලද්ධිසහගතා තණ්හා සන්තිට්ඨති. චිත්තං ඵකග්ගං හොතීති යථාචුත්තචිතක්කාදිපච්චයලාභෙන තස්මිං ආරම්මණෙ අවට්ඨිතතාය අනෙකග්ගං පභාය ඵකග්ගං අප්පිතං විය හොති. මිච්ඡාසමාධිපි හි පච්චයවිසෙසෙහි ලද්ධභාවනාබලෙහි කදාපි සමාධානපතිරූපකිච්චකරො හොතියෙව වාලවිජ්ඣනාදීසු වියාති දට්ඨබ්බං. ජවනානි ජවන්තීති අනෙකක්ඛත්තුං තෙනාකාරෙන පුබ්බභාගියෙසු ජවනවාරෙසු පවත්තෙසු සබ්බපච්ඡිමෙ ජවනවාරෙ සත්ත ජවනානි ජවන්ති. පඨමජවනෙ පන සතෙකිච්ඡා හොන්ති, තථා දුතියාදීසුති ධම්මසභාවදස්සනමෙතං, න පන තස්මිං බණ්ණ තෙසං සතෙකිච්ඡභාවාපාදනං කෙනවි සක්කා කාතුං.

තත්ථාති තෙසු තීසු මිච්ඡාදස්සනෙසු. කොච්ඡි ඵකං දස්සනං ඔක්කමතීති යස්ස ඵකස්මිංයෙව අභිනිවෙසො ආසෙවනා ච පවත්තා, සො ඵකංයෙව දස්සනං ඔක්කමති. යස්ස පන ද්විසු, තීසුපි වා අභිනිවෙසනා පවත්තා, සො ද්වෙ තීණි ඔක්කමති. එතෙන යා පුබ්බෙ උභයපටිබාහනතාමුබ්බෙන චුත්තා අත්ථසිද්ධා සබ්බදිට්ඨිකතා, සා පුබ්බභාගියා. යා පන මිච්ඡත්තනියාමොක්කන්ති භූතා, සා යථාසකං පච්චයසමුදාගමසිද්ධිතො භින්තාරම්මණානං විය විසෙසාධිගමානං අඤ්ඤමඤ්ඤං ඵකජ්ඣං අනුප්පත්තියා අසංකිණ්ණා ඵවාති දස්සෙති. ඵකස්මිං ඔක්කන්තෙපිතිආදිනා

තිස්සන්තම්පි දිට්ඨිතං සමානබලතං සමානඵලතඤ්ච දස්සෙති, තස්මා තිස්සොපි චෙතා ඵකස්ස උප්පන්නා අඤ්ඤාමඤ්ඤං අබ්බොකිණ්ණං ඵච, ඵකාය විපාකෙ දින්නෙ ඉතරා අනුබලප්පදායිකා හොන්ති. වට්ටබ්බාණු නාමාති ඉදං වචනං නෙය්‍යත්ථං, න නීතත්ථන්ති තං විවරිත්වා දස්සෙතුං කිං පනෙසාතිආදි චුත්තං, අකුසලං නාමෙතං අබලං දුබ්බලං, න කුසලං විය මහාබලන්ති ආහ - “ඵකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො”ති. අඤ්ඤා ඵා සම්මත්තනියාමො විය මිච්ඡත්තනියාමොපි අවිචන්තිකො සීයා. යදි ඵං වට්ටබ්බාණුකභාවනා කථන්ති ආහ “ආසෙවනවසෙන පනා”තිආදි, තස්මා යථා “සකිං නිමුග්ගො නිමුග්ගොව හොති”ති (අ. නි. 7.15) චුත්තං, ඵං වට්ටබ්බාණුකභාවනා. යාදිසෙ හි පච්චයෙ පටිච්ච අයං තංතංදස්සනං ඔක්කන්තො පුන කදාපි තප්පට්පක්ඛෙ පච්චයෙ පටිච්ච තතො සිසුක්ඛිපනමස්ස න හොතිති න වත්තබ්බං. තෙන චුත්තං “යෙභුයොනා”ති.

තස්මාති යස්මා ඵං සංසාරබ්බාණුභාවස්සපි පච්චයො අකල්‍යාණජනො, තස්මා. භූතිකාමොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථානං වසෙන අත්තනො ගුණෙහි වඩ්ඪීකාමො. යං පනෙත්ථ කෙචි වදන්ති “යථා චිරකාලභාවනාය පරිපාකුපගමලද්ධබලන්තා උපනිස්සයකුසලා අකුසලෙ සබ්බසො සමුච්ඡින්නන්ති, ඵං අකුසලධම්මා තතොපි චිරකාලභාවනාසම්භවතො ලද්ධබලා හුත්වා කදාපි කුසලධම්මෙපි සමුච්ඡින්නන්ති. ඵචඤ්ච කත්වා දළ්භමිච්ඡාහිනිවෙසස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස වට්ටබ්බාණුකභාවභාවනාපි සමත්ථිතා හොති”ති යථා තං “වස්සභඤ්ඤානං දිට්ඨි”ති, තං න, මිච්ඡත්තනියතධම්මානං චිරකාලභාවනාමත්තෙන න පට්පක්ඛස්ස පජහනසමත්ථතා, අථ බො ධම්මතාසිද්ධෙන පච්චයවිසෙසාහිතසාමත්ථියෙන අත්තනො පහායකසභාවෙන පහායකභාවො භාවනාකුසලානංයෙව චුත්තො, අකුසලානංයෙව ච පහාතබ්බභාවො “දස්සනෙන පහාතබ්බා”තිආදිනා නයෙන, අකුසලානංයෙව දුබ්බලභාවො “අබලානං බලියන්ති”තිආදිනා (සු. නි. 776; මහානි. 5) (යුත්තිනාපි නාමතො වා අධිගමනියො ආලොකො ආලොකභාවතො බාහිරාරණෙකා විය න චෙත්ථ පටිඤ්ඤත්තෙ භාවෙසතා සොතුතො ආසංකිතබ්බා විසෙසවස්ස සාධෙනබ්බතො සාමඤ්ඤස්ස ව සොතුභාවෙන අධිප්පෙතත්තා වෙද-සද්දස්ස ලොපො දීපෙ සභාවෙ සාධනෙ යථා තං සද්දයභාවස්ස නාපි විසුද්ධකඅනුමානාදිවිරොධසම්භාවතො. න හි සක්කා අන්තරාලොකස්ස බාහිරාලොකස්ස විය රූපකායං උපාදාය රූපතා චක්ඛුච්ඤ්ඤායාත්තාදිකෙ පතිට්ඨාපෙතුං සක්කාති චුත්තං, නනුපි අන්තරාලොකො අවිග්ගහත්තා වෙදනා වියාති සද්ධෙව ඤාණාලොකස්ස අවිජ්ජන්ධකාරා විය විධමනියභාවෙ සබ්බෙසම්පි කුසලධම්මානං කෙනවිපි අකුසලධම්මෙන සමුච්ඡින්නන්තියතා සිද්ධාව හොති). වට්ටබ්බාණුකභාවදනාය යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙවාති තිට්ඨතෙසා බාලජනවිකත්ථනා.

103. ඤානචිත්තමයාති රූපාවචරජ්ඣානචිත්තෙන නිබ්බත්තා. තථා හි තෙසං විසෙසෙන ඤානමනසා නිබ්බත්තත්තා “මනොමයා”ති චුත්තා, අවිසෙසෙන පන අභිසංඛාරමනසා සබ්බෙපි සත්තා මනොමයා ඵව. සඤ්ඤාමයාති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. තෙනාහ “අරූපජ්ඣානසඤ්ඤායා”ති. අයත්ති රූපිතාභාවපටිපජ්ජනකපුග්ගලො. අප්පටිලද්ධජ්ඣානොති අනධිගතරූපජ්ඣානො. තස්සපීති තක්කිනොපි. රූපජ්ඣානෙ කඬ්ඛා නත්ථී අනුස්සවවසෙන ලද්ධවිනිච්ඡයත්තා.

104. සාරාගායාති සරාගභාවාය. සන්තිකෙති සමීපෙ, න ථාමගතා දිට්ඨිනාතිදුරත්තා සරාගා, න සම්පයුත්තත්තා. සා හි න ථාමගතා වට්ටපරියාපන්තෙසු ධම්මෙසු රජ්ජතීති විඤ්ඤායතීති ආහ – “රාගවසෙන වට්ටෙ රජ්ජනස්සා”ති. සබ්බෙපි සංයොජනා තණ්හාවසෙනෙව සම්භවන්තීති ආහ – “තණ්හාවසෙන සංයොජනත්ථායා”ති. ආරූප්පෙ පනස්ස කඬ්ඛා නත්ථීති අනුස්සවවසෙන ලද්ධවිනිච්ඡයං සන්ධාය චුත්තං. කාමං දුග්ගතිදුක්ඛානං ඵකන්තසංවත්තනෙන නත්ථීකදිට්ඨිආදීනං අපණ්ණකතා පාකටා ඵව, නිප්පරියායෙන පන අනවජ්ජස්ස අත්ථස්ස ඵකන්තසාධකං අපණ්ණකන්ති කත්වා වොදනා, සාවජ්ජස්සපි අත්ථස්ස සාධනෙ ඵකංසිකභාවං ගහෙත්වා පරිභාරො. තෙනාහ “ගහණවසෙනා”තිආදි. තෙන රුළුභිවසෙන “නත්ථී දින්න”න්තිආදීති අපණ්ණකඬ්ඛානි ජාතානීති දස්සෙති.

105. හෙට්ඨා තයො පුග්ගලාව භොන්තීති අත්තන්තපො පරන්තපොති ඉමස්මිං චතුක්කෙ හෙට්ඨා තයො පුග්ගලා භොන්ති. යථාචුත්තා පඤ්චපි පුග්ගලා දුප්පටිපන්නාව, තතො අත්ථීකවාදාදයො පඤ්චපුග්ගලා සම්මාපටිපන්නාය ඉමස්මිං චතුක්කෙ ඵකො චතුත්ථපුග්ගලොව භොති. ඵතමත්ථං දස්සෙතුන්ති ඉධ හෙට්ඨා චුත්තපුග්ගලපඤ්චකද්වයං ඉමස්මිං චතුක්කෙ ඵව සඬිගහං ගච්ඡතීති විභාගෙන දුප්පටිපත්තිසුප්පටිපත්තියො දස්සෙතුං භගවා ඉමං දෙසනං ආරභීති. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුචිඤ්ඤෙඤායාමෙව.

අපණ්ණකපුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.
නිට්ඨිතා ව ගහපතිවග්ගවණ්ණනා.

2. භික්ඛුවග්ගො

1. අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

107. අම්බලට්ඨිකායන්ති එත්ථ අම්බලට්ඨිකා වුවචති සුජාතො තරුණම්බරුක්ඛො, තස්ස පන අවිදුරෙ කතො පාසාදො ඉධ “අම්බලට්ඨිකා”ති අධිජ්ජෙතො. තෙනාහ “වෙළචනවිහාරස්සා”තිආදි. පධානසරසඬ්ඛෙපෙති භාවනාගෙහජ්ජකාරෙ යොගීනං ගෙහෙති අත්ථො. තිබ්බිණොව හොති, න තස්ස තිබ්බිණභාවො කෙනචි කාතබ්බො සභාවසිද්ධත්තා. එවමෙව අත්තතො විමුත්තිපරිපාවනකම්මිත්තා තික්ඛවිසදභාවජ්ජත්තියා අයම්පි ආයස්මා...පෙ.... තත්ථ විහාසි. පකතිපඤ්ඤත්තමෙවාති පකතියා පඤ්ඤත්තං බුද්ධානං උපගමනතො පුරෙතරමෙව වාරිත්තවසෙන පඤ්ඤත්තං.

108. උදකං අනෙන ධියති, ය්පියති වා එත්ථාති උදකාධානං. උදකට්ඨානන්ති ව බුද්දකභාජනං. “ඔවාදදානත්ථං ආමන්තෙසී”ති වත්ථා තං පනස්ස ඔවාදදානං න ඉධෙව, අථ ඛො බහුසු යානෙසු බහුක්ඛත්තුං පවත්තිතන්ති තාති තාති සඬ්ඛෙපතො දස්සෙත්වා ඉධ සංවණ්ණනත්ථං “භගවතා හී”තිආදි වුත්තං.

තත්ථ සබ්බබුද්ධෙහි අවිජ්ඣිතන්ති ඉමිනා සබ්බෙසං බුද්ධානං සාසනෙ කුමාරපඤ්ඤා නාම හොතීති දස්සෙති. එකෙකතො පට්ඨාය යාව දසකා පවත්තා දස පුච්ඡා එතස්සාති දසපුච්ඡං, එකෙකතො පට්ඨාය යාව දසකා එකුත්තරවසෙන පවත්තං විස්සජ්ජනත්ථාය පඤ්චපණ්ණසවිස්සජ්ජනං සාමණෙරපඤ්ඤන්ති සම්බන්ධො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරමත්ථජොතිකායං බුද්දකට්ඨකථායං (බු. පා. අට්ඨ. 4.කුමාරපඤ්ඤවණ්ණනා) වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. අනාදීනවදස්සිතාය අභිණ්හං මුසා සමුදාවරණතො “පියමුසාවාදා”ති වුත්තං, උදකාවසෙසජ්ඣිකාඋදකාධානනිකුජ්ජනඋක්කුජ්ජනදස්සනසඤ්ඤිතා වතස්සො උදකාධානුපමායො සබ්බස්ස යුද්ධකම්මස්ස අකරණකරණවසෙන දස්සිතා ද්වෙ හත්ථිඋපමායො.

තත්ථ රාහුලසුත්තන්ති සුත්තනිපාතෙ ආගතං රාහුලසුත්තං (සු. නි. 337 ආදයො). අභිණ්හොවාදවසෙන වුත්තන්ති ඉමිනා අන්තරන්තරා තං සුත්තං කථෙත්වා භගවා ථෙරං ඔවදතීති දස්සෙති. ඉදඤ්ච පනාති ඉදං යථාවුත්තං භගවතො තංතංකාලානුරූපං අත්තතො ඔවාදදානං සන්ධාය. ඛිජන්ති අණ්ඩං. පස්සසි නුති නු-සද්දො අනුජානතො, නනු පස්සසිති අත්ථො. සව්වධම්මං ලඬ්ඝිත්වා ධීතස්ස කිඤ්චිපි අකත්තබ්බං නාම පාපං නත්ථිති ආහ – “සම්පජානමුසාවාදෙ සංවරරහිතස්ස ඔපම්මදස්සනත්ථං වුත්තා”ති. තථා හි –

“එකං ධම්මමතීතස්ස, මුසාවාදිස්ස ජන්තුතො;

විනිශ්ඡානපරලොකස්ස, නත්ථි පාපමකාරිය’න්ති. (ධ. ප. 176);

උරුල්භවාති උරුල්භො භුත්වා උස්සිතො. සො පන දමවසෙන අභිරුය්භ වඩ්ඪිතො ආරොහන යොගො ව භොතිති ආහ “අභිවඩ්ඪිතො ආරොහසම්පන්නො”ති. ආගතාගතෙති අත්තනො යොග්‍යපදෙසං ආගතාගතෙ. පටිසෙනාය ඵලකකොට්ඨකමුණ්ඩපාකාරාදයොති පටිසෙනාය අත්තනො ආරක්ඛත්ථාය යයිතෙ ඵලකකොට්ඨකෙ වෙව උද්ධච්ඡදපාකාරාදිකෙ ව. එතං පදෙසන්ති එතං පරසෙනාපදෙසං. එත්තකෙනාති ඔලොකනමත්තෙන. තස්ස ඔලොකනාකාරදස්සනෙනෙව. සතම්පි සහස්සම්පි සෙනානිකං ද්වෙධා භිජ්ජති, තීරපාතිකං මද්දිතං භුත්වා පදාතා භුත්වා ද්වෙධා භුත්වා පලායන්ති. කණ්ණෙහි පහරිත්වාති පගෙව සරාතං ආගමනසද්දං උපධාරෙත්වා යථා වෙගො න භොති, එවං සමුට්ඨාපෙත්වා තෙහි පහරිත්වා පාතනං. පටිහත්ථිපටිඅස්සාතිආදිනා පච්චෙකං පති-සද්දො යොජෙතඛිබ්බොති. දීඝාසිලට්ඨියාති දීඝලතාය අසිලට්ඨියා.

කරණෙති කම්මකරණෙ. මඤ්ඤති හත්ථාරොහො. අයමුග්ගරන්ති තාදිසෙ කාලෙ ගහිතමුග්ගරං. ඔලොකෙත්වාති ඤාණවක්ඛුතා දිස්වා, අභිණ්භං සම්පජ්ඣ්ඤං උපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

109. සසක්කන්ති පස්සිතුං යුත්තං කත්වා උස්සාහං ජනෙත්වා න කරණියං, තාදිසං නියමතො අකත්තඛිබ්බං භොතිති ආහ “එකංසෙනෙව න කාතඛිබ්බ”න්ති. පටිසංහරෙය්‍යාසීති කරණතො සඬකොචං ආපජ්ජෙය්‍යාසි. යථාභූතො අසන්නො නිවත්තො අකරොන්නො නාම භොතිති ආහ “නිවත්තෙය්‍යාසි මා කරෙය්‍යාසි”ති. අනුපදෙය්‍යාසීති අනුබලප්පදායී භවෙය්‍යාසි. තෙනාහ “උපත්ථම්භෙය්‍යාසි”ති. තං පන අනුබලප්පදාතං උපත්ථම්භනං පුනප්පුනං කරණමෙවාති ආහ “පුනප්පුනං කරෙය්‍යාසි”ති. සික්ඛමානොති තංයෙව අධිසිලසික්ඛං තන්තිස්සයඤ්ච සික්ඛාද්වයං සික්ඛන්තො සම්පාදෙන්තො.

111. කිත්තකෙ පන යානෙති කිත්තකෙ යානෙ පවත්තාති. අවිදුරෙ එව පවත්තානීති දස්සෙන්තො “එකස්මිං පුරෙහත්තෙයෙව සොධෙතඛිබ්බානී”ති ආහ. එවඤ්ඤි තාති සුසොධිතාති භොන්ති සුපරිසුද්ධාති. පරෙසං අජ්ජියං ගරුං ගාරය්භං, යථාචුත්තට්ඨානතො පන අඤ්ඤං වා කම්මට්ඨානමනසිකාරෙතෙව කායකම්මාදීනි පරිසොධිතාති භොන්තිති න ගහිතං. පටිසං වාති එත්ථ වා-සද්දෙන අසමපෙක්ඛණෙ මොහස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො.

112. චුත්තන යෙන කායකම්මාදිපරිසොධනං නාම ඉධෙව, න ඉතො බහිද්ධාති ආහ “චුද්ධා...පෙ.... සාවකා වා”ති. තෙ හි අත්ථතො

සමණබ්බාහමණා වාති. තස්මාති යස්මා සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි ආරුළුහමග්ගො, රාහුල, මයා තුය්හං ආචික්ඛිතො, තස්මා. තෙන අනුසික්ඛන්තෙන තයා එවං සික්ඛිතබ්බන්ති ඔවාදං අදාසි. සෙසං චුත්තනයත්තා සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අම්බලට්ඨිකරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා

සමත්තා.

2. මහාරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනා

113. ඉරියාපථානුබන්ධනෙනාති ඉරියාපථගමනානුබන්ධනෙන, න පටිපත්තිගමනානුබන්ධනෙන. අඤ්ඤමෙව හි බුද්ධානං පටිපත්තිගමනං අඤ්ඤං සාවකානං. විලාසිතගමනෙනාති – “දුරෙ පාදං න උද්ධරති, න අවිවාසන්තෙ පාදං නික්ඛිපති, නාතිසීසං ගච්ඡති නාතිසණ්ඤ”න්තිආදිනා (සං. නි. අට්ඨ. 3.4.243; උදා. අට්ඨ. 76; සාරත්ථ. ටී. මහාවග්ග 3.285) චුත්තෙන සභාවසීලෙන බුද්ධානං වාතුරියගමනෙන. තදෙව හි සන්ධාය “පදෙ පදං නික්ඛිපන්තො”ති චුත්තං. පදානුපදිකොති රාහුලත්ථෙරස්සපි ලක්ඛණපාරිසුරියා තාදිසමෙව ගමනන්ති යත්තකං පදෙසං අන්තරං අදත්වා භගවතො පිට්ඨිතො ගන්තුං ආරද්ධො, සබ්බත්ථ තමෙව ගමනපදානුපදං ගච්ඡතිති පදානුපදිකො.

වණ්ණනාභූමි වායං තත්ථ භගවන්තං ථෙරඤ්ච අනෙකරුපාහි උපමාහි වණ්ණෙත්තො “තත්ථ භගවා”තිආදිමාහ. නික්ඛන්තගජපොතකො විය විරොචිත්ථාති පදං ආනෙත්වා යොජනා. එවං තං කෙසරසීහො වියාතිආදීසුපි ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. තාරකරාජා නාම චන්දො. ද්විත්තං චන්දමණ්ඩලානන්තිආදි පරිකප්පවචනං, බුද්ධාවෙණිකසන්තකං විය බුද්ධානං ආකප්පසොභා අහොසි, අහො සිරිසම්පත්තිති යොජනා.

ආදියමානාති ගණ්හන්ති. “පච්ඡා ජාතිස්සාමා”ති න අප්ප්‍රපෙක්ඛිතබ්බො. ඉදං න කත්තබ්බන්ති චුත්තෙති ඉදං පාණඅතිපාතනං න කත්තබ්බන්ති චුත්තෙ ඉදං දණ්ඨෙන වා ලෙඩ්ඛුනා වා විහෙය්‍යං න කත්තබ්බං, ඉදං පාණිනා දණ්ඩකදානඤ්ච අන්තමසො කුප්ඤ්ඤත්වා ඔලොකනමත්තමිපි න කත්තබ්බමෙවාති නයසතෙනපි නයසහස්සෙනපි පටිච්ඡිකුති, තථා ඉධ තාව සම්මජ්ජනං කත්තබ්බන්ති චුත්තෙපි තත්ථ පරිහණ්ඩකරණං විහාරඩ්ගණසම්මජ්ජනං කචචරජඩ්ඛනං වාලිකාසමකිරණන්ති එවමාදිනා නයසතෙන නයසහස්සෙන පටිච්ඡිකුති. තෙනාහ – “ඉදං කත්තබ්බන්ති චුත්තෙපි එසෙව නයො”ති. පරිභාසන්ති තජ්ජනං. ලභාමිති පච්චාසිසති.

සබ්බමෙතන්ති සබ්බං එතං මයි ලබ්භමානං සික්ඛාකාමතං. අභිඤ්ඤායාති ජානිත්වා. සභායොති රට්ඨපාලත්ථෙරං සන්ධායාහ. සො හි භගවතා සද්ධාපබ්බජිතභාවෙ එතදග්ගෙ යිපිතො. ධම්මාරක්ඛොති සත්ථු

සද්ධම්මරතනානුපාලකො ධම්මභණ්ඩාගාරිකො. පෙත්තියොති වුළුපිතා. සබ්බං මෙ ජිනසාසනන්ති සබ්බම්පි බුද්ධසාසනං මය්හමෙව.

ජන්දරාගං ඤාත්වාති ජන්දරාගං මම චිත්තෙ උප්පන්නං ඤාත්වා. අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමූලෙති විහාරපරියන්තෙ අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමූලට්ඨානෙ අනුවඡවිකෙ.

තදාති අග්ගසාවකෙහි පසාදාපනකාලෙ. අඤ්ඤකම්මට්ඨානාති චඩ්ඤාමනඉරියාපටෙපි පිට්ඨිපසාරණකාලෙපි සමජ්ඣන්ති, න එවමිදන්ති ආහ — “ඉදමස්ස එතිස්සා නිසජ්ජාය කම්මට්ඨානං අනුවඡවික”න්ති. ආනාපානස්සතින්ති ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං.

සමසීසි හොතීති සවෙ සමසීසි හුත්වා න පරිනිබ්බායති. පච්චෙකඛොධිං සච්ඡිකරොති නො වෙ පච්චෙකඛොධිං සච්ඡිකරොති. ඛිප්පාහිඤ්ඤොති ඛිප්පං ලහුංයෙව පත්තබ්බඡලහිඤ්ඤො.

පරිපුණ්ණාති සොළසසු ආකාරෙසු කස්සචිපි අනාපනෙන සබ්බසො පුණ්ණා. සුභාවිතාති සමථභාවනාය විපස්සනාභාවනාය ව අනුපුබ්බසම්පාදනෙන සුභාවිතා. ගණනාවිධානානුපුබ්බියා ආසෙවිතත්තා අනුපුබ්බං පරිචිතා.

ඔමානං වාති අවජානනං උඤ්ඤාතන්ති එවංවිධං මානං වා. අතිමානං වාති “කිං ඉමෙහි, මමෙව ආනුභාවෙන ජීවිස්සාමි”ති එවං අතිමානං වා කුතො ජනෙස්සතීති.

114. විසඬ්ඛරිත්වාති විසංයුත්තෙ කත්වා, යථා සඬ්ඛාකාරෙන ගහණං න ගච්ඡති, එවං විනිභුඤ්ජිත්වාති අත්ථො. මහාභූතාති තාව විත්ථාරෙතු, සම්මසනුපගත්තා, අසම්මසනුපගං ආකාසධාතුං අථ කස්මා විත්ථාරෙසීති ආහ “උපාදාරූපදස්සනත්ථ”න්ති. ආපොධාතු සුබ්බමරූපං. ඉතරාසු ඔළාරිකසුබ්බමතාපි ලබ්භතීති ආහ “උපාදාරූපදස්සනත්ථ”න්ති. හෙට්ඨා චත්තාරි මහාභූතානෙව කථිතාති, න උපාදාරූපන්ති තස්ස පනෙත්ථ ලක්ඛණභාරනයෙන ආකාසදස්සනෙන දස්සිතතා වෙදිතබ්බා. තෙනාහ “ඉමිතා මූලෙන තං දස්සෙතු”න්ති. න කෙවලං උපාදාරූපග්ගහණදස්සනත්ථමෙව ආකාසධාතු විත්ථාරිතා, අථ ඛො පරිග්ගහසුඛතායපිති දස්සෙන්නො “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ පරිච්ඡින්නදිතබ්බස්ස රූපස්ස නිරවසෙසපරියාදානත්ථං “අජ්ඣක්තිකෙනා”ති විසෙසනමාහ. ආකාසෙනාති ආකාසධාතුයා ගහිතාය. පරිච්ඡින්නරූපන්ති තාය පරිච්ඡින්නකලාපගතම්පි පාකටං හොති විභූතං හුත්වා උපට්ඨාති.

ඉදානි චුත්තමෙවත්ථං සුඛග්ගහණත්ථං ගාථාය දස්සෙති. තස්සානි උපාදායරූපස්ස. එවං ආවිභාවත්ථන්ති එවං පරිච්ඡින්නතාය ආකාසස්ස වසෙන විභූතභාවත්ථං. තන්ති ආකාසධාතුං.

118. ආකාසභාවං ගතන්ති චතුහි මහාභූතෙහි අසම්ප්‍රට්ඨානං තෙසං පරිච්ඡේදකභාවෙන ආකාසන්ති ගහෙනබ්බතං ගතං, ආකාසමෙව වා ආකාසගතං යථා “දිට්ඨිගතං (ධ. ස. 381; මහානි. 12), අත්ථඨගත”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.130) ව. ආදින්නන්ති ඉමන්ති තණ්හාදිට්ඨිහි ආදින්නං. තෙනාහ “ගහිතං පරාමට්ඨ”න්ති. අඤ්ඤත්ථ කම්මජං “උපාදින්න”න්ති වුවචති, න තථා ඉධානි ආහ “සරීරට්ඨකන්ති අත්ථො”ති. පට්ඨිධාතුආදීසු චුත්තනයෙනෙවාති මහාහත්ථීපදොපමෙ (ම. නි. 1.300 ආදයො) චුත්තනයදස්සනං සන්ධාය වදති.

119. තාදිභාවො නාම නිට්ඨිතකිච්චස්ස හොති, අයඤ්ච විපස්සනං අනුයුඤ්ජති, අථ කිමත්ථං තාදිභාවතා චුත්තාති? පට්ඨිසමතාදිලක්ඛණාවික්ඛණාහි විපස්සනාය සුඛජ්ජවත්තිඅත්ථං. තෙනාහ “ඉට්ඨානිට්ඨෙසු”තිආදි. ගහෙත්වාති කුසලජ්ජවත්තියා ඔකාසදානවසෙන පරිග්ගහෙත්වා. න පතිට්ඨිතොති න නිස්සිතො න ලග්ගො.

120. බ්‍රහ්මවිහාරභාවතා අසුභභාවතා ආනාපානස්සතිභාවතා ව උපචාරං වා අප්පනං වා පාපෙන්තො විපස්සනාය පාදකභාවාය අනිච්චාදිසඤ්ඤාය විපස්සනාභාවෙන උස්සක්කිත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තාධිගමාය හොතීති “මෙත්තාදිභාවතාය පන හොතී”ති චුත්තං. යත්ථ කත්ථවි සත්තෙසු සඬබ්බාරෙසු ව පටිභඤ්ඤනාකිලෙසොති ආසාතභාවමෙව වදති ඤායභාවතො අඤ්ඤෙසම්පි. අස්මිමානොති රූපාදිකෙ පච්චෙකං එකජ්ඣං ගහෙත්වා “අයමහමස්මි”ති එවං පවත්තමානො.

121. ඉදං කම්මට්ඨානන්ති එත්ථ ගණනාදිවසෙන ආසෙවියමානා අස්සාසපස්සාසා යොගකම්මස්ස පතිට්ඨානතාය කම්මට්ඨානං. තත්ථ පන තථාපවත්තො මනසිකාරො භාවතා. එත්ථ ව තස්සෙව ථෙරස්ස හගවතා බහුතං කම්මට්ඨානානං දෙසිතත්තා වරිතං අනාදිසිත්වා කම්මට්ඨානානි සබ්බෙසං පුග්ගලානං සප්පායානීති අයමත්ථො සිද්ධො, අතිසප්පායවසෙන පන කම්මට්ඨානෙසු විහාගකථා කටීතාති වෙදිතබ්බා.

මහාරාහුලොවාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. වුළමාලුකාසුත්තවණ්ණනා

122. එවං යපිතානීති “සස්සතො ලොකො”තිආදිනයජ්ජවත්තාති දිට්ඨිගතානි අනියානිකතාය න බ්‍යාකාතබ්බානි න කථෙතබ්බානි, එවං යපනීයපක්ඛෙ යපිතානි වෙව නියානිකසාසනෙ ඡඩ්ඨනීයතාය පටික්ඛිත්තානි ව, අපිචෙත්ථ අත්ථතො පටික්ඛෙපො එව බ්‍යාකාතබ්බතො. යථා එකො කම්මකිලෙසවසෙන ඉත්ථත්තං ආගතො, තථා අපරොපි

අපරොපිති සත්තො තථාගතො වුවවතීති ආහ – “තථාගතොති සත්තො”ති. තං අබ්‍යාකරණං මය්හං න රුච්චතීති යදි සස්සතො ලොකො, සස්සතො ලොකොති, අසස්සතො ලොකො, අසස්සතො ලොකොති ජානාමාති බ්‍යාකාතබ්බමෙව, යං පන උභයථා අබ්‍යාකරණං, තං මෙ චිත්තං න ආරාධෙති අජානනහෙතුකත්තා අබ්‍යාකරණස්ස. තෙනාහ – “අජානනො බො පන අපස්සතො එතදෙව උජුකං, යදිදං න ජානාමි න පස්සාමි”ති. සස්සතොතිආදීසු සස්සතොති සබ්බකාලිකො, නිච්චො ධූවො අවිපරිණාමධම්මොති අත්ථො. සො හි දිට්ඨිගතිකෙහි ලොකීයන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපතබ්බිපාකා, සයං වා තබ්බිපාකාකරාදිභාවෙන අවිපුත්තෙහි ලොකීයන්ති ලොකොති අධිජ්ජෙතො. එතෙන චත්තාරොපි සස්සතවාදා දස්සිතා හොන්ති. අසස්සතොති න සස්සතො, අනිච්චො අද්ධුවො හෙදනධම්මොති අත්ථො, අසස්සතොති ච සස්සතභාවපටික්ඛෙපෙන උච්ඡෙදො දීපිතොති සත්තපි උච්ඡෙදවාදා දස්සිතා හොන්ති. අත්තවාති පරිවට්ඨමො පරිච්ඡින්නපරිමාණො, අසබ්බගතොති අත්ථො. තෙන “සරිපරිමාණො, අභිගුට්ඨපරිමාණො, යවපරිමාණො පරමාණුපරිමාණො අත්තා”ති (උදා. අට්ඨ. 54; දී. නි. ටී. 1.76-77) එවමාදිවාදා දස්සිතා හොන්ති.

තථාගතො පරං මරණාති තථාගතො ජීවො අත්තා මරණතො ඉමස්ස කායස්ස හෙදතො පරං උද්ධං හොති අත්ථි සංවිජ්ජතීති අත්ථො. එතෙන සස්සතභාවමුඛෙන සොළස සඤ්ඤීවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤීවාදා, අට්ඨ ච නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදා දස්සිතා හොන්ති. න හොතීති නත්ථි න උපලබ්භති. එතෙන උච්ඡෙදවාදො දස්සිතො හොති. අපිච්ච හොති ච න ච හොතීති අත්ථි නත්ථි වාති. එතෙන එකච්චසස්සතවාදො දස්සිතො. නෙව හොති න න හොතීති පන ඉමිනා අමරාවික්ඛෙපවාදො දස්සිතොති වෙදිතබ්බං. භගවතා පන අනිය්‍යානිකත්තා අනත්ථසංහිතානි ඉමානි දස්සනානීති තානි න බ්‍යාකතානි, තං අබ්‍යාකරණං සන්ධායාහ අයං ථෙරො “තං මෙ න රුච්චතී”ති. සික්ඛං පටික්ඛිපිත්වා යථාසමාදින්නසික්ඛං පහාය.

125. ත්වං නෙව යාවකොති අහං හන්තෙ භගවති බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමිතිආදිනා. න යාවිතකොති ත්වං මාලුකාපුත්ත මයි බ්‍රහ්මවරියං වරාතිආදිනා.

126. පරසෙනාය ධීතෙන පුරිසෙන. බහලලෙපනෙනාති බහලවිලෙපනෙන. මහාසුපියාදි සබ්බො මුදුහිදකො වෙණුවිසෙසො සණ්භො. මරුවාති මකච්චි. බීරපණ්ණිකොති බීරපණ්ණියා, යස්සා ඡින්දනමත්තෙ පණ්ණෙ බීරං පග්ගරති. ගච්ඡන්ති ගච්ඡතො ජාතං සයංජාතගුම්භතො ගහිතන්ති අධිජ්ජායො. සිථිලහනු නාම දත්තා කණ්ණො පතඬිගො. එතාය දිට්ඨියා සති න හොතීති “සස්සතො ලොකො”ති එතාය දිට්ඨියා සති මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසො න හොති, තං පහාය එව පත්තබ්බතො.

127. අත්ථෙව ජාතීතිආදිනා එතා දිට්ඨියො පච්චෙකම්පි සංසාරපරිබ්බහනා කට්ඨිච්ඡිදානා නිබ්බානවිබන්ධනාති දස්සෙති.

128. තස්මාතිහාති ඉදං අට්ඨානෙ උද්ධට්ඨං, ඨානෙයෙව පන “චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බ”න්ති ඉමස්ස පරතො කත්වා සංවණ්ණෙතබ්බං. අත්තනො එලෙන අරණියතො අනුගන්තබ්බතො කාරණම්පි “අත්ථො”ති චුච්චතිති ආහ “කාරණනිස්සිත”න්ති. තෙනාහ “බ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිමත්තම්පි”ති. පුබ්බපදට්ඨානන්ති පට්ඨාරම්භො. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

චුළමාලුකාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. මහාමාලුකාසුත්තවණ්ණනා

129. ඔරං චුච්චති කාමධාතු, තත්ථ පචත්තියා සංවත්තනතො ඔරං භජන්තීති ඔරම්භාගියාති, හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣකාය ඔරම්භාගෙ හෙට්ඨාකොට්ඨාසෙ භජන්තීති ඔරම්භාගියාති ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා. තෙනාහ “හෙට්ඨාකොට්ඨාසිකානී”තිආදි. කම්මුනා හි වට්ටෙන ව දුක්ඛං සංයොජෙත්තීති සංයොජනානි, ඔරම්භාගියසඤ්ඤිතානි සංයොජනානි යස්ස අප්පභීනානි, තස්සෙව වට්ටදුක්ඛං. යස්ස පන තානි පභීනානි, තස්ස තං නත්ථීති. අප්පභීනතාය අනුසෙතීති අරියමග්ගෙන අසමුච්ඡින්නතාය කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජති, අප්පභීනභාවෙන අනුසෙති. අනුසයමානො සංයොජනං නාම භොතීති අනුසයත්තං ඵරිත්වා පචත්තමානො පාපධම්මො යථාචුත්තෙනත්ථෙන සංයොජනං නාම භොති. එතෙන යදි පන අනුසයතො සංයොජනං පචත්තං, තථාපි යෙ තෙ කාමරාගාදයො “අනුසයා”ති චුච්චන්ති, තෙයෙව බන්ධනට්ඨෙත සංයොජනානීති දස්සෙති.

එවං සත්තෙපිති යදෙව ඔරම්භාගියසංයොජනං භගවතා පුච්ඡිතං, තදෙව ථෙරෙනපි විස්සජ්ජිතං, තථාපි අයං ලද්ධි සන්නිස්සයා. තත්ථ දොසාරොපනාති දස්සෙතුං “තස්ස වාදෙ”තිආදි චුත්තං. සමුදාචාරක්ඛණෙයෙවාති පචත්තික්ඛණෙ එව. න හි සබ්බෙ වත්තමානා කිලෙසා සංයොජනත්ථං ඵරන්තීති අධිප්පායො. තෙනාති තෙන කාරණෙන, තථාලද්ධිකත්තාති අත්ථො. චිත්තෙසි “ධම්මං දෙසෙස්සාමී”ති යොජනා. අත්තනො ධම්මතායෙවාති අජ්ඣත්තාසයෙනෙව. විසංවාදිතාති සත්ථු චිත්තස්ස අනාරාධනෙන විචෙචිතා. එවමකාසි එවං ධම්මං දෙසාපෙසි.

130. සක්කායදිට්ඨිපරිසුට්ඨිතෙනාති පරිසුට්ඨානසමත්ථසක්කායදිට්ඨිකෙන. තථාභූතඤ්ච චිත්තං තාය දිට්ඨියා විගය්හිතං අජ්ඣාත්ථටඤ්ච නාම භොතීති ආහ “ගහිතෙන අහිභූතෙනා”ති. දිට්ඨිනිස්සරණං නාම දස්සනමග්ගො තෙන සමුච්ඡින්නබ්බතො, සො පන නිබ්බානං ආගම්ම තං සමුච්ඡින්නදති, තස්මා චුත්තං “දිට්ඨිනිස්සරණං නිබ්බාන”න්ති. අවිනොදිතා අනීහටාති පදද්වයෙනපි සමුච්ඡෙදවසෙන

අප්පභින්නත්තංයෙව වදති. අඤ්ඤං සංයොජනං අඤ්ඤො අනුසයොති වදන්ති, සහභාවො නාම අඤ්ඤෙන භොති. න හි තදෙව තෙන සහාති වුවචති තෙසං අධිජ්ජායො. අඤ්ඤනාති අත්ථතො අඤ්ඤෙන. අවත්ථාමත්තතො යදිපි අවයවචිතිමුත්තො සමුදායො නත්ථී, අවයවො පන සමුදායො න භොතිති සො සමුදායතො අඤ්ඤො එවාති සක්කා වත්තුන්ති යථාචුත්තස්ස පරිභාරස්ස අප්පාටිහීරකතං ආසඬ්ඛිත්වා පක්ඛන්තරං ආසල්ලිතං “අථාපි සියා”තිආදිනා. පක්ඛන්තරෙහි පරිභාරා භොන්තිති යථාචුත්තඤ්ඤායෙනපි අඤ්ඤො පුරිසො අථාපි සියා, අයං පනෙත්ථ අඤ්ඤො දොසොති ආහ “යදි තදෙවා”තිආදි. අථාපි සියා තුය්හං යදි පරිචිතක්කො ඊදිසො යදි තදෙව සංයොජනන්තිආදි. ඉමමත්ථං සන්ධායාති පරමත්ථතො සො එව කිලෙසො සංයොජනමනුසයො ව, ඛන්ධනත්ථඅප්පභින්නත්ථානං පන අත්ථෙව හෙදොති ඉමමත්ථං සන්ධාය.

132. තචච්ඡෙදො විය සමාපත්ති කිලෙසානං සමාපත්තිවික්ඛම්භනස්ස සාරච්ඡෙදස්ස අනුසයස්ස දුරභාවතො. චේග්ගුච්ඡෙදො විය විපස්සනා තස්ස ආසන්නභාවතො. එවරූපා පුග්ගලාති අභාවිතසද්ධාදිබලතාය දුබ්බලනාමකායා පුග්ගලා, යෙසං සක්කායනිරොධාය...පෙ.... නාධිමුවචති. එවං දට්ඨබ්බාති යථා සො දුබ්බලකො පුරිසො, එවං දට්ඨබ්බො සො පුරිසො ගඬ්ඨගාපාරං විය සක්කායපාරං ගන්තුං අසමත්ථත්තා. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

133. උපධිවිචේකෙනාති ඉමිනා උපධිවිචේකාති කරණෙ නිස්සක්කනන්ති දස්සෙති, උපධිවිචේකාති වා හෙතුමිහි නිස්සක්කවචනස්ස උපධිවිචේකෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනෙන පඤ්චකාමගුණවිචේකො කටිතො. කාමගුණාපි හි උපධියති එත්ථ දුක්ඛන්ති උපධිති වුවචන්තිති. ටීනමිද්ධපච්චයා කායච්ඡම්භිතාදිහෙදං කායාලසියං. තත්ථාති අත්තොසමාපත්තියං සමාපත්තිඅබ්භන්තරෙ ජාතං. තං පන සමාපත්තිපරියාපන්නමපි අපරියාපන්නමපීති තදුභයං දස්සෙතුං “අත්තොසමාපත්තික්ඛණෙයෙවා”තිආදි චුත්තං. රූපාදයො ධම්මෙති රූපවෙදනාදිකෙ පඤ්චක්ඛන්ධධම්මෙ. න නිව්චතොති ඉමිනා නිව්චපටික්ඛෙපතො තෙසං අනිව්චතමාහ. තතො එව උදයවයන්තතො විපරිණාමතො තාවකාලිකතො ව තෙ අනිව්චාති ජොතිතං භොති. යඤ්චි නිව්චං න භොති, තං උදයබ්බයපරිච්ඡින්නං ජරාය මරණෙන වාති ද්වේධා විපරිණතං ඉත්තරඛණමෙව ව භොති. න සුඛතොති ඉමිනා සුඛපටික්ඛෙපතො තෙසං දුක්ඛතමාහ, අතො එව අභිණ්භං පටිපිලනතො දුක්ඛවත්ථුතො ව තෙ දුක්ඛාති ජොතිතං භොති. උදයබ්බයවත්තතාය හි තෙ අභිණ්භං පටිපිලනතො නිරන්තරදුක්ඛතාය දුක්ඛස්සෙව ව අධිට්ඨානභූතාති. පච්චයයාපනීයතාය රොගමූලතාය ව රොගතො. දුක්ඛතාසුලයොගිතාය කිලෙසාසුචිපග්ගසරණතො උප්පාදජරාහඬ්ගෙහි උද්ධුමාතපක්කහිජ්ජනතො ව ගණ්ඨතො. පිලාජනනතො අත්තොතුදනතො දුන්නිභරණතො ව

අවද්ධිආවහතො අසවත්ථුතො ච අසෙරීභාවතො ආබාධපදට්ඨානතාය ච ආබාධතො. අවසවත්තනතො අවිධෙයාතාය පරතො. බ්‍යාධිජරාමරණෙනි පලුප්පතීයතාය පලොකතො. සාමීනිවාසිකාරකවෙදකඅධිට්ඨායකවිරහතො සුඤ්ඤතො. අත්තපටික්ඛෙපට්ඨෙත අනත්තතො, රූපාදිධම්මාපි න එත්ථ අත්තා භොන්තීති අනත්තා, එවං අයම්පි න අත්තා භොන්තීති අනත්තා. තෙන අබ්‍යාපාරතො නිරිහතො තුව්ඡතො අනත්තාති දීපිතං භොති. ලක්ඛණත්තයමෙව අවබොධත්ථං එකාදසහි පදෙහි විහජිත්වා ගහිතන්ති දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.

අන්තොසමාපත්තියන්ති සමාපත්තීනං සහජාතතාය සමාපත්තීනං අබ්‍හන්තරෙ. විත්තං. පටිසංහරතීති තප්පට්ඨද්ධජන්දරාගාදිඋපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන විපස්සනාවිත්තං පටිසංහරති. තෙනාහ “මොවෙතී”ති. සවනවසෙනාති “සබ්බසඬ්ඛාරසමථො”තිආදිනා සවනවසෙන. ථුතීවසෙනාති තථෙව ථොමනාවසෙන ගුණතො සංකිත්තනවසෙන. පරියත්තිවසෙනාති තස්ස ධම්මස්ස පරියාපුණනවසෙන. පඤ්ඤත්තිවසෙනාති තදත්ථස්ස පඤ්ඤාපනවසෙන. ආරම්මණකරණවසෙනෙව උපසංහරති මග්ගවිත්තං. එතං සන්තන්තිආදි පන අවධාරණනිවත්තිතත්ථදස්සනං. යථා විපස්සනා “එතං සන්තං එතං පණිත”න්තිආදිනා අසඬ්ඛතාය ධාතුයා විත්තං උපසංහරති, එවං මග්ගො නිබ්බානං සවිජ්ඣිට්ඨානිසමයවසෙන අභිසමෙන්නො තත්ථ ලබ්භමානෙ සබ්බෙ විසෙසෙ අසම්මොහතො පටිවිජානන්තො තත්ථ විත්තං උපසංහරති. තෙනාහ “ඉමිනා පන ආකාරොනා”තිආදි. සො තත්ථ ධීතොති සො අදන්ධවිපස්සනො යොගී තත්ථ තාය අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයාරම්මණාය විපස්සනාය ධීතො. සබ්බසොති තස්ස මග්ගස්ස අධිගමාය නිබ්බත්තිතසමථවිපස්සනාසු. අසක්කොන්තො අනාගාමී භොතීති හෙට්ඨිමමග්ගවහාසු එව සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගං පහාය අග්ගමග්ගවහාසු තාසු නිකන්තිං පරියාදාතුං අසක්කොන්තො අනාගාමිතායමෙව සණ්ඨාති.

සමතික්කන්තත්තාති සමථවසෙන විපස්සනාවසෙන වාති සබ්බථාපි රූපස්ස අතික්කන්තත්තා. තෙනාහ “අයඤ්ඡී”තිආදි. අනෙනාති යොගිනා. තං අතික්කම්මාති ඉදං යො වා පඨමං පඤ්චවොකාරහවපරියාපන්තෙ ධම්මෙ සම්මදෙව සම්මසිත්වා තෙ විවජ්ජෙත්වා තතො අරූපසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා අරූපධම්මෙ සම්මසති, තං සන්ධාය වුත්තං. තෙනාහ “ඉදානි අරූපං සම්මසතී”ති.

සමථවසෙන ගච්ඡතොති සමථප්පධානං පුබ්බභාගපටිපදං අනුයුඤ්ජන්තස්ස. විත්තෙකග්ගතා ධුරං භොතීති තස්ස විපස්සනාභාවනාය තථා පුබ්බෙ පවත්තත්තා වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා සමාධිප්පධානා භොති, මග්ගෙපි විත්තෙකග්ගතා ධුරං භොති, සමාධිත්ථියං පුබ්බඬ්ඛමං බලවං

හොති. සො චෙතොවිමුත්තො නාමාති සො අරියො චෙතොවිමුත්තො නාම හොති. විපස්සනාවසෙන ගච්ඡන්තොති “සමථවසෙන ගච්ඡන්තො”ති එත්ථ චුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො චෙදිතබ්බො. අයඤ්ච පුග්ගලවිභාගො සුත්තන්තනයෙන ඉධාහිනිතො පරියායො නාම, අභිධම්මනයෙන පරතො කීටාගිරිසුත්තවණ්ණනායං දස්සයිස්සාම. අයං සභාවධම්මොයෙවාති පුබ්බභාගපටිපදා සමථප්පධානා චෙ සමාධි ධුරං, විපස්සනාපධානා චෙ පඤ්ඤා ධුරන්ති අයං ධම්මසභාවොයෙව, එත්ථ කිඤ්චි න ආසඬ්ඛිතබ්බං.

ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තං ඉන්ද්‍රියවෙමත්තතා. තෙනාහ “ඉන්ද්‍රියනානත්තං වදාමි”ති. ඉන්ද්‍රියනානත්තතා කාරණන්ති ඉදං දස්සෙති – අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනාහිනිවෙසො විය සමථවසෙන විපස්සනාවසෙන ව යං පුබ්බභාගගමනං, තං අප්පමාණං තං වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනං, යස්ස සමාධි ධුරං පුබ්බඬ්ඛිගමං බලවං හොති, සො අරියො චෙතොවිමුත්ති නාම හොති. යස්ස පඤ්ඤා ධුරං පුබ්බඬ්ඛිගමං බලවං හොති සො අරියො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. ඉදානි තමත්ථං බුද්ධිවිසිට්ඨෙත නිදස්සන්තො දස්සෙන්නො “ද්වෙ අග්ගසාවකා”තිආදිමාහ, තං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

මහාමාලුකාසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. හද්දාලිසුත්තවණ්ණනා

134. අසියතීති අසනං, භුඤ්ජනං භොජනං, අසනස්ස භොජනං අසනභොජනං, ආහාරපරිභොගො, එකස්මිං කාලෙ අසනභොජනං එකාසනභොජනං. සො පන කාලො සබ්බබුද්ධානං සබ්බපච්චෙකබුද්ධානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණවසෙන පුබ්බණ්ණො එව ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “එකස්මිං පුරෙහත්තෙ අසනභොජන”න්ති. විජ්ජිසාරකුක්කුච්චන්ති “අයුත්තං වත මයා කතං, යො අත්තතො සරීරපකතිං අජානන්තො එකාසනභොජනං භුඤ්ජී, යෙන මෙ ඉදං සරීරං කිසං ජාතං බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහො නාහොසී”ති එවං විජ්ජිසාරකුක්කුච්චං භවෙය්. එතං සන්ධාය සත්ථා ආහ, න හද්දාලිමෙව තාදිසං කිරියං අනුජානන්තො. ඉතරථාති යදි එකංයෙව හත්තං ද්විධා කත්වා තතො එකස්ස භාගස්ස භුඤ්ජනං එකදෙසභුඤ්ජනං අධිප්පෙතං. කො සක්කොතීති කො එවං යාපෙතුං සක්කොති. අතීතජාතිපරිවයොපි නාම ඉමෙසං සත්තානංයෙව අනුබන්ධතීති ආහ “අතීතෙ”තිආදි. විරචන්තස්සෙවාති අනාදරෙ සාමිච්චනං. තං මද්දිත්වාති “අයං සික්ඛා සබ්බෙසමිපි බුද්ධානං සාසනෙ ආචිණ්ණං, අයඤ්ච භික්ඛු ඉමං සික්ඛතෙවා”ති වත්වා තං හද්දාලිං තස්ස වා අනුස්සාහපචෙදනං අභිභවිත්වා. භික්ඛාචාරගමනත්ථං න විතක්කමාලුකං අගමාසී, විහාරචාරිකං චරන්තො තස්ස වසනට්ඨානං භගවා ගච්ඡති.

135. දුසයන්ති ගරහන්ති එතෙනාති දොසො, අපරාධො, සො එව කුච්ඡිතභාවෙන දොසකො. ගරහාය පවත්තිට්ඨානතො ඔකාසො. තෙනාහ – “එතං ඔකාසං එතං අපරාධ”න්ති. දුක්කරතරන්ති පතිකාරවසෙන

අනිසයෙන දුක්කරං. අපරාධො හි න බමාපෙන්නං යථාපච්චයං විත්ථාරිතො
 භුත්වා දුප්පතිකාරො හොති. තෙනාහ “වස්සඤ්ඡි”තිආදි.

අලග්ගිත්ථාති ඉමම්පි නාම අපනීතං අකාසීති එවං අවිනෙත්ථා, තං තං
 තස්ස භිතපට්ඨත්තිං නිවාරණං කත්ථාති අත්ථො. ඤායපට්ඨත්තිං අනිච්ච එති
 පවත්තතීති අච්චයො, අපරාධො, පුරිසෙන මද්දිත්ථා පවත්තිතො අපරාධො
 අත්ථතො පුරිසං අනිච්ච අභිභවිත්ථා පවත්තො නාම හොති. තෙනාහ
 “අච්චයො මං, භන්තෙ, අච්චගමා”ති. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ එති
 එලං එතස්මා උප්පජ්ජති පවත්තති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදායො”ති
 ආහ “එකං කාරණං”න්ති. යං පනෙත්ථ හද්දාලිත්ථෙරස්ස අපරිපූරකාරිත්ථාය
 භික්ඛුආදීනං ජානනං, තම්පි කාරණං කත්ථා “අහං ඛො, භන්තෙ, න
 උස්සහාමි”තිආදීනා වත්තබ්බන්ති දස්සෙති.

136. එකච්ඡත්තක්ඛණිකාති පයමමග්ගවිත්තක්ඛණෙන
 එකච්ඡත්තක්ඛණිකා. එවං ආණාපෙතුං න යුත්තන්ති සඬකමත්ථාය
 ආණාපෙතුං න යුත්තං පයොජනාභාවතො. අනාවිණ්ණඤ්ඤවෙනං බුද්ධානං,
 යදිදං පදසා අක්කමනං. තථා හි —

“අක්කමිත්ථාන මං බුද්ධො, සහ සිස්සෙහි ගච්ඡතු;
 මා නං කලලං අක්කමිත්ථං, භිත්තාය මෙ භවිස්සති”ති. (බු. වං. 2.53);

සුමෙධපණ්ඩිතෙන පච්චාසිසිතං න කතං. යථාහ —

“දීපඬකරො ලොකවිදු, ආහුතීනං පටිග්ගහො;
 උස්සිසකෙ මං යත්ථාන, ඉදං වචනමබුච්ඡි”ති. (බු. වං. 2.60);

භගවතා ආණත්තෙ සති තෙසම්පි එවං කාතුං න යුත්තන්ති එත්ථාපි
 එසෙව නයො. එතෙසං පට්ඨාහිතුං යුත්තන්ති ඉදං
 අට්ඨානපරිකප්පනවසෙනෙව වුත්තං. න හි බුද්ධානං කාතුං ආරද්ධං නාම
 කිච්චං කෙහිවි පට්ඨාහිතුං යුත්තං නාම අත්ථි පට්ඨාහිතුංයෙව අකරණතො.
 සම්මත්තනියාමස්ස අනොක්කන්තන්තා වුත්තං “බාහිරකො”ති.

137. න කම්මට්ඨානං අල්ලියතීති විත්තං කම්මට්ඨානං න ඔතරති.

140. පුනප්පුනං කාරෙන්නීති දණ්ඩකම්මපණාමනාදිකාරණං පුනප්පුනං
 කාරෙන්නි. සම්මාවත්තම්හි න වත්තතීති තස්සා තස්සා ආපත්තියා
 වුට්ඨානත්ථං භගවතා පඤ්ඤත්තසම්මාවත්තම්හි න වත්තති.
 අනුලොමවත්තෙ න වත්තතීති යෙන යෙන වත්තෙන සඬසො
 අනුලොමිකො හොති, තස්මිං තස්මිං අනුලොමවත්තෙ න වත්තති
 විලොමමෙව ගණ්හාති, පටිලොමෙන හොති. නිත්ථාරණකවත්තම්හිති යෙන
 වත්තෙන සඬසො අනුලොමිකො හොති, සාපත්තිකභාවතො නිත්ථිණ්ණො

හොති, තම්හි නිත්ථාරණවත්තස්මිං න වත්තති. තෙනාහ “ආපත්ති”තිආදි. දුබ්බවකරණෙති දුබ්බවස්ස භික්ඛුනො කරණෙ.

144. යාපෙතීති වත්තති, සාසනෙ තිට්ඨතීති අත්ථො. අභිඤ්ඤාපත්තාති “අසුකො අසුකො ව ථෙරො සීලවා කල්‍යාණධම්මො බහුස්සුතො”තිආදිනා අභිඤ්ඤාතභාවං පත්තා අධිගතඅභිඤ්ඤාතා.

145. සත්තෙසු භායමානෙසුති කිලෙසබහුලතාය පටිපජ්ජනකසත්තෙසු පරිභායන්තෙසු පටිපථෙසු ජායමානෙසු. අන්තරධායති නාම තදාධාරතාය. දිට්ඨධම්මිකා පරුපවාදාදයො. සම්පරාසිකා අපායදුක්ඛවිසෙසා. ආසවන්ති තෙන තෙන පච්චයෙන පවත්තන්තීති ආසවා. නෙසන්ති පරුපවාදාදිආසවානං. තෙති චිතික්කමධම්මා.

අකාලං දස්සෙත්වාති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා අකාලං දස්සෙත්වා. උජ්ජත්තින්ති ආසවට්ඨානියානං ධම්මානමුජ්ජත්තිං. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා කාලං, තාව සෙනාසනානි පහොන්ති, තෙන ආවාසමච්ඡරියාදිහෙතුනා සාසනෙ එකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා න උජ්ජජන්ති. ඉමිනා නයෙනාති ඉමිනා පන හෙතුනා පදසොධම්මසික්ඛාපදානං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

යසන්ති කිත්තිසද්දං පරිවාරඤ්ච. සාගතත්ථෙරස්ස නාගදමනකිත්තියසාදිවසෙන සුරාපානසඬබාතො ආසවට්ඨානියො ධම්මො උජ්ජජ්ජී.

රසෙන රසං සංසන්දෙත්වාති උපාදින්නකඵස්සරසෙන අනුපාදින්නකඵස්සරසං සංසන්දෙත්වා.

146. න ඛො, භද්දාලි, එසෙව හෙතු, අථ ඛො අඤ්ඤම්පි අත්ථීති දස්සෙන්නො භගවා “අපිවා”තිආදිමාහ. තෙන ධම්මස්ස සක්කච්චසවනෙ ථෙරං නියොජෙති.

147. විසෙවනාවාරන්ති අදන්තකිරියං. පරිනිබ්බායතීති වූපසම්මති. තත්ථ අදන්තකිරියං පභාය දන්නො හොති. යුගස්සාති රථධුරස්ස.

අනුක්කමෙති අනුරූපපරිගමෙ. තදවත්ථානුරූපං පාදානං උක්ඛිපනෙ නික්ඛිපනෙ ව. තෙනාහ “වත්තාරො පාදෙ”තිආදි. රජ්ජුබන්ධනවිධානෙනාති පාදතො භූමියා මොවනවිධානෙන. එවං කරණත්ථන්ති යථා අස්සෙ නිසින්තස්සෙව භූමිං ගහෙතුං සක්කා, එවං වත්තාරො පාදෙ තථා කත්වා අත්තනො නිව්වලභාවකරණත්ථං. මණ්ඩලෙති මණ්ඩලධාවිකායං. පථවිකමනෙති පථවිං පුට්ඨමත්තෙන ගමනෙ. තෙනාහ “අග්ගග්ගවුරෙහි”ති. ඔක්කන්තකරණස්මිත්ති ඔක්කන්තෙත්වා පරසෙනාසම්මද්දන ඔක්කන්තකරණෙ. එකස්මිං යානෙති

චතුසු පාදෙසු යත්ථ කත්ථවි එකස්මිං ධානෙ ගමනං වොදෙන්තීති අත්ථො, සො පනෙත්ථ සීඝතරො අධිප්පෙනො. දවත්තෙති මරියාදාකොපනෙනි නානප්පයොජනෙ, පරසෙනාය පවත්තමහානාදපහරණෙනි අත්ථො. තෙනාහ “සුද්ධකාලස්මි”න්තිආදි.

රඤ්ඤා ජානිතබ්බගුණෙනි යථා රාජා අස්සස්ස ගුණෙ ජානාති, එවං තෙන ජානිතබ්බගුණකාරණං කාරෙති. අස්සරාජවංසෙති දුස්සහං දුක්ඛං පත්වාපි යථා අයං රාජවංසානුරූපකිරියං න ජහිස්සති, එවං සික්ඛාපනෙ. සික්ඛාපනමෙව හි සන්ධාය සබ්බත්ථ “කාරණං කාරෙති”ති වුත්තං තස්ස කරණකාරාපනපරියායත්තා.

යථා උත්තමජවො භොතීති ජවදස්සනට්ඨානෙ යථා හයො උත්තමජවං න භාපෙසි, එවං සික්ඛාපෙති. උත්තමහයභාවෙ, යථා උත්තමහයො භොතීති කම්මකරණකාලෙ අත්තනො උත්තමසභාවං අනිගුහිත්වා අවජ්ජෙත්වා යථා අත්ථසිද්ධි භොති, එවං පරමජවෙන සික්ඛාපෙති. යථා කිරියා විනා දබ්බමපි විනා කිරියං න භවති, එවං දට්ඨබ්බත්ති දස්සෙතුං “තත්ථ පකතියා”තිආදි වුත්තං.

තත්ත්වාති තස්මිං පකතියා උත්තමහයස්සෙව උත්තමහයකාරණාරහත්තා උත්තමජවපට්පජ්ජනෙ. මාසබාදකසොටකානන්ති මාසං බාදිත්වා යථා තථා විගුණබලාචගතානං. වලඤ්ජකදණ්ඩන්ති රඤ්ඤා ගහෙතබ්බසුචණ්ණදණ්ඩං. ධාතුපත්ථද්ධොති අත්තනාව සමුප්පාදිතධාතුයා උපත්ථමිහිතො හුත්වා.

උත්තමෙ සාබලොති පරමසබ්බලභාවෙ සබ්බලවාචාය එව දමෙතබ්බතාය. තෙනාහ “මුදුවාචාය හි”තිආදි.

අරහත්තඵලසම්මාදිට්ඨියාති ඵලසමාපත්තිකාලෙ පවත්තසම්මාඤ්ඤාණං. සම්මාඤ්ඤාණං පුබ්බෙ වුත්තසම්මාදිට්ඨියෙවාති පන ඉදං ඵලසම්මාදිට්ඨිභාවසාමඤ්ඤෙන වුත්තං. කෙච්ඡි පන “පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණ”න්ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති “අසෙක්ඛෙනා”ති විසෙසිතත්තා. තම්පි අසෙක්ඛණඤ්ඤාණන්ති වෙ? එවම්පි නිජ්ජරියාය සෙක්ඛග්ගහණෙ පරියායසෙක්ඛග්ගහණං න යුත්තමෙව, කිච්චගෙදෙන වා වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එකා එව හි සා පඤ්ඤා නිබ්බානස්ස පච්චක්ඛකිරියාය සම්මාදස්සනකිච්චං උපාදාය “සම්මාදිට්ඨි”ති වුත්තා, සම්මාජානනකිච්චං උපාදාය “සම්මාඤ්ඤාණ”න්ති. අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියවසෙන වා සම්මාදිට්ඨි, පඤ්ඤින්ද්‍රියවසෙන සම්මාඤ්ඤාණන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. මග්ගඵලාවහාය දෙසනාය සඬබ්බෙපතොව ආගතත්තා වුත්තං “උග්ගඵලඤ්ඤපුග්ගලස්ස වසෙනා”ති.

හද්දාලිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

6. ලට්ඨකිකොපමසුත්තවණ්ණනා

148. මහාඋදායින්ථෙරොති කාචදායිලාචදායින්ථෙරෙහි අඤ්ඤො මහාදෙහතාය මහාඋදායීති සාසනෙ පඤ්ඤාතො ථෙරො. අපහරි අපහරති අපහරිස්සතීති අපහත්තා. තෙකාලිකො හි අයං සද්දො. උපහත්තාති එත්ථාපි එසෙව නයො. අපහාරකොති අපනෙතා. උපහාරකොති උපනෙතා.

149. යන්ති භූමමත්ථෙ පච්චත්තවචනං, තෙන ච අනන්තරනිද්දිට්ඨසමයො පච්චාමට්ටියොති ආහ “යස්මිං සමයෙ”ති. න භගවන්තං පටිච්චාති න භගවන්තං ආරම්මණං කත්වා.

කම්මනිජ්ඣන්තත්ථන්ති අත්තනා ආයාචියමානකම්මසිද්ධිඅත්ථං. භවතීති භූ, න භූති අභූ, භයවසෙන පන සා ඉත්ථි “අභූ”න්ති ආහ. ආතු මාතුති එත්ථ යථා –

“අඬගා අඬගා සම්භවසී, හදයා අධිජායසෙ;
අත්තා එව පුත්ත නාමාසී, ස ජීව සරදොසත”න්ති. –

ආදීසු පුත්තො “අත්තා”ති වුච්චති කුලවසෙන සත්තානෙ පවත්තනතො. එවං පිතාපි “පුත්තස්ස අත්තා”ති වුච්චති. යස්මා “හික්ඛුස්ස අත්තා මාතා”ති වත්ථුකාමා භයවසෙන “ආතු මාතු”ති ආහ. තෙනාහ “ආතුති පිතා”තිආදි.

150. එවමෙවන්ති ඉදං ගරහත්ථජොතනනිපාතපදන්ති වුත්තං “ගරහන්තො ආහා”ති. තථා හි නං වාචකසද්දෙනෙව දස්සෙන්නො “ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා”ති ආහ. ආහංසුති තෙසං තථා වචනස්ස අවිච්ඡේදෙන පවත්තිදීපනන්ති ආහ “වදන්ති”ති. කිං පනිමස්ස අප්පමත්තකස්සාති පහාතබ්බවත්ථුං අවමඤ්ඤමානෙහි වුත්තං. තෙනාහ “කිං පනා”ති. හෙතුම්හි ජොතෙතබ්බෙ වෙතං සාම්ච්චනං යථා “අනුස්සවස්ස හෙතු, අප්පකුසල්ලස්ස හෙතු”ති. තෙනාහ “අප්පමත්තකස්ස හෙතු”ති. නනු අපස්සන්තෙන විය අසුණන්තෙන විය භවිතබ්බන්ති? සත්ථාරා නාම අප්පමත්තකෙසු දොසෙසු අපස්සන්තෙන විය ච අසුණන්තෙන විය ච භවිතබ්බන්ති තෙසං අධිජ්ජායෙන විවරණං. තෙසු වාති සික්ඛාකාමෙසු ච. අප්පච්චයං උපට්ඨාපෙන්නීති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බන්ති දස්සෙති. තෙසන්ති යෙ “මොසපුරිසා”ති වුත්තා පුග්ගලා, තෙසං. ගලෙ බද්ධං මහාකට්ඨන්ති ගලෙ ඔලම්බෙන්වා බද්ධං රුක්ඛදණ්ඩමාහ. පුතිලතායාති ගලොචියා. පාරාජිකවත්ථු විය දුප්පජ්ඣං හොතීති ඡන්දකප්පහානවසෙන තං පජ්ඣිතුං න සක්කොති.

151. අනුස්සුක්කාති තස්ස පහාතබ්බස්ස පහානෙ උස්සුක්කරහිතා. අපච්චාසිසනපක්ඛෙති තාය පරදත්තවුත්තිතාය කස්සචි පච්චයස්ස කුතොචි

අපච්චාසීසකපක්ඛෙ යීතා හුත්වා සුප්පජ්ඣං හොති, න තස්ස පහානෙ භාරියං අත්ථි.

152. දලිද්දො දුග්ගතො. අස්සකොති අසාපතෙය්‍යා. ගෙහයට්ඨියොති ගෙහජ්ඣනස්ස ආධාරා, තා උජුකං තිරියං යපෙතඛිබ්බදණ්ඩා. සමන්තතො භික්තිපාදෙසු යපෙතඛිබ්බදණ්ඩා මණ්ඩලා. කාකාතිදායින්ති ඉතො විතො කාකෙහි අතිපාතවසෙන උඬ්ඨෙතඛිබ්බං. තෙනාහ “යත්ථ කිඤ්චිදෙවා”තිආදි. සුරකාකාති කාකානං උඬ්ඨෙපනාකාරමාහ. නපරමරූපන්ති භීතරූපං. විලිචමඤ්චකොති තාලවෙන්තකාදීහි විතමඤ්චකො. සා පනස්ස සන්තානානං ඡින්තනිත්තතාය ඔලුග්ගවිලුග්ගතා, තථා සති සා විසමරූපා හොතීති ආහ “ඔණකා”තිආදි. සො පුග්ගලො ලුබ්භොජී හොතීති ආහ “ධඤ්ඤං නාම කුදුසකො”ති. සමකාලං වපිතඛිබ්බතාය සමවාපකං, යථාඋතු වපිතඛිබ්බිජං. ජායිකාති කුච්ඡිතා හරියා, සබ්බත්ථ ගරභායං ක-සද්දො. සො වතාහං පබ්බජෙය්‍යන්ති සොහං කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා පබ්බජෙය්‍යං, යොහං පුරිසො නාම අස්සං වතාති පබ්බජ්ජාවසෙන අත්තතො පුරිසං බොධෙය්‍ය. තංසභාවෙ යීතස්ස බොධා න තු දුක්කරා, සා බ්වොපිකා. සා කුම්භී. මෙණ්ඩකසෙට්ඨිතො අඬ්ඨිතෙළසාති කොට්ඨාගාරසතාති වීය.

153. සුවණ්ණනික්ඛසතානන්ති අනෙකෙසං සුවණ්ණනික්ඛසතානං. වයොති සන්තානෙනි නිවයො අවිච්චි නිච්චජ්ජබන්ධනිවයො. තෙනාහ “සන්තානතො කතසන්තිවයො”ති.

154. හෙට්ඨා කිඤ්චාපි අප්පජ්ඣනකා පයමං දස්සිතා, පජ්ඣනකා පධානා, තෙසඤ්ච වසෙනෙත්ථ පුග්ගලචතුක්කං දස්සිතං. තෙ තඤ්චෙව පජ්ඣන්තීති පජ්ඣනකා පයමං ගහිතා. රාසිවසෙනාති “ඉධුදායි එකච්චො පුග්ගලො”තිආදිතා චතුක්කෙ ආගතවිභාගං අනාමසිත්වා “තෙ තෙ”ති පචුරවසෙන චුත්තං. තෙනාහ “න පාටියෙක්කං විහත්තා”ති. අවිභාගෙන ගහිතචත්ථුසු විභාගතො ගහණං ලොකසිද්ධමෙතන්ති දස්සෙතුං “යථා නාමා”තිආදි චුත්තං. පජ්ඣනකපුග්ගලාති “තෙ තඤ්චෙව පජ්ඣන්තී”ති එවං පජ්ඣනකපුග්ගලා එව.

උපධිඅනුධාවනකාති උපධිසු අනුඅනුධාවනකා උපධියො ආරභිහ පවත්තනකා. විතක්කායෙවාති කාමසඬ්ඨිකජ්ජාදිවිතක්කායෙව. ඉන්ද්‍රියනාත්තතාති විමුක්තිපරිපාවකානං ඉන්ද්‍රියානං පරොපරියත්තං. තස්ස හි වසෙනෙව තෙ චත්තාරො පුග්ගලා ජාතා. අග්ගමග්ගත්ථාය විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා යාව න තං මග්ගෙන සමුග්ගාතෙන්ති, තාව නප්පජ්ඣන්ති නාම. ඉති හෙට්ඨිමා තයොපි අරියා අප්පජ්ඣනස්ස කිලෙසස්ස වසෙන “නප්පජ්ඣන්ති”ති චුත්තා, පගෙව පුථුජ්ජනා. චුත්තනයෙන පන විපස්සනං මග්ගෙන සට්ඨන්තා තෙ චත්තාරො ජනා අග්ගමග්ගක්ඛණේ

පජහන්ති නාම. තෙ එව තත්ථ සීඝකාරිනො බිජ්ජං පජහන්ති නාම, තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.

සංවෙගං කත්ථා අග්ගිං අක්කන්තපුරිසො විය. මග්ගෙනාති අනුක්කමාගතෙන අග්ගමග්ගෙන. මහාහත්ථිපදොපමෙති මහාහත්ථිපදොපමසුත්තෙ (ම. නි. 1.300 ආදයො). තත්ථ හි “තස්ස ධාතාරම්මණමෙව චිත්තං පක්ඛන්දති පසිද්ධති සන්තිට්ඨති අධිමුච්චති”ති (ම. නි. 1.302) එත්ථ අතිතික්ඛනාතිතික්ඛ-නාතිමන්දඅතිමන්ද-පුග්ගලවසෙන අට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.302) තයො වාරා උද්ධටා, තත්ථ මජ්ඣිමවසෙනෙව පඤ්ඤා කට්ඨො. ඉන්ද්‍රියභාවනෙති ඉන්ද්‍රියභාවනාසුත්තෙ, තත්ථාපි මජ්ඣිමනායෙනෙව පඤ්ඤා කට්ඨො. තෙනාහ “ඉමෙසු”තිආදි.

තන්ති “උපධි”ති චුත්තං ඛන්ධපඤ්චකං. දුක්ඛස්ස මූලන්ති සබ්බස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස කාරණං. නිග්ගහණොති නිරූපාදානො. තෙනාහ “නිත්තණ්හො”ති.

155. යෙ පජහන්ති “තෙ තඤ්චෙව පජහන්ති”ති එවං චුත්තපුග්ගලා. තෙ ඉමෙ නාම එත්තකෙ කිලෙසෙ පජහන්ති යෙ තෙ පුපුජ්ජනා ලාභිනො ව පඤ්ච කාමගුණෙ එත්තකෙ තංතංඝානාදිවත්ථුකෙ ව තංතංමග්ගවජ්ඣකාය පරිච්ඡින්නත්තා එත්තකෙ කිලෙසෙ පජහන්ති. යෙ නප්පජහන්ති එත්ථ චුත්තනායානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අසුචිසුඛං කායාසුචිසන්තිස්සිතත්තා. අනරියෙහීති අපරිසුද්ධෙහි. පටිලාභතො භායිතබ්බං කිලෙසදුක්ඛගතිකත්තා. විපාකතො භායිතබ්බං අපායදුක්ඛගතිකත්තා. ගණතොපි කිලෙසතොපි විචිත්තසුඛන්ති ගණසඬගණිකතො ව කිලෙසසඬගණිකතො ව විචිත්තසුඛං. රාගාදිවූපසමත්ථායාති රාගාදිවූපසමාවහං සුඛං. න භායිතබ්බං සම්පති ආයතිඤ්ච එකන්තහිතභාවතො.

156. ඉඤ්ජිතස්මින්නි පච්චත්තෙ භූමිමච්චනන්ති ආහ “ඉඤ්ජන”න්තිආදි. ඉඤ්ජති තෙනාති ඉඤ්ජිතං, තස්ස තස්ස ඝානස්ස බොහකරං ඔලාරිකං ඝානඬගං. චතුත්ථජ්ඣානං අනිඤ්ජනං සන්තිසින්නාභාවතො. තථා හි චුත්තං “ධීතෙ ආනෙඤ්ජජ්ජත්තෙ”ති (දී. නි. 1.244-245; ම. නි. 1.384-386; පාරා. 12-13).

අලං-සද්දො යුත්තත්ථොපි හොති – “අලමෙව නිබ්බින්නිදිතුං, අලං විමුච්චිතු”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.272; සං. නි. 2.124, 128, 134, 143), තස්මා අනලං අනුසඬගං කාතුං අයුත්තන්ති අත්ථො. තෙනාහ “අකත්තබ්බආලයන්ති වදාමි”ති. සන්තිට්ඨානන්ති සම්මාපට්ඨත්තියං අලං එත්තාවතාති උස්සාහපට්ඨපස්සම්භනවසෙන සන්තිට්ඨානං න කාතබ්බන්ති යොජනා. උද්ධම්භාගියසඤ්ඤිතං අණුං වා ඔරම්භාගියසඤ්ඤිතං ථූලං වා,

රූපරාගොති ඵවරූපං අණුං වා කාමාසවො පටිසන්ති ඵවරූපං ථූලං වා, මුදුනා පවත්තිආකාරවිසෙසෙන අප්පසාවජ්ජං, කම්මබන්ධනට්ඨෙන වා අප්පසාවජ්ජං, තබ්බිපරියායතො මහාසාවජ්ජං වෙදිතබ්බං. නාතිතික්ඛපඤ්ඤස්ස වසෙන දෙසනාය පවත්තත්තා “නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙනා”ති වුත්තං. සබ්බසො හි පරියාදින්නනිකන්තිකස්ස අරියපුග්ගලස්ස වසෙන සඤ්ඤාවෙදිතනිරොධස්ස ආගතත්තා “අරහත්තනිකුටෙනව නිට්ඨාපිතා”ති වුත්තං. යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ලටුකිකොපමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

7. වාතුමසුත්තවණ්ණනා

157. යථාඋපනිස්සයෙනාති යො යො උපනිස්සයො යථාඋපනිස්සයො, තෙන යථාඋපනිස්සයෙන සම්මාපයොගෙන. පතිට්ඨනිස්සන්ති සාසනෙ පතිට්ඨං පටිලභිස්සන්ති. වසනට්ඨානානීති වස්සග්ගාදිවසෙන වසනට්ඨානානි. සණ්ඨාපයමානාති සුචිහත්තභාවෙන යපෙත්තා.

අවිනිබ්භොගසද්දන්ති විනිභුඤ්ජිත්වා ගහෙතුං අසක්කුණෙය්‍යසද්දං. වච්ඡොසොපි හි බහුහි ඵකච්චං පවත්තිතො යානතො ච දුරතරො කෙවලං මහානිග්ගොසො ඵව හුත්වා සොතපථමාගච්ඡති. මච්ඡවිලොපෙති මච්ඡෙ විලුම්භිත්වා විය ගහණෙ, මච්ඡානං වා නයතෙ.

158. වචස්සග්ගත්ථෙති නිච්ඡයත්ථෙ, ඉදං තාව අම්හෙහි වුව්චමානවචනං ඵකන්තසොතබ්බං, පච්ඡා තුම්හෙහි කාතබ්බං කරොථාති අධිප්පායො. වචනපරිභාරොති තෙහි සක්‍යරාජුහි වුත්තවචනස්ස පරිභාරො. ලෙසකප්පන්ති කප්පියලෙසං. ධුරවහාති ධුරවාහිතො, ධොරය්හාති අත්ථො. පාදමූලන්ති උපචාරං වදති. විගච්ඡිස්සතීති භායිස්සති. පටිප්ඵරිතොති න භගවතො සම්මුඛාව, සක්‍යරාජුනං පුරතොපි විප්ඵරිතොව හොති.

159. අභිනන්දතුති අභිමුඛො හුත්වා පමොදතු. අභිවදතුති අභිරූපවසෙන වදතු. පසාදඤ්ඤට්ඨත්තන්ති අප්පසාදස්ස විපරිණාමො භීනායාවත්තනසඬ්ඛාතං පරිවත්තනං, තෙනාහ “විබ්භමන්තානං. විපරිණාමඤ්ඤට්ඨත්ත”න්ති. කාරණුපචාරෙන සස්සෙසු බීජපරියායොති ආහ “බීජානං තරුණානන්ති තරුණසස්සාන”න්ති. තරුණභාවෙනෙව තස්ස භාවිතො ඵලස්ස අභාවෙන විපරිණාමො.

160. කත්තබ්බස්ස සරසෙනෙව කරණං චිත්තරූපියං, න තථා පරස්ස උස්සාදනෙනාති ආහ – “පක්කොසියමානානං ගමනං නාම න ඵාසුක”න්ති. මයම්පි භගවා විය දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරෙතෙව විහරිස්සාමාති දීපෙති පකතියා විවෙකජ්ඣාසයභාවතො විරද්ධො ආගතස්ස භාරස්ස අවහනතොයෙව. තෙනාහ “අත්තනො භාරභාවං න අඤ්ඤාසී”ති.

161. කස්මා ආරහීති? සප්පායතො. පඤ්චසතා හි හික්ඛු අහිනවා, තස්මා තෙසං ඔවාදදානත්ථං භගවා ඉමං දෙසනං ආරහීති.

162. කොට්ඨපායාසස්සාති එත්ථ කුජ්ඣනට්ඨෙත කොට්ඨො, ස්වෙච්ච චිත්තස්ස කායස්ස ච අතිප්පමද්දනමට්ඨාප්පාදනෙනි දළ්භං ආයාසට්ඨෙත උපායාසො. අනෙකචාරං පවත්තිත්වා අත්තනා සමචෙනං සත්තං අජ්ඣොත්ථරිත්වා සීසං උක්ඛිපිතුං අදත්වා අනයඛ්‍යාසනපාපනෙන කොට්ඨපායාසස්ස උමිසදිසතා දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “කොට්ඨපායාසෙ”තිආදි.

163. ඔදරිකත්තෙන බාදිතොති ඔදරිකභාවෙන ආමිසගෙට්ඨෙන මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකාකප්පනෙන නාසිතසීලාදිගුණතාය බාදිතධම්මසරීරො.

164. පඤ්චකාමගුණාවට්ඨෙ නිමුජ්ජිත්වාති එත්ථ කාමරාගාහිභූතෙ සත්තෙ ඉතො ච එත්තො, එත්තො ච ඉතොති එවං මනාපියරූපාදිවිසයසඬ්ඛාතෙ ආවට්ඨෙ අත්තානං සංසාරෙත්වා යථා තතො බහිභූතෙ තෙක්ඛම්මෙ චිත්තම්පි න උප්පාදෙති, එවං ආවට්ඨෙත්වා ඛ්‍යාසනාපාදනෙන කාමගුණානං ආවට්ඨසදිසතා දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “යථා හී”තිආදි.

165. රාගානුද්ධංසිතෙනාති රාගෙන අනුද්ධංසිතෙන. චණ්ඩමච්ඡං ආගම්මාති සුසුකාදිචණ්ඩමච්ඡං ආගම්ම. මාතුගාමං ආගම්මාති මාතුගාමො හි යොනිසොමනසිකාරරහිතං අධිරජුරිසං ඉත්ථිකුත්තභූතෙනි අත්තතො භාවභාවවිලාසෙහි අභිභූයා ගහෙත්වා ධර්මානියම්පි අත්තතො රූපාදිහි පලොභනවසෙන අනවසෙසං අත්තතො උපකාරධම්මෙ සීලාදිකෙ සම්පාදෙතුං අසමත්ථං කරොත්තො අනයඛ්‍යාසනං පාපෙති. තෙනාහ – “මාතුගාමං ආගම්ම උප්පන්නකාමරාගො විබ්භමති”ති.

භයං නාම යත්ථ භාසිතබ්බවත්ථු, තත්ථ ඔතරන්තස්සෙච හොති, න අනොතරන්තස්ස, තං ඔතරිත්වා භයං විනොදෙත්වා තත්ථ කිච්චං සාධෙතබ්බං, ඉතරථා වත්ථසිද්ධිං න හොතිති ඉමමත්ථං උපමොපමිතබ්බසරූපවසෙන දස්සෙතුං “යථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ උදකං නිස්සාය ආනිසංසො පිපාසවිනයනං සරීරසුද්ධි පරිලාභුපසමො කායඋතුග්ගාභාපනත්ති එවමාදි. සාසනං නිස්සාය ආනිසංසො පන සඬ්ඛෙපතො වට්ඨකුක්ඛුපසමො, විත්ථාරතො පන සීලානිසංසාදිවසෙන අනෙකච්ඣො, සො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.9) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. චුත්තප්පකාරො ආනිසංසො හොති තාති භයාති අභිභූයා පවත්තස්සාති අධිප්පායො. ඉමානි අභාසිත්වාති ඉමානි කොට්ඨපායාසාදිභයාති අභිභූයා පවත්තිත්වා අභාසිත්වා. කොට්ඨපායාසාදයො හි භයති එතස්මාති භයන්ති චුත්තා. ටෙරොති මහාධම්මරක්ඛිතත්ථෙරො. කාමං පහානාහිසමයකාලො එච සච්ඡිකිරියාහිසමයො, සම්මාදිට්ඨියා පන සංකිලෙසවොදානධම්මෙසු කිච්චං අසංකිණ්ණං කත්වා දස්සෙතුං සමානකාලිකම්පි අසමානකාලිකං විය

වුත්තං “තණ්හාසොතං ඡන්දිත්වා නිබ්බානපාරං දට්ඨුං න සක්කොති”ති.
සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

වාතුමසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. නළකපානසුත්තවණ්ණනා

166. යත්ථ බොධිසත්තපමුඛො වානරො නළකෙන පාතීයං පිට්ඨි, සා පොක්ඛරණී, තස්සාමත්තො භූමිප්පදෙසො, තත්ථ නිව්ට්ඨගාමො ච “නළකපාන”ත්තෙව පඤ්ඤායිත්ථ, ඉධ පන ගාමො අධිප්පෙතොති ආභ “නළකපානෙති එවංනාමකෙ ගාමෙ”ති. ඉදානි තමත්ථං ආගමනතො පට්ඨාය දස්සෙතුං “පුබ්බෙ කිරා”ති ආරද්ධං. පඤ්ඤවානි ඉතිකත්තබ්බතාය පඤ්ඤාය පඤ්ඤවා.

පුලදීසබ්බලභාවෙන මහතිහි දායිකාහි සමත්තාගතත්තා මහාදායීකො. “උදකරක්ඛසො අභ”ත්ති වත්වා වානරානං කඤ්චි අමුඤ්චිත්වා “සබ්බෙ තුම්භෙ මම හත්ථගතා”ති දස්සෙත්තො “තුම්භෙ පන සබ්බෙ බාදිස්සාමි”ති ආභ. ධම්...පෙ.... පිට්ඨිති බොධිසත්තෙන ගහිතනලො අනවසෙසො අබ්භත්තරෙ සබ්බසන්ධිනං නිබ්බාධෙන එකච්ඡිද්දො අහොසි. නෙව මං ත්වං වධිස්සසීති උදකරක්ඛස ත්වං වධිතුකාමොපි මම පුරිසථාමෙන න වධිස්සසී.

එවං පන වත්වා මහාසත්තො “අයං පාපො එත්ථ පාතීයං පිට්ඨත්තෙ අඤ්ඤපි සත්තෙ මා බාධයිත්ථා”ති කරුණායමානො “එත්ථ ජායන්තා නළා සබ්බෙ අපබ්බන්ධා එකච්ඡිද්දාව හොත්තු”ති අධිට්ඨාය ගතො. තෙනාහ “තතො පට්ඨායා”තිආදි.

167. අනුරුද්ධප්පමුඛො භික්ඛු භගවතා “කච්චි තුම්භෙ අනුරුද්ධා”ති පුච්ඡිතාති ථෙරො “තඟ්ග මයං, හන්තෙ”ති ආභ.

සචෙ පබ්බජති, ජීවිතං ලභිස්සති, නො අඤ්ඤවානි රඤ්ඤා පබ්බජ්ජාය අභිනිතාති රාජාභිනිතා. වොරාභිනිතාති එත්ථාපි එසෙව නයො. වොරානං මූලං ඡන්දත්තො “කණ්ටකසොධනං කරිස්සාමි”ති. ආජීවිකායාති ආජීවෙන ජීවිතවුත්තියා. ඉමෙසු පන අනුරුද්ධත්ථෙරාදිසු.

විවෙකන්ති පුබ්බකාලිකකිරියප්පධානං “අබ්බාපජ්ජං උපෙත”ත්තිආදිසු වියාති ආභ – “විච්චවා”ති, විච්චිත්වා විචිත්තො භුත්වා විනා භුත්වාති අත්ථො. පබ්බජිතකිච්චන්ති පබ්බජිතස්ස සාරුප්පකිච්චං. සමණකිච්චන්ති සමණභාවකරණකිච්චං. යදග්ගෙන හි පබ්බජිතකිච්චං කාතුං න සක්කොති තදග්ගෙන සමණභාවකරමිති කිච්චං කාතුං න සක්කොති. තෙනාහ “සො යෙවා”තිආදි.

168. අප්පට්ඨසන්ධිකො තාව බ්‍යාකරොත්තො පවත්නීසු යානං අතීතොති කත්වා උපපත්තීසු බ්‍යාකරොති නාම තත්ථ පට්ඨසන්ධියා අභාවකිත්තනතො. මහත්තතුට්ඨිතොති විපුලපමොදා.

169. ඉමස්සාති “අස්සා”ති පදස්ස අත්ථවචනං. ඉමස්ස ධීතස්ස ආයස්මතො සාමං දිට්ඨො වා හොති අනුස්සවස්සුතො වාති යොජනා. සමාධිපක්ඛිකා ධම්මා ධම්මාති අධිජ්ජෙතා, සමාධි පන ඵලං විහාරීති ඵත්ථ විහාරසද්දෙන ගහිතො. ඵලං විමුක්තාති ඵත්ථ පන විමුක්තිසද්දෙන ඵලවිමුක්ති ගහිතා. වරතොජිති සමථවිපස්සනාවාරෙන වරතොජි විහරත්තස්සපි. උපාසකඋපාසිකායානෙසු ලබ්භමානම්පි අරහත්තං අප්පකභාවතො පාළියං අනුද්ධටන්ති දට්ඨබ්බං. සෙසං සුචිඤ්ඤායාමෙව.

නළකපානසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

9. ගොලියානිසුත්තවණ්ණනා

173. පදසමාවාරොති තංතංපච්චයහෙදදස්සනාය විගතත්තා පකාරෙහි දලිද්දසමාවාරො සිලීලසමාවාරොති අත්ථො. යස්මා පන තාදිසො සමාවාරො ටීරො දළ්භො නාම න හොති, තස්මා චුත්තං “දුබ්බලසමාවාරො”ති. “සාබසමාවාරො”ති වා පායො, තත්ථ තත්ථ ලග්ගනට්ඨෙන සාබසදිසසිලොති අත්ථො. තෙනාහ “ඔළාරිකාවාරො”ති. පච්චයෙසු සාපෙක්ඛොති පච්චයෙසු සාපෙක්ඛතාය ඵල භිස්ස ඔළාරිකාවාරතා වෙදිතබ්බා. ගරුතා කිස්මිඤ්චි චුත්තෙ ගාරවචසෙන පතිස්සවනං පතිස්සො, පතිස්සවචනභූතං තංසභාගඤ්ච යං කිඤ්චි ගාරවන්ති අත්ථො. සහ පතිස්සෙනාති සප්පතිස්සෙන, සප්පතිස්සවෙන ඔවාදසම්පට්චිජනෙන. පතිස්සියතීති වා පතිස්සො, ගරුකාතබ්බො, තෙන සහ පතිස්සෙනාති සබ්බං පුබ්බෙ විය. තෙනාහ “සජ්ජෙට්ඨකෙනා”ති. සෙරිවිහාරො නාම අත්තජ්ජධානවාසො. තෙනාහ “නිරඬකුසවිහාරෙනා”ති.

අනුපබ්ජ්ජාති අනුපකඩ්ඪිත්වා. ගරුට්ඨානියානං අන්තරං අනාපුච්ඡා අනුපට්ඨිත්වාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තත්ථ යො”තිආදි චුත්තං.

ආභිසමාවාරිකන්ති අභිසමාවාරෙ භවං. කිං පන තන්ති ආහ “චත්තපට්ඨපත්තිමත්තම්පි”ති. නාතිකාලස්සෙව සඬ්ඝස්ස පුරතො පටිසිතබ්බං, න පච්ඡා පටික්කම්මිතබ්බන්ති අධිජ්ජායෙන අතිකාලෙ ව ගාමජ්ජවෙසො අතිදිවා පටික්කම්මනඤ්ච නිවාරිතං, තං දස්සෙතුං “න අතිපාතො”තිආදි චුත්තං. උද්ධවචපකතිකොති විබ්භන්තචිත්තො. අවචාපලොපනාති දළ්භවාතාපහතපල්ලවසදිසෙන ලොලභාවෙන.

පඤ්ඤවතාති ඉමිනා භික්ඛුසාරුජ්ජෙසු ඉතිකත්තබ්බෙසු උපායපඤ්ඤා අධිජ්ජෙතා, න සුතමයපඤ්ඤා. අභිධම්මෙ අභිවිතයෙ යොගොති ඉමිනා භාවනාපඤ්ඤාඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ යොගො පකාසිතො. යොගොති ව පරිවයො උග්ගණ්භවසෙන.

ආරුප්පාති ඉමිනා වතස්සොපි අරුපසමාපත්තියො ගහිතා, තා පන වතුහි රුපසමාපත්තීහි විනා න සම්පජ්ජන්තීති ආහ - “ආරුප්පාති එත්තාවතා අට්ඨපි සමාපත්තියො චුත්තා භොන්තී”ති. කසිණෙති දසවිධෙ කසිණෙ. එකං පරිකම්මකම්මට්ඨානන්ති යං කිඤ්චි එකභාවතා පරිකම්මදීපනං ඛන්ධකම්මට්ඨානං. තෙනාහ “පගුණං කත්වා”ති. කසිණපරිකම්මං පන තග්ගහණෙනෙව ගහිතං භොති, ලොකියා උත්තරිමනුස්සධම්මා භෙට්ඨා ගහිතාති ආහ “උත්තරිමනුස්සධම්මෙති ඉමිනා සබ්බෙපි ලොකුත්තරධම්මෙ දස්සෙති”ති. නෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙනාති ජානිත්වා විත්ථාරෙත්වා ඤාතබ්බපුග්ගලස්ස වසෙනාති.

ගොලියානිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. කීටාගිරිසුත්තවණ්ණනා

174. පඤ්ච ආනිසංසෙති අප්පාබාධතාදිකෙ පඤ්ච ගුණෙ. තත්ථ අක්ඛිරොගකුච්ඡිරොගාදීනං අභාවො අප්පාබාධතා. සරීරෙ තෙසං කුප්පනදුක්ඛස්ස අභාවො අප්පාතඤ්ඤං. සරීරස්ස උට්ඨානසුඛතා ලභ්‍යට්ඨානං. බලං නාම කායබලං. එාසුචිභාරො ඉරියාපට්ඨානතා. අනුපක්ඛන්දානීති දුච්චජනවසෙන සත්තානං අනුපවිට්ඨානී. සඤ්ජානිස්සට්ඨාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තස්මා ඉති එවං ආනිසංසන්ති අත්ථො.

175. ආවාසෙ නියුත්තාති ආවාසිකා තස්ස අනතිවත්තනතො. තෙනාහ “නිබ්ද්ධවාසිනො”ති, නියතවාසිනොති අත්ථො. තන්තිබන්ධාති නිබන්ධං චුච්චති බ්‍යාපාරො, තත්ථ බන්ධා පසුතා උස්සුකාති තන්තිබන්ධා. කථං තෙ තත්ථ නිබන්ධාති ආහ “අකතං සෙනාසන”න්තිආදි. උප්පජ්ජනකෙන කාලෙන පත්තබ්බං කාලිකං සො පන කාලො අනාගතො එව භොතීති ආහ “අනාගතෙ කාලෙ පත්තබ්බ”න්ති.

178. එත්තකා වෙදනා සෙවිතබ්බාති අට්ඨාරසපි නෙක්ඛම්මනිස්සිතා වෙදනා සෙවිතබ්බා, ගෙහස්සිතා න සෙවිත්බ්බා.

181. තං කතං සොළසවිධස්සපි කිච්චස්ස නිට්ඨිත්තා. අනුලොමිකානීති උතුසුඛභාවෙන අනුරුපාති. තෙනාහ “කම්මට්ඨානසප්පායානී”ති. සමානං කුරුමානාති ඔමත්තනං අධිමත්තතඤ්ච පහාය සමකිච්චනං සම්පාදෙන්තා.

182. තෙ ද්වෙ භොන්තීති තෙ ආදිතො චුත්තා ද්වෙ.

උභතො (අ. නි. ටී. 3.7.14) උභයථා උභොහි භාගෙහි විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො එකදෙසසරුපෙකසෙසනායෙන. තථා හි චුත්තං අභිධම්මට්ඨකථායං (පු. ප. අට්ඨ. 24) “ද්විහි භාගෙහි ද්වෙ වාරෙ විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො”ති. තත්ථ කෙචි තාව ථෙරා - “සමාපත්තියා වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන, මග්ගෙන සමුච්ඡෙදවිමොක්ඛෙන

විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො”ති වදන්ති. අඤ්ඤා ථෙරා – “අයං උභතොභාගවිමුත්තො රූපතො මුච්චිත්වා නාමං නිස්සාය යීතො පුන තතො මුච්චනතො නාමනිස්සිතකො”ති වත්වා තස්ස ව සාධකං –

“අවිච්ඡි යථා වාතවෙගෙන බිත්තා, (උපසිචාති භගවා,) අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං; එවං මුනි නාමකායා විමුත්තො, අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං”න්ති. (සු. නි. 1080; වුළුති. උපසිචමාණවප්පවිජා 11; උපසිචමාණවප්පවිජානිද්දෙස 43) –

ඉමං සුත්තපදං වත්වා “නාමකායතො ව රූපකායතො ව සුවිමුත්තත්තා උභතොභාගවිමුත්තො”ති වදන්ති. සුත්තෙ හි ආකිඤ්ඤාදිඤ්ඤායතනලාභිතො උපසිච්චාන්තමණ්ණස්ස භගවතා නාමකායා විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තොති අක්ඛාතොති. අපරෙ පන “සමාපත්තියා වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන එකචාරං විමුත්තො, මග්ගෙන සමුච්ඡේදවිමොක්ඛෙන එකචාරං විමුත්තොති එවං උභතොභාගවිමුත්තො”ති වදන්ති. එත්ථ පයමවාදෙ ද්විභි භාගෙහි විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො. දුතියවාදෙ උභතොභාගතො විමුත්තොති උභතොභාගවිමුත්තො. තතියවාදෙ පන ද්විභි භාගෙහි ද්වෙ වාරෙ විමුත්තොති අයමෙතෙසං විසෙසො. කිලෙසෙහි විමුත්තො කිලෙසා වා වික්ඛම්භනසමුච්ඡේදෙහි කායද්වයතො විමුත්තා අස්සාති අයමත්ථො දට්ඨබ්බො. තෙනාහ “ද්විභි භාගෙහි”තිආදි.

යොති උභතොභාගවිමුත්තො. කාමඤ්ඤාවත්ථ රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානම්පි අරූපාවචරජ්ඣානං විය දුච්චිගිකං ආනෙඤ්ජප්පත්තන්ති වුච්චති. තං පන පදට්ඨානං කත්වා අරහත්තං පත්තො උභතොභාගවිමුත්තො නාම න හොති රූපකායතො අවිමුත්තත්තා. තඤ්ඤි කිලෙසකායතොව විමුත්තං, න රූපකායතො, තස්මා තතො වුට්ඨාය අරහත්තං පත්තො උභතොභාගවිමුත්තො න හොතීති ආහ – “චතුත්තං අරූප...පෙ.... පඤ්චවිධො හොති”ති. “රූපි රූපානි පස්සති”තිආදිකෙ නිරොධසමාපත්තිඅන්තෙ අට්ඨ විමොක්ඛෙ වත්වා – “යතො ව බො, ආනන්ද, භික්ඛු ඉමෙ අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චුසිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය චස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති, අයං වුච්චති, ආනන්ද, භික්ඛු උභතොභාගවිමුත්තො”ති යදිපි මහානිදානෙ (දී. නි. 2.129-130) වුත්තං, තං පන උභතොභාගවිමුත්තසෙට්ඨවසෙන වුත්තන්ති ඉධ සබ්බඋභතොභාගවිමුත්තසඬ්ගහණත්ථං. “පඤ්චවිධො හොති”ති වත්වා “පාළි පනෙත්ථ...පෙ.... අභිධම්මෙ අට්ඨවිමොක්ඛලාභිතො වසෙන ආගතා”ති ආහ. ඉධාපි හි කීටාගිරිසුත්තෙ “ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො පුග්ගලො...පෙ.... උභතොභාගවිමුත්තො”ති අරූපසමාපත්තිවසෙන චත්තාරො උභතොභාගවිමුත්තා, සෙට්ඨො ව වුත්තො වුත්තලක්ඛණූපපත්තිතො. යථාවුත්තෙසු හි පඤ්චසු පුරිමා චත්තාරො නිරොධං න සමාපජ්ජන්තිති පරියායෙන උභතොභාගවිමුත්තා නාම.

අට්ඨසමාපත්තිලාභී අනාගාමී තං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය විපස්සනං වඩ්ඤ්ඤාත්වා අරහත්තං පත්තොති නිජ්ජරියායෙන උභතොභාගවිමුත්තසෙට්ඨො නාම.

කතමො ච පුග්ගලොතිආදීසු කතමොති පුච්ඡාවචනං, පුග්ගලොති අසාධාරණතො පුච්ඡිතබ්බවචනං. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. එකච්චොති එකො. අට්ඨ විමොක්ඛෙ කායෙන චූෂිත්වා විහරතීති අට්ඨ සමාපත්තියො සහජාතනාමකායෙන පටිලභිත්වා විහරති. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්තීති විපස්සනාපඤ්ඤාය සඬ්ඛාරගතං, මග්ගපඤ්ඤාය චත්තාරි සච්චානි පස්සිත්වා චත්තාරොපි ආසවා පරික්ඛිණා භොන්තීති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

පඤ්ඤාවිමුත්තොති විසෙසතො පඤ්ඤාය එව විමුත්තො, න තස්සා පතිට්ඨානභූතෙන අට්ඨවිමොක්ඛසඬ්ඛාතෙන සාතිසයෙන සමාධිනාති පඤ්ඤාවිමුත්තො. යො අරියො අනධිගතඅට්ඨවිමොක්ඛෙන සබ්බසො ආසවෙහි විමුත්තො, තස්සෙතං අධිවචනං. අධිගතෙපි හි රූපජ්ඣානවිමොක්ඛෙ න සො සාතිසයසමාධිනිස්සිතොති න තස්ස වසෙන උභතොභාගවිමුත්තො භොතීති චුත්තොවායමත්ථො. අරූපජ්ඣානෙසු පන එකස්මිමපි සති උභතොභාගවිමුත්තොයෙව නාම භොති. තෙන හි අට්ඨවිමොක්ඛෙකදෙසෙන තංනාමදානසමත්ථෙන අට්ඨවිමොක්ඛලාභීත්වෙව වුච්චති. සමුදායෙ හි පචත්තො වොහාරො අවයවෙපි දිස්සති යථා “සත්තිසයො”ති. පාළීති අභිධම්මපාළි. එත්ථාති එතිස්සං පඤ්ඤාවිමුත්තිකථායං. අට්ඨවිමොක්ඛපටික්ඛෙපවසෙනෙවාති අවධාරණෙන ඉධාපි පටික්ඛෙපවසෙනෙව ආගතභාවං දස්සෙති. තෙනාහ “කායෙන චූෂිත්වා විහරතී”ති.

චුට්ඨන්තං සච්ඡිකරොතීති චුට්ඨානං අන්තො චුට්ඨන්තො, චුට්ඨානං අරූපජ්ඣානානං අනන්තරො කාලොති අධිජ්ජායො. අච්චන්තසංයොගෙ චෙතං උපයොගවචනං, චුට්ඨානන්තරකාලමෙව සච්ඡිකරොති සච්ඡිකාතබ්බොපායෙනාති චුත්තං භොති. භාවනපුංසකං වා එතං “එකමන්තං නිසීදී”තිආදීසු (පාරා. 2) විය. යො හි අරූපජ්ඣානෙන රූපකායතො නාමකායෙකදෙසතො ච වික්ඛම්භනවිමොක්ඛෙන විමුත්තො, තෙන නිරොධසඬ්ඛාතො විමොක්ඛො ආලොචිතො පකාසිතො විය භොති, න පන කායෙන සච්ඡිකතො, නිරොධං පන ආරම්භණං කත්වා එකච්චෙසු ආසවෙසු බෙහිතෙසු තෙන සො සච්ඡිකතො භොති, තස්මා සො සච්ඡිකාතබ්බං නිරොධං යථාආලොචිතං නාමකායෙන සච්ඡිකරොතීති “කායසක්ඛී”ති වුච්චති, න තු “විමුත්තො”ති එකච්චානං ආසවානං අපරික්ඛිණත්තා. තෙනාහ – “ඤානචස්සං පයමං චූසති, පච්ඡා නිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකරොතී”ති. අයං චතුත්තං අරූපසමාපත්තීනං එකෙකතො වුට්ඨාය සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා කායසක්ඛිභාවං පත්තානං චතුත්තං, නිරොධා

වුට්ඨාය අග්ගමග්ගප්පත්තඅනාගාමීනො ච වසෙන උභතොභාගවිමුත්තො විය පඤ්චවිධො නාම භොති. තෙන වුත්තං අභිධම්මට්ඨිකායං “කායසක්ඛිමිහිපි එසෙව නයො”ති.

දිට්ඨන්තං පත්තොති දස්සනසංඛාරාසස්ස සොනාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං පත්තොති වුත්තං භොති. “දිට්ඨන්තා පත්තො”තිපි පාඨො. එතෙන චතුසච්චදස්සනසංඛාරාය දිට්ඨියා නිරොධස්ස පත්තනං දීපෙති. තෙනාහ “දුක්ඛා සංඛාරා, සුඛො නිරොධොති ඤාතං භොති”ති. තත්ථ පඤ්ඤායාති මග්ගපඤ්ඤාය. පට්ඨානවුත්තො යාව අග්ගමග්ගට්ඨා, තාව දිට්ඨිප්පත්තො. තෙනාහ “සොපි කායසක්ඛි විය ජබ්බිධො භොති”ති. යථා පන පඤ්ඤාවිමුත්තො පඤ්චවිධො වුත්තො, එවං අයම්පි සුක්ඛවිපස්සකො, චතුහි රූපජ්ඣානෙහි වුට්ඨාය දිට්ඨිප්පත්තභාවප්පත්තා චත්තාරො චාති පඤ්චවිධො භොතිති වෙදිතබ්බො. සද්ධාවිමුත්තෙපි එසෙව නයො. ඉදං දුක්ඛන්ති එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො උද්ධං දුක්ඛන්ති. යථාභූතං පජානාතිති යපෙත්වා තණ්හං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං දුක්ඛසච්චන්ති යථාවතො පජානාති. යස්මා පන තණ්හා දුක්ඛං ජනෙති නිබ්බත්තෙති, තතො තං දුක්ඛං සමුදෙති, තස්මා නං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යථාභූතං පජානාති යස්මා පන ඉදං දුක්ඛං සමුදයො ච නිබ්බානං පත්වා නිරුජ්ඣති අප්පචන්ති. ගච්ඡති, තස්මා “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති යථාභූතං පජානාති. අරියො පන අට්ඨකිංකො මග්ගො තං දුක්ඛනිරොධං ගච්ඡති, තෙන “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනිපට්ඨපදා”ති යථාභූතං පජානාති. එත්තාවතා නානක්ඛණෙ සච්චවචන්ථානං දස්සිතං. ඉදානි තං එකක්ඛණෙ දස්සෙතුං “තථාගතප්පවෙදිතා”තිආදි වුත්තං, තස්සත්ථො ආගමිස්සති.

සද්ධාය විමුත්තොති එතෙන සබ්බථා අවිමුත්තස්සපි සද්ධාමත්තෙන විමුත්තභාවො දීපිතො භොති. සද්ධාවිමුත්තොති වා සද්ධාය අධිමුත්තොති අත්ථො. වුත්තනසෙනෙවාති “සොනාපත්තිඵල”න්තිආදිනා වුත්තනසෙන. සද්දහන්තස්සාති “එකංසතො අයං පට්ඨපදා කිලෙසක්ඛයං ආවහති සම්මාසම්බුද්ධෙන භාසිතත්තා”ති එවං සද්දහන්තස්ස. යස්මා පනස්ස අනිච්චානුපස්සනාදිහි නිච්චසඤ්ඤාපහානවසෙන භාවනාය පුබ්බෙනාපරං විසෙසං පස්සතො තත්ථ තත්ථ පච්චක්ඛතාපි අත්ථී, තස්මා වුත්තං “සද්දහන්තස්ස වියා”ති. සෙසපද්දවයං තස්සෙව වෙච්චනං. එත්ථ ච පුබ්බභාගමග්ගභාවනාති වචනෙන ආගමනීයපට්ඨපදානානත්තෙන සද්ධාවිමුත්තදිට්ඨිප්පත්තානං පඤ්ඤානානත්තං භොතිති දස්සිතං. අභිධම්මට්ඨකථායම්පි (පු. ප. අට්ඨ. 28) “නෙසං කිලෙසප්පහානෙ නානත්තං නත්ථී, පඤ්ඤාය නානත්තං අත්ථීයෙවා”ති චත්ථා – “ආගමනීයනානත්තෙනෙව සද්ධාවිමුත්තො දිට්ඨිප්පත්තං න පාපුණාතිති සන්තිට්ඨානං කත”න්ති වුත්තං.

පඤ්ඤාසංඛාරං ධම්මං අධිමත්තතාය පුබ්බභිගමං හුත්වා පචත්තං අනුස්සරතීති ධම්මානුසාරී. තෙනාහ “ධම්මො”තිආදි. සද්ධං අනුස්සරති සද්ධාපුබ්බභිගමං මග්ගං භාවෙතීති ඉමමත්ථං “ඵසෙව නයො”ති අතිදිසති. පඤ්ඤං වාහෙතීති පඤ්ඤාචාරී, පඤ්ඤං සාතිසයං පචත්තෙතීති අත්ථො. තෙනාහ “පඤ්ඤාපුබ්බභිගමං අරියමග්ගං භාවෙතී”ති. සද්ධාචාරීන්ති ඵත්ථ චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. උභතොභාගවිමුත්තාදිකථාති උභතොභාගවිමුත්තාදිසු ආගමනතො පටියාය වත්තබ්බකථා. ඵතෙසන්ති යථාචුත්තානං උභතොභාගවිමුත්තාදීනං. ඉධාති ඉමස්මිං කීටාගිරිසුත්තෙ. නනු ව අට්ඨසමාපත්තිලාභිවසෙන උභතොභාගවිමුත්තො කායසක්ඛිආදයො ව අභිධම්මෙ ආගතා, කථමිධ අරුපජ්ඣානලාභිවසෙනෙව උද්ධටාති වොදනං සන්ධායාහ “යස්මා”තිආදි.

චුස්සිත්වා පත්ථා. පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්තීති න ආසවා පඤ්ඤාය පස්සියන්ති, දස්සනකාරණා පඤ්ඤාය පරික්ඛිණා “දිස්වා පඤ්ඤාය පරික්ඛිණා”ති චුත්තා. දස්සනායත්තපරික්ඛයත්තා ඵව හි දස්සනං ආසවානං ඛයස්ස පුරිමකිරියා භොතීති. තථාගතෙන පවෙදිතාති බොධිමණ්ඩෙ නිසිදිත්වා තථාගතෙන පටිවිද්ධා විදිතා පච්ඡා පරෙසං පාකට්ඨකතා. “චතුසච්චධම්මා”ති වත්ථා තදන්තොගධත්තා සීලාදීනං “ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිත”න්තිආදි චුත්තං. අත්ථොනාති අවිජ්ජපටිසාරාදිපයොපනෙන තස්මිං තස්මිං පිතිආදිකෙන අත්ථොන. කාරණෙනාති සප්පුරිසුපනිස්සයාදිනා කාරණෙන තස්මිං තස්මිං සමාධිආදිපදට්ඨානතාය සීලාදි කාරණෙ. විණ්ණවරිතත්තාති සද්ධාවිණ්ණභාවෙන සම්බොධාවහභාවෙ. තත්ථ තත්ථ විචරිතා විසෙසෙන චරිතා, තෙසු තෙන පඤ්ඤා සුට්ඨු වරාපිතාති අත්ථො. පතිට්ඨිතා භොති මග්ගෙන ආගතත්තා. මත්තාය පරිත්තජ්ජමාණෙන. ඔලොකනං බමන්ති, පඤ්ඤාය ගහෙතබ්බතං උපෙන්නි.

තයොති කායසක්ඛිදිට්ඨිජ්ජපත්තසද්ධාවිමුත්තා. යථාධීතොව පාළිඅත්ථො, න තත්ථ කිඤ්චි නිද්ධාරොත්ථා වත්තබ්බං අත්ථිති සුත්තන්තපරියායෙන අචුත්තං වදති. තස්ස මග්ගස්සාති සොතාපත්තිමග්ගස්ස යං කාතබ්බං, තස්ස අධිගතත්තා. උපරි පන තිණ්ණං මග්ගානං අත්ථාය සෙවමානා අනුලොමසෙනාසනං, හජ්ජමානා කලායාණමිත්තෙ, සමන්තානායමානා ඉන්ද්‍රියාති අනුපුබ්බෙන භාවනාමග්ගජ්ජපටිපාටියා අරහත්තං පාපුණිස්සන්ති මග්ගස්ස අනෙකචිත්තක්ඛණිකතායාති අයමෙත්ථ සුත්තපදෙසෙ පාළියා අත්ථො.

ඉමමෙව පාළිං ගහෙත්වාති “කතමො ව පුග්ගලො සද්ධානුසාරී”ති මග්ගට්ඨෙ පුග්ගලෙ වත්ථා “ඉමස්ස බො අහං, භික්ඛවෙ”තිආදිනා තෙසං වසෙන අනුලොමසෙනාසනසෙවනාදීනං චුත්තත්තා ඉමමෙව යථාචුත්තං පාළිපදෙසං ගහෙත්වා “ලොකුත්තරධම්මො බහුවිත්තක්ඛණිකො”ති වදති.

සො චත්තඛ්ඛොති සො චිතණ්ඩවාදී එවං චත්තඛ්ඛො. යදි මග්ගට්ඨපුග්ගලෙ චත්වා අනුලොමිකසෙනාසනසෙවනාදි පාළියං චුත්තන්ති මග්ගසමඬගිතො එව භුත්වා තෙ තථා පටිපජ්ජන්ති, එවං සන්තෙ සෙනාසනපටිසංයුත්තරුපාදිවිපස්සනග්ගහණස්මි. තථ මතෙන මග්ගසමඬගිතො එව ආපජ්ජෙය්‍යං, න චෙතං එවං හොති, තස්මා සුත්තං මෙ ලද්ධන්ති යං කිඤ්චි මා කටෙහීති වාරොතඛ්ඛො. තෙනාහ “යදි අඤ්ඤෙන චිත්තෙනා”තිආදි. තත්ථ එවං සන්තෙති නානාචිත්තෙනෙව සෙනාසනපටිසෙවනාදිකෙ සති. තත්ථ පාළියං යදි ලොකුත්තරධම්මසමඬගිතො එව පඤ්චවිඤ්ඤාණසමඬගිකාලෙපි ලොකුත්තරසමඬගිතං සචෙ සම්පට්ච්ඡසි, සත්ථාරා සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣසි සුත්තවිරොධදීපනතො. තෙනාහ “සත්ථාරා හී”තිආදි. ධම්මවිචාරණා නාම තුය්හං අවිසයො, තස්මා යාගුං පිචාහීති උයොයාජෙතඛ්ඛො.

183. ආදිකෙනෙවාති පඨමෙනෙව. අනුපුබ්බසික්ඛාති අනුපුබ්බෙනෙව පචත්තසික්ඛාය. තෙනාහ “කරණත්ථෙ පච්චත්තවචන”න්ති. සද්ධා ජාතා එතස්සාති සද්ධාජාතො, අග්‍යාහිතාතිපක්ඛෙපෙන ජාත-සද්දස්ස පච්ඡාවචනං. එවමෙතන්ති අධිමුච්චනං ඔකප්පනියසද්ධා. සන්තිකෙ නිසීදති උපට්ඨානවසෙන. සාධුකං කත්වා ධාරෙතීති යථාසුතං ධම්මං වාචුග්ගතකරණවසෙන තං පගුණං කත්වා සාරවසෙන ධාරෙති. ඡන්දො ජායතීති ධම්මෙසු නිජ්ඣානක්ඛමෙසු ඉමෙ ධම්මෙ භාවනාපඤ්ඤාය පච්චක්ඛතො උස්සාමීති කත්තුකම්‍යතාකුසලච්ඡන්දො ජායති. උස්සහතීති ඡන්දො උප්පාදමත්තෙ අට්ඨත්වා තතො භාවනාරම්භවසෙන උස්සහති. තුලයතීති සම්මසනවසෙන සඬබ්බරො. තීරණවිපස්සනාය තුලයන්තොති තීරණපරිඤ්ඤාය ජානිත්වා උපරි පහානපරිඤ්ඤාය වසෙන පරිතුලයන්තො පටිජානන්තො. මග්ගපධානං පදහතීති මග්ගලක්ඛණං පධානිකං මග්ගං පදහති. පෙසිතචිත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතචිත්තො. නාමකායෙනාති මග්ගජපටිපාටියා තංතංමග්ගසම්පයුත්තනාමකායෙන. න පන කිඤ්චි ආහාති දුරතාය සමානං න කිඤ්චි වචනං භගවා ආහ තෙ දළ්භතරං නිග්ගණ්හිතුං.

184. පණෙන වොහාරෙන බ්‍යාකරණං පණවියා, පණවියා අභාවෙන ඔපණවියා, න උපෙතීති න යුජ්ජති. තන්ති ඉදං ඉධ අධිජ්ජෙතං පණො පණවියං දස්සෙතුං. තයිදං සබ්බං භගවා “මයං බො, ආචුසො, සායඤ්ඤෙව භුඤ්ජාමා”ති අස්සජ්ජුනඛ්ඛසුකෙහි චුත්තං සික්ඛාය අචත්තනභාවදීපනවචනං සන්ධාය වදති.

උක්ඛිපිත්වාති සීසෙන ගහෙත්වා විය සමාදාය. අනුධම්මොති අනුරූපො සභාවො, සාවකභාවස්ස අනුවච්ඡිකා පටිපත්ති. රොහනීයන්ති විරුළුහිභාවං. සිනිස්හති එත්ථ, එතෙන වාති සිනෙහො, කාරණං. තං එත්ථ අත්ථීති සිනෙහවත්තං, පාදකන්ති අත්ථො. තචො එකං අඬගන්ති තචො විරපක්ඛභාවෙ එකමඬගං. පධානං අනුයුඤ්ජන්තස්ස හි තචෙ පලුජ්ජමානෙපි

තංනිමිත්තං අවොසානං අනාපජ්ජනකස්සෙව විරියස්ස එකං අභිගං එකං කාරණං. එවං සෙසෙසු වත්තබ්බං. තෙනාහ – “අරහත්තං අප්පත්වා න වුට්ඨභිස්සාමීති එවං පටිපජ්ජති”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

කිට්ඨාගිරිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.
නිට්ඨිතා ච භික්ඛුවග්ගවණ්ණනා.

තස්සපි. වීරියං න භාපෙසීති තපොජ්ඣවිජවාදං සමාදිශිත්වා යීතො විරාගත්ථාය තං සමාදිශ්ණුවත්තං න පරිච්චජී, සත්ථුසාසනං න ඡඩ්ඛෙසී. තෙනාහ – “කිරියවාදී හුත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති”ති.

තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

2. අග්ගිවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

187. ලොකස්ස සස්සතතාපවත්තිපටික්ඛෙපවසෙන පවත්තො වාදො උච්ඡෙදවාදො එව හොතීති සස්සතග්ගාභාභාවෙ උච්ඡෙදග්ගාභාවතො පුන පරිබ්බාජකෙන “අසස්සතො ලොකො”ති වදන්තෙන උච්ඡෙදග්ගාභො පුච්ඡිතො, හගවතාපි සො එව පටික්ඛිත්තොති ආහ “දුතියෙ නාහං උච්ඡෙදදිට්ඨිකො”ති. අන්තානන්තිකාදිවසෙනාති එත්ථ අන්තානන්තිකග්ගහණෙන අන්තවා ලොකො අනන්තවා ලොකොති ඉමං වාදද්වයමාහ. ආදි-සද්දෙන “තං ජීවං තං සරීරං”න්තිආදිවාදවතුක්කං සඬගණ්හාති, ඉතරං පන ද්වයං සරූපෙනෙව ගහිතන්ති. පටික්ඛෙපො වෙදිතබ්බොති “තතියෙ නාහං අන්තවාදිට්ඨිකො, චතුත්ථෙ නාහං අනන්තවාදිට්ඨිකො”ති එවමාදිනා පටික්ඛෙපො වෙදිතබ්බො. “හොති තථාගතො පරං මරණා”ති අයම්පි සස්සතවාදො, සො ච බො අපරන්තකජ්ජිකවසෙන, “සස්සතො ලොකො”ති පන පුබ්බන්තකජ්ජිකවසෙනාති අයමෙනෙසං විසෙසො. “න හොති තථාගතො පරං මරණා”ති අයම්පි උච්ඡෙදවාදො, සො ච බො සත්තවසෙන, “අසස්සතො ලොකො”ති පන සත්තසඬ්ඛාරවසෙනාති වදන්ති.

189. සප්පතිහයං උප්පජ්ජනතො සහ දුක්ඛෙනාති සදුක්ඛං. තෙනාහ “කිලෙසදුක්ඛෙනා”තිආදි. තෙසංයෙවාති කිලෙසදුක්ඛවිපාකදුක්ඛානංයෙව. සඋපසාතකන්ති සබ්බං. සඋපායාසන්ති සපරිස්සමං සඋපතාපං සපිළං. සපරිළාහන්ති සදරථං.

කිඤ්චි දිට්ඨිගතන්ති ඉමා තාව අට්ඨ දිට්ඨියො මා හොන්තු, අත්ථි පන, හො ගොතම, යං කිඤ්චි දිට්ඨිගතං ගහිතං. න හි තාය දිට්ඨියා විනා කඤ්චි සමයං පවත්තෙතුං යුජ්ජතීති අධිප්පායෙන පුච්ඡති. අපවිද්ධන්ති සමුච්ඡෙදජ්ජහානවසෙන ඡඩ්ඛිතං. පඤ්ඤාය දිට්ඨන්ති විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය හගවතා පටිච්ඡිද්ධං. යත්ථ උප්පජ්ජන්ති, තං සත්තං මට්ටන්ති සම්මද්දන්තිති මථිතාති ආහ “මථිතානන්ති තෙසංයෙව වෙවචන”න්ති. කඤ්චි ධම්මන්ති රූපධම්මං අරූපධම්මං වා. අනුපාදිශිත්වාති අග්ගහෙත්වා.

190. න උපෙතීති සඬ්ඛං න ගච්ඡතීති අත්ථොති ආහ “න යුජ්ජතී”ති. අනුජානිතබ්බං සියා අනුපාදාවිමුත්තස්ස කඤ්චිපි උප්පත්තියා අභාවතො. “එවං විමුත්තවිත්තො න උප්පජ්ජතී”ති කාමඤ්ඤෙතං සභාවපවෙදනං පරිනිබ්බානං, එකෙ පන උච්ඡෙදවාදිතො “මයම්පි ‘සත්තො ආයතිං න

උපපජ්ජති'ති වදාම, සමණො ගොතමොපි තථා වදති''ති උච්ඡෙදභාවෙයෙව පතිට්ඨහිස්සන්ති, තස්මා භගවා “න උපපජ්ජතිති බො වච්ඡ න උපෙති”ති ආහ. “උපපජ්ජති”ති පන චුත්තෙ සස්සතමෙව ගණ්ඨෙය්‍යාති යොජනා. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. අප්පතිට්ඨොති උච්ඡෙදවාදාදිවසෙන පතිට්ඨාරහිතො. අනාලම්බොති තෙසංයෙව වාදානං ඔලම්බාරම්මණස්ස අභාවෙන අනාලම්බො. සුඛපච්ඡෙදනට්ඨානන්ති තෙසඤ්ඤෙව වාදානං සුඛපච්ඡෙදනොකාසං මා ලභතුති. අනනුඤ්ඤාය යත්වාති “න උපපජ්ජති”ති ආදිනා අනුජානිතබ්බාය පටිඤ්ඤාය යානහෙනු. අනුඤ්ඤම්පිති අනුජානිතබ්බම්පි දුතියපඤ්ඤං පටික්ඛිපි. පරියත්තො පන ධම්මො අත්ථතො පච්චයාකාරො එවාති ආහ “ධම්මොති පච්චයාකාරධම්මො”ති. අඤ්ඤත්ථ පයොගෙනාති ඉමම්භා නිය්‍යානිකසාසනා අඤ්ඤස්මි. මිච්ඡාසමයෙ පවත්තජ්ජයොගෙන, අනිය්‍යානිකං විවිධං මිච්ඡාපටිපත්තිං පටිපජ්ජන්තෙනාති අත්ථො. “අඤ්ඤවාදියකෙනා”තිපි පායො, පච්චයාකාරතො අඤ්ඤාකාරදීපකආවරියවාදං පග්ගය්‍යෙති ට්ඨානන්තෙනාති අත්ථො.

191. අප්පච්චයොති අනුපාදානො, නිරින්ධනොති අත්ථො.

192. යෙන රූපෙනාති යෙන භූතූපාදාදිභෙදෙන රූපධම්මෙන. තං රූපං තප්පට්ඨද්ධසංයොජනජ්ජහානෙන බිණ්ණාසව-තථාගතස්ස පභීනං අනුප්පත්තිධම්මතං ආපන්නං. තෙන චුත්තං පාළියං “අනුප්පාදධම්ම”න්ති ආදි. අඤ්ඤෙසං ජානනාය අභාවගුණතාය ගුණගම්භීරො. “එත්තකා ගුණා”ති පමාණං ගණ්ඨිතුං න සක්කුණෙය්‍යා. “ඊදිසා එතස්ස ගුණා”ති පරියොගාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යායාය දුප්පරියොගාල්භොති. දුප්පානොති අගාධතාය ගම්භීරො “එත්තකාති උදකල්භකසතාති”ති ආදිනා පමෙතුං න සක්කාති අප්පමෙය්‍යා, තතො එව දුප්පානො. එවමෙවාන්ති යථා මහාසමුද්දො ගම්භීරො අප්පමෙය්‍යා දුප්පානො, එවමෙව බිණ්ණාසවොපි ගුණවසෙන, තස්මා අයං රූපාදිං ගහෙත්වා රූපිති ආදිවොභාරො භවෙය්‍ය, පරිනිබ්බුතස්ස පන තදභාවා තථා පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කා, තතො තං ආරබ්භ උපපජ්ජතිති ආදි න යුජ්ජෙය්‍ය. යථා පන විජ්ජමානො එව ජාතවෙදො බ්‍යත්තෙන පුරිසෙන නියමානො පුරත්ථිමාදිදිසං ගතොති චුච්චෙය්‍ය, න නිබ්බුතො, එවං බිණ්ණාසවොපිති දස්සෙන්තො “එවමෙවා”ති ආදිමාහ.

අනිච්චතාති එත්ථ අනිච්චතාගහණං අසාරනිදස්සනං. තෙන යථා සො සාලරුක්ඛො සාබාපලාසාදිඅසාරාපගමෙන සුද්ධො සාරෙ පතිට්ඨිතො, එවමයං ධම්මවිනයො සාසවසඬ්ඛාතඅසාරවිගමෙන ලොකුත්තරධම්මසාරෙ පතිට්ඨිතොති දස්සෙති. සෙසං සුච්ඤ්ඤායමෙව.

අග්ගිවච්ඡසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. මහාවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

193. සහ කථා එතස්ස අත්ථිති සහකථී, “මයං පුච්ඡාවසෙන තුම්හෙ විස්සජ්ජනවසෙනා”ති එවං සහපවත්තකථොති අත්ථො. එතස්සෙව කථිතානි, තත්ථ පටිමෙ විජ්ජාත්තයං දෙසිතං, දුතියෙ අග්ගිනා දස්සිතන්ති තෙවිජ්ජවච්ඡසුත්තං අග්ගිවච්ඡසුත්තන්ති නාමං විසෙසෙත්වා වුත්තං. සීසං ලද්ධිං න විස්සජ්ජෙත්ති, යස්මා සඬබ්බාරානං නියතොයං විනාසො අනඤ්ඤසමුප්පාදො, හෙතුසමුප්පන්නාපි න චිරෙන නිජ්ඣානං ඛමන්ති, න ලහුං. තෙනාහ “වසාතෙල ...පෙ.... සුජ්ඣන්ති”ති. පච්ඡිමගමනං ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා. යට්ඨිං ආලම්බිත්වා උදකං තරිතුං ඔතරන්තො පුරිසො “යට්ඨිං ඔතරිත්වා උදකෙ පතමානො”ති වුත්තො. කම්මපථවසෙන විත්ථාරදෙසනන්ති සංඛිත්තදෙසනං උපාදාය වුත්තං. තෙනාහ “මූලවසෙන චෙත්ථා”තිආදි. විත්ථාරසදිසාති කම්මපථවසෙන ඉධ දෙසිතදෙසනාව මූලවසෙන දෙසිතදෙසනං උපාදාය විත්ථාරසදිසා. විත්ථාරදෙසනා නාම නත්ථිති න කෙවලං අයමෙව, අථ බො සබ්බාපි බුද්ධානං නිජ්ජරියායෙන උජුකෙන නිරවසෙසතො විත්ථාරදෙසනා නාම නත්ථි දෙසනාඤාණස්ස මහාවිසයතාය කරණසම්පත්තියා ච තජ්ජාය මහානුභාවත්තා සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස. සබ්බඤ්ඤාඤාණස්සමඬ්ඛිතාය හි අවසෙසපට්ඨසම්භිදානුභාවිතාය අපරිමිතකාලසම්භතඤාණස්සම්භාරසමුදාගතාය කදාවිපි පරික්ඛයානරහාය අනඤ්ඤසාධාරණාය පටිභානපට්ඨසම්භිදාය පහුතජ්ඣාදිතදනුරූපරූපකායසම්පත්තිසම්පදාය විත්ථාරියමානා භගවතො දෙසනා කථං පරිමිතා පරිච්ඡින්නා භවෙය්‍ය, මහාකාරුණිකතාය පන භගවා චෙතෙය්‍යජ්ඣාසයානුරූපං තත්ථ තත්ථ පරිමිතං පරිච්ඡින්නං කත්වා නිට්ඨපෙති. අයඤ්ච අත්ථො මහාසීහනාදසුත්තෙන (ම. නි. 1.146 ආදයො) දීපෙනබ්බො. සබ්බං සංඛිත්තමෙව අත්තජ්ඣාසයවසෙන අකථෙත්වා බොධනෙය්‍යපුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන දෙසනාය නිට්ඨාපිතත්තා. න චෙත්ථ ධම්මසාසනවිරොධො පරියායං අනිස්සාය යථාධම්මං ධම්මානං බොධිතත්තා සබ්බලහුත්තා වාති.

194. සත්ත ධම්මා කාමාවචරා සම්පත්තසමාදානවිරතීනං ඉධාධිජ්ජෙතත්තා.

අනියමෙත්වාති “සම්මාසම්බුද්ධො, සාවකො”ති වා නියමං විසෙසෙන අකත්වා. අත්තානමෙව...පෙ.... චෙදිතබ්බං, තථා හි පරිබ්බාජකො “තිට්ඨතු භවං ගොතමො”ති ආහ.

195. සත්ථාව අරහා භොති පටිපත්තියා පාරිපුරිභාවතො. තස්මිං බ්‍යාකතෙති තස්මිං “එකහික්ඛුපි සාවකො”තිආදිනා සුට්ඨු පඤ්ඤෙ කථිතෙ.

196. සම්පාදකොති පටිපත්තිසම්පාදකො.

197. සෙබ්බාය විජ්ජායාති සෙබ්බලක්ඛණප්පත්තාය මග්ගපඤ්ඤාය සාතිසයං කත්වා කරණවසෙන වුත්තා, එලපඤ්ඤා පන තාය පත්තබ්බත්තා කම්මභාවෙන වුත්තා. තෙනාහ “හෙට්ඨිමඵලත්තයං පත්තබ්බ”න්ති. ඉමං පනෙත්ථ අවිපරිතමත්ථං පාළිතො ඵච විඤ්ඤායමානං අප්පට්ඨිජ්ඣානතො විතණ්ඩවාදී “යාවතකං සෙබ්බෙන පත්තබ්බං, අනුප්පත්තං තං මයා”ති වචනලෙසං ගහෙත්වා “අරහත්තමග්ගොපි අනෙත පත්තොයෙවා”ති වදති. ඵචන්ති ඉදාති වුච්චමානාය ගාථාය.

කිලෙසාති පහාය පඤ්චාති පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනසඬ්ඛාතෙ සංකිලෙසෙ පහාය පජහිත්වා, පහානහෙතු වා. පරිපුණ්ණසෙබ්බොති සබ්බසො වඩ්ඪිතසෙබ්බමිමො. අපරිභානධම්මොති අපරිභානසභාවො. න හි යස්ස ඵාතිගතෙහි සීලාදිධම්මෙහි පරිභානි අත්ථි, සමාධිමිහි පරිපුරකාරිතාය වෙතොවසිජ්ජත්තො. තෙනාහ “සමාහිතින්ද්‍රියො”ති. අපරිභානධම්මත්තාව ඨිතත්තො.

අනාගාමිනා හි අසෙබ්බාචාවහා ධම්මා පරිපුරෙතබ්බා, න සෙබ්බාචාවහාති සො ඵකන්තපරිපුණ්ණෙ සෙබ්බො වුත්තො. ඵතං න බුද්ධවචනන්ති “මග්ගො බ්‍රහ්මිත්තක්ඛණිකො”ති ඵතං වචනං න බුද්ධවචනං අනන්තරෙකන්තවිපාකදානතො, බ්‍රහ්මක්ඛන්තුං පවත්තනෙ පයොජනාභාවතො ච ලොකුත්තරකුසලස්ස, “සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤමාහු (බු. පා. 6.5; සු. නි. 228), න පාරං දිගුණං යන්ති”ති (සු. නි. 719) ඵවමාදීති සුත්තපදානි ඵතස්සත්ථසාධකානි. ඔරම්භාගියසංයොජනප්පහානෙන සෙක්ඛධම්මපරිපුරිභාවස්ස වුත්තතාය අත්ථො තච වචනෙන විරුජ්ඣති. අස්ස ආයස්මතො වච්ඡස්ස.

198. අභිඤ්ඤා වා කාරණන්ති යඤ්භි තං තත්‍ර තත්‍ර සක්ඛිහබ්බතාසඬ්ඛාතං ඉද්ධිවිධපච්චනුභවනාදි, තස්ස අභිඤ්ඤා කාරණං. අථ ඉද්ධිවිධපච්චනුභවනාදි අභිඤ්ඤා, ඵචං සති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං කාරණං. අවසානෙ ඡට්ඨාභිඤ්ඤාය පන අරහත්තං. ඵත්ථ ච යස්මා පඨමසුත්තෙ ආසවක්ඛයො අධිජ්ජෙතො, ආසවා බීණා ඵච, න පුන ඛෙපෙතබ්බා, තස්මා තත්ථ “යාවදෙවා”ති න වුත්තං. ඉධ ඵලසමාපත්ති අධිජ්ජෙතා, සා ච පුනජ්ජුනං සමාපජ්ජියති, තස්මා “යාවදෙවා”ති වුත්තං. තතො ඵච හි “අරහත්තං වා කාරණ”න්ති වුත්තං. තඤ්භි “කුදාස්සු නාමාහං තදායතනං උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි, යදරියා ඵතරහි උපසම්පජ්ජ විහරන්ති”ති (ම. නි. 1.465; 3.307) අනුත්තරෙසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨපෙත්වා අභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන්තස්ස කාරණං, තයිදං සබ්බසාධාරණං න භොතිති සාධාරණවසෙන නං දස්සෙත්තො “අරහත්තස්ස විපස්සනා වා”ති ආහ.

200. පරිවරන්ති නාම විජ්ජකතබ්‍රහ්මවරියවාසත්තා. පරිච්ඡිණ්ණො භොති සාවකෙන නාම සත්ථු ධම්මෙ කත්තබ්බා පරිවරියා සම්මදෙව

නිට්ඨාපිතත්තා. තෙනාහ “ඉති...පෙ.... ථෙරො එවමාහා”ති. තෙසං ගුණානන්ති තෙසං අසෙක්ඛගුණානං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

මහාවච්ඡසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. දීඝනබ්බසුත්තවණ්ණනා

201. ඛනනං ඛතං, සුකරස්ස ඛතං එත්ථ අත්ථිති සුකරඛතා, සුකරස්ස වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ පට්ඨං ඛතං උපාදාය සුකරඛතා, තාය. එවංනාමකෙති එවං ඉත්ථිලිඬගවසෙන ලද්ධනාමකෙ. පංසුධොතෙති ධොතපංසුකෙ. ඔතරිත්වා අභිරුහිතබ්බන්ති පකතිභූමිතො අනෙකෙහි සොපානඵලකෙහි ඔතරිත්වා පුන ලෙණද්වාරං කතිපයෙහි අභිරුහිතබ්බං.

ධීතකොවාති මාතුලස්ස ධීතත්තා තත්ථ සගාරවසපතිස්සවසෙන ධීතකොව. කිඤ්චාපි සබ්බං-සද්දො අවිසෙසතො අනවසෙසපරියාදායකො, චත්ථුඅධිප්පායානුරොධි පන සද්දප්පයොගොති තමත්ථං සන්ධාය පරිබ්බාජකො “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති ආහ. යා ලොකෙ මනුස්සඋපපත්තියොතිආදිකා උපපත්තියො, තා අනත්ථසමුදාගතා තත්ථ තත්ථෙව සත්තානං උච්ඡිජ්ජනතො, තස්මා සමයවාදීහි වුවිචමානා සබ්බා ආයතිං උප්පජ්ජනඋපපත්ති න භොති. ජලබුබ්බුළකා විය හි ඉමෙ සත්තා තත්ථ තත්ථ සමයෙ උප්පජ්ජිත්වා හිජ්ජන්ති, තෙසං තත්ථ පටිසන්ධි නත්ථිති අස්ස අධිප්පායො. තෙනාහ “පටිසන්ධියො”තිආදි. අස්ස අධිප්පායං මුඤ්චිත්වාති යෙනාධිප්පායෙන පරිබ්බාජකො “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති ආහ, තං තස්ස අධිප්පායං ජානන්තොපි අජානන්තො විය හුත්වා තස්ස අක්ඛරෙ තාව දොසං දස්සෙන්නොති පදෙසසබ්බං සන්ධාය තෙන වුත්තං, සබ්බසබ්බවිසයං කත්වා තත්ථ දොසං ගණ්හන්තො. යථා ලොකෙ කෙනචි “සබ්බං වුත්තං, තං මුසා”ති වුත්තෙ තස්ස වචනස්ස සබ්බන්තොගධත්තා මුසාභාවො ආපජ්ජෙය්‍ය, එවං ඉමස්සපි “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති වදන්තො තථා පවත්තා දිට්ඨිපි නක්ඛමතිති අත්ථතො ආපන්නමෙව භොති. තෙනාහ භගවා – “එසාපි තෙ දිට්ඨි නක්ඛමති”ති. යථා පන කෙනචි “සබ්බං වුත්තං මුසා”ති වුත්තෙ අධිප්පායානුරොධිති සද්දප්පවත්ති, තස්ස වචනං මුඤ්චිත්වා තදඤ්ඤාසමෙව මුසාභාවො ඤායාගතො, එවමිධාපි “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති වචනතො යස්සා දිට්ඨියා වසෙන “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති තෙන වුත්තං, තං දිට්ඨිං මුඤ්චිත්වා තදඤ්ඤාසමෙව යථාධිප්පෙන සබ්බං නක්ඛමතිති අයමත්ථො ඤායාගතො, භගවා පන වාදීවරො සුබ්බමාය ආණියා පුලං ආණිං නීහරන්තො විය උපායෙන තස්ස දිට්ඨිගතං නීහරිතුං තස්ස අධිප්පායෙන අවත්වා සද්දවසෙන තාව ලබ්භමානං දොසං දස්සෙන්නො “යාපි බො තෙ”තිආදිමාහ. තෙන වුත්තං – “අස්ස අධිප්පායං මුඤ්චිත්වා අක්ඛරෙ තාව දොසං දස්සෙන්නො”ති.

පරිබ්බාජකො පන යං සන්ධාය “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති මයා වුත්තං, “අයං සො”ති යථාවුත්තදොසපරිහරණත්ථං තස්මිං අත්ථෙ වුවිචමානෙ එස දොසො සබ්බො න භොති, එවමිති සමණො ගොතමො මම වාදෙ දොසමෙව

ආරොපෙය්‍යාති අත්තනො අප්ඣාසයං නිගුහිත්වා යථාචුත්තදොසං පරිහරතුකාමො “එසා මෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ තම්පස්ස තාදිසමෙවාති යං “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති ගහිතං වත්ථු, තම්පි තාදිසමෙව භවෙය්‍යාති. අයඤ්ච සබ්බන්තොගධදිට්ඨි මය්‍හම්පි දිට්ඨිවත්ථු, තං මෙ බමෙය්‍යවාති. යස්මා පන “එසාපි දිට්ඨි තුය්‍හං නක්ඛමති”ති යාපි දිට්ඨි චුත්තා භවතා ගොතමෙන, සාපි මය්‍හං නක්ඛමති, තස්මා සබ්බං මෙ නක්ඛමතෙවාති පරිබ්බාජකස්ස අධිප්පායො. තෙනාහ – “තං පරිහරාමීති සඤ්ඤාය වදතී”ති. තථා ච වක්ඛති “තස්මාපි උච්ඡෙදදිට්ඨි මය්‍හං නක්ඛමති”ති. “එසා මෙ දිට්ඨි”ති යා ධීතිභූතා දිට්ඨි, තාය “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති පනෙත්ථ සබ්බග්ගහණෙන ගහිතත්තා ආහ – “අත්ථතො පනස්ස එසා දිට්ඨි න මෙ ඛමතීති ආපජ්ජතී”ති. අයං දොසොති දස්සෙන්නො ආහ “යස්ස පනා”ති ආදි. එසාති දිට්ඨි. රුචිතන්ති දිට්ඨිදස්සනෙන අභිනිවිසිත්වා රොචෙත්වා ගහිතං. තෙන හි දිට්ඨිඅක්ඛමෙන අරුචිතෙන භවිතබ්බන්ති සති දිට්ඨියා අක්ඛමභාවෙ තතො තාය ගහිතාය බමෙය්‍ය රුචිචෙය්‍ය යථා, එවං සබ්බස්ස අක්ඛමභාවෙති අපරභාගෙ සබ්බං ඛමති රුචිචතීති ආපජ්ජතී. න පනෙස තං සම්පට්ච්ඡතීති එස “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති එවං වදන්තො උච්ඡෙදවාදී තං චුත්තනයෙන සබ්බස්ස ඛමතං රුචිචනං න සම්පට්ච්ඡතී. ඤායෙන චුත්තමත්ථං කථං න සම්පට්ච්ඡතීති ආහ “කෙවලං තස්සාපි උච්ඡෙදදිට්ඨියා උච්ඡෙදමෙව ගණ්හාතී”ති. සබ්බෙසඤ්ඨි ධම්මානං ආයතිං උප්පාදං අරුචිචිත්වා තං සන්ධාය අයං “සබ්බං මෙ නක්ඛමති”ති වදති, උච්ඡෙදදිට්ඨිකෙසු ච උච්ඡින්නෙසු කුතො උච්ඡෙදදිට්ඨිසභාවොති.

තෙනාති තෙන කාරණෙන, යස්මා ඉධෙකච්චෙ සත්තා ඊදිසං දිට්ඨිං පග්ගය්‍හ තිට්ඨන්ති, තස්මාති චුත්තං හොති. පජ්ඣනකෙන වා චිත්තෙන එකප්ඣං ගහෙත්වා පජ්ඣනකෙහි අප්පජ්ඣනකෙ නිද්ධාරෙතුං භගවා “අතො...පෙ.... බහුතරා”ති අවොවාති ආහ – “පජ්ඣනකෙසු නිස්සක්ක”න්ති යථා “පඤ්චසීලෙහි පභාවතා පඤ්ඤවත්තතරා”ති. “බහු”ති වත්වා න කෙවලං බහු, අථ බො අතිවිය බහුති දස්සෙන්නො “බහුතරා”ති ආහ. “බහු හී”ති නයිදං නිස්සක්කවචනං, අථ බො පච්චත්තවචනං. කථං හි-සද්දොති ආහ “හි-කාරො නිපාතමත්ත”න්ති. අනිස්සක්කවචනං තාව තස්ස පජ්ඣනකානං බහුභාවතො තෙපි පරතො “බහුතරා”ති වුවවියන්ති. මූලදස්සනන්ති යෙ තාදිසං දස්සනං පයමං උපාදියන්ති, තජ්ජාතිකමෙව පච්ඡා ගහිතදස්සනං. විජාතියඤ්ඨි පයමං ගහිතදස්සනං අප්පභාය විජාතියස්ස ගහණං න සම්භවති විරුද්ධස්ස අභිනිවෙසස්ස සහ අනවට්ඨානතො. අවිරුද්ධං පන මූලදස්සනං අවිස්සජ්ජිත්වා විසයාදිහෙදහින්නං අපරදස්සනං ගහෙතුං ලබ්හති. තෙනාහ “එත්ථ වා”ති ආදි.

තත්ථ කිඤ්චාපි එකච්චසස්සතවාදො සස්සතුච්ඡෙදාභිනිවෙසානං වසෙන යථාක්කමං සස්සතුච්ඡෙදග්ගාහනජාතිකො, උච්ඡෙදග්ගාහෙන පන

සස්සතාහිනිවෙසස්ස තංගාහෙන ව අසස්සතාහිනිවෙසස්ස විරුජ්ඣනතො උභයත්ථපි “එකච්චසස්සතං වා ගහෙතුං න සක්කා”ති වුත්තං, තථා “සස්සතං වා උච්ඡෙදං වා න සක්කා ගහෙතු”න්ති ව. මූලසස්සතඤ්ඤි පටිමං ගහිතං. ආයතනෙසුපි යොජෙතබ්බන්ති පටිමං චක්ඛායතනං සස්සතන්ති ගහෙත්වා අපරභාගෙ න කෙවලං චක්ඛායතනමෙව සස්සතං, සොත්තායතනමපි සස්සතං, සාත්තායතනාදිපි සස්සතන්ති ගණ්භාතීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. ආයතනෙසුපිති පි-සද්දෙන ධාතුනං ඉන්ද්‍රියානමපි ගාහො දට්ඨබ්බො. ඉදං සන්ධායාති “මූලෙ සස්සත”න්තිආදිනා වුත්තපටිමග්ගාහස්ස සමානජාතියං අපරග්ගාහං සන්ධාය.

දුතියවාරෙ පටිමවාරෙ වුත්තසදිසං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තත්ථ ආදීනවං දිස්වාති “යදි රූපං සස්සතං සියා, නයිදං ආබාධාය සංවත්තෙයා. යස්මා ව ඛො ඉදං රූපං අසස්සතං, තස්මා අභිණ්භපටිපිළනට්ඨෙන උදයවයවන්තතාය රූපං අනිච්චං සඬ්ඛතං පටිච්චසමුප්පන්නං, සස්සතාහිනිවෙසො මිච්ඡා”තිආදිනා තත්ථ සස්සතවාදෙ ආදීනවං දොසං දිස්වා. ඔළාරිකන්ති තස්මා පටිපිළනට්ඨෙන අයාථාවග්ගාහතාය රූපං න සණ්භං ඔළාරිකමෙව. වෙදනාදීනමපි අනිච්චාදිභාවදස්සනං රූපවෙදනාආදීනං සමානයොගක්ඛමත්තා. විස්සජ්ජෙතීති පජහති.

තිස්සො ලද්ධියොති සස්සතුව්ඡෙදඵකච්චසස්සතදිට්ඨියො. යස්මා සස්සතදිට්ඨිකා වට්ටෙ රජ්ජනස්ස ආසන්නා. තථා හි තෙ ඔලීයන්තීති වුච්චන්ති, භවාහවදිට්ඨිතං වසෙන ඉමෙසං සත්තානං සංසාරතො සිසුක්ඛිපනං නත්ථිති එතාව තිස්සො විසෙසතො ගහෙතබ්බො.

ඉධලොකං පරලොකඤ්ඤ ව අත්ථිති ජානාතීති එත්තාවතා සස්සතදස්සනස්ස අප්පසාවජ්ජතාකාරණමාහ, වට්ටං අස්සාදෙති, අභිනන්දතීති ඉමිනා දන්ධවිරාගතාය. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. ඉධලොකං පරලොකඤ්ඤ අත්ථිති ජානාතීති ඉමිනා තාසු තාසු ගතීසු සත්තානං සංසරණං පටික්ඛිපතීති දස්සෙති, සුකතදුක්කටානං කම්මානං ඵලං අත්ථිති ජානාතීති ඉමිනා කම්මඵලං. කුසලං න කරොතීති ඉමිනා කම්මං, අකුසලං කරොත්තො න භායතීති ඉමිනා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤාති සභාවතො ජායන්තීති දස්සෙති. වට්ටං අස්සාදෙති අභිනන්දති තන්තින්තභාවතො. සීසං ලද්ධිං ජහිතුං න සක්කොති වට්ටුපච්ඡෙදස්ස අරුච්චනතො. උච්ඡෙදවාදී හි තස්මිං භවෙ උච්ඡෙදං මඤ්ඤති. තතො පරං ඉධලොකං පරලොකඤ්ඤ අත්ථිති ජානාති සුකතදුක්කටානං ඵලං අත්ථිති ජානාති කම්මඵලවාදිභාවතො. යෙහුයොන හි උච්ඡෙදවාදී සභාවනියතියදිව්ඡාහිනිවෙසෙසු අඤ්ඤාත්‍රාහිනිවෙසො හොති. සීසං දස්සනං පජහති වට්ටාහිරතියා අභාවතො. පාරමියො පුරෙතුං සක්කොත්තො පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා, ලොකවොහාරමත්තෙනෙව සො සම්මාසම්බුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායතීති යොජනා. අසක්කොත්තොති බුද්ධො හොතුං අසක්කොත්තො. අභිනිහාරං

කත්වා අග්ගසාවකාදිභාවස්ස අභිනිහාරං සම්පාදෙත්වා. සාවකො හුත්වාති අග්ගසාවකො මහාසාවකො හුත්වා, තත්ථාපි තෙව්ජ්ජො ඡළහිඤ්ඤො පටිසම්භිදාප්පත්තො වා සුක්ඛවිපස්සකො එව වා බුද්ධසාවකො හුත්වා පරිනිබ්බායති. සබ්බමිදං උච්ඡෙදවාදිනො කල්‍යාණමිත්තනිස්සයෙන සම්මත්තනියාමොක්කමනෙ බිජ්ජවිරාගතාදස්සනත්ථං ආගතං. තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

202. කඤ්ජියෙනෙවාති ආරනාලෙන. කඤ්ජියසදිසෙන උච්ඡෙදදස්සනෙන. පූරිතොති පරිපුණ්ණජ්ඣාසයො. සොති පරිබ්බාජකො. අප්පහායාති අභින්දිත්වා. විග්ගහොති කලහො ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධග්ගාහොති කත්වා. විවාදන්ති විරුද්ධවාදං. විසාතන්ති විරොධහෙතුකං චිත්තවිසාතං. විහෙසන්ති විග්ගහවිවාදනිමිත්තං කාශිකං චෙතසිකඤ්ච කිලමථං. ආදීනවං දිස්වාති එතාසං දිට්ඨිතං එවරුපො ආදීනවො, අනිය්‍යානිකභාවතාය පන සම්පති ආයතිඤ්ච මහාදීනවොති එවං ආදීනවං දිස්වා.

205. “එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා”තිආදිනා (ම. නි. 1.241; සං. නි. 3.8) කායං අන්වෙතීති කායන්වයො, සොයෙව, තස්ස වා සමුහො කායන්වයතා, කායපට්ඨද්ධො කිලෙසො. තෙනාහ “කායං...පෙ.... අත්ථො”ති.

අසම්මිස්සභාවන්ති අසඬිකරතො වචන්ථිතභාවං. තෙන තාසං යථාසකං පච්චයානං උප්පජ්ජිත්වා විගමං දස්සෙති. එවඤ්ඤි තාසං කදාපිපි සඬිකරො නත්ථි. තෙනාහ “තත්‍රායං සඬිබ්බෙපත්ථො”තිආදි. සරූපං අග්ගහෙත්වා “අඤ්ඤා වෙදනා”ති අනියමෙන චුත්තත්තා තමෙව විගමං දස්සෙත්තො “අනුප්පන්නාව හොන්ති අන්තරහිතා වා”ති ආහ. සරූපතො නියමෙත්වා චුච්චමානෙ කාචි අනුප්පන්නා වා හොති, කාචි අන්තරහිතා වාති. චුණ්ණචුණ්ණභාවදස්සනත්ථන්ති බණ්ණ බණ්ණ හිජ්ජමානභාවදස්සනත්ථං.

න කෙනචි සංවදතීති කෙනචි පුග්ගලෙන සද්ධිං දිට්ඨිරාගවසෙන සංකිලිට්ඨවිත්තො න වදති. තෙනාහ “සස්සතං ගහෙත්වා”තිආදි. න විවදතීති විරුද්ධභාවො හුත්වා න විවදති. පරිවත්තෙත්වාති උච්ඡෙදං ගහෙත්වා එකච්චසස්සතං ගහෙත්වා එවං චුත්තන යෙන තයොපි වාදා පරිවත්තෙත්වා යොජෙතබ්බා. තෙන වොහරතීති තෙන ලොකවොහාරෙන ලොකසමඤ්ඤං අනතිධාවන්තො සත්තො පූරිසො පුග්ගලොතිආදිනා වොහරති, න පන ඉතො බාහිරකා විය අභිනිවිසති. තෙනාහ “අපරාමසත්තො”ති. කඤ්චි ධම්මන්ති රූපාදීසු එකං ධම්මමිපි. පරාමාසග්ගාහෙන අග්ගණ්ණත්තොති “නිච්ච”න්තිආදිනා, “එතං මමා”තිආදිනා ව ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා පරතො ආමසිත්වා ගහණෙන අග්ගණ්ණත්තො.

කතාවීති කතකිව්වො. සො වදෙය්‍යාති ඛිණාසවො භික්ඛු අහභිකාරමමභිකාරෙසු සබ්බසො සමුච්ඡින්නෙසුපි අහං වදාමිති වදෙය්‍යා. තත්ථ අහන්ති නියකප්ඤ්ඤිත්තසන්තානො. මමන්ති තස්ස සන්තකභූතෙ වත්ථුස්මිං ලොකනිරුල්ලො. සමඤ්ඤන්ති තත්ථ සුකුසලතාය ලොකෙ සමඤ්ඤා කුසලො විදිත්වා. වොහාරමත්තෙනාති කෙවලං පච්චෙකවුද්ධො හුත්වා මහාබොධිපාරමියො පුරෙතො අසක්කොන්තො සාවකො හුත්වා දෙසවොහාරමත්තෙන න අප්පභීතතණ්හො විය අත්ඨපුථුජ්ජනො අභිනිවෙසනවසෙන.

206. සස්සතාදීසුති සස්සතාහිනිවෙසාදීසු. තෙසං තෙසං ධම්මානන්ති නිද්ධාරණෙ සාමිවචනං. සස්සතං අභිඤ්ඤායාති සස්සතදිට්ඨිං සමුදයතො අත්ථභිගමතො අස්සාදතො නිස්සරණතො අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය පටිවිජ්ඣිත්වා. පහානන්ති අවිචන්තප්පහානං සමුච්ඡෙදං. රූපස්ස පහානන්ති රූපස්ස තප්පට්ඨෙද්ධසඤ්ඤාජනප්පහානෙන පහානං. අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුද්ධෙහි ආසවෙහි අග්ගහෙත්වාච චිත්තං විමුච්චි. “ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චි”ති එත්ථ කිඤ්චිපි අග්ගහෙත්වා අසෙසෙත්වා. සොළස පඤ්ඤාති මහාපඤ්ඤාදිකා සොළස පඤ්ඤා. චතුරභිගසමන්තාගතොති පුණ්ණඋපොසථදිවසතා, කෙනචි අනාමන්තිතමෙව අනෙකසතානංයෙව අනෙකසහස්සානං වා භික්ඛුනං සන්තිපතිතතා, සබ්බෙසං එහිභික්ඛුභාවෙන උපසම්පන්නතා, ඡළභිඤ්ඤතා වාති. තෙනාහ “තත්ත්වමානි අභිගානී”තිආදි. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

දීඝනබ්බුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා

207. ද්වෙ මාගණ්ඩියාති ද්වෙ මාගණ්ඩියනාමකා. දෙවගඛ්භසදිසන්ති දෙවානං වසනඔවරකසදිසං. එතං චුත්තන්ති “භාරද්වාජගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අග්‍යාගාරෙ තිණසන්ථාරකෙ”ති එතං චුත්තං. න කෙවලං තං දිවසමෙවාති යං දිවසං මාගණ්ඩියො පරිබ්බාජකො තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤත්තං, න කෙවලං තං දිවසමෙව භගවා යෙනඤ්ඤතරො වනසණ්ඨො, තෙනුපසඬකමිති යොජනා. ගාමුපවාරෙති ගාමසමීපෙ. සඤ්ඤාණං කත්වාති සඤ්ඤාණං කත්වා විය. න හි භගවතො තස්ස සඤ්ඤාණකරණෙ පයොජනං අත්ථි.

සමණසෙය්‍යානුරූපන්ති සමණස්ස අනුච්ඡවිකා සෙය්‍යා. පාසංසත්ථො හි අයං රූප-සද්දො. තෙනාහ “ඉමං තිණසන්ථාරක”න්තිආදි. අනාකිණ්ණොති විලුලිතො අසට්ටිතො. හත්ථපාදසීසෙහි තත්ථ තත්ථ පහටෙන න වලිතො අභින්නො, අවලිතත්තා එව අභින්නං අත්ථරණං. පරිච්ඡින්නදිත්වා පඤ්ඤත්තො වියාති අයං ඡෙකෙන චිත්තකාරෙන චිත්තෙත්වා තුලිකාය පරිච්ඡින්නලෙඛාය පරිච්ඡින්නදිත්වා ලිඛිතා චිත්තකතසෙය්‍යා විය. භූතං චුච්චති වඩ්ඪිතං, තං හන්තිති භූතහුතො. තෙනාහ “හතවඩ්ඪිතො”ති. තං

පනායං චක්ඛාදීසු සංවරවිධානං වච්ඡිභනනං මඤ්ඤති. තෙනාහ “මරියාදකාරකස්සා”ති. බුහෙතඛ්ඛන්ති උළාරවිසයුපහාරෙන වච්ඡෙතඛ්ඛං පිණෙතඛ්ඛං. තං පන අනනුභූතානුභවනෙන හොතීති ආහ “අදිට්ඨං දක්ඛිතඛ්ඛ”න්ති. අනුභූතං පන අපණ්ණිතං හොතීති චුත්තං “දිට්ඨං සමතික්කමිතඛ්ඛ”න්ති. සෙසවාරෙසුපි එසෙව නයො. පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදී කිරෙස පරිබ්බාජකො, තස්මා එවං ඡසු ද්වාරෙසු වච්ඡිං පඤ්ඤපෙති. යස්මා යං ඡන්තමපි චක්ඛාදීනං යථාසකං විසයග්ගහණං පටික්ඛිපත්තො ලොකස්ස අවච්ඡිතං විනාසමෙව පඤ්ඤපෙති, තස්මා සො සයමපි වච්ඡිභනනො භතවච්ඡිතො.

සංකිලෙසතො ආරකත්තා අරියො නියායානිකධම්මභාවතො ඤායො ධම්මො. වජ්ජලෙසස්සපි අභාවතො කුසලො. තෙනාහ “පරිසුද්ධෙ කාරණධම්මෙ අනවජ්ජෙ”ති. උග්ගතස්සාති උච්චකුලීනතාදිනා උළාරස්ස. මුඛෙ ආරක්ඛං යපෙත්වාති මුඛෙන සංයතො හුත්වා. අම්බපම්බුආදීනි ගහෙත්වා විය අපුරයමානොති අම්බපම්බුආදීනි අඤ්ඤමඤ්ඤවිසදිසාති විය පුරණකථානායෙන යං කිඤ්චි අකථෙත්වා. තෙනාහ “මයා කථිතනියාමෙනා”ති.

208. ඵලසමාපත්තියා වුට්ඨිතොති දිවාචිහාරතො වුට්ඨිතොති අත්ථො. දිවාචිහාරොපි හි “පටිසල්ලාන”න්ති වුච්චති “රහොගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදී”තිආදීසු (පාරා. 18). භගවා හි ඵලසමාපත්තීතො වුට්ඨානුත්තරකාලං තෙසං කථාසල්ලාපං සුත්වා දිවාචිහාරතො වුට්ඨාය තත්ථ ගතො. සංවෙගො නාම සහොත්තජ්ජඤාණං, තං නිබ්බන්දනවසෙනපි හොති, සංවෙගනිස්සිතං සන්ධායාහ “පිතිසංවෙගෙන සංවිග්ගො”ති. සො පන යස්මා පුරිමාවත්ථාය චලනං හොති චිත්තස්ස, තස්මා ආහ “චලිතො කම්පිතො”ති. තිබ්භසොතෙන පුරිසෙනාති භගවත්තං සන්ධායාහ.

209. ධම්මදෙසනං ආරභි යථා විනෙයාදමනකුසලො වසනට්ඨානට්ඨෙතාති ඉදං ආරම්භඛ්ඛභාවස්ස භාවලක්ඛණවචනං. ආරමති එත්ථාති ආරාමො, රූපං ආරාමො එතස්සාති රූපාරාමං, තතො එව තන්තින්තභාවෙන රූපෙ රතන්ති රූපරතං, තෙන සම්මො දුජ්ජත්තියා රූපෙන සම්මුදිතන්ති රූපසම්මුදිතං, තදෙනං තදභිහතජවනකිච්චං තත්ථ ආරොපෙත්වා චුත්තං. දන්තන්තිආදීසුපි එසෙව නයො. දන්තං දමිතං. නිබ්බිසෙවනන්ති විගතවිසුකායිකං. ගුත්තන්ති සතියා ගුත්තං. රක්ඛිතන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. සංවුතන්ති අපනිතං පවෙසනිවාරණෙන. තෙනාහ “පිහිත”න්ති.

210. උජ්ජජ්ජනපරිලාභන්ති උජ්ජජ්ජනකිලෙසපරිලාභං. කිං වචනං චත්තඛ්ඛං අස්සාති රූපාරම්මණං අනුභවිත්වා සමුදයාදිපහානං

පරිගණ්ණිතවා පරිනිබ්බිතදිත්වා විරජ්ජිත්වා යො විමුත්තො, තත්ථ කිං
 වුද්ධිහතපරියායො අවස්සං ලහති න ලහති ප්‍රච්ඡති. පරිබ්බාජකො තාදිසෙ
 සාරඛද්ධවිමුත්තිකෙ වුද්ධිහතොති න වදෙය්‍යාති ආහ “න කිඤ්චි, හො,
 ගොතමා”ති.

211. තෙති තයා, අයමෙව වා පායො. වස්සං වාසො වස්සං
 උත්තරපදලොපෙන, වස්සිතුං අරහතීති වස්සිකො, වස්සකාලෙ
 නිවාසානුව්ඡවිකොති අත්ථො.

නාතිඋච්චො හොති නාතිනීචොති ගිම්හිකො විය උච්චො, හෙමන්තිකො
 විය නීචො න හොති, අථ ඛො තද්දුහයවෙමජ්ඣලක්ඛණතාය නාතිඋච්චො
 හොති නාතිනීචො. නාතිතනුනීති හෙමන්තිකස්ස විය න වුද්දකානි.
 නාතිබ්බුනීති ගිම්හිකස්ස විය න අතිබ්බුනි. මිස්සකානෙවාති
 හෙමන්තිකගිම්හිකෙසු වුත්තලක්ඛණවොමිස්සකානි.
 උණ්හපවෙසනත්ථායාති නියුහෙසු පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තඤ්ච
 පතිතසුරියොභාසවසෙන උණ්හස්ස අබ්භත්තරපවෙසනත්ථාය.
 භිත්තිනියුහානි නිහරියන්තීති දක්ඛිණපස්සෙ භිත්තිසු නියුහානි නිහරිත්වා
 කරියන්ති. විපුලජාලානීති පුපුලජිද්දානි. උදකයන්තානීති
 උදකවාහකයන්තානි.

නීලුප්පලගච්ඡකෙ කත්වාති විකසිතෙහි නීලුප්පලෙහි ගච්ඡකෙ
 නළිනිකෙ කත්වා. ගන්ධකලලන්ති ගන්ධමිස්සකකද්දමං. යමකභිත්තීති
 යුගලෙහිත්ති, තස්සා අන්තරෙ නාළි, යතො උදකං අභිරුහති. ලොහනාළින්ති
 ලොහමයයන්තනාළිං. ජාලන්ති තම්බලොහමයං ජාලං. හෙට්ඨා යන්තං
 පරිවත්තෙන්තීති හෙට්ඨාභාගෙ උදකයන්තං ගමෙන්ති. උදකචුසිතෙ
 තෙමෙන්තෙ විවණ්ණතා මාහොසීති නීලපටං නිවාසෙති. දිවාකාලෙති
 දිවසවෙලාය. අජ්ඣන්තං වූපසන්තවිත්තො විහරාමීති එතෙන අත්තනො
 එලසමාපත්තිවිහාරො භගවතා දස්සිතොති ආහ – “තාය රතියා රමමානොති
 ඉදං චතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිරතිං සන්ධාය වුත්ත”න්ති.

212. මහා ව නෙසං පපඤ්චොති නෙසං රාජුනං මහාපපඤ්චො
 රාජිද්ධිවසෙන සබ්බදා සම්පත්තිවිසයො ව, අනුභවිතුං න ලහන්තීති
 අධිප්පායො. මන්තෙ ගවෙසන්තා විවරන්ති, න හොගසුඛං. ගණනා නාම
 අවිජ්ජන්තගණනා, න විගණගණනා න පණගණනා. ආවට්ටොති යථාධිගතෙ
 දිබ්බෙ කාමෙ පහාය කාමහෙතු ආවට්ටො නිවත්තො පරිවත්තිතො භවෙය්‍ය.
 එවං මානුසකා කාමාති යථා කොචි කුසග්ගෙන උදකං ගහෙන්වා
 මහාසමුද්දෙ උදකං මිනෙය්‍ය. තත්ථ මහාසමුද්දෙ උදකමෙව මහන්තං විපුලං
 පණ්ණිකඤ්ච, එවං දිබ්බානං කාමානං සමීපෙ උපනිධාය මානුසකා කාමා
 අප්පමත්තකා ඔරමත්තකා නිහීනා, දිබ්බාව කාමා මහන්තා විපුලා උලාරා

පණ්ණාසකා. සමධිගස්භාති සමමා අධිගමනවසෙන නිග්ගස්භ දිබ්බමපි සුඛං භීනං කත්වා තිට්ඨති.

213. ආරොග්‍යහෙතුකං සුඛං අස්ස අත්ථිති සුඛී, තං පනස්ස රොගවිගමතොවාති ආහ “පයමං දුක්ඛිතො පච්ඡා සුඛිතො”ති. සෙරී නාම අත්තාධිනවුත්තීති ආහ “සෙරී එකකො හවෙය්‍යා”ති. අත්තතො වසො සයංවසො, සො එතස්ස අත්ථිති සයංවසී. අභිගාරකපල්ලං විය කාමවත්ථුපරිලාභහෙතුතො. තච්ඡේත්වාති සට්ඨේත්වා, කණ්ඩුයිත්වාති අත්ථො.

214. යෙන කායො මධුරකජාතො හොති, තං කිර කුට්ඨං ඡවිං විනාසෙති, වම්මං ඡිද්දජාතං විය හොති. තෙනෙවාහ “උපහතකායප්පසාදො”ති. පච්චලත්ථාති පටිලභි. අවිජ්ජාහිභූතතාය විරොධිපච්චයසමායොගෙන පඤ්ඤිත්ථියස්ස උපහතත්තා. ආයතිං දුක්ඛඵලතාය එතරහි ව කිලෙසදුක්ඛබ්බුලතාය කාමානං දුක්ඛසම්ඵස්සතා, තදුභයසංයුත්තෙසු තෙසු ව තං අසල්ලක්ඛිත්වා එකන්තසුඛාහිනිවෙසො විපරිතසඤ්ඤාය, න කෙවලාය සුඛවෙදනාය සුඛාති පවත්තසඤ්ඤී.

215. තානීති කුට්ඨසරීරෙ වණුමුඛාති. අසුචීනීති අසුභානි. දුග්ගන්ධානීති විස්සගන්ධානි. සුභීනීති කුණපභූතානි. ඉදානීති එතරහි. නබ්බෙහි විජ්ජතච්ඡනඅග්ගිපරිතාපනෙහි අතිනිජ්ජිලනකාලෙ පාණකා...පෙ.... පග්ගරන්ති, තෙන වෙදනා තනුකා හොති. එවන්ති වුත්තනයෙන වෙදනාය තනුකභාවතො.

ආරොග්‍යභාවෙ ධනලාභාදිලාභුප්පත්තිතො, අසති ව ආරොග්‍යො ලාභස්ස නිරත්ථකභාවතො, දිට්ඨධම්මිකාදිසබ්බසම්පත්තිනං ලාභස්ස නිමිත්තභාවතො ව ආරොග්‍යපරමා ලාභා. නිබ්බානෙ සුචුප්පත්තිතො, අසති ව නිබ්බානාධිගමෙ තාදිසස්ස සුඛස්ස අනුපලබ්භනතො, සබ්බසංඛිතවිවිත්තත්තා ව සබ්බසො ව සංසාරදුක්ඛාභාවතො, අධිගතෙ ව තස්මිං සකලවට්ඨදුක්ඛාභාවතො ව නිබ්බානං පරමං සුඛං. පුබ්බභාගමග්ගානන්ති කායානුපස්සනාදිහෙදහින්නානං අරියමග්ගස්ස පුබ්බභාගියානං මග්ගානං. තෙසඤ්ච අමතගාමිතා නාම තන්තීන්තතාවසෙනෙව සච්ඡිකිරියාවසෙනාති ආහ “පුබ්බභාගමනෙනෙව අමතගාමීන”න්ති. අට්ඨචිගිකො අරියමග්ගො බෙමො සබ්බපරිස්සයසමුග්ගාතනෙන අනුපද්දුතත්තා, තංසමච්ඡිගිනං සබ්බසො අනුපද්දුතත්තා තංසමච්ඡිගිනං සබ්බසො අනුපද්දවහෙතුතො ව. ලද්ධිවසෙන ගහිතාති සස්සතවාදාදිහි කෙවලං තෙසං ලද්ධිවසෙන තථා ගහිතා. බෙමඅමතගාමීනන්ති ඉමිනා හි “බෙමංඅමතගාමීන”න්ති විහත්තිඅලොපෙන නිද්දෙසො, අත්ථො පන විහත්තිලොපෙන දට්ඨබ්බොති දස්සෙති.

216. අනොමජ්ජනීති අනු අනු ඔමජ්ජනී. අපරාපරං හත්ථං හෙට්ඨා ඔතාරොන්තො මජ්ජනී.

217. ඡෙකන්ති සනභාවෙන වීතං. සනමට්ඨභාවෙන සුන්දරං භොතීති ආහ “සම්පන්න”න්ති. සාධුහි පරමජ්ජිවිජසන්තුට්ඨෙහි ලාබ්‍යො ගහිතොති සාහුළි. සඤ්ඤාචොළකං නිව්චකාළකං.

218. තත්ථ තත්ථ රුජනට්ඨෙයන විබාධනට්ඨෙයන රොගොව භූතො. විපස්සනාඤ්ඤාණෙනපි සිබ්බාජ්ජත්තෙන ආරොග්‍යං එකදෙසෙන පස්සති, නිබ්බානඤ්ඤා වට්ටපට්ටසක්ඛතොති ආහ “විපස්සනාඤ්ඤාණඤ්ඤාචොළා”ති.

219. අත්තරාති පට්ඨමුජ්ජන්ති ජරාමරණානං වෙමජ්ඣෙකං. උපහතොති පිත්තසෙම්භාදිදොසෙහි දුස්සිතභාවෙන කථිතො. පිත්තාදිදොසෙ පන හෙසජ්ජසෙවනාය නිවත්තෙන්තො උපහතං පට්ටකතිකං කරොන්තො චක්ඛන්ති උජ්ජාදෙති නාම. විනට්ඨානීති අනුජ්ජන්තිධම්මතං ආපන්නාති.

220. පුබ්බෙ චුත්තෙ සාහුළියවීරෙ. වට්ටෙ අනුගතචිත්තෙනාති අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ අනාදිනවදස්සිතාය අනුගාමිචිත්තෙන.

221. ධම්මස්සාති නිබ්බානස්ස. අනුධම්මන්ති අනුරූපං නිය්‍යානධම්මං. තෙනාහ “අනුච්ඡිකං පට්ටපද”න්ති. පඤ්චක්ඛන්ධෙති පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ දස්සෙති. “දීඝරත්තං වත, භො”තිආදිනා පාළියං විවට්ටං දස්සිතං. තෙනාහ “උපාදානනිරොධාති විවට්ටං දස්සෙන්තො”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

6. සන්දකසුත්තවණ්ණනා

223. දෙවෙන වස්සෙන කතො සොබ්බො දෙවකතසොබ්බො. තෙනාහ “වස්සො...පෙ.... රහදො”ති. ගුහාති පංසුගුහා පාසාණගුහා මිස්සකගුහාති තිස්සො ගුහා. තත්ථ පංසුගුහා උදකමුත්තට්ඨානෙන අභොසි නින්තට්ඨානං පන උදකෙන අජ්ඣෙකාත්ථතං. උමඛිගං කත්වාති හෙට්ඨා සුදුග්ගං කත්වා. අනමතග්ගියං පච්චචෙක්ඛිත්වාති “න ඛො සො සත්තාවාසො සුලභරූපො, යො ඉමිනා දීසෙන අද්ධුනා අනාවුට්ඨපුබ්බො”තිආදිනා (ම. නි. 1.160) ඉදඤ්ච තළාකං මයා චුත්ථපුබ්බං භවිස්සති, තම්පි යානං සො ච අත්තභාවො අපඤ්ඤත්තිකභාවං ගතොති එවං අනමතග්ගියං පච්චචෙක්ඛිත්වා තාදිසං යානං ගන්තුං වට්ටති. ඉමිනා නයෙන සමුද්දපබ්බතදස්සනාදීසුපි පච්චචෙක්ඛණාවිධි වෙදිතබ්බො.

උච්චං නදමානායාති උච්චං කත්වා සද්දං කරොන්තියා කාමස්සාදභවස්සාදාදිවත්ථුන්ති “අයඤ්ච අයඤ්ච කාමො ඉට්ඨො කන්තො මනාපො, අසුකො භවො ඉට්ඨො කන්තො මනාපො, එවමයං ලොකො

පියෙහි පියතරො”ති එවං කාමස්සාදහවස්සාදලොකස්සාදාදිසඬ්ඛානං වත්ථුං. දුග්ගතිතො සංසාරතො ච නියානාති එතෙනාති නියානං, සග්ගමග්ගො මොක්ඛමග්ගො ච, තං නියානං අරහති, නියානෙන චා නියුත්තාති නියානානිකා, නියානං චා එලං එතිස්සා අත්ථිති නියානානිකා, වච්චුවචරිතාදිසංකිලෙසතො නියානීති චා නියානානියා, ඊ-කාරස්ස රස්සත්තං ය-කාරස්ස ච ක-කාරං කත්වා නියානානිකා, චෙතනාය සද්ධිං සම්ඵප්පලාපා චෙරමණි. තප්පට්ඨස්සත්තො අනියානානිකා, තස්සා භාවො අනියානානිකත්තං, තස්මා අනියානානිකත්තා. තිරච්ඡානභූතාති තිරොකරණභූතා. ගෙහස්සිතකථාති කාමපට්ඨසංයුත්තකථා. කම්මට්ඨානභාවෙති අනිච්චතාපට්ඨසංයුත්තවතුසච්චකම්මට්ඨානභාවෙ. සහ අත්ථෙතාති සාත්ථකං, භිතපට්ඨසංයුත්තත්ති අත්ථො. විසිඛාති සරසන්තිවෙසො, විසිඛාගහණෙන ච තත්තිවාසිනො ගහිතා “ගාමො ආගතො”තිආදීසු (සාරත්ථ. ටී. 1.ආචරියපරම්පරකථාවණ්ණනා) විය. තෙනෙවාහ “සුරා සමත්ථා”ති “සද්ධා පසන්නා”ති ච. කුම්භට්ඨානප්පදෙසෙන කුම්භදාසියො චුත්තාති ආහ “කුම්භදාසිකථා චා”ති.

228. වොහාරො විය තෙසං තථා වොහාරමත්තං ගහෙත්වා චුත්තං “බ්‍රහ්මවරියවාසෙ”ති. අකතාති සමෙන, විසමෙන චා කෙනචි හෙතුනා න කතා න විහිතා. කතවිධො කරණවිධි නත්ථි එතෙසන්ති අකට්ඨිධා. පද්ද්වයෙනපි ලොකෙ කෙනචි හෙතුපච්චයෙන තෙසං අනිබ්බත්තතං දස්සෙති. ඉද්ධියාපි න නිම්මිතාති කස්සචි ඉද්ධිමතො වෙතොවසිප්පත්තස්ස දෙවස්ස, ඉස්සරාදිනො චා ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාතාති කස්සචි අනිම්මාපිතා. රූපාදිජනකභාවන්ති රූපසද්දාදීනං පච්චයභාවං, රූපාදියොපි පථවියාදීහි අප්පට්ඨිඛද්ධචුත්තිකාති තස්ස අධිප්පායො. යථා පබ්බතකුටං කෙනචි අනිබ්බත්තිතං කස්සචි ච අනිබ්බත්තිතතං, එවමෙනෙපිති ආහ “පබ්බතකුටා විය යිතාති කුටට්ඨා”ති. යමිදං බීජතො අඬ්ඝුරාදි ජායතීති චුච්චති, තං විජ්ජමානමෙව තතො නික්ඛමති නාවිජ්ජමානං, අඤ්ඤථා අඤ්ඤතොපි අඤ්ඤස්ස උපලද්ධි සියාති අධිප්පායො. එවං යිතාති එවං නිබ්බිකාරා යිතා. උභයෙනපිති අත්ථද්වයෙනපිති වදන්ති. “කුටට්ඨා එසිකට්ඨායිට්ඨිතා”ති පද්ද්වයෙනපි. තෙසං සත්තන්තං කායානං. යිතත්තාති නිබ්බිකාරාභාවෙන යිතත්තා. න වලන්තීති විකාරං නාපජ්ජන්ති. විකාරාභාවතො හි තෙසං සත්තන්තං කායානං එසිකට්ඨායිට්ඨිතතා. අනිඤ්ජනඤ්ච අත්ථතො පකතියා අවට්ඨානමෙවාති දස්සෙතුං “න විපරිණාමෙත්ති”ති චුත්තං. තථා අවිපරිණාමධම්මත්තා එව තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං න බ්‍යාබාධෙත්ති. සති හි විකාරං ආපාදෙනබ්බතාය බ්‍යාබාධකතාපි සියා, තථා අනුග්ගහෙතබ්බතාය අනුග්ගාහකතාති තදභාවං දස්සෙතුං පාළියං “නාල”න්තිආදි චුත්තං.

පථවී එව කායෙකදෙසත්තා පථවීකායො. හන්තුං චා සාතෙතුං චා සමත්ථො නාම නත්ථි ජීවසත්තිමානං කායානං නිච්චතාය

නිබ්බිකාරභාවතො, එතෙනෙව නෙසමහන්තබ්බතා අසාතෙතබ්බතා අත්ථතො චුත්තායෙවාති දට්ඨබ්බා. තථා හි චුත්තං “සත්තන්තංත්වෙව කායාන”න්තිආදි. සොතුං වා සාවෙතුං වා සමත්ථො නාම නත්ථීති පච්චෙකං නෙසං සවනෙසු අසමත්ථත්තා තදෙකදෙසාදිසුපි අසමත්ථතං දීපෙති. යදි කොචි හන්තා නත්ථී, කථං සත්ථප්පහාරොති ආහ “යථා මුග්ගරාසිආදිසු”න්තිආදි. කෙවලං සඤ්ඤාමත්තමෙව හොති, හනනසාතනාදි පන පරමත්ථතො නත්ථෙව කායානං අවිකොපනීයභාවතොති අධිප්පායො. කෙවලං තක්කමත්තෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දීපෙතීති එතෙන යස්මා තක්කිකා නිරඬකුසතාය පරිකප්පනස්ස යං කිඤ්චි අත්තනා පරිකප්පිතං සාරතො මඤ්ඤමානා තථෙව අභිනිවිස්ස තක්කදිට්ඨිග්ගාහං ගණ්හන්ති, තස්මා න තෙසං දිට්ඨිවත්ථුස්මිං විඤ්ඤාහි විචාරණා කත්තබ්බාති දස්සෙති. කෙච්ඡි සාරසමාසාවරියා. පඤ්චන්ද්‍රියවසෙනාති පඤ්චරූපින්ද්‍රියවසෙන. කම්මන්ති ලද්ධි කම්මභාවෙන සුපාකටත්තා. අවඬකකථාතාරණාදිකා ද්වාසට්ඨි පටිපදා. එකස්මිං කප්පෙති එකස්මිං මහාකප්පෙ.

පුරිසභූමියොති පධානපුග්ගලෙන නිද්දෙසො, ඉත්ථීනම්පෙතා භූමියො ඉච්ඡන්තෙව. භික්ඛු ව පන්තකොතිආදි තෙසං පාළියෙව. තත්ථ පන්තකොති භික්ඛාය විචරණකොති වදන්ති, තෙසං වා පටිපත්තිං පටිපන්තකො. ජිනොති ජිණ්ණො, ජරාවසෙන නිහීනධාතුකොති වදන්ති, අත්තතො වා පටිපත්තියා පටිපක්ඛං ජිනිත්වා යීතො. සො කිර තථාභූතො කස්සවිපි ධම්මං න කථෙති, තෙනාහ “න කිඤ්චි ආහා”ති. අලාභින්ති “සො න කුම්භිමුඛා පටිග්ගණ්හති”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.394) නයෙන චුත්තඅලාභහෙතුසමායොගෙන අලාභිං. තතො එව ජීසවිඡාදුබ්බලපරෙතතාය සයනපරායණං සමණං පන්තභූමීති වදති.

ආජීවචුත්තිසතානීති සත්තානං ආජීවභූතානි ජීවිකාචුත්තිසතානි. පසුග්ගහණෙන එළකජාති ගහිතා, මිගග්ගහණෙන රුරුගවයාදිසබ්බමිගජාති. බහු දෙවාති වාතුමහාරාජිකාදිබ්‍රහ්මකායිකාදිවසෙන නෙසං අන්තරහෙදවසෙන බහු දෙවා. තත්ථ වාතුමහාරාජිකානං එකච්චො අන්තරහෙදො “මහාසමයසුත්තෙන” (දී. නි. 2.331 ආදයො) දීපෙතබ්බො. මානුසාපි අනන්තාති දීපදෙසකුලවංසාජීවාදිවිභාගවසෙන මානුසාපි අනන්තහෙදා. පිසාවා එව පෙසාවා, තෙ අපරපෙතාදයො මහන්තා වෙදිතබ්බා.

ඡද්දන්තදහමන්දාකිනියො කුළීරමුවලින්දනාමෙන වදති. ගණ්ඨිකාති පබ්බගණ්ඨිකා. පණ්ඨිතොපි...පෙ.... උද්ධං න ගච්ඡති, කස්මා? සත්තානං සංසරණකාලස්ස නියතභාවතො.

අපරිපක්කං සංසරණනිමිත්තං සීලාදිනා පරිපාවෙති නාම සීසංයෙව විසුද්ධිප්පත්තියා. පරිපක්කං චුස්ස චුස්ස පත්වා පත්වා

පරිපක්කභාවාපාදනෙන බ්‍යන්තිං කරොති නාම. සුත්තගුලෙති සුත්තවට්ටියං. නිබ්බේදියමානමෙව පලෙඤ්ඤි උපමාය සත්තානං සංසාරො අනුක්කමෙන වීයතෙව, න තස්ස වද්ධිති දස්සෙති පරිච්ඡින්නරූපත්තා.

229. නියතිවාදෙ පක්ඛිපන්නොති සබ්බඤ්ඤාතං පටිජානිත්වාපි පදෙසඤ්ඤාතාය අසම්පායමානො තත්ථ අත්තනො අඤ්ඤාණකිරියං පරිහරිතුං අසක්කොන්නො ව “එවමෙසා නියති”ති නියතිවාදෙ පක්ඛිපන්නො.

230. ධම්මකථාය අපස්සයභූතො අනුස්සවො එතස්ස අත්ථිති අනුස්සවී, තෙනෙවස්ස අපස්සයවාදං දස්සෙතුං “අනුස්සවනිස්සිතො”ති ආහ. සවනං සවිච්ඡිතොති යං කිඤ්චි අනුස්සවං, තං සවනං සවිච්ඡිති ගහෙත්වා යීතො. පිටකසම්පදායාති ගන්ථසම්පාදනෙන, තාදිසං ගන්ථං පගුණං වාචුග්ගතං කත්වා තං නිස්සාය ධම්මං කථෙති. තෙනාහ “වග්ගපණ්ණාසකායා”ති ආදි.

232. මන්දපඤ්ඤොති පරිත්තපඤ්ඤො. මොමුහොති සම්මුශ්භකො. “එවන්තිපි මෙ නො”ති ආදිනා විවිධො නානාජපකාරො බෙපො වාචාය පරවාදානං බීජනං වාචාවික්ඛෙපො, තං වාචාවික්ඛෙපං, න මරති න පච්ඡිජ්ජති යථාචුත්තො වාදවික්ඛෙපො එතායාති අමරා, තත්ථ පවත්තා දිට්ඨි අමරාවික්ඛෙපො, තං අමරාවික්ඛෙපං. අපරියන්තවික්ඛෙපන්ති “එවම්පි මෙ නො”ති ආදිනා පුච්ඡිතස්ස අපරියොසාපනවසෙන වික්ඛෙපං. ඉතො චිතො ව සන්ධාවති එකස්මිං සභාවෙ අනවට්ඨානතො. ගාහං න උපගච්ඡති මිච්ඡාගාහතාය උත්තරවිධානාය පුරිමපක්ඛං යපෙත්වා ගාහං න උපගච්ඡති. අමරාසදිසාය අමරාය වික්ඛෙපොති අමරාවික්ඛෙපො.

ඉදං කුසලන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, ඉමිනා පකාරෙනාති අත්ථො. අමරාවික්ඛෙපිකො යථා කුසලෙ, එවං අඤ්ඤස්මිං යං කිඤ්චි කෙනපි පුච්ඡිතං අත්ථං අත්තනො අරුච්චනතාය “එවන්තිපි මෙ නො”ති ආදිනා තත්ථ තත්ථ වික්ඛෙපඤ්ඤෙව ආපජ්ජති, තස්මා “එවන්තිපි මෙ නො”ති ආදි තත්ථ තත්ථ පුච්ඡිතාකාරපටිසෙධනවසෙන වික්ඛිපනාකාරදස්සනං. නනු චෙත්ථ වික්ඛෙපවාදිතො වික්ඛෙපපක්ඛස්ස අනනුජානනං වික්ඛෙපපක්ඛෙ අවට්ඨානං යුත්තන්ති? න, තත්ථාපි තස්ස සම්මුල්ලස්ස පටික්ඛෙපවසෙනෙව වික්ඛෙපවාදස්ස පවත්තනතො. තෙන චුත්තං “නො”ති. තථා හි සඤ්චයො බෙලට්ඨපුත්තො රඤ්ඤා අජාතසත්තුනා සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පුට්ඨො පරලොකත්තිකාදීනං පටිසෙධනමුඛෙන වික්ඛෙපං බ්‍යාකාසි.

එත්ථාහ – “නනු වායං සබ්බොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදයො ධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීනි ව යථාභූතං අනවබුජ්ඣමානො තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤං පුට්ඨො සමානො පුච්ඡාය වික්ඛෙපමත්තං ආපජ්ජති, තස්ස කථං දිට්ඨගතභාවො. න හි අවත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතමත්ථං අජානන්තස්ස

වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා යුත්තා’ති? වුවුවතෙ – න හෙව ඛො පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා, අථ ඛො මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන. සස්සතාහිනිවෙසෙන මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව හි පුග්ගලො මන්දබුද්ධිතාය කුසලාදිධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීනි ච යාථාවතො අප්පටිපජ්ජමානො අත්තනා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙනුං අසක්කුණෙය්‍යතාය මුසාවාදහයෙන ච වික්ඛෙපං ආපජ්ජතිති. අථ චා පුඤ්ඤපාපානං තබ්බිපාකානඤ්ච අනවබොධෙන අසද්දහනෙන ච තබ්බිසය්‍යාය පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණංයෙව සුන්දරන්ති ඛන්ති. රූපිං උප්පාදෙන්වා අහිනිවිසන්තස්ස උප්පන්තා විසුංයෙව සා එකා දිට්ඨි සත්තභට්ඨගදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බා, ඉන්ද්‍රියබද්ධතො ච තතියට්ඨානභාවෙ දස්සිතො.

234. සන්තිධිකාරකං කාමෙති එත්ථ අනින්ද්‍රියබද්ධානි අධිජ්ජෙතානීති තිලතණ්ඩුලාදිග්ගහණං, තස්ස ලොකස්ස අප්පසාදපරිහාරත්ථං කදාචි තණ්ඩුලනාළිආදිසඬගහණකරණං සන්ධාය වුත්තං. “තිලතණ්ඩුලාදයො පඤ්ඤායන්ති”ති.

236. ආජීවකා මතා නාමාති ඉමෙ ආජීවකා සබ්බසො සම්මාපටිපත්තිරහිතා මිච්ඡා එව ච පටිපජ්ජමානා අධිසීලසඬ්ඛාතස්ස සීලජීවිතස්ස අභාවෙන මතා නාම. පුත්තමතාති මතපුත්තා. සමණෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මවරියවාසො අත්ථීති සමණං එව ගොතමං පරිසුද්ධො සුපරිපුණ්ණො තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාවහො බ්‍රහ්මවරියවාසො අත්ථී. එතෙනෙත්ථ ධම්මසුධම්මතාදිදීපනෙන බුද්ධසුබුද්ධතඤ්ච දීපෙති, අඤ්ඤත්ථ නත්ථීති ඉමිනා බාහිරකෙසු තස්ස අභාවං. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සන්දකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

7. මහාසකුලදායිසුත්තවණ්ණනා

237. අභිඤ්ඤාතාති එදිසො එදිසො වාති අභිලක්ඛණවසෙන ඤාතා. අප්පසද්දස්ස විනීතො, අප්පසද්දතාය මන්දභාණිතාය විනීතොති ච අප්පසද්දවිනීතොති වුවුවමානෙ අඤ්ඤෙන විනීතභාවො දීපිතො හොති, භගවා පන සයම්භුඤ්ඤාණෙන සයමෙව විනීතො. තස්මා පාළියං “අප්පසද්දවිනීතො”ති න වුත්තං. තෙනාහ “න හි භගවා අඤ්ඤෙන විනීතො”ති.

238. හිංයොදිවසං උපාදාය තතො ආසන්නානි කතිපයානි දිවසානි පුරිමානි නාම හොන්ති, පුරිමානීති ච පුබ්බකානි, අතීතානීති අත්ථො. තතො පරන්ති යථා වුත්තඅතීතදිවසතො අනන්තරං පරං පුරිමතරං අතිසයෙන පුරිමත්තා. ඉති ඉමෙසු ද්විසු පවත්තිතො යථාක්කමං පුරිමපුරිමතරභාවො, එවං සන්තෙපි යදෙන්ථ “පුරිමතර”න්ති වුත්තං, තතො පභුති යං යං ඔරං, තං තං පරං, යං යං පරං, තං තං “පුරිමතර”න්ති වුත්තං හොති.

කුතුහලයුත්තා සාලා කුතුහලසාලා යථා “ආපඤ්ඤරථො”ති. ඉමෙ දස්සනාදයො.

අයථාභූතගුණෙහිති අයථාභූතං මිච්ඡාදිපිතඅත්ථමත්තෙනෙනව උග්ගසාසිතගුණෙහි සමුග්ගතො සොසිතො. තරන්ති අතික්කමන්ති එතෙනාති තිත්ථං, අග්ගමග්ගො. දිට්ඨිගතිකමග්ගො පන අයථාභූතොපි තෙසං තථා විතරණං උපාදාය තිත්ථන්ති වොහරියතීති තං කරොන්තා තිත්ථකරා. ඔසරතීති පවිසති.

239. සහිතන්ති පුබ්බාපරාවරුද්ධං. න කිඤ්චි ජාතන්ති පටිඤ්ඤාදොසහෙතොදොසඋදාහරණදොසදුට්ඨදොසතාය න කිඤ්චි ජාතං. තෙනාහ “ආරොපිතො තෙ වාදො”ති. වදන්ති තෙන පරිභාසන්තීති වාදො දොසො. සභාවක්කොසෙනාති සභාවතො පවත්තකොට්ඨාසෙන.

240. පිළෙය්‍යාති මධුහණ්ඨෙන සහ භාජනෙ පිළෙත්වා දදෙය්‍යා. සබ්බන්තොති සම්පයොජෙත්වාති සහධම්මිකෙහි විහෙය්‍යපයොගං කත්වා, තෙනාහ “විවාදං කත්වා”ති.

241. ඉතරීතරෙනාති පණීතතො ඉතරෙන. තෙනාහ “ලාමකලාමකෙනා”ති.

242. හත්තකොසකෙනාති කොසකහත්තෙන, බුද්දකසරාවහත්තකෙනාති අත්ථො. බෙලුවමත්තහත්තාහාරාති බිල්ලපමාණහත්තහොජනා. ඔට්ඨවට්ටියාති මුඛවට්ටියා. සබ්බාකාරෙනෙවාති සබ්බජ්ජකාරෙනෙව. අනජ්ජාහාරොති න වත්තබ්බො කදාපි අජ්ජාහාරොති කත්වා. තත්ථ අතිවිය අඤ්ඤෙහි අවිසය්‍යං අජ්ජාහාරතං භගවතො දස්සෙතුං “පධානභූමිය”න්තිආදි චුත්තං. මයාති නිස්සක්කවචනං. විසෙසතරාති තෙන ධම්මෙන විසෙසවත්තතරා.

වතසමාදානවසෙනෙව පංසුකුලං ධාරෙන්තීති පංසුකුලිකාති ආහ – “සමාදින්නපංසුකුලිකඛ්ඨා”ති, සද්දත්ථො පන “විසුද්ධිමග්ගෙ” (විසුද්ධි. 1.24) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. පිණ්ඩපාතිකා සපදානවාරිතොතිආදීසුපි එසෙව නයො. තත්ථ තත්ථ සත්ථෙත ජිත්තිතත්තා සත්ථලුබ්බාති. යං යං සජ්ජායං, තස්සෙව ගහණං උච්චිතන්ති ආහ “උච්චිතිත්වා...පෙ.... ථීරට්ඨානමෙව ගහෙත්වා”ති. අලාබ්‍රලොමසානීති අලාබ්‍රලොමානි විය සුබ්‍රමතරාති විවරසුත්තංසුති එතෙසං සන්තීති අලාබ්‍රලොමසානි. පාතිතසාණපංසුකුලන්ති කළෙවරෙන සද්ධිං ජඩ්ධිතසාණමයං පංසුකුලං, යං තුම්බමත්තෙ පුළුවෙ ඔධුනිත්වා සත්ථා ගණ්හි.

“යථාපි භමරො පුජ්ථ”න්තිආදිනා (ධ. ප. 49) චුත්තං මධුකරහික්ඛාවාරවතං “පිණ්ඩියාලොපහොජනං නිස්සාය පබ්බජ්ජා”ති

(මහාව. 73, 128) වචනතො භික්ඛූනං පකතිභූතං වතන්ති චූත්තං “උඤ්ජාසකෙ වතෙ රතා”ති. වත-සද්දො වෙන්ථ පකතිවතසඬ්ඛාතං සකවතං වදති. තෙනාහ “උඤ්ජාවරියසඬ්ඛාතෙ භික්ඛූනං පකතිවතෙ”ති. උච්චනීවසරද්වාරට්ඨායිනොති මහන්තබුද්දකගෙහානං බහිද්වාරකොට්ඨකට්ඨායිනො. කබරමීස්සකං භත්තං සංහරිත්වාති කණාජකමීස්සකං භත්තං සම්පිණ්ඩිත්වා. උම්මාරතො පට්ඨායාති සරුම්මාරතො පට්ඨාය.

වීචරානුග්ගහත්ථන්ති වීචරානුරක්ඛණත්ථං. එත්ථ ව යස්මා බුද්ධා නාම සදෙවකෙ ලොකෙ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං, සා වස්ස පුඤ්ඤක්ඛෙන්තතා පරමුක්කංසගතා, තස්මා සත්තානං තාදිසං උපකාරං ආචික්ඛිත්වා තෙ ව අනුග්ගණ්හන්තා ගහපතිවීචරං සාදියන්ති, චතුපච්චයසන්නොසෙ පන නෙ පරමුක්කංසගතා එවාති දට්ඨබ්බං.

244. සජ්ජවචයන්ති සහෙතුකං සකාරණං හුත්වා ධම්මං දෙසෙතිති අයමෙත්ථ අත්ථො. වොදකො පන අධිප්පායං අජානන්තො “කිං පනා”තිආදිමාහ. ඉතරො “නො න දෙසෙති”තිආදිනා අධිප්පායං විචරති. නිදානන්ති වෙන්ථ ඤාපකං උප්පත්තිකාරණං අධිප්පෙනං, තඤ්ච තස්ස තස්ස අනුප්පත්තියුත්තස්ස අත්ථස්ස පටිපක්ඛරණතො “සජ්ජාට්ඨාරිය”න්ති චූච්චතීති ආහ “පුරිමස්සෙවෙනං වෙච්චන”න්ති. රාගාදීනං වා පටිහරණං පටිහාරියං, තදෙව පාටිහාරියං, සහ පාටිහාරියෙනාති සජ්ජාට්ඨාරියං. රාගාදිපටිසෙධවසෙනෙව හි සත්ථා ධම්මං දෙසෙති.

245. තස්ස තස්ස පඤ්ඤාස්සාති යං යං පඤ්ඤං පරො අභිසඬ්ඛරිත්වා භගවන්තං උපසඬ්ඛිකමිත්වා පුච්ඡති, තස්ස තස්ස පඤ්ඤස්ස. උපරි ආගමනවාදපථන්ති විස්සජ්ජනෙ කතෙ තතො උපරි ආගච්ඡනකං වාදමග්ගං. විසෙසෙත්වා වදන්තොති වත්තති, “හො ගොතම, වත්තුමරහතී”ති අත්තතො වාදහෙදනත්ථං ආහතං කාරණං අත්තතො මාරණත්ථං ආවුධං නිදස්සෙත්තො විය විසෙසෙත්වා වදන්තො පහාරකෙන වචනෙන. අන්තරන්තරෙති මයා චූච්චමානකථාපබන්ධස්ස අන්තරන්තරෙ. දදෙය්‍ය වදෙය්‍ය. එවරුපෙසු යානෙසුති පරවාදීහි සද්ධිං වාදපට්ඨාදට්ඨානෙසු. තෙ නිග්ගහෙතුං මයා දෙසිතං සුත්තපදං ආනෙත්වා මමයෙව අනුසාසනිං ඔවාදං පච්චාසිසන්ති.

246. සම්පාදෙමීති මනොරථං සම්පාදෙමි. පරිපූරෙමීති අජ්ඣාසයං පරිපූරෙමි. අධිසීලෙති අධිකෙ උත්තමසීලෙ. සාවකසීලතො ව පච්චෙකබුද්ධසීලතො ව බුද්ධානං සීලං අධිකං උක්කට්ඨං පරමුක්කංසතො අනඤ්ඤසාධාරණභාවතො. තෙනාහ “බුද්ධසීලං නාම කථිත”න්ති. යානුප්පත්තිකපඤ්ඤාති තත්ථ තත්ථ යානසො උප්පන්නපඤ්ඤා. තෙනාහ

“තත්ථා”තිආදි. අවසෙසා පඤ්ඤාති ඉධ පාළියං ආගතා අනාගතා ච යථාච්ඡත්තඤ්ඤාණද්වයවිනිමුත්තා පඤ්ඤා.

247. විසෙසාධිගමානන්ති සතිපට්ඨානාදීනං අධිගන්ධබ්බවිසෙසානං. අභිඤ්ඤා නාම ඡ අභිඤ්ඤා, තාසු උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන ඡළභිඤ්ඤාරහතොව අග්ගමග්ගපඤ්ඤා ඉධ අභිඤ්ඤාති අධිජ්ජෙනා, තස්ස වොසානං පරියොසානං පාරමී පරමුක්කංසාති අවකංසාති ච අග්ගඵලං වුවචතිති ආහ “අභිඤ්ඤා...පෙ.... අරහත්තං පත්තා”ති.

උපායපධානෙති අරියඵලාධිගමනස්ස උපායභූතෙ පධානෙ. “අනුප්පන්නපාපකානුප්පාදාදිඅත්ථා”ති ගහිතා තට්ඨෙව භොන්ති, තං අත්ථං සාධෙත්ති යෙවති එතස්ස අත්ථස්ස දීපකො සම්මා-සද්දොති යථාඅධිජ්ජෙනත්ථස්ස අනුප්පන්නපාපකානුප්පාදාදිනො උපායභූතෙ, පධානඋපායභූතෙති අත්ථො. සම්මා-සද්දස්ස වා යොනියො අත්ථදීපකතං සන්ධාය “යොනියො පධානෙ”ති වුත්තං. ඡන්දං ඡනෙතීති කත්තුකමාසතාකුසලච්ඡන්දං උප්පාදෙති පවත්තෙති වා. වායමතීති පයොගපරක්කමං කරොති. වීරියං ආරහතීති කායිකචෙතසිකවීරියං කරොති. චිත්තං උක්ඛිපතීති තෙනෙව සහජාතවීරියෙන කොසජ්ජපක්ඛනො චිත්තං උක්ඛිපති. පදහතීති සම්මජ්ජපධානභූතං වීරියං පවත්තෙති. පටිපාටියා පනෙතාති චත්තාරි පදානි ආසෙවනාභාවනාබහුලීකම්මසාතච්චකිරියාහි යොජෙතබ්බාති. “පදහතී”ති වා ඉමිනා ආසෙවනාදීහි සද්ධිං සිබාපත්තං උස්සොල්භිවීරියං යොජෙතබ්බං. වඩ්ඪියා පරිපූරණත්ථන්ති යාවතා භාවනාපාරිපූරියා පරිපූරණත්ථං. යා ධීතීති යා කුසලානං ධම්මානං පටිපක්ඛවිගමෙන අවට්ඨිති. සො අසම්මොසොති සො අවිනාසො. යං චෙජුල්ලන්ති යො සබ්බසො විජුලභාවො මහත්තතා. භාවනාපාරිපූරිති භාවනාය පරිපූරිතා. අත්ථොතිපි චෙදිතබ්බං පූර්වපච්ඡිමපදානං සමානත්ථභාවතො.

පුබ්බභාගපටිපදා කථිතාතංතංවිසෙසාධිගමස්ස පටිපදාවිභාවනාය ආරද්ධත්තා. අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පජ්ජනෙන අනත්ථාවහතා නාම නත්ථිති වුත්තං — “උප්පජ්ජමානා”ති වචනං උප්පන්නානං රාසන්තරභාවෙන ගහිතත්තා. තථා කුසලානං ධම්මානං උප්පජ්ජනෙතාති වුත්තං — අනුප්පජ්ජමානාති වචනං උප්පන්නානං රාසන්තරභාවෙන ගහිතත්තා. නිරුජ්ඣමානාති පටිපක්ඛසමායොගෙන විනස්සමානා, න ඛණ්ණිරොධවසෙන නිරුජ්ඣමානා.

ලොභාදියො චෙදිතබ්බා, යෙ ආරද්ධවිපස්සකානං උප්පජ්ජනාරහා. සකිං උප්පජ්ජත්ථාති සභාවකට්ඨනමත්තමෙතං. එකචාරමෙව හි මග්ගො උප්පජ්ජති. නිරුජ්ඣමානොති සරසෙනෙව නිරුජ්ඣමානො. න හි තස්ස පටිපක්ඛසමායොගො නාම අත්ථි. ඵලස්සාති අනන්තරකාලෙව

උප්පජ්ජනකඵලස්ස. පච්චයං දත්වාච නිරුජ්ඣතීති ඉමිනා මග්ගො සම්පති ආයතිඤ්ච එකන්තෙනෙච අත්ථාවහොති දස්සෙති. පුරිමස්මිම්පිති “අනුප්පන්නා මෙ කුසලා ධම්මා අනුප්පජ්ජමානා අනත්ථාය සංවත්තෙය්‍යු”න්ති එතස්මිං තතියවාරෙපි. “සමථවිපස්සනා ගහෙතබ්බා”ති චුත්තං අට්ඨකථායං, තං පන මග්ගස්ස අනුප්පන්නතාය සබ්භාවතො, අනුප්පජ්ජමානො ච තස්මිං වට්ටානත්ථසබ්භාවතොති මග්ගස්සපි සාධාරණභාවතො න යුත්තන්ති පටික්ඛිපති. යදි සමථවිපස්සනානම්පි අනුප්පත්ති අනත්ථාවහා, මග්ගස්ස අනුප්පත්තියා වත්තබ්බං නත්ථීති.

මහන්තං, ගාරවං හොති, තස්මා “සඬ්ඝගාරවෙන යථාරූපි වන්දිතුං න ලභාමි”ති සඬ්ඝෙන සහ න නික්ඛමි. එත්තකං ධාතුනං නිධානං නාම අඤ්ඤානු නත්ථී, මහාධාතුනිධානතො හි නිහරිත්වා කතිපයා ධාතුයො තත්ථ තත්ථ චෙතියෙ උපනීතා, ඉධ පන රාමගාමථුපෙ විනට්ඨෙ නාගහවනං පට්ටියා දොණමත්තා ධාතුයො උපනීතා. අතිමන්දානි නොති නනු අතිවිය මන්දානි.

සංවිජ්ජිත්වාති “කථඤ්ඤි නාම මාදිසො ඊදිසං අනත්ථං පාපුණ්ණස්සති”ති සංවෙගං ජනෙත්වා. ඊදිසං නාම මාදිසං ආරබ්භ වත්තබ්බන්ති කිං වදතීති තං වචනං අනාදියන්තො.

සන්තසමාපත්තිතො අඤ්ඤං සන්ථම්භනකාරණං බලවං නත්ථීති තතො පරිහීනො සම්මාපට්ටිපත්තියං පතිට්ඨා කථං භවිස්සතීති ආහ “සන්තාය...පෙ.... න සක්කොති”ති. න හි මහාරජ්ජයා ඡින්නාය සුත්තතන්තු සන්ථම්භෙතුං සක්කොන්තීති. සමථෙ දස්සෙත්වා තෙන සමානගතිකා ඉමස්මිං විසයෙ විපස්සනාපිති ඉමිනා අධිප්පායෙනාහ “ඵවං උප්පන්නා සමථවිපස්සනා...පෙ.... සංවත්තන්ති”ති.

කාසාවන්ති කාසාවචත්ථං. කච්ඡං පිළෙත්වා නිවත්ථන්ති පච්ඡිමං ඔවට්ටිකං පිළෙන්නො විය දළ්භං කත්වා නිවත්ථං අද්දසංසුති යොජනා.

චුත්තනායෙනාති (අ. නි. ටී. 1.1.394) “කාමා නාමෙතෙ අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා”තිආදිනා වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු ආදීනවදස්සනපුබ්බකතෙක්ඛම්මපට්ටිපත්තියා ඡන්දරාගං වික්ඛම්භයතො සමුච්ඡින්නන්තස්ස ච “අනුප්පන්නො ච කාමාසචො න උප්පජ්ජති”තිආදිනා හෙට්ඨා සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනාදිසු (ම. නි. 1.15 ආදයො; ම. නි. අට්ඨ. 1.15 ආදයො) චුත්තනායෙන. ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා නිරුද්ධවිපාකොති තදාරම්මණමාහ. අනුභවිත්වා භවිත්වා ච විගතං භූතවිගතං. අනුභූතභූතා හි භූතතාසාමඤ්ඤෙන භූත-සද්දෙන චුත්තා. සාමඤ්ඤමෙව හි උපසග්ගෙන විසෙසියතීති. අනුභූතසද්දො ච කම්මචචනිච්ඡාය අභාවතො අනුභවකචාවකො දට්ඨබ්බො. විපාකො ආරම්මණෙ උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධො භුත්වාවිගතොති වත්තබ්බතං අරහති, විකප්පගාහවසෙන රාගාදිහි

තබ්බිපක්ඛෙහි ච අකුසලං කුසලඤ්ච කම්මං ආරම්මණරසං අනුභවිත්වා විගතන්ති චත්තබ්බතං අරහති. යථාචුත්තො පන විපාකො කෙවලං ආරම්මණරසානුභවනවසෙනෙව පචත්තතීති අනුභවිත්වා විගතත්තා නිජ්ජරියායෙනෙව චුත්තො, තස්ස ච තථා චුත්තත්තා කම්මං භවිත්වා විගතපරියායෙන, යං “උජ්ජන්තානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, උජ්ජන්තානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා”ති එත්ථ “උජ්ජන්ත”න්ති ගහෙත්වා තංසදිසානං පහානං, චුද්ධි ච චුත්තා. විපච්චිතුං ඔකාසකරණවසෙන උජ්ජතිතං අතීතකම්මඤ්ච තතො උජ්ජජ්ජිතුං ආරද්ධො අනාගතො විපාකො ච “ඔකාසකතුජ්ජන්තො”ති චුත්තො. යං උජ්ජන්තසද්දෙන විනාපි විඤ්ඤායමානං උජ්ජන්තං සන්ධාය “නාහං, හික්ඛවෙ, සඤ්චෙතනිකාන”න්තිආදි (අ. නි. 10.217, 219) චුත්තං.

තෙසුති විපස්සනාය භූමිභූතෙසු බන්ධෙසු. අනුසයිතකිලෙසාති අනුසයවසෙන පචත්තා අජ්ජනිතා මග්ගෙන පහාතබ්බා කිලෙසා අධිජ්ජෙතා. තෙනාහ “අතීතා...පෙ.... න චත්තබ්බා”ති. තෙසඤ්චි අම්බරුක්ඛොපමාය චත්තමානාදිතා න චත්තබ්බා මග්ගෙන පහාතබ්බානං තාදිසස්ස විභාගස්ස අනුජ්ජජ්ජන්තො. අජ්ජනිතාව භොන්තීති ඉමිතා අජ්ජනිතට්ඨෙන අනුසයට්ඨොති දස්සෙති. ඉදං භූමිලද්ධුජ්ජන්තං නාමාති ඉදං තෙසු බන්ධෙසු උජ්ජන්තිරහකිලෙසජාතං තාය එව උජ්ජන්තිරහතාය භූමිලද්ධුජ්ජන්තං නාම, තෙභූමකභූමිලද්ධා නාම භොතීති අත්ථො. තාසු තාසු භූමිසුති මනුස්සදෙවාදිඅත්තභාවසඬ්ඛාතෙසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු. තස්මිං තස්මිං සන්තාතො අනුජ්ජන්තිඅනාපාදිතතාය අසමුග්ගාතිතා. එත්ථ ච ලද්ධභූමිකං භූමිලද්ධන්ති චුත්තං අග්ගිආහිතො විය.

ඔකාසකතුජ්ජන්ත-සද්දෙපි ච ඔකාසො කතො එතෙනාති ඔකාසො කතො එතස්සාති ච අත්ථද්වයෙපි කත-සද්දස්ස පරනිපාතො දට්ඨබ්බො. ආහතබ්බරුක්ඛො විය නිමිත්තග්ගාහවසෙන අධිග්ගහිතං ආරම්මණං, අනාහතබ්බරුක්ඛො විය අවික්ඛම්භිතතාය අන්තොගධකිලෙසං ආරම්මණං. නිමිත්තග්ගාහකාවික්ඛම්භිතකිලෙසා චා පුග්ගලා ආහතානාහතබ්බරුක්ඛසදිසා. පුරිමනෙයෙනෙවාති අවික්ඛම්භිතුජ්ජන්තො විය “ඉමස්මිං නාම යාතො නුජ්ජජ්ජස්සන්තීති න චත්තබ්බා. කස්මා? අසමුග්ගාතිතත්තා”ති යොජෙත්වා විත්ථාරෙතබ්බං.

චුත්තං පටිසම්භිදාමග්ගෙ. තත්ථ ච මග්ගෙන පහිනකිලෙසානමෙව තිධා නචත්තබ්බතං අපාකටං සුපාකටං කාතුං අජාතඵලරුක්ඛො උපමාභාවෙන ආගතො. අතීතාදිතං අජ්ජනිතා දස්සනත්ථමිපි “ජාතඵලරුක්ඛෙන දීපෙනබ්බ”න්ති චුත්තං. තත්ථ යථා අච්ඡන්තො රුක්ඛෙ නිබ්බත්තාරහාති ඵලාති ඡින්නො අනුජ්ජජ්ජමානාති න කදාපි සසභාවාති අහෙසුං භොන්ති භවිස්සන්ති වාති තාති අතීතාදිභාවෙන න චත්තබ්බාති, එවං මග්ගෙන පහිනකිලෙසා ච දට්ඨබ්බා. යථා ඡෙදෙ අසති ඵලාති උජ්ජජ්ජස්සන්ති, සති ච

නුප්පජ්ජිස්සන්තිති ඡෙදස්ස සාත්ථකතා, එවං මග්ගභාවනාය ච සාත්ථකතා යොජෙතබ්බා.

තෙපි පජ්භතියෙව කිලෙසජ්ජහානෙනෙව තෙසමිපි අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනතො. අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණස්සාති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස. උපාදින්නඅනුපාදින්නතොති උපාදින්නත්තධතො වෙව කිලෙසතො ච. උපපත්තිවසෙන වුට්ඨානං දස්සෙතුමාහ – “භවවසෙන පනා”තිආදි. යෙ සොනාපන්නස්ස සත්ත භවා අප්පභීනා, තතො පඤ්ච ඨපෙත්වා ඉතරෙ ද්වෙ “සුගතිභවෙකදෙසා”ති අධිජ්ජෙතා. සුගතිකාමභවතොති සුගතිභවෙකදෙසභූතකාමභවතො. අරහත්තමග්ගො රූපාරූපභවතො වුට්ඨාති උද්ධම්භාගියසංයොජනසමුග්ගාතභාවතො. යදි අරහත්තමග්ගො එව අරියමග්ගො සියා, සො එව සබ්බකිලෙසෙ පජ්භෙයා, සබ්බභවෙහිපි වුට්ඨහෙයා. යස්මා පන ඔධිසොව කිලෙසා පභීයන්ති, තස්මා හෙට්ඨිමහෙට්ඨිමග්ගෙහි පභීනාවසෙසෙ කිලෙසෙ සො පජ්භති, ඉති ඉමං සාමත්ථියං සන්ධාය “සබ්බභවෙහි වුට්ඨාතියෙවාතිපි වදන්ති”ති වුත්තං. තථා හි සො එව “චජ්ජුපමො”ති වුත්තො.

හොතු තාව වුත්තනයෙන අනුප්පන්නානං අකුසලානං අනුප්පාදාය, උප්පන්නානං උප්පන්නසදිසානං පහානාය අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනාය මග්ගභාවනා, අථ මග්ගක්ඛණෙ කථං අනුප්පන්නානං කුසලානං උප්පාදාය උප්පන්නානඤ්ච ධීනියා භාවනා හොති එකච්ඡත්තක්ඛණිකත්තා තස්සාති වොදෙති, ඉතරො “මග්ගජ්ජවත්තියායෙවා”ති පරිහාරමාහ. මග්ගො හි කාමඤ්චෙකච්ඡත්තක්ඛණිකො, තථාරූපො පනස්ස පචත්තිවිසෙසො, යං අනුප්පන්නා කුසලා ධම්මා සාතිසයං උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ච සවිසෙසං පාරිපූරිං පාපුණන්ති. තෙනාහ “මග්ගො හී”තිආදි. කිඤ්චාපි අරියමග්ගො චත්තමානක්ඛණෙ අනුප්පන්නො නාම න හොති, අනුප්පන්නපුබ්බතං උපාදාය උපචාරවසෙන තථා වුච්චතිති දස්සෙතුං “අනාගතපුබ්බං හී”තිආදි වුත්තං. අයමෙවාති අයං මග්ගස්ස යථාපච්චයපවත්ති එව ධීනි නාමාති, මග්ගසමඬ්ඨි පුග්ගලො මග්ගමිපි භාවෙන්තො එව තස්ස ධීනියා භාවෙතීති වත්තුං වට්ඨති.

උපසමමානං ගච්ඡතීති වික්ඛම්භනවසෙන සමුච්ඡෙදවසෙන කිලෙසෙ උපසමෙන්නං වත්තති. පුබ්බභාගින්ද්‍රියානි එව වා අධිජ්ජෙතාති. තෙනෙවාහ “කිලෙසුපසමත්ථං වා ගච්ඡති”ති.

248. අධිමුච්චනට්ඨෙයාති (දී. නි. ටී. 2.129; අ. නි. ටී. 3.8.66) අධිකං සවිසෙසං මුච්චනට්ඨෙයා, තෙනාහ “සුට්ඨු මුච්චනට්ඨෙයා”ති. එතෙන සතිපි සබ්බස්සපි රූපාවචරජ්ඣානස්ස වික්ඛම්භනවසෙන පටිපක්ඛතො විමුත්තභාවෙ යෙන භාවනාවිසෙසෙන තං ඥානං සාතිසයං පටිපක්ඛතො විමුච්චිත්වා පවත්තති, සො භාවනාවිසෙසො දීපිතො. භවති හි

සමානජාතියුත්තොපි භාවනාවිසෙසෙන පවත්තිආකාරවිසෙසො. යථා තං සද්ධාවිමුත්තතො දිට්ඨිජපත්තස්ස, තථා පච්චනීකධම්මෙහි සුට්ඨු විමුත්තතාය එව අනිග්ගහිතභාවෙන නිරාසඬිකතාය අභිරතිවසෙන සුට්ඨු අධිමුච්චනට්ඨෙතපි විමොක්ඛො. තෙනාහ “ආරම්මණෙ වා”තිආදි. අයං පනත්ථොති අයං අධිමුච්චනත්ථො පච්ඡිමවිමොක්ඛෙ නිරොධෙ නත්ථී. කෙවලො විමුත්තත්ථො එව තත්ථ ලබ්භති, තං සයමෙව පරතො වක්ඛති.

රුපීති යෙනායං සසන්තතිපරියාපන්නෙන රූපෙන සමන්තාගතො, තං යස්ස කුමානස්ස හෙතුභාවෙන විසිට්ඨං රූපං හොති. යෙන විසිට්ඨෙන රූපෙන “රුපී”ති චුච්චෙය්‍යා රුපී-සද්දස්ස අතිසයත්ථදීපනතො, තදෙව සසන්තතිපරියාපන්නරූපනිමිත්තං කුමානමිව පරමත්ථතො රුපිභාවසාධකන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤා”තිආදි. රූපප්ඤ්ඤානං රූපං උත්තරපදලොපෙන. රූපානීති පනෙත්ථ පුරිමපදලොපො දට්ඨබ්බො. තෙන චුත්තං “නීලකසිණාදීනි රූපානී”ති.

අත්තොඅප්පනායං සුභන්ති ආභොගො නත්ථීති ඉමිනා පුබ්බාභොගවසෙන අධිමුත්ති සියාති දස්සෙති. එවඤ්ඤාත්ථ තථාචත්තබ්බතාපත්තිවොදනා අනවකාසා හොති. යස්මා සුවිසුද්ධෙසු නීලාදීසු වණ්ණකසිණෙසු තත්ථ කතාධිකාරානං අභිරතිවසෙන සුට්ඨු අධිමුත්ති සියා, තස්මා අට්ඨකථායං තථා තතියො විමොක්ඛො සංවණ්ණිතො. යස්මා පන මෙත්තාදිවසෙන පවත්තමානා භාවනා සත්තෙ අප්පට්ඨකුලතො දහති, තෙ සුභතො අධිමුච්චිත්ථාව පවත්තති, තස්මා පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.212) බ්‍රහ්මවිහාරභාවනා “සුභවිමොක්ඛො”ති චුත්තා, තයිදං උභයමපි තෙන තෙන පරියායෙන චුත්තත්තා න විරුප්ඤ්ඤාති දට්ඨබ්බං.

සබ්බසොති අනවසෙසතො. න හි චතුත්තං අරූපක්ඛන්ධානං එකදෙසොපි තත්ථ අවසිට්ඨොති. විස්සට්ඨත්තාති යථාපරිච්ඡින්නෙ කාලෙ නිරොධිතත්තා. උත්තමො විමොක්ඛො නාම අරියෙහෙව සමාපජ්ජිතබ්බතො, අරියඵලපරියොසානත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානජ්ජත්තිභාවතො ව.

249. අභිභවතීති අභිභු (දී. නි. ටී. 2.173; අ. නි. ටී. 3.6.61-65) පරිකම්මං, ඤාණං වා. අභිභු ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං, කුමානං. අභිභවිතබ්බං වා ආරම්මණසඬිබාතං ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං, කුමානං. ආරම්මණාභිභවනතො අභිභු ව තං ආයතනඤ්ඤා යොගිනො සුඛවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො මනායතනධම්මායතනභාවතො වානිපි සසම්පයුත්තං කුමානං අභිභායතනං. තෙනාහ “අභිභවනකාරණානී”තිආදි. තානීති අභිභායතනසඤ්ඤිතානි කුමානානි. සමාපත්තිතො චුට්ඨිතස්ස ආභොගො පුබ්බභාගභාවනාවසෙන කුමානක්ඛණෙ පවත්තං අභිභවනාකාරං ගහෙත්ථා පවත්තොති දට්ඨබ්බො. පරිකම්මවසෙන අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤී, න

අප්පනාවසෙත. න හි පටිභාගනිමිත්තාරම්මණා අප්පනා අප්ඤ්ඤානිවිසයා සම්භවති. තං පන අප්ඤ්ඤානිවිසයා පරිකම්මවසෙත ලද්ධං කසිණනිමිත්තං අසුචිසුද්ධමෙව හොති, න බහිද්ධා පරිකම්මවසෙත ලද්ධං විය විසුද්ධං.

පරිත්තානීති යථාලද්ධානි සුප්පසරාවමත්තානි. තෙනාහ “අවධිසීතානී”ති. පරිත්තවසෙනෙවාති වණ්ණවසෙන ආහොගෙ විජ්ජමානෙපි පරිත්තවසෙනෙව ඉදමභිභායතනං වුත්තං. පරිත්තතා හෙත්ථ අභිභවනස්ස කාරණං. වණ්ණාහොගෙ සතිපි අසතිපි අභිභායතනභාවනා නාම තික්ඛපඤ්ඤස්සෙව සම්භවති, න ඉතරස්සාති “ඤාණුත්තරිකො පුග්ගලො”ති. අභිභවිත්වා සමාපජ්ජතීති එත්ථ අභිභවනං සමාපජ්ජනඤ්ඤා උපචාරජ්ඣානාධිගමසමනන්තරමෙව අප්පනාකොට්ඨාසපාදනන්ති ආහ “සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙති”ති. සහ නිමිත්තප්පාදෙනාති ව අප්පනාපරිවාසාභාවස්ස ලක්ඛණවචනමෙතං. යො “බ්බිප්පාහිඤ්ඤො”ති වුච්චති, තතොපි ඤාණුත්තරස්සෙව අභිභායතනභාවනා. එත්ථාති එතස්මිං නිමිත්තෙ. අප්පනං පාපෙතිති භාවනා අප්පනං නෙති.

එත්ථ ව කෙවි “උප්පන්නෙ උපචාරජ්ඣානෙ තං ආරබ්භ යෙ හෙට්ඨිමන්තෙන ද්වෙ තයො ජවනචාරා පවත්තන්ති, තෙ උපචාරජ්ඣාන පක්ඛිකා එව, තදනන්තරඤ්ඤා භවචිග්ගපරිවාසෙන උපචාරාසෙවනාය ව විනා අප්පනා හොති, සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙව අප්පනං පාපෙති”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි පාරිවාසිකපරිකම්මෙන අප්පනාවාරො ඉච්ඡිතො, නාපි මහග්ගතජ්ජමාණජ්ඣානෙසු විය උපචාරජ්ඣානෙ එකන්තතො පච්චවෙක්ඛණා ඉච්ඡිතබ්බා, තස්මා උපචාරජ්ඣානාධිගමතො පරං කතිපයභවචිග්ගවිත්තාවසානෙ අප්පනං පාපුණන්තො “සහ නිමිත්තප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙති”ති වුත්තො. “සහ නිමිත්තප්පාදෙනා”ති ව අධිප්පායිකමිදං වචනං, න නීතත්ථං, අධිප්පායො වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

න අන්තොසමාපත්තියං තදා තථාරූපස්ස ආහොගස්ස අසම්භවතො, සමාපත්තීතො වුට්ඨිතස්ස ආහොගො පුබ්බභාගභාවනාවසෙත කොනක්ඛණෙ පවත්තං අභිභවනාකාරං ගහෙත්වා පවත්තොති දුට්ඨබ්බං. අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 204) පන “ඉමිනා පනස්ස පුබ්බභාගො කටීතො”ති වුත්තං. අන්තොසමාපත්තියං තථා ආහොගාභාවෙ කස්මා “කොනසඤ්ඤායපි”ති වුත්තන්ති ආහ “අභිභව...පෙ.... අත්ථි”ති.

වධිසීතජ්ජමාණානීති විපුලජ්ජමාණානීති අත්ථො, න එකච්ඡුලද්ධවච්ඡුලාදිවසෙන වධිසීතජ්ජමාණානීති තථා වධිසීතස්සෙවෙත්ථ අසම්භවතො. තෙනාහ “මහත්තානී”ති.

රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, සා අස්ස අත්ථිති රූපසඤ්ඤා, න රූපසඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා. සඤ්ඤාසීයෙන කොනං වදති. රූපසඤ්ඤාය

අනුප්පාදනමෙවෙත්ථ අලාභිතා. බහිද්ධාව උප්පන්නන්ති බහිද්ධාවත්ථුස්මිංයෙව උප්පන්නං. අභිධම්මෙ පන “අප්ඤ්ඤාං අරුපසඤ්ඤාං බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුචණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි, අප්පමාණානි සුචණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානී”ති එවං චතුත්තං අභිභායතනානං ආගතත්තා අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 204) “කස්මා පන යථා සුත්තන්තෙ - ‘අප්ඤ්ඤාං රුපසඤ්ඤාං එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානී’තිආදී වුත්තං, එවං අවත්වා ඉධ චතුසුපි අභිභායතනෙසු අප්ඤ්ඤාං අරුපසඤ්ඤානාව වුත්තා”ති වොදනං කත්වා “අප්ඤ්ඤාත්තරූපානං අනභිභවතීයතො”ති කාරණං වත්වා “තත්ථ වා හි ඉධ වා බහිද්ධාරූපානෙව අභිභවිතබ්බානි, තස්මා තානි නියමතො වත්තබ්බානීති තත්තාපි ඉධාපි වුත්තානි. ‘අප්ඤ්ඤාං අරුපසඤ්ඤා’ති ඉදං පන සත්ථු දෙසනාවිලාසමත්තමෙවා”ති වුත්තං.

එත්ථ ව චණ්ණාභොගරහිතානි සහිතානි ව සබ්බානි “පරිත්තානි සුචණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානී”ති වුත්තානි, තථා “අප්පමාණානී”ති දට්ඨබ්බානි. අත්ථි හි එසො පරියායො “පරිත්තානි අභිභුයා තානි වෙ කදාවි චණ්ණවසෙන ආභුජිතානි හොත්ති සුචණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානි අභිභුයා”ති. පරියායකථා හි සුත්තන්තදෙසනානි. අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනත්තා චණ්ණාභොගරහිතානි විසුං වුත්තානි, තථා සහිතානි. අත්ථි හි උභයත්ථ අභිභවනපරියායොති “අප්ඤ්ඤාං රුපසඤ්ඤා”තිආදීනා පට්මදුක්ඛාසභිභායතනෙසු පට්මවිමොක්ඛො, තතියචතුත්ථාභිභායතනෙසු දුක්ඛවිමොක්ඛො, චණ්ණාභිභායතනෙසු තතියවිමොක්ඛො ව අභිභවනප්පවත්තිතො සඬගහිතො, අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනත්තා විමොක්ඛාභිභායතනානි අසඬකරතො දස්සෙතුං විමොක්ඛෙ වජ්ජෙත්වා අභිභායතනානි කථිතානි, සබ්බානි ව විමොක්ඛකිච්චානි ඤානානි විමොක්ඛදෙසනායං වුත්තානි. තදෙනං “අප්ඤ්ඤාං රුපසඤ්ඤා”ති ආගතස්ස අභිභායතනද්වයස්ස අභිධම්මෙ අභිභායතනෙසු අවචනතො “රූපී රූපානි පස්සති”තිආදීනඤ්ච සබ්බවිමොක්ඛකිච්චසාධාරණවචනභාවතො වචත්ථානං කතන්ති විඤ්ඤායති.

“අප්ඤ්ඤාත්තරූපානං අනභිභවතීයතො”ති ඉදං අභිධම්මෙ කත්ථවිපි “අප්ඤ්ඤාං රූපානි පස්සති”ති අවත්වා සබ්බත්ථ යං වුත්තං “බහිද්ධාරූපානි පස්සති”ති, තස්ස කාරණවචනං. තෙන යං අඤ්ඤාභෙතුකං, තං තෙන භෙතුනා වුත්තං, යං පන දෙසනාවිලාසභෙතුකං අප්ඤ්ඤාං අරුපසඤ්ඤානාය එව අභිධම්මෙ වචනං, න තස්ස අඤ්ඤාං කාරණං මග්ගිතබ්බත්ති දස්සෙති. අප්ඤ්ඤාත්තරූපානං අනභිභවතීයතා ව තෙසං බහිද්ධාරූපානං විය අවිභූතත්තා, දෙසනාවිලාසො ව යථාවුත්තවචත්ථානවසෙන වෙදිතබ්බො, වෙනෙයාප්ඤාසයවසෙන විජ්ජමානපරියායකථනභාවතො. “සුචණ්ණදුඛ්ඛණ්ණානී”ති එතෙනෙව සිද්ධත්තා නිලාදිඅභිභායතනානි න වත්තබ්බානීති වෙ? න, නිලාදීසු කතාධිකාරානං නිලාදිභාවස්සෙව අභිභවනකාරණත්තා. න හි තෙසං

පරිසුද්ධාපරිසුද්ධවණ්ණානං පරිත්තතා තදප්පමාණතා වා අභිභවනකාරණං,
අථ ඛො නිලාදිභාවො එවාති. එතෙසු ව පරිත්තාදිකසිණරූපෙසු යං වරිතස්ස
ඉමානි අභිභායතනානි ඉජ්ඣන්ති, තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි
වුත්තං.

සබ්බසඬ්ඛානිකවසෙනාති සකලනීලවණ්ණනීලනිදස්සනනීලනිභාසානං
සාධාරණවසෙන. වණ්ණවසෙනාති සභාවවණ්ණවසෙන.
නිදස්සනවසෙනාති පස්සිතබ්බතාවසෙන. ඔභාසවසෙනාති සප්පභාසතාය
අවභාසනවසෙන. උමාපුප්ඵන්ති අතසිපුප්ඵං. නීලමෙව හොති
වණ්ණසඬ්ඛරාභාවතො. බාරාණසියං භවන්ති බාරාණසියං සමුට්ඨිතං.

තෙ ධම්මෙති තෙ සතිපට්ඨානාදිධම්මෙ වෙව අට්ඨවීමොක්ඛධම්මෙ ව.
විණ්ණවසිභාවායෙව තත්ථ අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය පරියොසානුත්තරං සතං
ගතා අභිඤ්ඤාවොසානපාරමිප්පත්තා.

250. සකලට්ඨෙතාති (දී. නි. ටී. 3.346; අ. නි. ටී. 3.10.25)
සකලභාවෙන, අසුභනිමිත්තාදීසු විය එකදෙසෙ අට්ඨත්වා අනවසෙසතො
ගහෙනබ්බට්ඨෙතාති අත්ථො. යථා ඛෙත්තං සස්සානං උප්පත්තිට්ඨානං
වඩ්ඪිට්ඨානඤ්ච, එවමෙව තංතංසම්පයුත්තධම්මානන්ති ආභ
“ඛෙත්තට්ඨෙතා”ති. පරිච්ඡින්නදිත්වාති ඉදං උද්ධං අධො තිරියන්ති
යොජෙතබ්බං. පරිච්ඡින්නදිත්වා එව හි සබ්බත්ථ කසිණං වඩ්ඪෙතබ්බං. තෙන
තෙන කාරණෙනාති උපරිආදීසු තෙන තෙන කසිණෙන. යථා කින්නි ආභ –
“ආලොකම්ච රූපදස්සනකාමො”ති, යථා දිබ්බවක්ඛුනා උද්ධං වෙ රූපං
දට්ඨුකාමො, උද්ධං ආලොකං පසාරෙති, අධො වෙ, අධො, සමන්තතො වෙ
රූපං දට්ඨුකාමො, සමන්තතො ආලොකං පසාරෙති, එවං සබ්බකසිණන්ති
අත්ථො. එකස්සාති පථවිකසිණාදීසු එකෙකස්ස.
අඤ්ඤභාවානුපගමනත්ථන්ති අඤ්ඤකසිණභාවානුපගමනදීපනත්ථං,
අඤ්ඤස්ස වා කසිණභාවානුපගමනදීපනත්ථං. න හි අඤ්ඤෙන
පසාරිතකසිණං තතො අඤ්ඤෙන පසාරිතකසිණභාවං උපගච්ඡති, එවම්පි
නෙසං අඤ්ඤකසිණසම්භෙදාභාවො වෙදිතබ්බො. න අඤ්ඤං පථවිආදි. න
හි උදකෙන ඨිතට්ඨානෙ සසම්භාරපථවි අත්ථි. අඤ්ඤකසිණසම්භෙදොති
ආපොකසිණාදිනා සඬ්ඛරො. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු සෙසකසිණෙසු.
එකදෙසෙ අට්ඨත්වා අනවසෙසඵරණං පමාණස්ස අග්ගහණතො
අප්පමාණං. තෙනෙව හි නෙසං කසිණසමඤ්ඤා. තථා හි
“තඤ්ඤි”තිආදිමාභ. තත්ථ වෙතසා ඵරන්තොති භාවනාවිත්තෙන
ආරම්මණං කරොන්තො. භාවනාවිත්තඤ්ඤි කසිණං පරිත්තං වා විපුලං වා
සකලමෙව මනසි කරොති.

කසිණුග්ගාට්ඨාකායෙ පවත්තං විඤ්ඤාණං ඵරණඅප්පමාණවසෙන
“විඤ්ඤාණකසිණ”න්ති වුත්තං. තථා හි තං “විඤ්ඤාණ”න්ති වුච්චති.

කසිණුවසෙනානි උග්ඝාටිතකසිණුවසෙන කසිණුග්ඝාටිමාකාසෙ උද්ධංආධොතිරියතා වෙදිතබ්බා. යත්තකඤ්චි යානං කසිණං පසාරිතං, තත්තකං ආකාසභාවනාවසෙන ආකාසං භොතීති. එවං යත්තකං යානං ආකාසං හුත්වා උපට්ඨිතං, තත්තකං ආකාසමෙව හුත්වා විඤ්ඤාණස්ස පචත්තනතො ආගමනාවසෙන විඤ්ඤාණකසිණෙපි උද්ධංආධොතිරියතා වුත්තානි “කසිණුග්ඝාටිමාකාසවසෙන තත්ථ පචත්තවිඤ්ඤාණෙ උද්ධංආධොතිරියතා වෙදිතබ්බා”ති ආහ.

252. වුත්තොයෙව වම්මිකසුත්තෙ. නිස්සිතඤ්ච ඡවත්ථුනිස්සිතත්තා විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස. පටිබද්ධඤ්ච තෙන විනා අප්පචත්තනතො කායසඤ්ඤිතානං රූපධම්මානං ආරම්මණකරණතො ව. සුට්ඨු භාති ඔභාසතීති වා සුභො. කුරුවින්දජාතිආදිජාතිවිසෙසොපි මණි ආකරපාරිසුද්ධිමූලකො එවානි ආහ “සුපරිසුද්ධආකරසමුට්ඨිතො”ති. දොසනීහරණවසෙන පරිකම්මනිජ්ඣත්තීති ආහ “සුට්ඨු කතපරිකම්මො අපනීතපාසාණස්සක්ඛරො”ති. ධොවනවෙධනාදීහීති චතුසු පාසාණසු ධොවනෙන වෙව කාළකාදිඅපහරණත්ථාය සුත්තෙන ආවුනනත්ථාය ව විජ්ඣනෙන. තාපසණ්ඨකරණාදීනං සඬගභො ආදි-සද්දෙන. වණ්ණසම්පත්තින්ති සුත්තස්ස වණ්ණසම්පත්තිං.

මණි විය කරජකායො පච්චවෙක්ඛිතබ්බතො. ආවුතසුත්තං විය විපස්සනාඤ්ඤාණං අනුපවිසිත්වා ධීතත්තා. වක්ඛුමා පුරිසො විය විපස්සනාලාභී හික්ඛු සම්මදෙව තස්ස දස්සනතො. තදාරම්මණානන්ති රූපධම්මාරම්මණානං. එස්සපඤ්චමකචිත්තවෙතසිකග්ගහණෙන ගහිතධම්මාපි විපස්සනාචිත්තුප්පාදපරියාපන්නා එවානි වෙදිතබ්බං. එවඤ්චි තෙසං විපස්සනාඤ්ඤාණගතිකත්තා “ආවුතසුත්තං විය විපස්සනාඤ්ඤාණං”න්ති වචනං අවිරොධිතං භොති.

ඤ්ඤාණස්සානි පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස. යදි එවං ඤ්ඤාණස්ස වසෙන චත්තබ්බං, න පුග්ගලස්සානි ආහ “තස්ස පනා”තිආදි. මග්ගස්ස අනන්තරං, තස්මා ලොකියාහිඤ්ඤානං පරතො ඡට්ඨාහිඤ්ඤාය පුරතො චත්තබ්බං විපස්සනාඤ්ඤාණං. එවං සන්තෙපීති යදිපායං ඤ්ඤාණානුපුබ්බට්ඨිති, එවං සන්තෙපි එතස්ස අන්තරා වාරො නත්ථීති පඤ්චසු ලොකියාහිඤ්ඤාසු කථිතාසු ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තාදිසු (ම. නි. 1.64 ආදයො) විය ඡට්ඨාහිඤ්ඤා කථෙතබ්බාති එතස්ස අනහිඤ්ඤාලක්ඛණස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස තාසං අන්තරා වාරො න භොති, තස්මා තත්ථ අවසරාභාවතො ඉධෙව රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානානන්තරමෙව දස්සිතං විපස්සනාඤ්ඤාණං. යස්මා වානි ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො. තෙන න කෙවලං තදෙව, අථ ඛො ඉදම්පි කාරණං විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස ඉධෙව දස්සනෙති ඉමමත්ථං දීපෙති. දිබ්බෙන චක්ඛුනා භෙරවරූපං පස්සතොති එත්ථ ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණෙන භෙරවං රූපං නිමිතිත්වා චක්ඛුනා පස්සතොති චත්තබ්බං, එවම්පි අහිඤ්ඤාලාභිතො

අපරිඤ්ඤාණුවත්ථුකස්ස

භයසන්තාසො

උප්පජ්ජති

උච්චවාලිකවාසිමහානාගත්ථෙරස්ස

විය.

ඉධාපීති

ඉමස්මිං

විපස්සනාඤාණෙපි, න සතිපට්ඨානාදීසු එවාති අධිජ්ජායො.

253.

මනොමයිද්ධියං

විණ්ණවසිතාය

අභිඤ්ඤා

වොසානපාරමිජ්ජත්තතා වෙදිතබ්බාති යොජනා. මනෙන නිබ්බත්තන්ති
 අභිඤ්ඤාමනෙන නිබ්බත්තිතං. තං සදිසභාවදස්සනත්ථමෙවාති
 සණ්ඨානතොපි වණ්ණතොපි අවයවවිසෙසතොපි සදිසභාවදස්සනත්ථමෙව.
 සජාතියං ධීතො, න නාගිද්ධියා අඤ්ඤජාතිරූපො.
 සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉද්ධිවිධඤාණං විකුබ්බනාකිරියාය
 නිස්සයභාවතො.

255. අජ්ජකසිරෙරනෙවාති අකිච්ඡෙනෙව.

256. මන්දො උත්තානසෙය්‍යාකදාරකොපි “දහරො”ති වුච්චතීති තතො
 විසෙසනත්ථං “යුචා”ති වුත්තං. යුචාපි කොචි අනිච්ඡනතො අමණ්ඩනසීලො
 භොතීති තතො විසෙසනත්ථං “මණ්ඩනකජාතිකො”ති වුත්තං. තෙන
 වුත්තං “යුචාපි”තිආදි. කාලතිලජ්ජමාණා බින්දුවො කාලතිලකානි.
 නාතිකම්මාසතිලජ්ජමාණා බින්දුවො තිලකානි. වඬිකං නාම පියඬිගං.
 යොබ්බනපිළකාදයො මුඛදුසිපිළකා. මුඛගතො දොසො මුඛදොසො,
 ලක්ඛණවචනඤ්චෙනං මුඛෙ අදොසස්සපි පාකට්ඨාවස්ස අධිජ්ජෙනත්තා.
 යථා වා මුඛෙ දොසො, එවං මුඛෙ අදොසොපි මුඛදොසො සරලොපෙන,
 මුඛදොසො ව මුඛදොසො ව මුඛදොසොති එකසෙසනසෙනපෙත්ථ අත්ථො
 දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකට්ඨං භොතීති වචනං
 සමත්ථිතං භොති.

259. පටිපදාවසෙනාති යථාරහං සමථවිපස්සනාමග්ගපටිපදාවසෙන.
 අට්ඨසු කොට්ඨාසෙසුති සතිපට්ඨානාදීසු බොධිපක්ඛියධම්මකොට්ඨාසෙසු,
 විමොක්ඛකොට්ඨාසෙසු වාති ඉමෙසු අට්ඨසු කොට්ඨාසෙසු. සෙසෙසුති
 වුත්තාවසෙසෙසු අභිභායතනකොට්ඨාසාදීසු. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

මහාසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. සමණමුණ්ඩිකාපුත්තසුත්තවණ්ණනා

260. උග්ගහිතුන්ති සික්ඛිතුං. උග්ගාහෙතුන්ති සික්ඛාපෙතුං, පාඨතො
 අත්තනා යථාඋග්ගහිතමත්ථං තබ්බිභාවනත්ථාය උච්චාරණවසෙන පරෙසං
 ගාහෙතුන්ති අත්ථො. සමයන්ති දිට්ඨිං. සා හි සංයොජනභාවතො සමෙති
 සම්බන්ධා එති පවත්ති, දළ්භග්ගහණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති
 පවත්තන්ති සත්තා යථාහිනිවෙසං එතෙනාති සමයොති වුච්චති.
 දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්තීති. සුරියස්ස උග්ගමනතො
 අත්ථඬිගමා අයං එත්තකො කාලො රත්තන්ධකාරවිධමනතො දිවා නාම,
 තස්ස පන මජ්ඣිමපහාරසඤ්ඤිතො කාලො

සමුප්පලිතපහාතෙපදහනභාවෙන දිවා නාම. තෙනාහ “දිවසස්සපි දිවාභූතෙ”ති. පටිසංහරිත්වාති නිවත්තෙන්වා. එවං විත්තස්ස පටිසංහරණං නාම ගොචරක්ඛෙන්තෙ යපනන්ති ආහ “කුමාරතිසෙවනවසෙන එකීභාවං ගතො”ති. එතෙන කායච්චෙකපුබ්බකං විත්තච්චෙකමාහ. සීලාදිගුණවිසෙසයොගතො මනසා සම්භාවතීයා, තෙ පන යස්මා අත්තනො සීලාදිගුණෙහි විඤ්ඤානං මනාපා භොන්ති (කිලෙසඅනිග්ගහස්ස පඤ්චපසාදායත්තත්තා,) තස්මා ආහ “මනවඩ්ඪනකාන”න්තිආදි. තත්ථ උත්තමතීති උදග්ගං භොති. වඩ්ඪතීති සද්ධාවසෙන වඩ්ඪති. තෙනාහ භගවා – “අනුස්සරණම්පහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛූනං බහුපකාරං වදාමි”ති (ඉතිවු. 104; සං. නි. 5.184).

261. පඤ්ඤපෙමීති පජානනභාවෙන ඤාපෙමි තථා වචන්ථපෙමි. තෙනාහ “දස්සෙමි යපෙමි”ති. පරිපුණ්ණකුසලන්ති සබ්බසො පුණ්ණකුසලධම්මං, උත්තමකුසලන්ති උත්තමභාවං සෙට්ඨභාවං පත්තකුසලධම්මං. අයොජ්ඣන්ති වාදයුද්ධෙන අයොධනීයං, වාදයුද්ධං භොතු, තෙන පරාජයො න භොතීති දස්සෙති, තෙනාහ “වාදයුද්ධෙනා”තිආදි. සංවරප්පහානන්ති පඤ්චසු සංවරෙසු යෙන කෙනචි සංවරෙන සංවරලක්ඛණං පහානං. පටිසෙවනප්පහානං වාති වා-සද්දෙන පරිවජ්ජනප්පහානාදිං සඬගණ්හාති. සෙසපදෙසුති “න භාසති”තිආදීසු පදෙසු. එසෙව නයොති ඉමිනා “අභාසනමත්තමෙව වදති”ති එවමාදිං අතිදිසති.

නාභිනන්දීති න සම්පට්ච්ඡි. සාසනෙ තිණ්ණං දුච්චරිතානං මිච්ඡාජීවස්ස විචජ්ජනං වණ්ණියති, අයඤ්ච එවං කට්ඨති, තස්මා සාසනස්ස අනුලොමං විය වදති, වදන්තො ව සම්මාසම්බුද්ධො ධම්මො වස්ස අප්පසාදං න දස්සෙති, තස්මා පසන්නකාරම්පි වදතීති මඤ්ඤමානො තස්ස වාදං න පටිසෙධෙති.

262. යථා තස්ස වචනං, එවං සත්තෙති යථා තස්ස පරිබ්බාජකස්ස වචනං, එවං සමණභාවෙ සත්තෙ ලබ්භමානෙ. මයං පන එවං න වදාමාති එතෙන සමණභාවො නාම එවං න භොතීති දස්සෙති. යො හි ධම්මො යාදිසො, තට්ඨෙව තං බුද්ධා දිපෙන්නි. විසෙසඤාණං න භොතීති කායච්චෙසසවිසයඤාණං තස්ස තදා නත්ථි, යතො පරකායෙ උපක්කමං කරෙය්‍යාති දස්සෙති, තස්ස පන තත්ථ විසෙසඤාණම්පි නත්තෙවාවාති. යස්මා කායපට්ඨද්ධං කායකම්මං, තස්මා තං නිවත්තෙන්තො ආහ “අඤ්ඤත්‍ර එන්දිතමත්තා”ති. කිලෙසසහගතවිත්තෙනෙවාති දුක්ඛසම්ඵස්සස්ස අසහනනිමිත්තෙන දොමනස්සසහගතවිත්තෙනෙව. දුතියවාරෙපි එසෙව නයො. ජීසවිජාපිපාසදුක්ඛස්ස අසහනනිමිත්තෙන දොමනස්සෙනෙව. විකුජ්ඣමත්තාති එත්ථ විරූපං කුජ්ඣං විකුජ්ඣං පුබ්බෙනිවාසසන්නිස්සයං උපයං, තං පනෙත්ථ රොදනහසනසමුට්ඨාපකවිත්තසහගතන්ති දොසසහගතං ලොභසහගතඤ්චාති දට්ඨබ්බං. විත්තන්ති කුසලවිත්තං.

අකුසලචිත්තං පන අතීතාරම්මණං පවත්තතීති චත්තබ්බමෙව නත්ථී. සරිත්වාති යාව න සතිසණ්ඨාපනා ධම්මා උප්පජ්ජන්ති, තාව සුපිනන්තෙ අනුභූතං විය දුක්ඛං සරිත්වා රොදන්ති. භසන්තීති එත්ථාපි එසෙව නයො. අයඤ්ච නයො යෙ උද්ධසුබාරම්මණා හුත්වා ගහිතපටිසන්ධිකා මාතුකුච්ඡිතොපි සුබෙනෙව නික්ඛමන්ති, තෙසං වසෙන චුත්තොති දට්ඨබ්බො. පායන්තියාති අත්තනො ජනපදදෙසරූපෙන පායන්තියා. අයම්පිති ආජීවොපි මාතු අඤ්ඤවිහිතකාලෙ ච ලොකස්සාදවසෙන කිලෙසසහගතචිත්තෙනෙව හොති.

263. සමධිගය්හාති සම්මා අධිගතභාවෙන ගහෙත්වා අභිභවිත්වා විසෙසෙත්වා විසිට්ඨො හුත්වා. බීණාසවං සන්ධායාති බ්‍යතිරෙකවසෙන බීණාසවං සන්ධාය. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – බීණාසවම්පි සොතාපන්නකුසලං පඤ්ඤාපෙති සෙක්ඛභූමියං යීතත්තා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

තීණි පදානි නිස්සායාති න කායෙන පාපකං කම්මං කරොති, න පාපකං වාවං භාසති, න පාපකං ආජීවං ආජීවතීති ඉමානි තීණි පදානි නිස්සාය කුසලසීලමූලකා ච අකුසලසීලමූලකා වාති ද්වෙව පට්ඨමචතුක්කා යපිතා. එකං පදං නිස්සායාති න පාපකං සඛිකප්පං සඛිකප්පෙතීති ඉමං එකපදං නිස්සාය කුසලසඛිකප්පමූලකා අකුසලසඛිකප්පමූලකා වාති ඉමෙ ද්වෙව පට්ඨමචතුක්කා යපිතා.

264. විචිකිච්ඡුද්ධච්චසහගතචිත්තද්වයම්පි වට්ටති බලවතා මොහෙන සමන්තාගතත්තා. තථා හි තාති ‘‘මොමුහචිත්තානී’’ති වුච්චන්ති.

කුහින්ති කිංනිමිත්තං. කතරංයානං පාපුණිත්වාති කිං කාරණං ආගම්ම. එත්ථෙතෙති එත්ථාති කායච්චිමනොසුචරිතභාවනාසාජීවනිජ්චත්තියං. සා පන හෙට්ඨිමකොටියා සොතාපත්තිඵලෙන දීපෙනබ්බාති ආහ ‘‘සොතාපත්තිඵලෙ භූමිම’’න්ති. යස්මා ආජීවට්ඨමකං අවසිට්ඨඤ්ච සීලං පාතිමොක්ඛසංවරසීලස්ස ච පාරිසුද්ධිපාතිමොක්ඛාධිගමෙන සොතාපත්තිඵලජ්ජත්තියා සිද්ධො හොතීති ආහ – ‘‘පාතිමොක්ඛ...පෙ.... නිරුජ්ඣති’’ති. ‘‘සුබසීලො දුක්ඛසීලො’’තිආදීසු විය පකතිඅත්ථසීලසද්දං ගහෙත්වා චුත්තං ‘‘අකුසලසීල’’න්තිආදි.

265. කාමාවචරකුසලචිත්තමෙව චුත්තං සම්පත්තසමාදානවිරතිපුබ්බකස්ස සීලස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. තෙනාහ – ‘‘එතෙන හි කුසලසීලං සමුට්ඨාතී’’ති.

සීලවාති එත්ථ වා-සද්දො පාසංසත්ථොව වෙදිතබ්බොති ආහ ‘‘සීලසම්පත්තො හොති’’ති. යො සීලමත්තෙ පතිට්ඨිතො, න සමාධිපඤ්ඤාසු, සො සීලමයධම්මපුරිතතාය සීලමයො. තෙනාහ

“අලමෙත්තාවතා”තිආදි. යත්ථාති යස්සං වෙනොවිමුත්තියං පඤ්ඤාවිමුත්තියඤ්ච. තදුහයඤ්ච යස්මා අරහත්තඵලෙ සඬගහිතං, තස්මා චුත්තං “අරහත්තඵලෙ භූමිම”න්ති. අසෙසං නිරුජ්ඣති සුඛවිපාකභාවස්ස සබ්බසො පටිප්පස්සම්භනතො.

266. කාමපට්ඨංයුත්තා සඤ්ඤා කාමසඤ්ඤා. සෙසෙසුපි ඵසෙව නයො. ඉතරා ද්වෙති ඛ්‍යාපාදවිහිංසාසඤ්ඤා.

අනාගාමිඵලපට්ඨමජ්ඣානන්ති අනාගාමිඵලසහගතං පට්ඨමජ්ඣානං. ඵත්ථාති යථාචුත්තෙ පට්ඨමජ්ඣානෙ. ඵත්ථ ව උජුචිපච්චනීකෙන පටිපක්ඛප්පභානං සාතිසයන්ති පට්ඨමජ්ඣානග්ගහණං. තෙනාහ “අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති”ති. නෙක්ඛම්මසඤ්ඤානං කාමාවචරචිත්තසහගතතා තස්ස සීලස්ස සමුට්ඨානතා ව සම්පයුත්තනනෙයෙන වෙදිතබ්බා.

267.

කුසලසඬකප්පනිරොධදුතියජ්ඣානිකඅරහත්තඵලඅකුසලසඬකප්පනිරොධ-පට්ඨමජ්ඣානිකඅනාගාමිඵලග්ගහණෙන සමණො දස්සිතො. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

සමණමුණ්ඩකාපුත්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. චූළසකුලදායිසුත්තවණ්ණනා

271. පඤ්ඤොති ඤාතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො, තදෙව ධම්මදෙසනාය නිමිත්තභාවතො කාරණං. උපට්ඨාතුති ඤාණස්ස ගොචරභාවං උපගච්ඡතු. යෙන කාරණෙනාති යෙන තුය්හං උපට්ඨිතෙන කාරණෙන ධම්මදෙසනා උපට්ඨගෙය්‍ය, තං පන පරිබ්බාජකස්ස අජ්ඣාසයවසෙන තථා චුත්තං. තෙනාහ “එතෙන හි...පෙ.... දීපෙති”ති. එකඬගණානීති පිටානාභාවෙන එකඬගණසදිසාති. තෙනාහ “පාකටානී”ති.

ජානන්තොති අත්තතො තථාභාවං සයං ජානන්තො. සක්කච්චං සුස්සුසතීති “තථාභූතංයෙව මං තථා අවොචා”ති සාදරං සුස්සුසති. තස්මාති දිබ්බවක්ඛුලාහිතො අනාගතංසඤාණලාභතො. ඵවමාහාති “යො බො, උදායි, දිබ්බෙන වක්ඛුනා”ති ආරහිත්වා “සො වා මං අපරන්තං ආරබ්භ පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යා”ති ඵවං අවොච.

ඉතරන්ති අවසිට්ඨං ඉමස්මිං යානෙ වත්තබ්බං. චුත්තනයමෙවාති “යො හි ලාහී”තිආදිනා චුත්තනයමෙව. අතීතෙති පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණස්ස විසයභූතෙ අත්ථෙ. අනාගතෙති අනාගතංසඤාණස්ස විසයභූතෙ අනාගතෙ අත්ථෙ.

පංසුපදෙසෙ නිබ්බත්තනතො පංසුසමොකිණ්ණසරීරතාය පංසුපිසාවකං. එකං මූලං ගහෙත්වාති දීඝසො හෙට්ඨිමන්තෙන චතුරඬගුලං, උපරිමන්තෙන

විදත්ථිකං රුක්ඛගච්ඡලතාදීසු යස්ස කස්සචි එකං මූලං ගහෙත්වා අඤ්ඤජාතිකානං අදිස්සමානකායො හොති. අයං කිර නෙසං ජාතිසිද්ධා ධම්මතො. තත්ත්වා තස්ස මූලවසෙන අදිස්සමානකතාය. න දිස්සති ඤාණෙන න පස්සති.

272. න ච අත්ථං දීපෙය්‍යාති අධිප්පෙතමත්ථං සා වාචා සරූපතො න ච දීපෙය්‍ය, කෙවලං වාචාමත්තමෙවාති අධිප්පායො. පටිහරිතබ්බට්ඨෙන පරසන්තානෙ නෙතබ්බට්ඨෙන පටිහාරිය-සද්දද්වාරෙන විඤ්ඤාතබ්බො භාවත්ථො, සොච පාටිභීරකො නිරුත්තිනයෙන, නත්ථි එතස්ස පාටිභීරකන්ති අප්පාටිභීරකතං, ත-සද්දෙන පදං වඩ්ඪෙත්වා තථා චුත්තං, අනිය්‍යානං. තෙනාහ “නිරත්ථකං සම්පජ්ජති”ති. සුභකිණ්ණදෙවලොකෙ ඛන්ධා විය ජොතෙතීති ඉමිනා – “දිබ්බො රූපී මනොමයො සබ්බභිගපච්චඩ්ඨී අභිනිත්තිද්‍රියො අත්තා”ති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

273. සඋපසග්ගපදස්ස අත්ථො උපසග්ගෙන විනාපි විඤ්ඤායතීති ආහ “විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ”ති. සා වස්ස උබ්බිද්ධතා උපක්කිලෙසවිගමෙන සුචිභාවෙන උපට්ඨානන්ති ආහ “මෙසවිගමෙන දුරිභූතෙ”ති. ඉන්ද්‍රියලමණි විය දිබ්බති ජොතෙතීති දෙවො, ආකාසො. “අඩ්ඨරත්තසමයෙ”ති වත්තබ්බෙ භූමිමත්ථො විහිතවචනානං අච්චන්තසංයොගාභාවා උපයොගවචනං වෙදිතබ්බං. පුණ්ණමාසියඤ්ඤි ගගනමජ්ඣස්ස පුරතො වා පච්ඡතො වා අන්තෙ යිතෙ අඩ්ඨරත්තෙ සමයො හින්තො නාම හොති, මජ්ඣෙ එව පන යිතො අහින්තො නාම. තෙනාහ “අහින්තො අඩ්ඨරත්තසමයෙ”ති.

යෙ අනුභොන්තීති යෙ දෙවා වන්දිමසුරියානං ආහා අනුභොන්ති විනිභුඤ්ජන්ති වළඤ්ජන්ති ච තෙහි දෙවෙහි බහු වෙච බහුතරා ච වන්දිමසුරියානං ආහා අනුභොන්තො. තෙනාහ – “අත්තනො සරිරොභාසෙනෙච ආලොකං එරිත්වා විහරන්ති”ති.

274. පුච්ඡාමුල්ලො පන ජාතො “අයං පරමො වණ්ණො”ති ගහිතපදස්ස විධමනෙන. අවෙලකපාළින්ති “අවෙලකො හොති මුත්තාවාරො”ති ආදිනයජ්ජවත්තං. (දී. නි. 1.394) අවෙලකපටිපත්තිදීපකගන්ථං, ගන්ථසීසෙනෙච තෙන පකාසිතවාදානි වදති. සුරාමෙරයපානමනුයුත්තපුග්ගලස්ස සුරාපානතො විරති තස්ස කායං විත්තඤ්ච තාපෙත්ති සංවත්තතීති සුරාපානවිරති (තපො, සොයෙච ගුණො. තෙනාහ “සුරාපානවිරතීති අත්ථො”ති).

275. එකන්තං අච්චන්තමෙච සුඛං අස්සාති එකන්තසුඛං. පඤ්චසු ධම්මෙසුති “පාණාතිපාතා පටිවිරති”ති ආදීසු පඤ්චසු සීලාචාරධම්මෙසු. න ජානිංසුති සම්මොසෙන අනුපට්ඨහන්ති තදත්ථං න බුජ්ඣන්ති. බුද්ධජ්ජපාදෙන කිර විහතතෙජානි මහානුභාවානි මන්තපදානි විය

බාහිරකානං යොගාවචරගන්ථොන සද්ධිං යොගාවචරපටිපදා නස්සති. උග්ගණ්ඨිංසුති “පඤ්ච පුබ්බභාගධම්මො”තිආදිවචනමත්තං උග්ගණ්ඨිංසු. තතියජ්ඣානතොති කාරණොපචාරෙන ඵලං වදති, ඵලභුතතො තතියජ්ඣානතො.

276. එකන්තසුඛස්ස ලොකස්ස පටිලාභෙන පත්තියා තත්ථ නිබ්බත්ති පටිලාභසච්ඡිකිරියා. එකන්තසුඛෙ ලොකෙ අනභිනිබ්බත්තිත්වා ඵව ඉද්ධියා තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස සත්තලොකස්ස භාජනලොකස්ස ව පච්චක්ඛතො දස්සනං පච්චක්ඛසච්ඡිකිරියා. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.

277. උදඤ්චනිකොති උදඤ්චනො. විඤ්ඤුපබ්බතපස්සෙ ගාමානං අනිවිට්ඨත්තා තිංසයොජනමත්තං යානං අට්ඨි නාම, තත්ථ සෙනාසනං, තස්මිං අට්ඨිසෙනාසනෙ පධානකම්මිකානං භික්ඛූනං බහූනං තත්ථ නිවාසෙන එකං පධානසරං අභොසී.

වුළුසකුලුදායිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජපකාසනා සමත්තා.

10. වෙබ්බසසුත්තවණ්ණනා

280. සහ වත්ථුකාමෙන කිලෙසකාමො ගරු ගරුකාතබ්බො එතස්සාති කාමගරු. තෙස්වෙව කාමෙසු නින්තපොණපබ්භාරජ්ඣාසයොති කාමාධිමුත්තො. පබ්බජ්ජාපයමජ්ඣානාදිකං නෙක්ඛම්මං ගරු ගරුකාතබ්බං එතස්සාති නෙක්ඛම්මගරු. තත්ථ නින්තපොණපබ්භාරජ්ඣාසයො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො ස්වායමත්ථො යථා එකච්චෙ ගහට්ඨෙ ලබ්භති, ඵවං එකච්චෙ අනගාරෙපිති ආහ “පබ්බජ්ජොපි”තිආදි. අයං පන වෙබ්බසො පරිබ්බාජකො. සො හි වෙබ්බසතාපසපබ්බජ්ජං උපගන්ත්වා වෙබ්බසෙන ඉමිනා දිට්ඨිමාදාය සමාදිශිත්වා ධීතත්තා “වෙබ්බසො”ති වුච්චති. යථා ලොකො සයං එකාදසහි අග්ගිහි ආදිත්තොපි සමානො පච්චක්ඛතො අනුභවියමානං සාලාකිකං අග්ගිසන්තාපං විය අනාදිකාලානුගතසම්මාකවචරසන්තාපං ආදිත්තතාය න සල්ලක්ඛෙති, සම්මාසම්බුද්ධෙන පන මහාකරුණාසමුස්සාහිතමානසෙන “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්ත”න්ති ආදිත්තපරියායෙ (සං. නි. 4.28; මහාව. 54) දෙසියමානෙ සල්ලක්ඛෙති, ඵවං අයමිපි අනාදිකාලපරිභාවිතං අත්තඅජ්ඣාසයෙ අවට්ඨිතං කාමාධිමුත්තං සරසෙන අනුපධාරෙන්නො සත්ථාරා – “පඤ්ච බො ඉමෙ, කච්චාන, කාමගුණා”තිආදිනා කාමගුණෙසු කාමසුඛෙ භාසියමානෙ “කාමාධිමුත්තං වත පබ්බජිතස්ස විත්ත”න්ති උපධාරෙස්සතිති ආහ – “ඉමාය කථාය කථියමානාය අත්තතො කාමාධිමුත්තතං සල්ලක්ඛෙස්සති”ති. කාමග්ගසුඛන්ති කාමෙතබ්බවත්ථුහි අග්ගභූතං සුඛං. සබ්බෙ හි තෙභූමකධම්මා කාමනීයට්ඨෙන කාමා, තෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනසුඛතො නිබ්බානසුඛමෙව අග්ගභූතං සුඛං. යථාහ – “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) – “නිබ්බානං පරමං සුඛං”න්ති

(ම. නි. 2.215, 217; ධ. ප. 203) ව. තෙන වුත්තං “නිබ්බානං අධිප්පෙත”න්ති.

281. පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණලාභිනො පුබ්බන්තං ආරබ්භ වුච්චමානකථා අනුච්ඡවිකා තදත්ථස්ස පච්චක්ඛ්භාවතො, තදභාවතො වෙබ්බසස්ස අනුච්ඡවිකාති ආහ “යස්මා...පෙ.... නත්ථී”ති. අනාගතකථාය...පෙ.... නත්ථීති එත්ථාපි එසෙව නයො. ආරක්ඛත්ථායාති දෙවතාහි මත්තපදෙහි සහ යීතා තත්ථ ආරක්ඛත්ථාය. අවිජ්ජායාති ඉදං ලක්ඛණවචනං, තංමුලකත්තා වා සබ්බකිලෙසධම්මානං අවිජ්ජාව ගහිතා. ජානනං පහීනකිලෙසපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙන. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

වෙබ්බසසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.
නිට්ඨිතා ව පරිබ්බාජකවග්ගවණ්ණනා.

4. රාජවග්ගවණ්ණනා

1. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා

282. වරියන්ති බොධිවරියං, බොධිසම්භාරසම්භරණවසෙන පවත්තිතං බොධිසත්තපටිපත්තින්ති අත්ථො. සුකාරණන්ති බොධිපරිපාචනස්ස එකන්තිකං සුන්දරං කාරණං, කස්සපස්ස භගවතො පශිරූපාසනාදිං සන්ධාය වදති. තඤ්ඤි තෙන සද්ධිං මයා ඉධ කතන්ති චත්තබ්බතං ලභති. මන්දහසිතන්ති ඊසකං හසිතං. කුභං කුභන්ති භාස-සද්දස්ස අනුකරණමෙතං. භට්ඨපභට්ඨාකාරමත්තන්ති භට්ඨපභට්ඨමත්තං. යථා ගහිතසඬ්ඨකොතා “පභට්ඨො භගවා”ති සඤ්ජානන්ති, එවං ආකාරදස්සනමත්තං.

ඉදානි ඉමිනා පසඬ්ඨගෙන තාසං සමුට්ඨානං විභාගතො දස්සෙතුං “හසිතඤ්ච නාමෙත”න්තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ අජ්ඣුපෙක්ඛනවසෙනපි භාසො න සම්භවති, පගෙව දොමනස්සවසෙනාති ආහ “තෙරසහි සොමනස්සසහගතචිත්තෙහි”ති. නනු ච කෙචි කොධවසෙනපි හසන්තිති? න, තෙසම්පි යං තං කොධවත්ථු, තස්ස මයං දානි යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජිස්සාමාති දුට්ඨඤ්ඤායාන්තරෙන සොමනස්සචිත්තෙනෙව භාසස්ස උප්පජ්ජනතො. තෙසුති පඤ්චසු සොමනස්සසහගතචිත්තෙසු. බලවාරම්මණෙති උළාරආරම්මණෙ යමකමහාපාටිභාරියසදිසෙ. දුබ්බලාරම්මණෙති අනුළාරෙ ආරම්මණෙ. ඉමස්මිං පන යානෙ...පෙ.... උප්පාදෙසීති ඉදං පොරාණට්ඨකථායං තථා ආගතත්තා වුත්තං. න අහෙතුකසොමනස්සසහගතචිත්තෙන භගවතො සිතං භොතීති දස්සනත්ථං.

අභිධම්මට්ඨකායං (ධ. ස. මූලට්. 568) පන “අතීතංසාදීසු අප්පට්භතං ඤාණං චත්ථා ‘ඉමෙහි තීහි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සබ්බං කායකම්මං ඤාණපුබ්බඬ්ඨගමං ඤාණානුපරිචත්ත’න්තිආදිවචනතො (මහානි. 69, 156; වුළුනි. මාසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 3.5; නෙත්ති. 15; දී. නි. අට්ඨ. 3.305; විහ. මූලට්. සුත්තන්තභාෂණීයවණ්ණනා; දී. නි. ටී. 3.141, 305) ‘භගවතො ඉදං චිත්තං උප්පජ්ජති’ති වුත්තවචනං විචාරෙතබ්බ”න්ති වුත්තං. තත්ථ ඉමිනා හසිතුප්පාදචිත්තෙන පවත්තියමානම්පි භගවතො සිතකරණං පුබ්බෙතිවාස-අනාගතංස-සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණානං අනුවත්තකත්තා ඤාණානුපරිචත්තියෙවාති, එවං පන ඤාණානුපරිචත්තිභාවෙ සති න කොචි පාළිඅට්ඨකථානං විරොධො. තථා හි අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 568) “තෙසං ඤාණානං විණ්ණපරියන්තෙ ඉදං චිත්තං උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. අවස්සඤ්ච එතං එවං ඉච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤා ආවජ්ජනස්සපි භගවතො පවත්ති තථාරූපෙ කාලෙ න සංයුජ්ජෙය්‍ය, තස්සපි හි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකභාවස්ස ඉච්ඡිතත්තා, තථා හි වුත්තං — “එවඤ්ච කත්ථා මනොද්චාරාවජ්ජනස්සපි විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකත්තං උපපන්නං භොතී”ති, න ච විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපකත්තෙ තංසමුට්ඨිතාය විඤ්ඤත්තියා කායකම්මාදිභාවං ආපජ්ජනභාවො විබන්ධතීති තමෙව සන්ධාය වදති. තෙනාහ “එවං

අප්පමත්තකම්පී”ති. සතෙරිතා විජ්ජුලතා නාම සතෙරතාවිජ්ජුලතා. සා හි ඉතරවිජ්ජුලතා විය බණ්ඩාරිකා සිසනිරොධා ව න හොති, අපිව බො දන්ධනිරොධා, තඤ්ච සබ්බකාලං චතුද්දිසිකමහාමෙසතොව නිව්ඡරති තෙනාහ “චතුද්දිසිකමහාමෙසමුඛතො”ති. අයං කිර තාසං රස්මිවට්ඨිතං ධම්මතා, යදිදං තික්ඛන්තුං සිරවරං පදක්ඛිණං කත්වා දායග්ගෙසුයෙව අන්තරධානං.

283. යදිපි චත්තාරි අසඬබ්බෙය්‍යානි කප්පානං සතසහස්සඤ්ච පඤ්ඤාපාරමිතා පරිභාවිතා, තථාපි ඉදානි තං බුද්ධන්තරං තස්සා පටිපාදෙනබ්බත්තා චුත්තං “අපරිපක්කඤ්ඤාණත්තා”ති. කාමඤ්චස්ස ඤ්ඤාණාය ඉදානිපි පටිපාදෙනබ්බතා අත්ථි, එවං සන්තෙපි නනු සම්මාසම්බුද්ධෙසු පසාදෙන සම්භාවනාය භවිතබ්බං තථා විරකාලං පරිභාවිතත්තා, කථං තත්ථ හීළනාති ආහ “බ්‍රාහ්මණකුලෙ”තිආදි. විරකාලපරිචිතාපි හි ගුණභාවනා අප්පකෙතාපි අකල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන විපරිවත්තති අඤ්ඤථත්තං ගච්ඡති. තෙන මහාසත්තොපි ජාතිසිද්ධායං ලද්ධියං යත්වා ජාතිසිද්ධොන මානෙන එවමාහ – “කිං පන තෙන මුණ්ඩකෙන සමණකෙන දිට්ඨොන”ති. තථා හි චුත්තං අට්ඨකථායං –

“තස්මා අකල්‍යාණජනං, ආසිව්සම්චොරගං,
ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍ය, භූතිකාමො විචක්ඛණො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172);

න්භානචුණ්ණෙන සුත්තෙන කතා සොත්ති, කුරුවන්දගුළිකා, සා එව සිනායන්ති කායං විසොධෙන්ති එතායාති සිනානං. තෙනාහ – “සොත්ති සිනානන්ති සිනානත්ථාය කතසොත්ති”න්ති.

284. අරියපරිභාරෙතාති අරියානං පරිභාරෙන, අනාගාමීනං න්භානකාලෙ අත්තනො කායස්ස පරිභාරනියාමෙනාති අත්ථො. අත්තනො ඤ්ඤාණසම්පත්තියා විභවසම්පත්තියා පසන්තකාරං කාතුං සක්ඛිස්සති. එතදත්ථන්ති “අභිතනිවාරණං, හිතෙ නියොජනං බ්‍යසනෙ පරිවජ්ජන”න්ති යදිදං, එතදත්ථං මිත්තා නාම හොන්ති. කෙච්චි “යාවෙන්ථ අහුපී”ති පයන්ති, තෙසං යාව එත්ථ කෙසග්ගගහණං තාව අයං නිබන්ධො අහුපීති අත්ථො.

285. සතිපට්ලාභත්ථායාති බොධියා මහාහිනිහාරං කත්වා බොධිසම්භාරපටිපදාය පුරණභාවෙ සතියා පට්ලාභත්ථාය. ඉදානි තස්ස සතුප්පාදනීයකථාය පවත්තිතාකාරං සඬබ්බෙපෙනෙව දස්සෙතුං “තස්ස හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ න ලාමකට්ඨානං ඔතිණ්ණසත්තොති ඉමිනා මහාසත්තස්ස පණිතාධිමුත්තතං දස්සෙත්වා එවං පණිතාධිමුත්තිකස්ස පමාදකිරියා න යුත්තාති දස්සෙත්තො “තාදිසස්ස නාම පමාදවිහාරො න යුත්තො”ති ආහ. තදා බොධිසත්තස්ස නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො තෙලප්පදීපො විය විසෙසතො නිබ්බන්ති, තං දිස්වා භගවා තදනුරූපං ධම්මකථං

කරොන්තො “තාදිසස්ස...පෙ.... කපෙසි”ති. පරසමුද්දවාසී ථෙරා අඤ්ඤාථා වදන්ති. අට්ඨකථායං පන නායං බුද්ධානං භාරො, යදිදං සූරිතපාරමිතං බොධිසත්තානං තථා ධම්මදෙසනා තෙසං මහානිනීභාරසමනන්තරමිපි බොධිසම්භාරස්ස සයම්භුඤ්ඤාණෙනෙව පටිච්චිතත්තා. තස්මා බොධිසත්තභාවපවෙදනමෙව තස්ස භගවා අකාසිති දස්සෙතුං. “සතිපට්ඨානත්ථායා”තිආදි වුත්තං. සතිපට්ඨානත්ථායාති සම්මාපටිපත්තියා උප්පලනෙ පාකට්ඨකරසතිපට්ඨානාය.

286. ඤාණඤ්ඤි කිලෙසධම්මවිදාලනපදාලනෙහි සිඬගං වියාති සිඬගං. තඤ්ඤි පටිපත්තියා උපත්ථමිහිතං උස්සිතං නාම හොති, තදභාවෙ පතිතං නාම. කෙච් පන විරියං සිඬගන්ති වදන්ති. තස්මිං සම්මප්පධානවසෙන පවත්තෙ බාහිරපඛ්ඛජ්ජං උපගතාපි මහාසත්තා විසුද්ධාසයා අප්පිච්ඡතාදිගුණසමඬගිතො යථාරහං ගන්ථධුරං වාසධුරඤ්ච පරිවුහයන්තා විහරන්ති, පගෙව බුද්ධසාසනෙ අප්පිච්ඡතාදීහිති ආහ “චතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පනා”තිආදි. විපස්සනං බුහෙත්තා සිබාප්පත්තවිපස්සනා හොන්තිති වුත්තං – “යාව අනුලොමඤ්ඤාණං ආහව්ව තිට්ඨන්ති”ති, අනුලොමඤ්ඤාණතො ඔරමෙව විපස්සනං යපෙන්නිති අත්ථො. මග්ගඵලත්ථං වායාමං න කරොන්ති පඤ්ඤාපාරමිතාය සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණගබ්භස්ස අපරිපුණ්ණත්තා අපරිපක්කත්තා ව.

287. ථෙරෙහිති වුද්ධතරෙහි. නිවාසෙ සතීති යස්මිං යානෙ පඛ්ඛජිතො, තත්ථෙව නිවාසෙ. චජ්ජකාලතොති සස්සානං චජ්ජකාලතො. පුබ්බෙ විය තතො පරං තිබ්බණන සූරියසන්තාපෙන පයොජනං නත්ථිති වුත්තං – “චජ්ජකාලෙ විතානං විය උපරි වත්ථකිලඤ්ජං බන්ධිත්වා”ති. පුට්ඨකති කලාපෙ.

288. පච්චයසාමග්ගිහෙතුකත්තා ධම්මප්පත්තියා පදෙසතො පරිඤ්ඤාවත්ථුකාපි අරියා උපට්ඨිතෙ චිත්තවිසාතපච්චයෙ යදෙතං නාතිසාවජ්ජං, තදෙවං ගණ්හන්තිති අයමෙත්ථ ධම්මතාති ආහ – “අලාභං ආරබ්භ විත්තඤ්ඤාථත්ත”න්තිආදි. යොති කිකි කාසිරාජා. බ්‍රාහ්මණහත්තොති බ්‍රාහ්මණෙසු හත්තො. දෙවෙති බ්‍රාහ්මණෙ සන්ධායාහ. භූමිදෙවාති තෙසං සමඤ්ඤා, තදා බ්‍රාහ්මණගරුකො ලොකො. තදා හි කස්සපොපි භගවා බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. ධිතු අවණ්ණං වත්ථාති, “මහාරාජ, තව ධිතා බ්‍රාහ්මණසමයං පහාය මුණ්ඩපාසණ්ඩිකසමයං ගණ්හි”තිආදිනා රාජපුත්තියා අගුණං වත්ථා. වරං ගණ්හිංසු ඤාතකා. රජ්ජං නියායාතෙසි “මා මෙ වචනං මුසා අහොසි, අට්ඨමෙ දිවසෙ නිග්ගණ්හිස්සාමි”ති.

පාවනඅස්මනයනවසෙන සම්මා පාවිකතත්තා පරිසුද්ධතණ්ඩුලානි.
පාළියං තණ්ඩුලපටිහස්තානීති තණ්ඩුලබණ්ඩානි.
මුග්ගපටිහස්තකළායපටිහස්තෙසුපි එසෙව නයො.

289. කො නු බොති භූමිමත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ - “කුහිං නු බො”ති පාරිසුරිං යොජීයන්ති බ්‍යඤ්ජනභොජනානි එත්ථානි පරියොගො, තතො පරියොගො. තෙනාහ “සුපභාජනතො”ති. සඤ්ඤං දත්ථානි චුත්තං සබ්බං ආචික්ඛිත්ථා තුම්භාකං අත්ථාය සම්පාදෙත්ථා නික්ඛිත්තො උපට්ඨාකොති භගවතො ආරොචෙථානි සඤ්ඤං දත්ථා. අනිච්ඡස්සත්ථොති අනිච්ඡ විස්සත්ථො. පඤ්චවණ්ණාති බුද්ධිකාදිවසෙන පඤ්චප්පකාරා.

290. කිත්ති නිස්සක්කෙ පච්චත්තවචනං, කස්මාති අත්ථො? ධම්මිකොති ඉමිනා ආගමනසුද්ධිං දස්සෙති. භික්ඛූනං පත්තෙ භත්තසදිසොති ඉමිනා උපාසකෙන සත්ථු පරිච්චත්තභාවං තත්ථ සත්ථුනො ව අපරිසඬ්ඤාතං දස්සෙති. සික්ඛාපදවෙලා නාම නත්ථීති ධම්මස්සාම්භාවතො සික්ඛාපදමරියාදා නාම නත්ථී පණ්ණත්තිවජ්ජෙ, පකතිවජ්ජෙ පන සෙතුසාතො එව.

291. ඡදනට්ඨානෙ යදාකාසං, තදෙව තස්ස ගෙහස්ස ඡදනන්ති ආකාසවජ්ජනං. පකතියා උතුඵරණමෙවානි ඡාදිතෙ යාදිසං උතු, ඡදනෙ උත්තිණ්ණාවෙපි තම්භි ගෙහෙ තාදිසමෙව උතුඵරණං අහොසි. තෙසංයෙවානි තෙසං සට්ඨකාරස්ස මාතාපිතුනං එව.

292. “චතස්සො මුට්ඨියො එකො කුඩුවො, චත්තාරො කුඩුවා එකො පත්ථො, චත්තාරො පත්ථා එකො ආළ්භකො, චත්තාරො ආළ්භකා එකං දොණං, චත්තාරි දොණානි එකා මානිකා, චතස්සො මානිකා එකා බාරි, විසති බාරිකා එකො වාහොති තදෙව එකසකට්”න්ති සුත්තනිපාතට්ඨකථාදීසු (සු. නි. අට්ඨ. 2.662) චුත්තං, ඉධ පන “ද්වෙ සකථානි එකො වාහො”ති චුත්තං. තෙලථාණිකාදින්ති ආදි-සද්දෙන සජ්ජිආදිං මරිවාදිකටුකභණ්ඩඤ්ච සඬගණ්හාති. නාහං රඤ්ඤා දිට්ඨපුබ්බො, කුතො පරිඡ්චස්සොති අධිප්පායො. නච්චිත්ථානි නච්චං දත්ථා.

සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනා

293. පුලමෙව පුල්ලං, පුල්ලා විපුලා මහත්තා කොට්ඨා ජාතා ඉමස්සාති පුල්ලකොට්ඨිකන්ති ඔදනපුපපහුතවසෙන ලද්ධනාමො නිගමො. අට්ඨකථායං පන පුල්ලකොට්ඨන්ති අත්ථො චුත්තො. තෙන පාළියං ඉක-සද්දෙන පදවඩ්ඪනං කතන්ති දස්සෙති.

294. රට්ඨපාලොති ඉදං තස්ස කුලපුත්තස්ස නාමං. පවෙණිවසෙන ආගතකුලවංසානුගතන්ති සමුදාගමතො පට්ඨාය දස්සෙතුං “කස්මා

රට්ඨපාලො”ති ආදී වුත්තං. සන්ධාරෙතුන්ති විනාසනතො පුබ්බෙ යාදිසං,
තථෙව සම්මදෙව ධාරෙතුං සමත්ථො. සද්ධාති කම්මඵලසද්ධාය සම්පන්නා.
සාමණෙරං දිස්වාති සික්ඛාකාමතාය එතදග්ගෙ යපියමානං දිස්වා.

සහ රඤ්ඤාති සරාජිකං, රඤ්ඤා සද්ධිං රාජපරිසං. වාතුචණ්ණන්ති
බ්‍රාහ්මණාදිවතුචණ්ණසමුදායං. පොසෙතුන්ති වද්ධෙතුං දානාදිහි
සඬගහවත්ථුහි සඬගණ්හිතුං. යං කුලං. පභොස්සතීති සක්ඛිස්සති.

තෙන තෙන මෙ උපපරික්ඛතොති “කාමා නාමෙන අනිච්චා දුක්ඛා
විපරිණාමධම්මා, අට්ඨිකඬකලූපමා”ති (ම. නි. 1.234; පාවි. 417; මහානි. 3,
6) ව ආදිනා යෙන යෙන ආකාරෙන කාමෙසු ආදිනවං ඔකාරං සංකිලෙසං,
තඬ්ඛිපරියායතො නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං ගුණං පකාසෙන්නං භගවතා
ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, තෙන තෙන පකාරෙන උපපරික්ඛතො
විමංසන්නස්ස මය්හං එවං හොති එවං උපට්ඨාති. සික්ඛත්තයබ්‍රහ්මවරියන්ති
අධිසිලාදිසික්ඛත්තයසඬගහං සෙට්ඨවරියං. අබණ්ඩාදිභාවාපාදනෙන
අබණ්ඩං ලක්ඛණවචනඤ්ඤෙනං. කඤ්චිපි සික්ඛෙකදෙසං අසෙසෙත්වා
එකන්තෙනෙව පරිපුරෙතඬ්ඛතාය එකන්තපරිපුණ්ණං. විත්තුප්පාදමත්තම්පි
සංකිලෙසමලං අනුප්පාදෙත්වා අවිචන්තමෙව විසුද්ධං කත්වා
පරිහරිතඬ්ඛතාය එකන්තපරිසුද්ධං. තතො එව සඬ්ඛං විය ලිඛිතන්ති
සඬ්ඛලිඛිතං. තෙනාහ “ලිඛිතසඬ්ඛසදිස”න්ති. දායිකාපි
මස්සුග්ගහණෙනෙව ගහෙත්වා “මස්සු”ත්ථෙව වුත්තං,
උත්තරාධරමස්සුන්ති අත්ථො. කසායෙන රත්තාති කාසායාති.
අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං න පබ්බාපෙති “මාතාපිතුනං ලොකියමහාජනස්ස
විත්තඤ්ඤට්ඨත්තං මා හොතු”ති. තථා හි සුද්ධොදනමහාරාජස්ස තථා වරො
දින්නො.

295. පියාසිතඬ්ඛතො පියොති ආහ “පිතිජනකො”ති. මනස්ස
අප්පායනතො මනාපොති ආහ “මනවඬ්ඪනකො”ති. සුබ්බෙධිතො
තරුණදාරකකාලෙ. තතො පරඤ්ච
සප්පිඨීරාදිසාදුරසමනුඤ්ඤභොජනාදිආහාරසම්පත්තියා සුඛපරිභතො. අථ
වා දළ්භහත්තිකධාතිජනාදිපරිජනසම්පත්තියා වෙව පරිච්ඡදසම්පත්තියා ව
උළාරපණ්ණිකසුඛපච්චියුපහාරෙහි ව සුබ්බෙධිතො, අකිච්ඡෙනෙව
දුක්ඛප්පච්චියවිනොදනෙන සුඛපරිභතො. අප්පකිත්තිකඬ්ඛසම්පත්තියා වා
සුබ්බෙධිතො, බාහිරඬ්ඛසම්පත්තියා සුඛපරිභතො. කස්සචිති උපයොගත්ථෙ
සාම්ච්චනං, කිඤ්චිති වුත්තං හොති, අයමෙව වා පායො. තථා හි
“අප්පමත්තකම්පි කලභාගං දුක්ඛස්ස න ජානාසී”ති අත්ථො වුත්තො. එවං
සන්තෙති නනු මයං රට්ඨපාල මරණාදිසු කෙනවි උපායෙන අප්පතීකාරෙන
මරණෙනපි තයා අකාමකාපි විනා භවිස්සාම, එවං සති. යෙනාති යෙන
කාරණෙන. කිං පනාති එත්ථ කින්ති කාරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති
දස්සෙන්නො ආහ “කෙන පන කාරණෙන”ති.

296. පරිවාරෙහීති පරිතො තත්ථ තත්ථ යථාසකං විසයෙසු වාරෙහි. තෙනාහ “ඉතො චිතො ච උපනෙහී”ති. පරිවාරෙහීති වා සුබ්බපකරණෙහි අත්තානං පරිවාරෙහි, අත්තනො පරිවරණං කාරෙහි. තථාභූතො ච යස්මා ලලන්තො කීලන්තො නාම හොති, තස්මා “ලලා”තිආදී වුත්තං. නිවිච්ඡානං දානං නාම, උපොසථදිවසාදීසු දාතබ්බං අතිරෙකදානං පදානං නාම. පචෙණ්ණිකවසෙන වා දීයමානං දානං නාම, අත්තනාව පට්ඨපෙත්වා දීයමානං පදානං නාම. පචුරජනසාධාරණං වා නාතිඋළාරං දානං නාම, අනඤ්ඤසාධාරණං අතිඋළාරං පදානං නාම. උද්දස්සෙතබ්බාති උද්ධං දස්සෙතබ්බා. කුතො උද්ධං තෙ දස්සෙතබ්බා? පබ්බජිතතො උද්ධං අත්තානං මාතෘපිතරො දස්සෙතබ්බා, තෙනාහ “යථා”තිආදී.

299. බලං ගහෙත්වාති එත්ථ බලග්ගහණං නාම කායබලස්ස උප්පාදනමෙවාති ආහ “කායබලං ජනෙත්වා”ති. එවං විහරන්තොති යථා පාළියං වුත්තං එවං එකො වූපකට්ඨො අප්පමත්තො විහරන්තො. තස්මාති යස්මා තෙය්‍යො, න උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, න ච විපඤ්චිතඤ්ඤා, තස්මා. විරෙන පබ්බජිතො ද්වාදසමෙ වස්සෙ අරහත්තං පාපුණි. යං පන වුත්තං පාළියං “න විරස්සෙවා”ති, තං සට්ඨි වස්සාති තතො අධිකම්පි විපස්සනාපරිවාසං වසන්තෙ උපාදාය වුත්තං.

සත්තද්වාරකොට්ඨකස්සාති සත්තගබ්හන්තරද්වාරකොට්ඨකසීසෙන ගබ්හන්තරාති වදති. පහරාපෙතීති වයොවුඩ්ඨානුරූපං කප්පාපනාදිනා අලඬිකාරාපෙති. අන්තොජාතතාය ඤාතිසදිසී දාසී ඤාතිදාසී. සුත්තිභාවෙනෙව ලක්ඛිතබ්බො දොසො වා අභිදොසො, සොච ආභිදොසිකො, අභිදොසං වා පච්චුසකාලං ගතො පත්තො අතික්කන්තොති ආභිදොසිකො. තෙනාහ “එකරත්තාතික්කන්තස්සා”තිආදී. අපරිභොගාරහො සුත්තිභූතභාවෙන. අරියවොහාරෙන්නාති අරියසමුදාවාරෙන. අරියා හි මාතුගාමං හගිනිවාදෙන සමුදාවරන්ති. නිස්සට්ඨපරිග්ගහන්ති පරිච්චත්තාලයං. වත්තුං වට්ටතීති නිරපෙක්ඛභාවතො වුත්තං, ඉධ පන විසෙසතො අපරිභොගාරහත්තාව වත්ථුතො. නිමියති සඤ්ඤායතීති නිමිත්තං, තථාසල්ලක්ඛිතො ආකාරොති ආහ “ආකාරං අග්ගහෙසී”ති.

300. සරං පවිසිත්වාති ගෙහසාමිනියා නිසිදිතබ්බට්ඨානභූතං අන්තොගෙහං පවිසිත්වා. ආලපනෙති දාසිජනස්ස ආලපනෙ. බහි නික්ඛමන්තාති යථාවුත්තඅන්තොගෙහතො බහි නික්ඛමන්තියො. සරෙසු සාලා හොන්තීති සරෙසු එකමන්තෙ හොජනසාලා හොන්ති පාකාරපරික්ඛිත්තා සුසංවිහිතද්වාරබන්ධා සුසම්මට්ඨවාලිකඩගණා.

අනොකප්පනං අසද්දහනං. අමරිසනං අසහනං. අනාගතවචනං අනාගතසද්දප්පයොගො, අත්ථො පන වත්තමානකාලිකොච. තෙනාහ

“පච්චක්ඛමි”ති. අරියද්ධියන්ති “පටිකුලෙ අපටිකුලසඤ්ඤී විහරති”ති (අ. නි. 5.144) ඵලං වුත්තඅරියද්ධියං.

සුත්තිකුම්මාසො ඡඩ්ඛනියධම්මො තස්ස ගෙහතො ලද්ධොපි න දාතබ්බයුත්තකො දාසිජනෙන දින්නොති ආහ “දෙය්‍යධම්මවසෙන නෙව දානං අලත්ථමිහා”ති. “ඉමෙහි මුණ්ඩකෙහි”තිආදිනා නිත්ථුනනවචනෙන පච්චක්ඛානං අත්ථතො ලද්ධමෙව, තස්ස පන උජ්ජකථාසුසමාචාරවසෙන අලද්ධත්තා වුත්තං “න පච්චක්ඛාන”න්ති. තෙනාහ – “පටිසන්ථාරවසෙන පච්චක්ඛානමිති න අලත්ථමිහා”ති. “නෙව දාන”න්තිආදි පච්චාසිසාය අක්ඛන්තියා ව වුත්තං විය පවුරජනො මඤ්ඤෙය්‍යාති තන්තිවත්තනත්ථං අධිජ්ජායමස්ස විවරිතුං “කස්මා පනා”තිආදි වුත්තං. සුත්තිකාපටිච්ඡන්තන්ති සිප්පිකාඡදාහි ඡන්තං.

උක්කට්ඨඵකාසනිකතායාති ඉදං භූතකථනමත්තං ථෙරස්ස තථාභාවදීපනතො. මුදුකස්සපි හි ඵකාසනිකස්ස යාය නිසජ්ජාය කිඤ්චිමත්තං භොජනං භුත්තං, වත්තසිසෙනපි තතො වුට්ඨිතස්ස පුන භුඤ්ජිතුං න වට්ටති. තෙනාහ තිපිටකවුළාහයත්ථෙරො “ආසනං වා රක්ඛෙය්‍ය භොජනං වා”ති. උක්කට්ඨසපදානචාරිකොති පුරතො පච්ඡතො ව ආහට්ඨික්ඛමිති අග්ගහෙත්වා බහිද්වාරෙ යත්වා පත්තවිස්සජ්ජනමෙව කරොති. එතෙනෙව ථෙරස්ස උක්කට්ඨපිණ්ඩපාතිකභාවො දීපිතො. තෙනාහ – “ස්වාතනාය හික්ඛං නාම නාධිවාසෙති”ති. අථ කස්මා අධිවාසෙසීති ආහ “මාතු අනුග්ගහෙනා”තිආදි. පණ්ඩිතා හි මාතාපිතුනං ආචරියුපජ්ඣායානං වා කාතබ්බං අනුග්ගහං අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා ධුතඬගසුද්ධිකා න භවන්ති.

301. පයුත්තන්ති වද්ධිවසෙන පයොජිතං, තද්ධිතලොපං කත්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං යථා අඤ්ඤත්ථාපි “පිතාමහං ධනං ලද්ධා, සුඛං ජීවති සඤ්චයො”ති. ඡෙට්ඨකිත්ථියොති පධානිත්ථියො. ඉතොති ඉමස්මිං කුලෙ අනුභවිතබ්බවිභවසම්පත්තිතො. අඤ්ඤතොති ඉමස්ස දින්නත්තා අඤ්ඤස්මිං කුලෙ අනුභවිතබ්බසම්පත්තිතො.

302. චිත්තචිත්තන්ති කප්පනාය වෙව අරහරූපෙන අලඬිකාරාදිනා ව චිත්තිතඤ්චෙව විචිත්තිතඤ්ච. වණකායන්ති වණභූතං කායං. සමන්තතො උස්සිතන්ති හෙට්ඨිමකායවසෙන හෙට්ඨා උපරි ව සන්තිස්සිතං. නිච්චාතුරන්ති අභිණ්හප්පටිපිළිතං, සදා දුක්ඛිතං වා. බහුසඬකප්පන්ති රාගවත්ථුභාවෙන අභිජනෙහි භාවභාවවිලාසවසෙන, ආමිසවසෙන ව සොණසිඬගාලාදීහි බහුහි සඬකප්පෙතබ්බං. ධීතීති අවට්ඨානං අවිපරිණාමො නත්ථි. තෙනාහ – “හිජ්ජනධම්මතාව නියතා”ති, පරිස්සවභාවාපත්ති වෙව විනාසපත්ති ව ඵකන්තිකාති අත්ථො.

චිත්තකතමිති ගන්ධාදිහි චිත්තකතමිති. රූපන්ති සරීරං.

අලත්තකකතානි පිණ්ඩිඅලත්තකෙන සුවණ්ණකතා. තෙනාහ “අලත්තකෙන රඤ්ජිතා”ති. වුණ්ණකමක්ඛිතන්ති දොසනීහරණෙනි තාපදහනාදීහි කතාහිසඬ්ඛාරමුඛං ගොරොවනාදීහි ඔභාසනකවුණ්ණෙනි මක්ඛිතං, තෙනාහ “සාසපකක්කෙනා”තිආදි.

රසොදකෙනාති සරලනියාසරසමිස්සෙන උදකෙන. ආවත්තනපරිවත්තෙ කත්වාති ආවත්තනපරිවත්තනවසෙන නතෙ කත්වා. අට්ඨපදකරවනායාති හිත්තිකුට්ඨවන්දාදිවිභාගාය අට්ඨපදකරවනාය.

විරවමානෙති “අයං පලායති, ගණ්භ ගණ්භා”ති විරවමානෙ. හිරඤ්ඤසුවණ්ණඔරොධෙති වත්තඛිඛං.

303. උස්සිතාය උස්සිතායාති කුලවිභවබාහුසච්චපඤ්ඤාසම්පත්තියා උග්ගතාය උග්ගතාය. අභිලක්ඛිතො උළාරභාවෙන.

304. පරිජුඤ්ඤානීති පරිභානානි. යෙ බ්‍යාධිතා අභිභූතා සත්තා ජිණ්ණකප්පා වයොභානිසත්තා විය භොන්ති, තතො නිවත්තෙන්තො “ජරාජිණ්ණො”ති ආහ. වයොවුඩ්ඪො, න සීලාදිවුඩ්ඪො. මහත්තං ලාති ගණ්භානීති මහල්ලකො, ජාතියා මහල්ලකො, න විභවාදිනාති ජාතිමහල්ලකො. ද්වත්තිරාජපරිවත්තසඬ්ඛාතං අද්ධානං කාලං ගතො විතිවත්තොති අද්ධගතො. තථා ව පට්ඨමවයං මජ්ඣිමවයඤ්ඤව අතීතො භොතීති ආහ “අද්ධානං අතික්කන්තො”ති. ජිණ්ණාදිපදෙහි පට්ඨමවයමජ්ඣිමවයස්ස බොධිතත්තා අනුප්පත්තතාවිසිට්ඨො වය-සද්දො ඔසානවයවිසයොති ආහ “පච්ඡිමවයං අනුප්පත්තො”ති.

“අප්පිවිජො, අප්පඬංසමකසවාතාතපසරීපසමඵස්සො”ති (අ. නි. 10.11) එවමාදීසු විය අප්ප-සද්දො අභාවත්ථොති අධිප්පායෙනාහ “අප්පාබාධොති අරොගො, අප්පාතඬ්ඛොති නිද්දුක්ඛො”ති. අප්පත්ථො වා ඉධ, තත්ථාපි අප්ප-සද්දො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි “යො හි, ගහපති, ඉමං සුතිකායං පරිහරන්තො මුහුත්තම්පි ආරොග්‍යං පටිජානෙය්‍යා කිමඤ්ඤත්‍ර බාලා”ති (සං. නි. 3.1) සුත්තපදං සමත්ථිතං භොති. විපච්චනං විපාකො, සො එව වෙපාකො. සමො වෙපාකො එතිස්සා අත්ථිති සමවෙපාකිනී, තාය. තෙනෙව සමවෙපාකිනිභාවෙන සබ්බම්පි සම්මදෙව ගණ්භාති ධාරෙතීති ගහණී. ගහණිසම්පත්තියා හි යථාභුත්තආභාරො සම්මදෙව ජීරන්තො සරීරෙ තිට්ඨති, නො අඤ්ඤථා භුත්තභුත්තො ආභාරො ජීරති ගහණියා තික්ඛ්භාවෙන. තථෙව තිට්ඨතීති භුත්තාකාරෙනෙව තිට්ඨති ගහණියා මන්දභාවතො. භත්තච්ඡන්දො උප්පජ්ජතෙව භුත්තආභාරස්ස සම්මා පරිණාමං ගතත්තා. තෙනෙවාති සමවෙපාකිනිභාවෙනෙව. පත්තානං භොගානං පරික්ඛියමානං න සහසා එකජ්ඣංයෙව පරික්ඛියං ගච්ඡන්ති, අථ

බො අනුක්කමෙන, තථා ඤාතයොජිති ආහ “අනුපුබ්බෙනා”ති. ඡාතකහයාදිනාති ආදි-සද්දෙන බ්‍යාධිහයාදිං සචගණ්හාති.

305. උද්දෙසසීසෙන නිද්දෙසො ගහිතොති ආහ “ධම්මනිද්දෙසා උද්දිට්ඨා”ති. යස්මා වා යෙ ධම්මා උද්දිසිතබ්බට්ඨොන “උද්දෙසා”ති වුච්චන්ති. තෙව ධම්මා නිද්දිසිතබ්බට්ඨොන නිද්දෙසාති “ධම්මනිද්දෙසා උද්දිට්ඨා”ති අත්ථො වුත්තො. අප්ච වා යෙ ධම්මා අනිච්චතාදිවිභාවනවසෙන උද්ධං උද්ධං දෙසෙස්සන්ති, තෙ ධම්මා තථෙව නිස්සෙසතො දෙසෙස්සන්තිති එවං උද්දෙසනිද්දෙසපදානං අනත්ථන්තරතා වෙදිතබ්බො. තත්ථාති ජරාමරණසන්තිකෙ. අද්ධුවොති නිද්ධුවො න ථීරො, අනිච්චොති අත්ථො. තෙනාහ “ධුවට්ඨානවිරහිතො”ති,

අජාතාභූතාසඬ්ඛතධුවභාවකාරණවිචිත්තොති අත්ථො. උපනීය්‍යතීති වා ජරාමරණෙන ලොකො සම්මා නීයති, තස්මා අද්ධුවොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තායිතුන්ති ඡාතිආදිබ්‍යසනතො රක්ඛිතුං සමත්ථෙන ඉස්සරෙන අත්තනා විරහිතොති. “ඉමං ලොකං ඉතො වට්ටදුක්ඛතො මොවෙස්සාමි, ජරාබ්‍යාධිමරණානං තං අධිගචිතුං න දස්සාමි”ති එවං අභිසරතීති අභිස්සරණං, ලොකස්ස සුඛස්ස දාතා භිතස්ස විධාතා කොචි ඉස්සරො, තදභාවතො ආහ “අනභිස්සරොති අසරණො”ති. නිස්සකො මමායිතබ්බවත්ථුආභාවතො, තෙනාහ “සකහණ්ඩවිරහිතො”තිආදි. තණ්හාය වසෙ ඡාතො තණ්හාය විජිතොති කත්ථා “තණ්හාය දාසො”ති වුත්තං.

306. හත්ථිවිසයත්තා හත්ථිසන්තිස්සිතත්තා වා හත්ථිසිප්පං “හත්ථි”ති ගහිතන්ති ආහ – “හත්ථිස්මිත්ති හත්ථිසිප්පෙ”ති, සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සාතිසයං ඌරුබලං එතස්ස අත්ථිති ඌරුබලීති ආහ – “ඌරුබලසම්පන්නො”ති, තමෙවත්ථං පාකටං කත්ථා දස්සෙතුං “යස්ස හි”තිආදි වුත්තං. අභින්නං පරසෙනං භින්දතො භින්තං සකසෙනං සන්ධාරයතො උපත්ථම්භයතො. බාහුබලීති එත්ථාපි “යස්ස හි එලකඤ්ච ආවුධඤ්ච ගහෙත්ථා”තිආදිනා අත්ථො වත්තබ්බො, ඉධ පන පරහත්ථගතං රජ්ජං ආහරිතුං බාහුබලන්ති යොජනා. යථා හි “ඌරුබලී”ති එත්ථාපි බාහුබලං අනාමසිත්ථා අත්ථො, එවං “බාහුබලී”ති එත්ථ ඌරුබලං අනාමසිත්ථා අත්ථො වෙදිතබ්බො, ආහිතො අහංමානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවො. අලං සමත්ථො අත්තා එතස්සාති අලමත්ථොති ආහ “සමත්ථඅත්තභාවො”ති.

පරියොධායාති වා පරිතො ආරක්ඛං ඔදහින්වා. “සංවිජ්ජන්තෙ බො, හො රට්ඨපාල, ඉමස්මිං රාජකුලෙ හත්ථිකායාපි...පෙ.... වත්තිස්සන්ති”ති ඉදම්පි සො රාජා උපරි ධම්මුද්දෙසස්ස කාරණං ආහරන්තො ආහ.

චුත්තස්සෙව අනු පච්ඡා ගායනාවසෙන කථනං අනුගීති. තා පන ගාථා ධම්මද්දෙසානං දෙසනානුපුබ්බිං අනාදියිත්වාපි යථාරහං සඬගණ්හනාවසෙන අනුගීතාති ආහ “චතුත්තං ධම්මද්දෙසානං අනුගීති”න්ති.

307. එකන්ති එකජාතියං. වත්ථුකාමකිලෙසකාමා විසයහෙදෙන භිත්දිත්වා තථා චුත්තාති දට්ඨබ්බො.

සාගරන්තෙනාති සාගරපරියන්තෙන.

අහො වතාති සොවනෙ නිපාතො, “අහො වත පාපං කතං මයා”ති ආදීසු විය. අමරාති ආදීසු ආහුති කථෙත්ති. මතං උද්දිස්ස “අම්හ”න්ති වත්තබ්බො සොකවසෙන “අමර”න්ති වුවවති.

වොසානන්ති නිට්ඨං, පරියොසානන්ති අත්ථො. සාවාති පඤ්ඤා එව. ධනතොති සබ්බධනතො. උත්තමතරා සෙට්ඨා, තෙනෙවාහ “පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨ”න්ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. 184).

තෙසු පාපං කරොන්තෙසු සත්තෙසු, නිද්ධාරණෙ වෙතං භූමිමවචනං. පරම්පරායාති අත්තභාවපරම්පරාය. සංසාරං ආපජ්ජිත්වාති භවාදීසු සංසාරස්ස ආපජ්ජනහෙතුං ආපජ්ජන්තො පරලොකං උපෙති, පරලොකං උපෙන්නොව බහුවිධදුක්ඛසඬබ්බතං ගබ්භඤ්ච උපෙති. තාදිසස්සාති තථාරූපස්ස ගබ්භවාසදුක්ඛාදීනං අධිට්ඨානභූතස්ස අප්පපඤ්ඤස්ස අඤ්ඤො අප්පපඤ්ඤො ව අභිසද්දහන්තො භිතසුඛාවහන්ති පත්තියායන්තො.

“පාපධම්මො”ති චුත්තත්තා තාදිසස්ස පරලොකො නාම දුග්ගති එවාති ආහ “පරම්භි අපායලොකෙ”ති.

විවිධරූපෙනාති රූපසද්දාදිවසෙන තත්ථපි පණ්ණිතරාදිවසෙන බහුවිධරූපෙන.

සාමඤ්ඤමෙවාති සමණභාවො එව සෙය්‍යො. එත්ථ ව ආදිතො ද්වීභි ගාථාහි චතුත්ථො ධම්මද්දෙසො අනුගීතො. චතුත්ථගාථාය තතියො. පඤ්චමගාථාය දුතියො. ඡට්ඨගාථාය දුතියතතියා. සත්තමගාථාය පඨමො ධම්මද්දෙසො අනුගීතො, අට්ඨමාදීහි පවත්තිනිවත්තිසු කාමෙසු නෙක්ඛම්මෙ ව යථාරහං ආදීනවානිසංසං විභාවෙත්වා අත්තනො පබ්බජ්ජකාරණං පරමතො දස්සෙන්තො යථාචුත්තධම්මද්දෙසං නිගමෙති, තෙන චුත්තං “තා පන ගාථා ධම්මද්දෙසානං දෙසනානුපුබ්බිං අනාදියිත්වාපි යථාරහං සඬගණ්හනාවසෙන අනුගීතා”ති. සෙසං සුවඤ්ඤායාමෙව.

රට්ඨපාලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. මසදෙවසුත්තවණ්ණනා

308. පුබ්බෙ මසදෙවො නාම රාජාති අතීතකාලෙ ඉමස්මිංයෙව කස්සෙ අනෙකවස්සසහස්සායුකෙසු මනුස්සෙසු පටිපාටියා උප්පන්නානං චතුරාසීතිසහස්සානං චක්කවත්තිරාජුනං ආදිපුරිසො මසදෙවොති එවංනාමො රාජා.

ධම්මොති රාජධම්මොති ලොකිකා වදන්ති. මහාබොධිනිධානපාරමිතාසඬ්ඛානො පන ධම්මො අත්ථිති ධම්මිකො. ධම්මෙනාති ඤායෙන. තදා බ්‍රහ්මවිහාරාදිභාවනාධම්මස්ස රඤ්ඤො අනධිගතත්තා තස්සපි වා අනභිජ්ඣාදීහි සමානයොගක්ඛමත්තා වුත්තං “දසකුසලකම්මපථෙ ධීතො”ති. ධම්මන්ති ධම්මතො අනපෙතං. තථා හි ව සො පක්ඛපාතාභාවතො “සමො”ති වුච්චන්ති ආහ “සමං වරතී”ති. පකතිනියාමෙනෙවාති පචෙණියා ආගතනියාමෙනෙව. යස්මා නිගමජනපදෙසු යෙහුයොන ගහපතීනං සඬ්ඛහො, තස්මා අට්ඨකථායං “ගහපතිකාන”න්ත්වෙව වුත්තං. පාළියං පන අඤ්ඤමෙව නාගරවාරිත්තං, අඤ්ඤං නෙගමජනපදවාරිත්තන්ති තෙ විසුං ගහිතා “නෙගමෙසු වෙව ජනපදෙසු වා”ති. පච්චුග්ගමනනිග්ගමනවසෙන උපොසථස්ස පටිහරණං පාටිභාරියො, සො එව පාටිභාරිකො, පක්ඛො. ඉමෙ දිවසාති ඉමෙ චත්තාරො දිවසා.

309. දෙවොති මච්චු අභිභවනට්ඨෙන. යථා හි දෙවො පකතිසත්තෙ අභිභවති, එවං මච්චු සත්තෙ අභිභවති. “අහං අසුකං මද්දිතුං ආගමිස්සාමි, ත්වං තස්ස කෙසෙ ගහෙත්වා මා විස්සජ්ජෙහි”ති මච්චුදෙවස්ස ආණාකරා දුතා වියාති දුතාති වුච්චන්ති. අලඬ්ඝනපටියත්තායාති ඉදං අත්තතො දිබ්බානුභාවං ආවිකත්වා ධීතායාති දස්සෙතුං වුත්තං. දෙවතාබ්‍යාකරණසදිසමෙව හොති න විරෙතෙව මරණසම්භවතො. විසුද්ධිදෙවනන්ති ධීණාසවබ්‍රහ්මානං. තෙ හි වරිමහවෙ බොධිසත්තානං ජිණ්ණාදිකෙ දස්සෙත්ති.

දුබ්බඤ්ච බ්‍යාධිතන්ති බ්‍යාධිභාවෙන සඤ්ජාතදුක්ඛන්ති අත්ථො. අන්තිමභවිකබොධිසත්තානං විසුද්ධිදෙවෙහි උපට්ඨාපිතභාවං උපාදාය තදඤ්ඤෙසං තෙහි අනුපට්ඨාපිතානම්පි පණ්ඩිතානං තථා වොහරිතබ්බතා පරියායසිද්ධාති ආහ “ඉමීනා පරියායෙනා”ති.

දිසම්පතීති විහත්තිඅලොපෙන නිද්දෙසො, දිසාසීසෙන දෙසා වුත්තාති දෙසානං අධිපතිරාජාති අත්ථො. උත්තමඬ්ඛගෙ සිරසි රුහන්තීති උත්තමඬ්ඛරුහා, කෙසා. තෙ පනෙත්ථ යස්මා පලිතත්තා අවිසෙසතො සබ්බපච්ඡිමවයසන්දස්සකා හොන්ති, තස්මා “වයොහරා”ති වුත්තා.

පුරිසයුගො යස්මා තස්මිං වංසෙ සඤ්ජාතපුරිසට්ඨිතියා පරිච්ඡින්නො, තස්මා ආහ “වංසසම්භවෙ පුරිසෙ”ති. රාජගෙහනො ආහට්ඨික්ඛාය යාපෙන්නොති ඉමිනා කුමාරකපබ්බජ්ජාය උපගතභාවං දස්සෙති.

පරිහරියමානොවාති අඤ්ඤෙන අඤ්ඤෙන පරිහරියමානො විය වෙලාය වෙලාය තෙන මහතා පරිජනෙන උපට්ඨියමානො කුමාරකීළං කිළිති අත්ථො. කෙච් පන “පරිහරියමානො ඵවා”ති අවධාරණවසෙන අත්ථං වදන්ති, තථා සති චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි ථඤ්ඤපායී තරුණදාරකො අහොසිති ආපජ්ජතිති තද්දුත්තං. කුමාරකාලං වත්ථා තදනන්තරං ඔපරජ්ජවචනතො විරුද්ධඤ්ඤෙතං. (පඤ්චමඛගලවචනෙන උත්තඛගලමඛගලඋක්කන්තනමඛගලකම්මහායමඛගලදුස්සමඛගලානි සමුපගතානි ඵව අහෙසුන්ති දට්ඨබ්බං).

311. සවංසවසෙන ආගතා පුත්තනත්තුආදයො පුත්තා ව පපුත්තා ව ඵතිස්සාති පුත්තපපුත්තකා පරම්පරා. නිහතන්ති නිහිතං යපිතං, පවත්තිතන්ති අත්ථො. නිහතන්ති වා සතතං පතිට්ඨිතභාවෙන වළඤ්ජිතන්ති අත්ථො. තෙනාහ “කල්‍යාණවත්ත”න්ති. අතිරෙකතරා ද්වෙ ගුණාති මහාසත්තස්ස මසදෙවකාලතො අතිරෙකතරා ද්වෙ ගුණා ඉතරරාජුහි පන අතිරෙකතරා අනෙකසතසහස්සජ්ජපහෙදා ඵව ගුණා අහෙසුන්ති.

312. තෙත්තිංස සහපුඤ්ඤකාරිනො ඵත්ථ නිබ්බත්තාති තංසභවරිතට්ඨානං තෙත්තිංසං, තදෙව තාවතිංසං, තංනිවාසො ඵතෙසන්ති තාවතිංසා. නිවාසභාවො ව තෙසං තත්ථ නිබ්බත්තනපුබ්බකොති ආහ – “දෙව්‍යානං තාවතිංසානන්ති තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තදෙව්‍යාන”න්ති. රඤ්ඤොති නිමිමහාරාජස්ස. ඔවාදෙ යත්ථාති “සීලං අරක්ඛන්තො මම සන්තිකං මා ආගච්ඡතු”ති නිග්ගණ්හනවසෙනපි, “ඵකන්තතො මම විජිතෙ වසන්තෙන සීලං රක්ඛිතබ්බං”න්ති ඵවං පවත්තිතඔවාදවසෙනපි ඔවාදෙ යත්ථා.

අථ නන්ති මහාජුතිකං මහාවිජ්ජාරං මහානුභාවං නිමිරාජානං. “සක්කොභමස්මි දෙවින්දො, තව සන්තිකමාගතො”ති අත්තතො සක්කභාවං පවෙදෙත්ථා “කඬ්ඛං තෙ පටිච්චිනොදෙස්සාමි”ති ආහ. තෙනාහ “සබ්බභූතානම්ස්සරා”තිආදි.

සීලං උපාදාය ඔමකතාය “කි”න්ති භීළෙන්තො වදති. ගුණවිසිට්ඨතායාති ලාභයසාදීනඤ්ඤෙව පියමනාපතාදීනඤ්ඤෙව ආසවක්ඛයපරියොසානානං නිමිත්තභාවෙන උත්තමගුණතාය. තදා සක්කො අනුරුද්ධත්ථෙරො, සො අත්තතො පුරිමජාතියං පච්චක්ඛසිද්ධංව දානතො සීලං මහන්තං විභාවෙන්තො “අහඤ්ඨි”තිආදිමාහ. තත්ථ අත්තතා වසියමානං කාමාවචරදෙවලොකං සන්ධාය “පෙත්තිවිසයතො”ති චුත්තං. තස්ස හි කජ්ජසතසහස්සං විචට්ටජ්ඣාසයස්ස පුරිතපාරමිස්ස දෙවලොකො

පෙනලොකො විය උපට්ඨාසි. තෙනෙවාහ “අව්ඡරාගණසඬ්ඪුට්ඨං, පිසාවගණසෙවිත”න්ති (සං. නි. 1.46).

බත්තියෙති බත්තියජාතියං. විසුඡ්ඤ්ඤාති භ්‍රමලොකුපපත්තිං සන්ධාය වදති කාමසංකිලෙසවිසුඡ්ඤානතො. කායාති ච භ්‍රමකායමාහ.

ඉමස්ස මම අදිට්ඨපුබ්බරූපං දිස්වා “අහුදෙව හය”න්ති වින්තෙත්වා ආහ “අවිකම්පමානො”ති. භායන්තො හි විත්තස්ස අඤ්ඤාත්තෙන කායස්ස ච ඡම්භිතත්තෙන විකම්පති නාම. තෙනාහ “අභායමානො”ති. සුඛං කට්ඨං හොතිති පුඤ්ඤඵලං කට්ඨං සුඛං හොති.

313. මනං ආගම්ම යුත්තායෙව හොන්ති මාතලිස්ස සක්කස්සෙව විත්තං ජානිත්වා යුත්තා විය හොන්ති, රථෙ යුත්තආජාතියකිච්චං කරොන්ති දෙවපුත්තා. එවං තාදිසෙ කාලෙ තථා පටිපජ්ජන්ති, යථා ඵරාවණො දෙවපුත්තො හත්ථිකිච්චං. නද්ධිතො පට්ඨායාති රථපඤ්ජරපරියන්තෙන අක්ඛස්ස සම්බන්ධට්ඨානං නද්ධි, තතො පට්ඨාය. අක්ඛො බජ්ඣති එත්ථාති අක්ඛබ්බද්ධො, අක්ඛෙන රථස්ස බ්බ්ධට්ඨානං. යථා දෙවලොකතො යාව චන්දමණ්ඩලස්ස ගමනවිථි, තාව අත්තතො ආනුභාවෙන හෙට්ඨාමුඛමෙව රථං පෙසෙසි, එවං චන්දමණ්ඩලස්ස ගමනවිථිතො යාව රඤ්ඤො පාසාදො, තාව තට්ඨෙව පෙසෙසි. ද්වෙ මග්ගෙ දස්සෙත්වාති පතොදලට්ඨියා ආකාසං විලිඛන්තො විය අත්තතො ආනුභාවෙන නිරයගාමී දෙවලොකගාමී චාති ද්වෙ මග්ගෙ දස්සෙත්වා. කතමෙනාතිආදි දෙසනාමත්තං, යථා තෙන රථෙන ගච්ඡන්තස්ස නිරයො දෙවලොකො ච පාකටා හොන්ති, තථා කරණං අධිජ්ජෙතං.

වුත්තකාරණමෙව සන්ධායාහ මහාසත්තො “උභයෙනෙව මං මාතලී නෙහි”ති. දුග්ගන්ති දුග්ගමං. චෙත්තරණින්ති එවංනාමකං නිරයං. කුටීතන්ති පක්කුටීතං නිපක්කතෙලසදිසජාලං. බාරසංයුත්තන්ති බාරොදකසදිසං.

රථං නිවත්තෙත්වාති නිරයාහිමුඛතො නිවත්තෙත්වා. බීරණිදෙවධිතායාති “බීරණි”ති එවංනාමිකාය අව්ඡරාය. සොණදින්නදෙවපුත්තස්සාති “සොණදින්නො”ති එවංනාමකස්ස දෙවපුත්තස්ස. ගණදෙවපුත්තානන්ති ගණවසෙන පුඤ්ඤං කත්වා ගණවසෙනෙව නිබ්බත්තදෙවපුත්තානං.

පත්තකාලෙති උපකට්ඨාය වෙලාය. අතිථිත්ති පච්චෙකසම්බුද්ධං. කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ එකං බිණ්ණසවත්ථෙරන්තිපි වදන්ති. මාතාව පුත්තං සකිමාහිනන්දීති යථා පවාසතො ආගතං පුත්තං මාතා සකිං එකවාරං ආගතකාලෙ අහිනන්දි, තථා නිව්වකාලෙ අහිනන්දි සක්කච්චං පරිවිසි. සංයමා සංවිහාගාති සීලසංයමා සංවිහාගසීලා. ජාතකෙති නිමිජාතකෙ.

චිත්තකුටන්ති දෙවනගරස්ස දක්ඛිණදිසාය ද්වාරකොට්ඨකං. සක්කො චිත්තං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තොති මහාසත්තෙ පචත්තං දෙවතානං සක්කාරසම්මානං පටිච්ච උප්පන්නං අත්තනො උසුයචිත්තං ඛණි අනාවිකත්වා අබ්භන්තරෙයෙව ච නං යපෙතුං අසක්කොන්තො. අඤ්ඤෙසං පුඤ්ඤෙන වසාහීති සක්කස්ස මහාසත්තං රොසෙතුකාමතාය ආරාධනං නිදස්සෙති. පුරාණසක්කො දීඝායුකො, තං උපාදාය ජරාජිණ්ණං විය කත්වා “ජරසක්කො”ති වුත්තං.

315. සෙසං සබ්බන්ති පබ්බජ්ජපගමනා සෙසං අත්තනො වංසෙ පොරාණරාජුතං රාජවාරිත්තං. පාකතිකන්ති පුත සභාවත්තමෙව ගතො අහොසි, අපබ්බජිතභාවවචනෙනෙවස්ස බ්‍රහ්මචිහාරභාවනාදීනං පබ්බජ්ජාගුණානං අභාවො දීපිතො හොති.

316. වීරියං අකරොන්තො සමුවජින්නදති, න තාව සමුවජින්නං, කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගාදිපච්චයසමවායෙ සති සීලවතං කල්‍යාණවත්තං පචත්තෙතුං සක්කොති. දුස්සීලෙන සමුවජින්නං නාම හොති තස්ස තත්ථ නිරාසභාවෙන පටිපත්තියා එව අසම්භවතො. සත්ත සෙබ්බා පචත්තෙන්ති කල්‍යාණවත්තස්ස අපරිනිට්ඨිතකිච්චත්තා. බිණ්ණසවෙන පචත්තිතං නාම පරිනිට්ඨිතකිච්චත්තා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

මසදෙවසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. මධුරසුත්තවණ්ණනා

317. මධුරායන්ති උත්තරමධුරායං. ගුන්දාවනෙති කාළසිප්පලිවනෙ . ණෙසුවතුසු වණ් .තිතකවනෙති ච වදන්අතිමුත් බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණොඛරොපණ් .ති පරිසුද්ධො. කාළකොති අපරිසුද්ධො. ජාතිගොත්තාදිපඤ්ඤාපනට්ඨානෙසුති ජාතිගොත්තාදිවසෙන සුද්ධචිත්තායං බ්‍රාහ්මණා එව සුද්ධජාතිකා, න ඉතරෙති අධිප්පායොසංසාරතො වා . සුද්ධචිත්තායං බ්‍රාහ්මණොව සුප්ඤ්ඤාති වෙදවිහිතස්ස සුද්ධවිධිතො අඤ්ඤෙසං අවිසයත්තාති අධිප්පායොකුති තං පනෙතං තෙසං විරුජ් . පිසානම්භියවෙස්ඛන් මන්තජ්ඣෙකුතස්ස අනුඤ්ඤාතත්තා, මන්තජ්ඣෙකුතවිධිතා ච සංසාරසුද්ධියාභාවතොතාපුත් . නාම අනොරසාපි හොන්ති, න තථා ඉමෙති ආහ “ඔරසා”තිඋරෙ . සංවඨ්ඨිතපුත්තොපි වා උරෙගතො හුත්ඉමෙ පන මුඛතො නිග් .වතිති වුචන්”ඔරස” සංවඨ්ඨිතාති දස්සෙතුං “ඔරසා මුඛතො ජාතා”ති වුත්තංතතො . එව බ්‍රහ්මතො ජාතාති බ්‍රහ්මජා, බ්‍රහ්මසම්භූතාපි “බ්‍රහ්මජා”ති වුච්චන්ති, න තථා ඉමෙඉමෙ පන . ඛතොවක්ඛෙව බ්‍රහ්මුතා නිමිත්තාති බ්‍රහ්මනිමිත්තා, තතො එව බ්‍රහ්මතො ලද්ධබ්බවිජ්ජාදිදායජ්ජදායාදාති බ්‍රහ්මදායාදාති සබ්බමෙතං බ්‍රාහ්මණානං කත්ථනාපලාපසදිසං විඤ්ඤුතං අප්පමාණං අවිමද්දක්ඛමං වාචාවත්ථුමත්තං බ්‍රහ්මකුත්තස්සෙව අභාවතො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං

විසුද්ධිමග්ගවණ්ණනායං චුත්තමෙවනෙනාහ . “සොසොයෙවා”තිආදි. වොහාරමත්තමෙවෙනත්ති එතං තිආදි” ණොයො වණ්මණොව සෙට්ඨ්වා “වචනමත්තමෙව, න තස්ස අත්ථො තෙහි අධිජ්ජෙතජ්ජකාරො අත්ථී.

318. සමීජ්ඣෙය්‍යාති දිට්ඨිදීපනවසෙන අත්තනො අජ්ඣාසයො නිජ්ජප්පෙය්‍ය. තෙනාහ “මනොරථො ඥාතොයා”ති. ඛත්තියොපිති පරඛත්තියොපි. අස්සාති සමිද්ධධනාදිං පත්තස්ස. තෙනාහ — “ඉස්සරියසම්පත්තස්සා”ති නෙසන්ති එතෙසං චතුත්තං වණ්ණානං එත්ථ පුබ්බුට්ඨායිභාවාදිනා ඉතරෙහි උපවර්තබ්බතාය න කිඤ්චි නානාකරණන්ති යොජනා.

322. අහං වීවරාදිහි උපට්ඨාකො, තුම්භාකං ඉච්ඡිතච්ඡිතක්ඛණෙ වදෙය්‍යාථ යෙනත්ථොති යොජනා. වොරාදිඋපද්දවනිසෙධනෙන රක්ඛාගුත්ති, දානාදිනිමිත්තඋපද්දවනිසෙධනෙන ආවරණගුත්ති. පච්චුජ්ජන්තානත්ථනිසෙධනෙන වා රක්ඛාගුත්ති, ආගාමිඅනත්ථනිසෙධනෙන ආවරණගුත්ති. එත්ථ ච ඛත්තියාදීසු යො යො ඉස්සරො, තස්ස ඉතරෙන අනුවත්තෙතබ්බභාවෙ, කුසලාකුසලකරණෙන නෙසං වසෙන ලද්ධබ්බඅභිසම්පරායෙ, පබ්බජිතෙහි ලද්ධබ්බසාමීචිකිරියාය ච අණුමත්තොපි විසෙසො නත්ථී, තස්මා සො විසෙසාභාවො පාළියං තත්ථ තත්ථ වාරෙ “එවං සන්තෙ”තිආදිනා විභාවිතො. සෙසං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

මධුරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

5. බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනා

324. ඔලොකනකපදුමන්ති ලීලාඅරචින්දං. තස්මාති කොකනදසණ්ඨානත්තා කොකනදොති සඬබං ලහී.

325. යාව පච්ඡිම...පෙ.... එලකං චුත්තං තස්ස සබ්බපච්ඡා සන්ථතත්තා. උපරිමඵලගතඤ්ඤි සොපානමත්ථකං. ඔලොකනත්ථංයෙවාති න කෙවලං භගවතො ආගමනඤ්ඤෙව ඔලොකනත්ථං, අථ බො අත්තනො පත්ථනාය සන්ථරාපිතාය වෙලපටිකාය අක්කමනස්සපි.

සකුණපොතකෙති කාදම්බට්ටිභපුත්තකෙ. අඤ්ඤොව භවෙය්‍යාති තස්මිං අත්තභාවෙ මාතුගාමතො අඤ්ඤො ඉදානි භරියාභූතො මාතුගාමො භවෙය්‍ය. පුත්තං ලභෙය්‍යාති අත්තනො කම්මවසෙන පුත්තං, නො තස්ස. උභොහිති ඉමෙහි එව උභොහි. ඉමෙහි කාරණෙහිති තස්ස රාජකුමාරස්ස බුද්ධං පටිච්ච මිච්ඡාගහණං, තිත්ථියානං උජ්ඣායනං, අනාගතෙ මනුස්සානං හික්ඛුනං උද්දිස්ස විජ්ජපටිසාරොති ඉමෙහි තීහි කාරණෙහි. පඤ්ඤත්තන්ති සන්ථතං වෙලපටිකං. මඬගලං ඉච්ඡන්තීති මඬගලිකා.

326. තතියං කාරණන්ති ඉමිනා භික්ඛුසු විජ්ජට්ඨානානුප්පාදනමාහ. යං කිඤ්චි පරිභුඤ්ජන-සුඛං කාමසුඛල්ලිකානුයොගොති අධිජ්ජායෙන කාමසුඛල්ලිකානුයොගසඤ්ඤී භුත්වා...පෙ.... මඤ්ඤමානො ඵවමාහ.

327. අථ නං භගවා තතො මිච්ඡාහිනිවෙසතො විවෙචෙතුකාමො “සො ඛො අහ”න්තිආදිනා අත්තතො දුක්ඛරවරියං දස්සෙතුං ආරභි. මහාසච්චකෙ(ම. නි. 1.364 ආදයො) චුත්තනසෙනෙව වෙදිතඛිඛං “සො ඛො අහ”න්තිආදිපායස්ස තත්ථ ආගතනියාමෙනෙව ආගතත්තා. පාසරාසිසුත්තෙ (ම. නි. 1.272 ආදයො) චුත්තනසෙනාති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො.

343. අඬකුසං ගණ්හන්ති ඵතෙන තස්ස ගහණෙ ඡෙකො හොතිති අඬකුසගහණසිජ්ජං. මෙසඋතුන්ති මෙසං පටිච්ච උජ්ජන්තසිතඋතුං. පඬ්ඛතඋතුන්ති පඬ්ඛතං පටිච්ච උණ්හඋතුං. උභයවසෙන ච තස්ස තථා සිතුණ්හඋතුතො ඵනො ආගතොති ත-කාරස්ස ද-කාරං කත්වා උදෙනොති නාමං අකාසි.

තාපසො ඔගාල්භඤ්ඤාණුවසෙන රඤ්ඤො මතභාවං ඤත්වා. ආදිතො පට්ඨායාති කොසම්බිනගරෙ පරත්තපරඤ්ඤො අග්ගමහෙසිභාවතො පට්ඨාය. පුඬ්ඛෙති සිලවත්තකාලෙ. හත්ථිගන්ථන්ති හත්ථිනං අත්තතො වසෙ වත්තාපනසත්ථං. තෙනෙවස්ස තං සික්ඛාපෙති, කිච්චඤ්ච ඉජ්ඣති.

344. පදහනභාවොති භාවනානුයොගො. පධානෙ වා නියුත්තො පධානියො, පධානියස්ස භික්ඛුනො, තස්සෙව පධානියභාවස්ස අඬගාති කාරණාති පධානියඬගාති. සද්ධා ඵතස්ස අත්ථිති සද්ධො. කිඤ්චාපි පච්චෙකඛොධිසත්තානම්පි අහිනිභාරතො පට්ඨාය ආගතා ආගමනසද්ධා ඵව, මහාඛොධිසත්තානං පන සද්ධා ගරුතරාති සා ඵව ගහිතා. අවලභාවෙන ඔකජ්ජනං “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාඛ්‍යාතො ධම්මො, සුජ්ජට්ඨන්තො සඬ්ඝො”ති කෙනචි අකම්පියභාවෙන රතනත්තයගුණෙ ඔගාහිත්වා කජ්ජනං. පසාදුජ්ජත්ති රතනත්තයෙ පසිදනමෙව. ඛොධින්ති චතුමග්ගඤ්ඤාණන්ති චුත්තං තංනිමිත්තත්තා සඬ්ඛඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස, ඛොධිති වා සම්මාසම්බොධි. සඬ්ඛඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි මග්ගඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච සඬ්ඛඤ්ඤාතඤ්ඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති චුච්චති. නිච්ඡිතසුබුද්ධතාය ධම්මස්ස සුධම්මතා සඬ්ඝස්ස සුජ්ජට්ඨත්ති විනිච්ඡිතා ඵව හොතිති ආහ “දෙසනාසීසමෙව චෙත”න්තිආදි. තස්ස පධානං වීරියං ඉජ්ඣති රතනත්තයසද්ධාය “ඉමාය පටිපදාය ජරාමරණතො මුච්චිස්සාමි”ති පධානානුයොගෙ අවංමුඛසම්භවතො.

අප්පාඛාධොතිආදි හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අගුණං පකාසෙනා ආයතිං සංවරං ආපජ්ජිතා සම්මාපට්ඨත්ති යා විසොධනත්ථං. උදයඤ්ච අත්ථඤ්ච ගන්තුන්ති “අවිජ්ජාසමුදයා”තිආදිනා පඤ්චන්තං. උපාදානක්ඛන්ධානං උදයඤ්ච වයඤ්ච ජානිතුං. තෙනාහ “එතෙනා”තිආදි. පරිසුද්ධාය උපක්කිලෙසවිනිමුත්තාය. නිබ්බිජ්ඣත්ති තදභිගවසෙන පජ්ඣිතුං සමුච්ඡෙදප්පහානස්ස පච්චයො භවිතුං. යං දුක්ඛං බීයතීති කිලෙසෙසු අප්පහිනෙසු තෙන තදුපනිස්සයකම්මං පට්චිව යං දුක්ඛං උප්පජ්ජෙය්‍යා, තං සන්ධාය චුත්තං.

345. සෙසදිවසෙති සත්තදිවසතො පට්ඨාය යාව ද්වෙ රත්තින්දිවා.

346. කුච්ඡසන්තිස්සිතො ගබ්භො නිස්සයවොහාරෙන “කුච්ඡ”ති චුච්චති, සො ඵතිස්සා අත්ථිති කුච්ඡමති. තෙනාහ “ආපන්තසත්තා”ති. ආරක්ඛො පනස්ස පච්චුපට්ඨිතො හොතිති මාතරා ගහිතසරණං ගබ්භචුට්ඨිතස්ස තස්ස සරණගමනං පවෙදයිතස්ස කුසලං සරණං නාම, මාතු කතරක්ඛො පුත්තස්සපි පච්චුපට්ඨිතොති. මහල්ලකකාලෙති වචනත්ථං ජානනකාලෙ. සාරෙන්තිති යථාදිට්ඨං යථාබලං රතනත්තයගුණපතිට්ඨාපනවසෙන අස්ස සාරෙන්ති. සල්ලක්ඛෙත්වාති චුත්තමත්ථං උපධාරෙන්වා. සරණං ගහිතං නාම හොති රතනත්තයස්ස සරණභාවසල්ලක්ඛණපුබ්බකතන්තින්තචිත්තභාවතොව. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

බොධිරාජකුමාරසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

6. අඛිලලිමාලසුත්තවණ්ණනා

347. අඛිලලීනං මාලං ධාරෙතීති ඉමිනා අන්වත්ථා තස්ස සමඤ්ඤාති දස්සෙති. තත්ත්වං තස්මිං ආචරියවචනෙන අඛිලලිමාලස්ස ධාරණෙ. කර්මසහස්සඛෙත්තෙ ඵකසාලිසීසං විය අපඤ්ඤායමානසකකිච්චො හොතිති අධිප්පායො. තක්කසීලං පෙසයිංසු “තාදිසස්ස ආචරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පුග්ගහසම්මාපයොගෙන දිට්ඨධම්මිකෙ සම්පරායිකෙ ච අත්ථෙ ජානන්තො භාරියං න කරෙය්‍යා”ති. බාහිරකා අහෙසුං අභිංසකස්ස වත්තසම්පත්ති යා ආචරියස්ස චිත්තසභාවතො නිබ්බත්තනතිභාවෙන. සිනෙහෙනෙව වදන්තෙති සිනෙහෙන විය වදන්තෙ.

ගණනම්පි න උග්ගණ්හාතීති ගණනවිධිම්පි න සල්ලක්ඛෙති. තත්ථ කාරණමාහ “පකති යා”තිආදිනා. යපිතට්ඨානෙති රුක්ඛගච්ඡන්තරාදිකෙ යපිතට්ඨානෙ සකුන්තසිඬ්ඛාලානං වසෙන අඛිලලියො විනස්සන්ති. හග්ගවොති කොසලරඤ්ඤො පුරොහිතං ගොත්තෙන වදති. වොරො අවිස්සාසනීයො සාහසිකභාවතො. පුරාණසන්ථතා සාඛා අවිස්සාසනීයා විච්ඡිකාදීනං පවෙසන යොග්‍යත්තා. රාජා අවිස්සාසනීයො ඉස්සරියමදෙන

ධනලොභෙන ච කදාචි ජීවිතෙ සඬකාභාවතො. ඉත්ථි අවිස්සාසනියා ලොලසීලචිත්තභාවතො. අනුද්ධරණියො භවිස්සති සංසාරපඬකතො.

348. සඬකරිත්වාති “මයං එකජ්ඣං සන්තිපතිත්වා චොරං මාරෙත්වා චා පලාපෙත්වා ගමිස්සාමා”ති සඬකරං කත්වා. ඉද්ධාභිසඬබාරන්ති අභිසඬබරණං අධිට්ඨානං. අභිසඬබාසීති අධිට්ඨති. සංහරිත්වාති සංඛිපිත්වා. ඔරභාගෙති චොරස්ස ඔරභාගෙ.

349. දණ්ඨොති පහරණභත්ථච්ඡෙදනාදිකො දණ්ඨනසඬබාතො දණ්ඨො. පවත්තයිතඛිබොති ආනෙතඛිබො. අපනෙත්වාති අත්තනො සන්තානනො සමුච්ඡෙදවසෙන පහාය. පටිසඬබායාති පටිසඬබානෙන. අවිහිංසායාති කරුණාය. සාරණියධම්මෙසුති ඡසුපි සාරණියධම්මෙසු, යීතො අට්ඨිතානං පාපධම්මානං බොධිමූලෙ එව සමුච්ඡින්නත්තා. යථා අතීතෙ අපරිමිතං කාලං සන්ධාවිතං, එවං ඉමාය පටිපත්තියා අනාගතෙපි සන්ධාවිස්සතීති දස්සෙන්නො “ඉදානි”තිආදිමාහ.

ඉත්ථෙවාති ඉති එව, ඉති-සද්දො නිදස්සන්ත්ථො. තෙනාහ “එවං චත්වා යෙවා”ති. අකිරිති ආකිරි, පඤ්චපි ආවුධානි විකිරි. තෙන වුත්තං “ඛිපි ඡඩ්ඨෙසී”ති.

350. එත්තොවාති අතො එව ආගතමග්ගෙනෙව සාවත්ථිං ගතා. අධිවාසෙස්සතීති “චොරං පටිසෙධෙතුං ගමිස්සාමි”ති වුත්තෙ තුණ්හි භවිස්සති. දාරුණකම්මෙන උප්පන්නනාමන්ති “අඬගුලිමාලො”ති ඉමං නාමං සන්ධාය වදති.

351. හත්ථි අරඤ්ඤහත්ථි හොන්ති මනුස්සානං තත්ථ ගන්තුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා, එවං අස්සාපි. කුටසහස්සානං භිජ්ජනකාරණං හොති ථෙරස්ස ආගමනභයෙන සට්ඨෙ ඡඩ්ඨෙත්වා පලායනෙන. ගඛහමුල්භායාති බ්‍යාකුලගඛ්භාය. පඬබජ්ජාබලෙනාති වුත්තං, සත්ථු දෙසනානුභාවෙනාති පන වත්තඛිබං. සො හි තස්සාපි කාරණන්ති. අරියා නාම ජාති පඬබජ්ජා අරියභාවත්ථාය ජාතීති කත්වා.

මහාපරිත්තං නාමෙතන්ති මහානුභාවං පරිත්තං නාමෙතං. තථා හි නං ථෙරො සඬබභාවෙන අරියාය ජාතො සච්චාධිට්ඨානෙන අකාසී. තෙනාහ “සච්චකිරියකතට්ඨානෙන”ති. ගඛහමුල්හන්ති මුල්හගඛ්භං. ගඛ්භො හි පරිපක්කො සම්පජ්ජමානො විජායනකාලෙ කම්මජවාතෙහි සඤ්චාලෙත්වා පරිවත්තීතො උද්ධංපාදො අධොසීසො හුත්වා යොනිමුඛාභිමුඛො හොති, එවං සො කස්සචි අලග්ගො සොත්ථිනා ඛහි නික්ඛමති, විපජ්ජමානො පන විපරිවත්තනවසෙන යොනිමග්ගං පිදහිත්වා තිරියං නිපජ්ජති, තථා යස්සා යොනිමග්ගො පිදහති, සා තත්ථ කම්මජවාතෙහි අපරාපරං පරිවත්තමානා බ්‍යාකුලා මුල්හගඛ්භාති වුච්චති, තං සන්ධාය වුත්තං “ගඛහමුල්හ”න්ති.

සච්චකිරියා නාම බුද්ධාසයං අත්තනො සීලං පච්චවෙක්ඛිත්වා කතා, තස්මා සච්චකිරියා වෙජ්ජකම්මං න හොතීති දට්ඨබ්බං. ටෙරස්සපි චාතිආදිනා උපසඬ්ඡායානිකාකාරණං වදති. ඉමෙ ද්වෙ හෙතු පටිච්ච භගවා ටෙරං සච්චකිරියං කාරෙසි. ජාතින්ති මූලජාතිං.

352. පරියාදාය ආහච්ච භින්නෙන සීසෙන. සභාගදිට්ඨධම්මවෙදනීයකම්මන්ති නිරයෙ නිබ්බත්තනසකකම්මසභාගභූතං දිට්ඨධම්මවෙදනීයකම්මං. සභාගතා ච සමානවත්ථුකතා සමානාරම්මණතාඵකච්චිපරියාපන්නතාදිවසෙන සබ්බථා සරික්ඛතා, සදිසම්පි ච නාම තදෙවාහරියති යථා “තස්සෙව කම්මස්ස විපාකො”ති ච “සා ඵච තිත්තිරි තානෙව ඔසධානී”ති ච. ඉදානි තමෙව සභාගතං දස්සෙතුං “කම්මං භී”තිආදි ආරද්ධං. කරියමානමෙවාති පච්චයසමවායෙන පටිපාටියා නිබ්බත්තියමානමෙව. තයො කොට්ඨාසෙ පූරෙති, දිට්ඨධම්මවෙදනීයඅපරාපරියායවෙදනීයඋපපජ්ජවෙදනීයසඬ්ඛාතෙ තයො භාගෙ පූරෙති, තෙසං තිණ්ණං භාගානං වසෙන පවත්තති.

දිට්ඨධම්මො චුච්චති පච්චක්ඛෙහුතො පච්චුප්පන්නො අත්තභාවො, තත්ථ වෙදිතබ්බඵලං කම්මං දිට්ඨධම්මවෙදනීයං. පච්චුප්පන්නභවතො අනන්තරං වෙදිතබ්බඵලං කම්මං උපපජ්ජවෙදනීයං. දිට්ඨධම්මානන්තරභවතො අඤ්ඤස්මිං අත්තභාවපරියායෙ අත්තභාවපරිවත්තෙ වෙදිතබ්බඵලං කම්මං අපරාපරියායවෙදනීයං. පටිපක්ඛෙහි අනභිභූතතාය, පච්චයවිසෙසෙන පටිලද්ධවිසෙසතාය ච බලවභාවජපත්තා තාදිසස්ස පුබ්බාහිසඬ්ඛාරස්ස වසෙන සාතිසයා හුත්වා පවත්තා පයමජ්ඣනවෙතනා තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ ඵලදායීති දිට්ඨධම්මවෙදනීයා නාම. සා හි චුත්තාකාරෙන බලවති ජවනසන්නාතො ගුණවිසෙසයුත්තෙසු උපකාරානුපකාරවසජ්ජවත්තියා ආසෙවනාලාභෙන අප්පවිපාකතාය ච ඉතරද්වයං විය පවත්තසන්නානුපරමාපෙක්ඛං ඔකාසලාභාපෙක්ඛඤ්ච කම්මං න හොතීති ඉධෙව පුජ්ජමත්තං විය පවත්තිවිපාකමත්තං ඵලං දෙති.

තථා අසක්කොත්තන්ති කම්මස්ස ඵලදානං නාම උපධිපයොගාදිපච්චයන්තරසමවායෙනෙව හොතීති තදභාවතො තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ විපාකං දාතුං අසක්කොත්තං. අභොසිකම්මන්ති කම්මංයෙව අභොසි, න තස්ස විපාකො අභොසි, අත්ථි භවිස්සති චාති ඵචං වත්තබ්බං කම්මං. අත්ථසාධිකාති දානාදිපාණාතිපානාදිඅත්ථස්ස නිජ්ජාදිකා. කා පන සාති ආහ “සත්තමජ්ඣනවෙතනා”ති. සා හි සන්නිට්ඨාපකවෙතනා චුත්තනයෙන පටිලද්ධවිසෙසා පුරිමජ්ඣනවෙතනාහි ලද්ධාසෙවනා ච සමානා අනන්තරෙ අත්තභාවෙ විපාකදායීති උපපජ්ජවෙදනීයකම්මං නාම. තෙනාහ “අනන්තරෙ අත්තභාවෙ විපාකං දෙති”ති. සති සංසාරජ්ජවත්තියාති ඉමිනා අසති සංසාරජ්ජවත්තියා අභොසිකම්මපක්ඛෙ තිට්ඨති විපච්චනොකාසස්ස අභාවතොති.

සමුග්ගාටිතානි විපච්චනොකාසස්ස අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන. දිට්ඨධම්මවෙදනීයං අත්ථි විපාකාරහාභාවස්ස අනිබ්බත්තිතත්තා විපච්චනොකාසස්ස අනුපච්ඡින්නත්තා. කතූපච්ඡිකඤ්ඤි කම්මං සති විපච්චනොකාසෙ යාව න ඵලං දෙති, තාව අත්ථෙව නාම විපාකාරහාභාවතො. “යස්ස ඛො”ති ඉදං අනියමාකාරවචනං භගවතා කම්මසරික්ඛතාවසෙන සාධාරණතො වුත්තන්ති ආහ “යාදිසස්ස ඛො”ති.

පමාදකිලෙසවිමුත්තොති පමාදහෙතුකෙහි සබ්බෙහි කිලෙසෙහි විමුත්තො.

පාපස්ස පිධානං නාම අවිපාකධම්මතාපාදනන්ති ආහ “අප්පට්ඨන්ධිකං කරියති”ති. බුද්ධසාසනෙති සික්ඛාත්තයසඬගහෙ බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ. යුත්තප්පයුත්තො විහරතීති අකත්තබ්බස්ස අකරණවසෙන, කත්තබ්බස්ස ච පරිපූරණවසෙන පවත්තති.

දිස්සන්ති කුප්ඤ්ඤන්තිති දිසා, පටිපක්ඛාති ආහ “සපත්තා”ති. තප්පසංසපකාරන්ති මෙත්තානිසංසකිත්තනාකාරං. කාලෙතාති ආමෙඨිතලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “බණ්ණ බණ්ණ”ති. අනුකරොන්තුති යෙසං කල්‍යාණමිත්තානං සන්තිකෙ සුඤ්ඤන්ති, යථාසුතං ධම්මං තෙසං අනුකරොන්තු දිට්ඨානුගතිකරණං ආපජ්ජන්තු, අත්තනො චෙරිපුග්ගලානම්පි භගවතො සන්තිකෙ ධම්මස්සවනං සම්මාපට්ඨන්තිඤ්ඤව පච්චාසිසති.

තසන්ති ගතිං පත්ථයන්තිති තසා භවත්තරාදීසු සංසරණභාවතො. තෙනාහ “තසා වුච්චන්ති සතණ්භා”ති.

නෙතබ්බට්ඨානං උදකං නයන්තිති නෙත්තිකා. බන්ධිත්වාති දළ්භං බන්ධිත්වා. තෙලකඤ්ජිකෙනාති තෙලමිස්සිතෙන කඤ්ජිකෙන.

යාදිසොව අනිට්ඨෙ, තාදිසොව ඉට්ඨෙති ඉට්ඨානිට්ඨෙ නිබ්බිකාරෙන තාදී. යෙසං පන කාමාමිසාදීනං චත්තත්තා රාගාදීනං චත්තත්තා කාමොසාදීනං තිණ්ණත්තා තාදිභාවො භවෙය්‍ය, තෙසං භගවතා සබ්බසො චත්තා චත්තා තිණ්ණා, තස්මා භගවා චත්තාවිති තාදී, චත්තාවිති තාදී, තිණ්ණාවිති තාදී, යෙහි අනඤ්ඤසාධාරණෙහි සීලාදිගුණෙහි සමන්තාගතත්තා භගවා තාදිභාවෙන උක්කංසපාරමිජ්ජන්තො තංනිද්දෙසො, තෙහි ගුණෙහි යථාවතො නිද්දිසිතබ්බතොපි තාදී. යථා යන්තරජ්ජුයා යන්තං නීයති, ඵලං යාය තණ්හාය භවො නීයති, සා “භවනෙත්ති භවරජ්ජු”ති වුත්තා. තෙනාහ “තාය හී”තිආදි, කම්මානි කුසලාදීනි විපච්චයන්ති අපච්චයන්ති ඵතායාති කම්මවිපාකො. අපච්චයභාවො නාම අරියමග්ගවෙතනායාති ආහ “මග්ගවෙතනායා”ති.

යාව න කිලෙසා පභියන්ති, තාව ඉමෙ සත්තා සඉණා එව අසෙරිවිහාරභාවතොති ආහ “අණණො නික්කිලෙසො ජාතො”ති.

ථෙය්‍යපරිභොගො (විසුද්ධි. ටී. 1.91) නාම සාමිපරිභොගාභාවතො. භගවතාපි හි අත්තනො සාසනෙ සීලවතො පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, න දුස්සීලස්ස, දායකානං සීලවතොයෙව පරිච්චාගො, න දුස්සීලස්ස අත්තනො කාරානං මහජ්ඣලභාවස්ස පච්චාසීසනතො. ඉති සත්ථාරා අනනුඤ්ඤාතත්තා දායකෙහි ව අපරිච්චත්තත්තා “දුස්සීලස්ස පරිභොගො ථෙය්‍යපරිභොගො නාමා”ති වුත්තං. ඉණවසෙන පරිභොගො ඉණපරිභොගො. පටිග්ගාහකතො දක්ඛණාවිසුද්ධියා අභාවතො ඉණං ගහෙත්වා පරිභොගො වියාති අත්ථො. යස්මා සෙක්ඛා භගවතො ඔරසපුත්තා, තස්මා තෙ පිතුසන්තකානං පච්චයානං දායාදා හුත්වා තෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තීති තෙසං පරිභොගො දායජ්ජපරිභොගො නාම. කිං පන තෙ භගවතො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති, උදාහු ගිහීහි දින්නන්ති? ගිහීහි දින්නාපි තෙ භගවතා අනුඤ්ඤාතත්තා භගවතො සන්තකා භොන්ති අනනුඤ්ඤාතෙසු සබ්බෙන සබ්බං පරිභොගාභාවතො අනුඤ්ඤාතෙසුයෙව පරිභොගසම්භවතො. ධම්මදායාදසුත්තඤ්ඤවෙත්ථ (ම. නි. 1.29 ආදයො) සාධකං.

අවිතරාගානං තණ්හාපරවසතාය පච්චයපරිභොගෙ සාමිභාවො නත්ථී, තදභාවෙන විතරාගානං තත්ථ සාමිභාවො යථාරූපි පරිභොගසම්භවතො . පිතථා හි තෙ පටිකුලම් අජ්ජපටිකුලාකාරෙන, අජ්ජපටිකුලම්පි පටිකුලාකාරෙන තදුභයං විවජ්ජෙත්වා උපෙක්ඛාකාරෙන ව පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්ති, දායකානඤ්ච මනොරථං පරිපුරෙන්නි. සෙසමෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ, තංසංවණ්ණනාසු ව වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. කිලෙසඉණානං අභාවං සන්ධාය “අණණොතංති වුත්”, න පච්චවෙක්ඛිතපරිභොගමත්තං— මා ව බාකුලොතෙනාහ ආයස් . “සත්තාහමෙව බො අහං, ආවුසො, සරණො රට්ඨපිණ්ඩං භුඤ්ජී .ම) තින්” .නි3.211).

වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙහි තණ්හාය පවත්තිආකාරං පටිච්ච අත්ථී රමණවොහාරොති ආහ — “දුට්ඨෙසුපි කාමෙසු තණ්හාරතිසන්ථව”න්ති. මන්තිතන්ති කථිතං. උජ්ජන්තෙහි සත්ථුපටිඤ්ඤෙහි. සංවිහත්තාති කුසලාදිවසෙන ඛන්ධාදීහි ආකාරෙහි විහත්තා. සුන්දරං ආගමනන්ති ස්වාගතං. තතො එව න කුච්ඡිතං ආගතං. සොළසවිධකිච්චස්ස පරියොසිතත්තා ආහ “තං සබ්බං මයා කත”න්ති. මග්ගපඤ්ඤායමෙව තතියවිජ්ජාසමඤ්ඤාති ආහ — “තීහි විජ්ජාහි නවහි ව ලොකුත්තරධම්මෙහි”ති.

අභිගුලිමාලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

7. පියජාතිකසුත්තවණ්ණනා

353. පකතිනියාමෙනාති යථා සොකුප්පත්තිනො පුබ්බෙ ඉති කත්තබ්බෙසු අසම්මොභවසෙන විත්තං පක්ඛන්දති, තානි වස්ස උපට්ඨගන්ති, න එවං සොකස්ස විත්තසඬකොවසභාවතො. තෙන චුත්තං “පකතිනියාමෙන පන න පටිභන්ති”ති. කෙච් පන “සාමන්තා කතිපයෙ න කුටුම්භං සන්ධාරෙති. තෙනාහ ‘න සබ්බෙන සබ්බං පටිභන්ති’ති” වදන්ති. එත්ථාති දුතියපදෙ. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං “න පටිභන්ති”ති පදස්ස “න රුච්චති”ති අත්ථමාහ. න පටිභන්ති වා භුඤ්ජිතුකාමතාවිත්තං න උපට්ඨිතන්ති අත්ථො. පතිට්ඨිතොකාසන්ති ඉන්ද්‍රියාවිට්ඨට්ඨානං වදති. පියායිතබ්බතො පියො ජාති උප්පත්තිට්ඨානං එතෙසන්ති පියජාතිකා. පියො පභුති එතෙසන්ති පියප්පභුතිකාති වත්තබ්බෙ, උ-කාරස්ස ව-කාරං, ත-කාරස්ස ව ලොපං කත්වා “පියප්පභාවිකා”ති චුත්තං. තෙනාහ “පියතො පභවන්ති”ති.

355. පර-සද්දෙන සමානත්ථං අජ්ඣත්තිකභාවනිසෙධනත්ථං “පිරො”ති පදන්ති ආහ “අම්භාකං පරො”ති. පිරෙති වා “පරතො”ති ඉමිනා සමානත්ථං නිපාතපදන්ති ආහ “වර පිරෙති පරතො ගච්ඡා”ති.

356. ද්විධා ඡෙත්වාති එත්ථ යදි ඉත්ථි තස්ස පුරිසස්ස පියා, කථං ද්විධා ඡින්දතිති ආහ “යදි හී”තිආදි.

357. කථං කථෙය්‍යන්ති යථා භගවා එතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කථෙසී, සො ව මෙ කථෙසී, තථා වාහං කථෙය්‍යං. මරණවසෙන විපරිණාමො අත්තභාවස්ස පරිවත්තත්තා. පලායිත්වා ගමනවසෙන අඤ්ඤථාභාවො මිත්තසන්ථවස්ස සමාගමස්ස ව අඤ්ඤථාභූතත්තා.

ජඩ්ඨිතභාවෙනාති පරිවත්තිතභාවෙන. හත්ථගමනවසෙන අඤ්ඤථාභාවො පුබ්බෙ සවසෙ වත්තිතානං ඉදානි වසෙ අවත්තනභාවෙන.

ආවමෙහීති ආවමනං මුඛවික්ඛාලනං කාරෙහි. යස්මා මුඛං වික්ඛාලෙන්තා හි හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා වික්ඛාලෙන්ති, තස්මා “ආවමිත්වා”ති වත්වා පච්ඡාපි තස්ස අත්ථං දස්සෙන්තො “මුඛං වික්ඛාලෙන්වා”ති ආහ. සෙසං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පියජාතිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

8. බාහිතිකසුත්තවණ්ණනා

359. සාවජ්ජතාය උපාරම්භං අරහතීති ඔපාරම්භො. තෙනාහ “දොසං ආරොපනාරහො”ති. බාලා උපාරම්භවත්ථුමඤ්ඤං අමුලකම්පි නං ආරොපෙන්තා උග්ගොසෙන්ති, තස්මා තෙ අනාමසිත්වා “විඤ්ඤාහී”ති ඉදං පදං ගහෙන්වා පඤ්ඤෙන ඤාතුං ඉච්ඡිතෙන අත්ථොන උපාරම්භාදීනං උපරි උත්තරං පරිපූරෙතුං නාසක්ඛිම්භා. තං කාරණන්ති තං උප්පත්තිකාරණං. යදි

හි මයා “විඤ්ඤානී”ති පදං පක්ඛිපිත්වා වුත්තං භවෙය්‍යා, පඤ්ඤා මෙ පරිපුණ්ණා භවෙය්‍යා, න පන වුත්තා. ඉදානි පන තං කාරණං උත්තරං ආයස්මතා ආනන්දෙන “විඤ්ඤානී”ති එවං වදන්තෙන පරිපූරිතං.

360. කොසල්ලපටිපක්ඛතො අකොසල්ලං වුව්චති අවිජ්ජා, තංසමුට්ඨානතො අකොසල්ලසම්භූතො. අවිජ්ජං වුව්චති ගරහිතබ්බං, සහ අවිජ්ජෙහිති සාවජ්ජො, ගාරය්ගො. රාගාදිදොසෙහි සදොසො. තෙහි එව සබ්බාබ්ජ්ඣො, තතො එව සම්පති ආයතිඤ්ච සදුක්ඛො. සබ්බාබ්ජ්ඣාදිකො නිස්සන්දවිපාකො.

තථා අත්ථො වුත්තො භවෙය්‍යාති පුච්ඡාසභාගෙනපි අත්ථො වුත්තො භවෙය්‍යා, පුච්ඡන්තස්ස පන න තාව චිත්තාරාධනං. තෙනාහ – “එවං බ්‍යාකරණං පන න භාරිය”න්ති, ගරුකරණං න හොති විසාරජ්ජං න සියාති අධිප්පායො. තෙනාහ – “අප්පහිනඅකුසලොපි හි පහානං වණ්ණෙය්‍යා”ති. එවරුපො පන යථාකාරී තථාවාදී න හොති, න එවං භගවාති ආහ “භගවා”තිආදි. එවං බ්‍යාකාසීති “සබ්බාකුසලධම්මපහිනො ඛො, මහාරාජ, තථාගතො”ති එවං බ්‍යාකාසී. සුක්කපක්ඛෙපි එසෙව නයොති ඉමිනා “සබ්බෙසංයෙව කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදං වණ්ණෙති”ති වුත්තෙ යථා පුච්ඡා, තථා අත්ථො වුත්තො භවෙය්‍යා, එවං බ්‍යාකරණං පන න භාරියං, අසම්පාදිතකුසලධම්මොපි උපසම්පදං වණ්ණෙය්‍යා. භගවා පන සම්මදෙව සම්පාදිතකුසලත්තා යථාකාරී තථාවාදීති දස්සෙතුං “එවං බ්‍යාකාසී”ති ඉමමත්ථං දස්සෙති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

බාහිතිකසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. ධම්මචෙතියසුත්තවණ්ණනා

364. මෙදවණ්ණො උච්චවණ්ණො ච තත්ථ තත්ථ පාසාණා උස්සන්තා අහෙසුන්ති මෙදාචපන්ති ගාමස්ස සමඤ්ඤා ජාතා. උච්චවණ්ණොති චන්දසමානවණ්ණනාය මෙදපාසාණා වුත්තාති කෙවි. අට්ඨකථායං පන “මෙදවණ්ණො පාසාණා කිරොත්ථ උස්සන්තා අහෙසු”න්ති ඉදං වුත්තං. අස්සාති සෙනාපතිස්ස. කථාසමුට්ඨාපනත්ථන්ති මල්ලිකාය සොකවිනොදනධම්මකථාසමුට්ඨාපනත්ථං.

රඤ්ඤාති පසෙනදිකොසලරඤ්ඤා. මහව්චාති මහනියා. පදවිපල්ලාසෙන චෙතං වුත්තං. පසාදමරහන්තීති පාසාදිකානි. තෙනාහ “සහ රඤ්ජනකානී”ති. යානි පන පාසාදිකානි, තානි පස්සිතුං යුත්තානි. පාසාදිකානීති වා සද්දහනසහිතානි. තෙනාහ “පසාදජනකානී”ති. “අප්පාබාධ”න්ති ආදීසු විය අප්පසද්දො අභාවත්ථොති ආහ “නිස්සද්දානී”ති. අනියමත්ථවාචී ය-සද්දො අනියමාකාරවාචකොපි හොතීති “යත්ථා”ති පදස්ස “යාදිසෙසු”තිආදිමාහ. තථා හි අභිගුලිමාලසුත්තෙ (ම.

නි. අට්ඨ. 2.347 ආදයො) “යස්ස ඛො”ති පදස්ස “යාදිසස්ස ඛො”ති අත්ථො වුත්තො.

366. පටිච්ඡදන්ති පටිච්ඡාදකං. රාජකකුට්ඨකණ්ඩානීති රාජහණ්ඩභූතානි. රහායනීති රහො කරොති, මං අජ්ඣෙසනීති අත්ථො.

367. යථාසභාවතො ඤෙය්‍යං ධාරෙති අවධාරෙතීති ධම්මො, ඤාණන්ති ආහ “පච්චක්ඛඤාණසඛ්ඛාතස්ස ධම්මස්සා”ති. අනුනායොති අනුගච්ඡතකො. දිට්ඨොන හි අදිට්ඨස්ස අනුමානං. තෙනාහ “අනුමානං අනුබුද්ධි”ති. ආපාණකොට්ඨකන්ති යාව පාණකොට්, තාව ජීවිතපරියොසානං. එතන්ති ධම්මන්වයසඛ්ඛාතං අනුමානං. එවන්ති “ඉධ පනාහ”න්ති වුත්තස්පකාරෙන.

369. චක්ඛුං අඛන්ධන්තෙ වියාති අපාසාදිකතාය පස්සන්තානං චක්ඛුං අත්තති අඛන්ධන්තෙ විය. කුලසන්තානානුබන්ධො රොගො කුලරොගො. උළාරන්ති සානුභාවං. යො හි ආනුභාවසම්පන්නො, තං “මහෙසක්ඛ”න්ති චදන්ති. අරහත්තං ගණ්හන්තොති උක්කට්ඨනීද්දෙසොයං, හෙට්ඨිමඵලාති ගණ්හන්තොපි.

373. ජීවිකා ජීවිතවුත්ති.

374. ධම්මං චෙතෙති සංචෙදෙති එතෙහිති ධම්මචෙතියානි, ධම්මස්ස පුජාවචනානි. නනු චෙතාති බුද්ධසඛ්ඛිගුණදීපනානිපි සන්ති? කථං “ධම්මචෙතියානීති ධම්මස්ස චිත්තිකාරවචනානී”ති වුත්තන්ති ආහ “තීසු හී”තිආදි. තත්ථ යස්මා බුද්ධරතනමූලකානි සෙසරතනානි තස්ස වසෙන ලද්ධබ්බතො. කොසලරඤ්ඤා චෙත්ථ බුද්ධගාරචෙන ධම්මසඛ්ඛිගාරවං පචෙදිතං, තස්මා “භගවති චිත්තිකාරෙ කතෙ ධම්මොපි කතොව හොතී”ති වුත්තං. යස්මා ච රතනත්තයපසාදපුබ්බිකා සාසනෙ සම්මාපට්ඨන්ති, තස්මා වුත්තං – “ආදිබ්‍රහ්මවරියකානීති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතානී”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ධම්මචෙතියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථස්පකාසනා සමත්තා.

10. කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනා

375. අනන්තරසුත්තෙ වුත්තකරණීයෙනෙවාති “පාසාදෙ වා නාටකෙසු වා චිත්තස්සාදං අලභමානො තත්ථ තත්ථ විචරිතුං ආරද්ධො”ති වුත්තකරණීයෙන. අප්පදුට්ඨපදොසීනඤ්ඤි එවං හොතීති.

376. පුච්ඡිතොති “අඤ්ඤං දුතං නාලත්ථු”න්ති පුච්ඡිතො. සොති රාජා. තාසං චන්දනා සචෙ උත්තරකාලං, අත්තතො ආගමනකාරණං කට්ඨස්සති.

378. එකාවජ්ජනෙනාති එකවීථිපවනෙන. තෙන එකවිත්තං තාව තිට්ඨතු, එකවිත්තවීථියාපි සබ්බං ජානිතුං න සක්කාති දස්සෙති. “ඉදං නාම අතීතං ජානිස්සාමී”ති අනියමෙත්වා ආවජ්ජනො යං කිඤ්චි අතීතං ජානාති, නියමිතෙ පන නියමිතමෙවාති ආහ – “එකෙන හි...පෙ.... එකදෙසමෙව ජානාති”ති. තෙන විත්තෙනාති “අතීතං සබ්බං ජානිස්සාමී”ති එවං පවත්තවිත්තෙන. ඉතරෙසුති අනාගතපච්චුප්පත්තෙසු. කාරණජාතිකන්ති යුත්තිසභාවං, යුත්තිසා යුත්තන්ති අත්ථො. සම්පරායගුණන්ති සම්පරායෙ කතකම්මස්ස විසෙසං.

379. ලොකුත්තරමිස්සකාති කථිතාති බොධිරාජකුමාරසුත්තෙ විය ලොකියා වෙව ලොකුත්තරා ව. යථාලාභවසෙන චෙත්ථ පධානියඬිගානං ලොකුත්තරග්ගහණං වෙදිතබ්බං. පච්චෙකං එව නෙසඤ්ච පධානියඬිගතා දට්ඨබ්බා යථා “අට්ඨවිමොක්ඛා සන්දිස්සන්ති ලොකුත්තරමිස්සකා”ති. ලොකුත්තරානෙවාති චෙත්ථ යං චත්තබ්බං, තං පරතො ආවි භවිස්සති. පධානනානත්තන්ති පදහනනානත්තං, භාවනානුයොගවිසෙසන්ති අත්ථො. සඬ්ඛාරෙ පරිමද්දිත්වා පටිපක්ඛධම්මෙ එකදෙසතො පජහිත්වා ධීතස්ස භාවනානුයොගො සබ්බෙන සබ්බං අපරිමද්දිතසඬ්ඛාරස්ස අප්පහිනපටිපක්ඛස්ස භාවනානුයොගතො සුබ්බමො විසදොව හොති, සච්චාහිසමයෙන සන්තානස්ස ආහිතවිසෙසත්තාති ආහ – “අඤ්ඤාදිසමෙව හි පුට්ඨජනස්ස පධානං, අඤ්ඤාදිසං සොතාපත්තස්සා”තිආදි. අයඤ්ච විසෙසො න කෙවලං අනරියඅරියපුග්ගලතො එව, අථ බො අරියෙසුපි සෙක්ඛාදිවිසෙසතොපි ලබ්භති අහිසඬ්ඛාරවිසෙසතො අහිනීහාරතො ව ඉජ්ඣනතොති දස්සෙන්නො “අඤ්ඤාදිසං සකදාගාමීතො”තිආදිමාහ. න පාපුණාතීති යස්මා පුට්ඨජනො සබ්බථාව පධානං පදහන්නො සොතාපත්තිමග්ගං අධිගච්ඡති, සොතාපන්නො ව සකදාගාමීමග්ගන්ති හෙට්ඨිමං උපරිමතො ඔළාරිකං, උපරිමඤ්ච ඉතරතො සුබ්බමං තෙන පහාතුං අසක්කුණෙයාස්ස පජහනතො, ඉති අධිගන්තබ්බවිසෙසෙන ව අධිගමපටිපදාය සණ්ඨසුබ්බමතා තික්ඛවිසදතා ව විඤ්ඤායතීති ආහ – “පුට්ඨජනස්ස පධානං සොතාපත්තස්ස පධානං න පාපුණාතී”තිආදි.

අකුට්ඨකරණන්ති අවඤ්චනකිරියං. අනවච්ඡන්දනන්ති අනියානං. අවිඤ්ජනං න ආකඬ්ඨනං, නියුත්තනං විනිවෙදෙත්වා සමන්තා විපරිවත්තිත්වා සමධාරාය ඡඩ්ඨනං වා. තස්ස කාරණං තංකාරණං, තං කාරණන්ති වා තං කිරියං තං අධිකාරං. දන්තෙහි ගන්තබ්බභූමීන්ති දන්තෙහි පත්තබ්බට්ඨානං, පත්තබ්බවත්ථුං වා. චත්තාරොපි අස්සද්ධා නාම උපරිමඋපරිමසද්ධාය අභාවතො. යෙන හි යං අප්පත්තං, තස්ස තං නත්ථී. අරියසාවකස්ස...පෙ.... නත්ථී පට්ඨමග්ගෙනෙව මායාසායෙයානං පහාතබ්බත්තා. තෙනෙවාති සම්මදෙව විරුද්ධපක්ඛානං සද්ධාදීනං ඉධාධිජ්ජෙතත්තා. යදි එවං කථං මිස්සකකථාති ආහ

“අස්සඛෙච්චිකසුත්තන්තෙ පනා”තිආදි. වත්තාරොව හොන්ති පුට්ඨජනාදිවසෙන.

ඔපම්මසංසන්දනෙ අදන්තහත්ථිආදයො වියාතිආදිනා කණ්භපක්ඛෙ, යථා පන දන්තහත්ථිආදයොතිආදිනා සුක්කපක්ඛෙ ච සාධාරණතො එකජ්ඣං කත්වා වුත්තං, අසාධාරණතො හින්දිත්වා දස්සෙතුං “ඉදං වුත්තං හොති”තිආදි වුත්තං.

380. සම්මජ්ජධානා නිබ්බිසිට්ඨවීරියා. තෙනාහ — “න කිඤ්චි නානාකරණං වදාමි, යදිදං විමුත්තියා විමුත්ති”න්ති. න හි සුක්ඛවිපස්සකතෙවිජ්ජලහිඤ්ඤානං විමුත්තියා නානාකරණං අත්ථි. තෙන වුත්තං “යං එකස්සා”තිආදි. කිං ත්වං න ජානාසීති සම්බන්ධො. ආගච්ඡන්තිති උප්පජ්ජනවසෙන ආගච්ඡන්ති. නාගච්ඡන්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො. ඉදං පුච්ඡන්තොති ඉදං පුච්ඡාමිති දස්සෙන්තො. අප්පභීනවෙතසිකදුක්ඛා අනධිගතඅනාගාමිනා. තෙනාහ “උපපත්තිවසෙන ආගන්තාරො”ති. සමුච්ඡන්තදුක්ඛාති සමුග්ගාටිතවෙතසිකදුක්ඛා.

381. තම්භා යානාති තතො යථාධිගතඉස්සරියට්ඨානතො. පුන තම්භා යානාති තතො දුග්ගතා. සම්පන්නකාමගුණන්ති උළාරකාමගුණසමන්තාගතං.

තත්ථාති කාමදෙවලොකෙ. යානභාවතොති අරහත්තඤ්ඤෙව අධිගතං, තාවදෙව පරිනිබ්බානතො. උපරිදෙවෙ වාති උපරුපරි භූමිවාසෙ දෙවෙ ච, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණදස්සනෙනපි දස්සනාය නප්පහොන්තිති යොජනා.

382. වුත්තනෙයෙනෙවාති දෙවපුච්ඡාය වුත්තෙනෙව නයෙන. සා කීර කථාති “නත්ථි සො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා, යො සකිදෙව සබ්බං නෙය්‍ය”න්ති කථා. තෙති විට්ඨහසඤ්ජයා. ඉමස්මිංයෙව යානෙති ඉමස්මිං මිගදායෙයෙව. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

කණ්ණකත්ථලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.
නිට්ඨිකා ච රාජවග්ගවණ්ණනා.

5. බ්‍රාහ්මණවග්ගො

1. බ්‍රහ්මායුසුත්තවණ්ණනා

383. “මහාසත්තො මහිද්ධිකො මහානුභාවො” තිආදීසු (මහාව. 38) උළාරතා විසයො, “මහාජනකායො සන්තිපතී” තිආදීසු සම්බහුලභාවවිසයො, ඉධ පන තදුහයම්පිස්ස අත්ථොති “මහතාති ගුණමහත්තෙනපි මහතා” තිආදි වුත්තං. අප්පිච්ඡතාදිති ආදි-සද්දෙන සන්තුට්ඨිසල්ලෙඛපව්වෙකඅසංසග්ගවීරියාරම්භාදීනං සඬගහො. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬසාතසඬබාතෙනාති එත්ථ “නියතො සම්බොධිපරායණො” (සං. නි. 2.41; 3.998, 1004) – “අට්ඨානමෙතං, හික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාති නෙතං යානං විජ්ජතී” තිආදිවචනතො දිට්ඨිසීලානං නියතසභාවත්තා සොතාපන්නාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතා, පගෙව සකදාගාමිආදයො. “තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.11; පරි. 274) තථාරූපෙහි සීලෙහි සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති” ති (දී. නි. 3.324; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.12; පරි. 274) වචනතො පුපුජ්ජනානම්පි දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතභාවො ලබ්භතියෙව.

ඔට්ඨපහතකරණවසෙන අත්ථවිභාගවසෙන. සනිසණ්ඩුකෙටුභානන්ති එත්ථ නිසණ්ඩුති වචනියවාචකභාවෙන අත්ථං සද්දඤ්ච ඛණ්ඩති විහජ්ජ දස්සෙතීති නිඛණ්ඩු. සො එව ඉධ බ-කාරස්ස ස-කාරං කත්වා “නිසණ්ඩු” ති වුත්තො. කිට්ති ගමෙති කිරියාදිවිභාගං, තං වා අනවසෙසපරියාදානතො ගමෙත්තො පුරෙතීති කෙටුහං. වෙවචනජ්ජකාසකන්ති පරියායසද්දදීපකං, එකෙකස්ස අත්ථස්ස අනෙකපරියායවචනවිභාවකන්ති අත්ථො. නිදස්සනමත්තඤ්ඤවෙතං අනෙකෙසම්පි අත්ථානං එකසද්දවචනියතාවිභාවනවසෙනපි තස්ස ගන්ථස්ස පවත්තත්තා. වච්චෙදාදිලක්ඛණා කිරියා කප්පියති එතෙනාති කිරියාකප්පො, සො පන වණ්ණපදසම්බන්ධපදත්ථවිභාගතො බහුවිකප්පොති ආහ “කිරියාකප්පවිකප්පො” ති. ඉදඤ්ච මූලකිරියාකප්පගන්ථං සන්ධාය වුත්තං. සො හි සතසහස්සපරිමාණො නලවරියාදිපකරණං. යානකරණාදිවිභාගතො නිබ්බවනවිභාගතො ව අක්ඛරා පහෙදියන්ති එතෙහිති අක්ඛරජ්ජහෙදා, සික්ඛානිරුත්තියො. එතෙසන්ති වෙදානං. තෙ එව වෙදෙ පදසො කායතීති පදකො. තං තං සද්දං තදත්ථඤ්ච බ්‍යාකරොති බ්‍යාචික්ඛති එතෙනාති බ්‍යාකරණං, සද්දසත්ථං. ආයතිං හිතං තෙන ලොකො න යතති න ඊහතීති ලොකායතං. තඤ්ඤි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය චිත්තම්පි න උජ්ජාදෙන්ති. වයතීති වයො, න වයො අවයො, න අවයො අනවයො, ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු කත්ථවි අපරිකිලන්තො අවිත්ථායන්තො තෙ ගන්ථෙ සන්ධාරෙති පුරෙතීති අත්ථො. ද්වෙ පටිසෙධා පකතිං ගමෙත්තීති

දස්සෙන්නො “අවයො න භොති”ති වත්වා තත්ථ අවයං දස්සෙතුං “අවයො...පෙ.... න සක්කොති”ති වුත්තං.

384. ගරුති භාරියං අත්තානං තතො මොචෙත්වා ගමනං දුක්කරං භොති. අනත්ථොපි උප්පජ්ජති නින්දාබ්‍යාරොසඋපාරම්භාදි. අබ්‍රහ්මණොති එත්ථ අභිසද්දයොගෙන ඉත්ථම්භූතාබ්‍යානත්ථෙ උපයොගව්වනං.

ලක්ඛණානීති ලක්ඛණදීපනානි මන්තපදානි. අන්තරධායන්තීති න කෙවලං ලක්ඛණමන්තානියෙව, අඤ්ඤානිපි බ්‍රාහ්මණානං ඤාණබලාභාවෙන අනුක්කමෙන අන්තරධායන්තිතථා හි වදන් .ති එකසතං “ අද්ධරියං දිපඤ්ඤාසමත්තතො සාමාපණ්ඩිමහතො සමාදානමහතොතිආදිනා .තිආදි” වෙකංපච්චි මහ-සද්දො යොජෙතබ්බොසතතාදි වස්පණ්ඩිමහන් . බුද්ධවංසවරියාපිටකවණ්ණනාදිවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. නිට්ඨාති නිප්ඵත්තියො. ජාතිසාමඤ්ඤතොති ලක්ඛණජාතියා ලක්ඛණභාවෙන සමානභාවතොය .ථා හි බුද්ධානං ලක්ඛණානි සුවිසුද්ධානි සුපරිබ්‍යත්තානි පරිපුණ්ණානි ව භොන්ති, න එවං චක්කවත්තීනංතෙනාහ . “න තෙහෙව බුද්ධො භොති”ති.

අභිරූපතා දීඝායුකතා, අප්පාතඤ්ඤාතා බ්‍රාහ්මණාදීනං පියමනාපතාති චතුහි අව්ඡරියධම්මෙහි. දානං පියව්වනං අත්ථවරියා සමානත්තතාති ඉමෙහි චතුහි සඬගහවත්ථුහි. රඤ්ජනතොති පිතිජනනතො. චක්කං චක්කරතනං වත්තෙති පවත්තෙතීති චක්කවත්තී, සම්පත්තිචක්කෙහි සයං වත්තෙති, තෙහි ව පරං සත්තනිකායං වත්තෙති පවත්තෙතීති චක්කවත්තී, පරහිතාවහො ඉරියාපථචක්කානං වත්තො වත්තනං එතස්ස අත්ථිති චක්කවත්තී, අප්පට්ඨනං වා ආණාසඬබ්‍යාතං චක්කං වත්තෙතීති චක්කවත්තී, අප්පට්ඨනං වා ආණාසඬබ්‍යාතං චක්කං වත්තෙතීති චක්කවත්තී, බත්තියමණ්ඩලාදිසඤ්ඤිතං චක්කං සමුහං අත්තතො වසෙ වත්තෙතීති චක්කවත්තී. ධම්මං චරතීති ධම්මිකො. ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මො රඤ්ජනත්ථෙත රාජාති ධම්මරාජා. කොපාදීති ආදි-සද්දෙන කාමලොභමානමදාදිකෙ සඬගණ්ණාති. විජ්ඣාවීති විජිතවා. කෙනචි අකම්පියට්ඨෙන ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො. දළ්භහත්තිභාවතො වා ජනපදො ථාවරියං පත්තො එත්ථාති ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො. විත්තීකතභාවාදිනාපි (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.223; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50) චක්කස්ස රතනට්ඨො වෙදිතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි. රතනිමිත්තතාය වා විත්තීකතාදිභාවස්ස රතිජනනට්ඨෙන එකසඬගහතාය විසුං අග්ගහණං.

ඉමෙහි පන රතනෙහි රාජා චක්කවත්තී යං යමත්ථං පච්චනුභොති, තං තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි වුත්තං. අජිතං ජිනාති මහෙසක්ඛතාසංවත්තනියකම්මනිස්සන්දභාවතො. විජිතෙ යථාසුඛං

අනුච්චරති හත්ථීරතනං අස්සරතනඤ්ච අභිරුහිත්වා තෙසං ආනුභාවෙන අන්තොපාතරාසෙයෙව සකලං පථවිං අනුසංයායිත්වා රාජධානියං පච්චාගමනතො. පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති තෙන තත්ථ තත්ථ කත්තබ්බකිච්චස්ස සංවිධානතො. සෙසෙහීති මණ්ණරතනඉත්ථීරතනගහපතිරතනෙනි. තත්ථ මණ්ණරතනෙන යොජනප්පමාණෙ දෙසෙ අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලොකදස්සනාදිනා සුඛමනුභවති, ඉත්ථීරතනෙන අතික්කන්තමානුසරූපසම්පත්තිදස්සනාදිවසෙන, ගහපතිරතනෙන ඉච්ඡිතිවිජිතමණ්ණකතකරජනාදිධනප්පට්ඨාභවසෙන. උස්සාහසත්තියොගො යෙන කෙනවි අප්පට්ඨතාණාවක්කභාවසිද්ධිතො. හත්ථීඅස්සරතනාදිනං මහානුභාවත්තා කොසසම්පත්තියාපි පභාවසම්පත්තිසිද්ධිතො “හත්ථී...පෙ.... යොගො”ති චුත්තං. කොසො හි නාම සති උස්සාහසම්පත්තියං (උග්ගතෙජස්ස සුකුමාරපරක්කමස්ස පසන්නමුඛස්ස සම්මුඛෙ පාපුණාති). පච්ඡිමෙනාති පරිණායකරතනෙන. තඤ්ඤි සබ්බරාජකිච්චෙසු කුසලං අවිරජ්ඣනපයොගං. තෙනාහ “මන්තසත්තියොගො”ති. තිව්ධසත්තියොගඵලං පරිපුණ්ණං භොතීති සම්බන්ධො. සෙසෙහීති සෙසෙහි පඤ්චහි රතනෙනි. අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති අදොසසඬ්ඛාතෙන කුසලමූලෙන සහජාතාදිපච්චයවසෙන උප්පාදිතකම්මස්ස ආනුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති සොම්මතරරතනජාතිකත්තා. මජ්ඣමානි මණ්ණඉත්ථීගහපතිරතනාති. අලොහ...පෙ.... කම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති උළාරධනස්ස උළාරධනපට්ඨාභකාරණස්ස ච පරිච්චාගසම්පදාහෙතුකත්තා. පච්ඡිමන්ති පරිණායකරතනං. තඤ්ඤි අමොහ...පෙ.... කම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජති මහාපඤ්ඤෙනෙව චක්කවත්තිරාජකිච්චස්ස පරිණෙතබ්බත්තා.

සරණතො පටිපක්ඛවිධමනතො සුරා. තෙනාහ “අභිරුකජාතිකා”ති. අසුරෙ විජිනිත්වා ධීතත්තා වීරො, සක්කො දෙවානම්න්දො, තස්ස අඬගං දෙවපුත්තො සෙනඬගභාවතොති චුත්තං. “වීරඬගරූපාති දෙවපුත්තසදිසකායා”ති. සභාවොති සභාවභූතො අත්ථො. වීරකාරණන්ති වීරභාවකාරණං. වීරියමයසරීරා වියාති සවිග්ගහවීරියසදිසා සවිග්ගහඤ්චෙ වීරියං සියා, තංසදිසාති අත්ථො. නනු රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස පටිසෙනා නාම නත්ථී, යමස්ස පුත්තා පමද්දෙයුං, අථ කස්මා “පරසෙනපමද්දනා”ති චුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ “සචෙ”තිආදි. තෙන පරසෙනා භොතු වා මා වා, තෙ පන ඵලං මහානුභාවාති දස්සෙති. ධම්මෙනාති කතුපටිතෙන අත්තතො පුඤ්ඤධම්මෙන. තෙන හි සඤ්චොදිතා පථවියං සබ්බරාජානො පච්චුග්ගන්ත්වා “ස්වාගතං තෙ මහාරාජා”තිආදිං චත්වා අත්තතො රජ්ජං රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස නිය්‍යාදෙන්ති. තෙන චුත්තං “සො ඉමං...පෙ.... අජ්ඣාවසති”ති. අට්ඨකථායං පන තස්ස යථාචුත්තධම්මස්ස වීරතරං විපච්චිතුං පච්චයභූතං චක්කවත්තිචත්තසමුදාගතං පයොගසම්පත්තිසඬ්ඛාතං ධම්මං දස්සෙතුං “පාණො න හන්තබ්බොතිආදිනා පඤ්චසීලධම්මෙනා”ති

වුත්තං. එවඤ්ඤි “අදණ්ඨෙත අසත්ථෙතා”ති ඉදං වචනං සුට්ඨුතරං සමත්ථිතං හොති, යස්මා රාගාදයො පාපධම්මා උප්පජ්ජමානා සත්තසන්නානං ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨන්ති, කුසලපවත්ති. නිවාරෙන්නි, තස්මා තෙ “ඡදනා, ඡදා”ති ව වුත්තා.

විවට්ටෙත්වා පරිවත්තෙත්වා. පූජාරහතා වුත්තා “අරහතිති අරහ”න්ති. තස්සාති පූජාරහතාය. යස්මා සම්මාසම්බුද්ධො, තස්මා අරහන්ති. බුද්ධත්තහෙතුභූතා විවට්ටච්ඡදනා වුත්තා සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහානපුබ්බකත්තා බුද්ධභාවසිද්ධියා. අරහං වට්ටාභාවෙනාති එලෙන හෙතුඅනුමානදස්සනං. සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති හෙතුනා ඵලානුමානදස්සනං. හෙතුද්වයං වුත්තං “විවට්ටො විච්ඡදො චා”ති. දුතියවෙසාරජ්ජෙනාති “බ්‍රිණාසවස්ස තෙ පටිජානතො”තිආදිනා (ම. නි. 1.150) ආගතෙන වෙසාරජ්ජෙන. පුරිමසිද්ධිති පුරිමස්ස පදස්ස අත්ථසිද්ධි. පයමෙනාති “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො”තිආදිනා (ම. නි. 1.150) ආගතෙන වෙසාරජ්ජෙන. දුතියසිද්ධිති බුද්ධත්තසිද්ධි. තතියවතුත්ථෙහිති “යෙ ඛො පන තෙ අන්තරායිකා ධම්මා”තිආදිනා (ම. නි. 1.150), “යස්ස ඛො පන තෙ අත්ථායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.150) ව ආගතෙහි තතියවතුත්ථෙහි වෙසාරජ්ජෙහි. තතියසිද්ධිති විවට්ටච්ඡදනතා සිද්ධි. යාථාවතො අන්තරායිකනියානිකධම්මාපදෙසෙන හි සත්ථු විවට්ටච්ඡදනාවො ලොකෙ පාකටො අහොසි. පුරිමං ධම්මවක්ඛුන්ති පුරිමපදං භගවතො ධම්මවක්ඛුං සාධෙති කිලෙසාරීනං සංසාරවක්කස්ස ව අරානං භතභාවදීපනතො. දුතියං පදං බුද්ධවක්ඛුං සාධෙති සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව තං සම්භවතො. තතියං පදං සමත්තවක්ඛුං සාධෙති සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහානදීපනතො. “සම්මාසම්බුද්ධො”ති හි වත්වා “විවට්ටච්ඡදො”ති වචනං බුද්ධභාවාවහමෙව සබ්බකිලෙසප්පහානං විභාවෙතිති. සුරභාවන්ති ලක්ඛණවිභාවනෙන විසදඤ්ඤාණතං.

385. ගවෙසිති (දී. නි. ටී. 1.287) ඤාණෙන පරියෙසනං අකාසි. සමානයිති ඤාණෙන සඬ්ඛලෙන්තො සමානං ආනයි සමාහරි. න සක්කොති සංකුචිතෙ ඉරියාපථෙ යෙභුයොන තෙසං දුබ්බිභාවනතො. කඬ්ඛතිති පදස්ස ආකඬ්ඛතිති අයමත්ථොති ආහ – “අහො වත පස්සෙය්‍යන්ති පත්ථනං උප්පාදෙති”ති. කිච්ඡතිති කිලමිති. “කඬ්ඛති”ති පදස්ස පුබ්බෙ ආසිසනත්ථනං වත්වා ඉදානි තස්ස සංසයත්ථත්තමෙව විකප්පන්තරවසෙන දස්සෙන්නො “කඬ්ඛාය චා දුබ්බලා විමති වුත්තා”තිආදි වුත්තං. තීහි ධම්මෙහි තිප්පකාරෙහි සංසයධම්මෙහි. කාලුප්පියභාවොති අප්පසන්නතාය හෙතුභූතො ආවිලභාවො. යස්මා භගවතො කොසොහිතං සබ්බබුද්ධාවෙණිකං වත්ථගුය්‍හං සුවිසුද්ධකඤ්චනමණ්ඩලසන්නිකාසං අත්තතො සණ්ඨානසන්නිවෙසසුන්දරතාය ආජානෙය්‍යගන්ධහත්ථිතො වරඬ්ගවාරුභාවං විකසමානතපනියාරවින්දසමුප්පලකෙසරාවත්තවිලාසං

සඤ්ඤාපහානුරඤ්ජනජලවනන්තරාහිලක්ඛිත-

සම්පුණ්ණවන්දමණ්ඩලසොහඤ්ච අත්තනො සිරියා අභිභුයා විරාජති, යං
බාහිරබ්‍රහ්මන්තරමලෙහි අනුපක්කිලිට්ඨතාය විරකාලං
සුපරිචිතබ්‍රහ්මවරියාධිකාරතාය සුසණ්ඨිතසණ්ඨානසම්පත්තියා ච
කොපිනම්පි සත්තං අකොපිනමෙව, තස්මා වුත්තං “භගවතො භී”තිආදි.
පහුතභාවන්ති පුටුලභාවං. එත්ථෙව හි තස්ස සංසයො, තනුමුදුසුකුමාරතාදීසු
පනස්ස ගුණෙසු තස්ස විචාරණා එව නාහොසි.

හිරිකරණොකාසන්ති හිරිශිතබ්බට්ඨානං. ඡායන්ති පටිබ්බිමං. කීදිසන්ති
ආහ “ඉද්ධියා”තිආදි. ඡායාරූපන්ති භගවතො පටිබ්බිමරූපං. තඤ්ච බො
බුද්ධසන්තානතො විනිවුත්තං රූපකමත්තං භගවතො
සරිරවණ්ණසණ්ඨානාවයවං ඉද්ධිමයං බ්බිමකමත්තං, තං පන දස්සෙත්තො
භගවා යථා අත්තනො බුද්ධරූපං න දිස්සති, තථා කත්වා දස්සෙති.
නීහරිත්වාති ඵරිත්වා.

කණ්ණසොතානං උපචිතතනුතම්බලොමතාය
ධොතරජතපනාලිකාසදිසතා වුත්තා. මුඛපරියන්තෙති කෙසන්තෙ.

කිරියාකරණන්ති කිරියාය කාශිකස්ස වාවසිකස්ස පටිපත්ති. තත්ථාති
තෙසු කිච්චෙසු. ධම්මකථිකානං වත්තං දස්සෙතුං බීජනිග්ගහණං කතං. න හි
අඤ්ඤථා සබ්බස්සපි ලොකස්ස අලඬිකාරභූතං පරමුක්කංසගතං
සික්ඛාසංයමානං බුද්ධානං මුඛවන්දමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙනබ්බං හොති.

පත්ථරිතවිතානඔලම්භිතගන්ධදාමකුසුමදාමකෙ ගන්ධමණ්ඩලමාළෙ.
පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නදිත්වාති “එත්තකං වෙලං සමාපත්තියා
විතිනාමෙස්සාමී”ති එවං පවත්තෙන පුබ්බභාගෙන කාලං පරිච්ඡින්නදිත්වා.
පච්චයදායකෙසු අනුරොධවසෙන පරිසං උස්සාදෙන්තො වා
පග්ගණ්හන්තො, අදායකෙසු විරොධවසෙන පරිසං අපසාදෙන්තො වා.

යොගක්ඛෙමං අන්තරායාභාවං. සභාවගුණෙනෙවාති
යථාවුත්තගුණෙනෙව. හොතො ගොතමස්ස ගුණං සවිග්ගහං වක්කවාළං
අතිසම්බාධං විත්ථාරෙන සන්ධාරෙතුං අප්පහොන්තතො. භවග්ගං අතිනීවං
උපරුපරි සන්ධාරෙතුං අප්පහොන්තතො.

386. යානගමනාදීසු (දී. නි. ටී. 2.35) භූමියං සුට්ඨු සමංපතිට්ඨිතා පාදා
එතස්සාති සුප්පතිට්ඨිතපාදො. තං පන භගවතො සුප්පතිට්ඨිතපාදතං
බ්‍යතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “යථා භී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අග්ගතලන්ති
අග්ගපාදතලං. පණ්ණිති පණ්ණිතලං. පස්සන්ති පාදතලස්ස ද්විසු පස්සෙසු
එකෙකං, උභයමෙව වා පරියන්තං පස්සං. සුවණ්ණපාදුකතලං විය උජුකං
නික්ඛිපියමානං. එකප්පහාරෙනෙවාති එකක්ඛණෙයෙව. සකලං පාදතලං

භූමිං චූසති නික්ඛිපතො. එකජපභාරොනෙව සකලං පාදතලං භූමිතො උට්ඨහතීති යොජනා.

තත්‍රාති තාය සුජපතිට්ඨිතපාදතාය අනුපුබ්බනින්තාව අච්ඡරියබ්භතං ඉදං වුවිචමානං නිස්සන්දප්පලං. වුත්තමෙවත්ථං සත්ථු තිදිවගමනෙන සුපාකටං කාතුං “තථා හී”තිආදිං වත්වා “න හී”තිආදිනා තං සමත්ථෙති. තෙන පයමලක්ඛණතොපි දුතියලක්ඛණං මහානුභාවන්ති දස්සෙති. තථා හී වක්ඛති “අන්තමසො වක්ඛවත්තිරඤ්ඤො පරිසං උපාදාය සබ්බොපි වක්ඛලක්ඛණස්සෙව පරිවාරො”ති. යුගන්ධරපබ්බතස්ස තාවතිංසභවනස්ස ච පකතිපදනික්ඛෙපට්ඨානුපසඬකමනෙ නෙව බුද්ධානං, න දෙවතානං ආනුභාවො, අථ බො බුද්ධානං ලක්ඛණානුභාවොති ඉමමත්ථං නිදස්සිතං. සීලතෙජෙන...පෙ.... දසන්තං පාරමීතං ආනුභාවෙනාති ඉදමපි ලක්ඛණනිබ්බත්තකම්මවිසෙසකිත්තනමෙවාති දට්ඨබ්බං. සබ්බාවත්තෙහීති සබ්බපදෙසවත්තෙහි.

නාහිපරිච්ඡින්නාති නාහියං පරිච්ඡින්නා පරිච්ඡෙදවසෙන යිතා. නාහිමුඛපරික්ඛෙපපට්ටොති පකතිවක්ඛස්ස අක්ඛබ්බාහතපරිහරණත්ථං නාහිමුඛෙ යපෙනබ්බපරික්ඛෙපපට්ටො. නෙමීමණ්ණකාති නෙමියං ආවළිභාවෙන යිතමණ්ණකාලොබා.

සම්බහුලවාරොති බහුවිධලෙඛඬගවිභාවනවාරො. සත්තීති ආවුධසත්ති. සිරිවච්ඡොති සිරිමුඛං. නන්දීති දක්ඛිණාවට්ටං. සොවත්තිකොති සොවත්තිඅඬකො. වටංසකොති ආවෙළං. වඩ්ඪමානකන්ති පුරිසභාරි පුරිසඬගං. මොරහත්ථකොති මොරපිඤ්ජකලාපො, මොරපිඤ්ජ පරිසිබ්බිතො වා බීජනිවිසෙසො. වාලබීජනීති වාමරිවාරං. සිද්ධත්ථාදි පුණ්ණසංපුණ්ණපාතියො. “වක්ඛවාළො”ති වත්වා තස්ස පධානාවයවෙ දස්සෙතුං “හිමවා සිනෙරු...පෙ.... සහස්සානී”ති වුත්තං.

ආයතපණ්හීති ඉදං අඤ්ඤෙසං පණ්හිතො දීඝතං සන්ධාය වුත්තං, න පන අතිදීඝතන්ති ආහ “පරිපුණ්ණපණ්හී”ති. යථා පන පණ්හිලක්ඛණං පරිපුණ්ණං නාම හොති, තං බ්‍යතිරෙකමුඛෙන දස්සෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. ආරග්ගෙනාති මණ්ඩලාය සිබාය. වට්ටෙත්වාති යථා සුවට්ටං හොති, එවං වට්ටෙත්වා. රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකසදිසාති රත්තකම්බලමයගෙණ්ඩුකසදිසා.

මක්ඛටස්සෙවාති වානරස්ස විය. දීඝභාවෙන සමතං සන්ධායෙනං වුත්තං. නිය්‍යාසතෙලෙනාති ඡදිකනිය්‍යාසාදිනිය්‍යාසසම්මිස්සෙන තෙලෙන.

තලුනාති සුකුමාරා.

වම්මෙනාති අභිගුලන්තරවෙය්‍යවම්මෙන. පටිබද්ධඅභිගුලන්තරොති එකතො සම්බද්ධඅභිගුලන්තරො. එකප්පමාණාති දීඝතො සමානප්පමාණා. යවලක්ඛණන්ති අබ්‍හන්තරතො අභිගුලිපබ්බෙය්‍යිතං යවලක්ඛණං. පටිච්ඡක්ඛිත්වාති තංතංපබ්බානං සමානදෙසනාය අභිගුලිතං පසාරිතකාලෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං විජ්ඣිතාති විය ඵ්‍රස්ඨිත්වා තිට්ඨන්ති.

සඬ්ඛා වුවුවන්ති ගොප්ඵකා, උද්ධං සඬ්ඛා එතෙසන්ති උස්සඬ්ඛා, පාදා. පිට්ඨිපාදෙති පිට්ඨිපාදසමීපෙ. සුඛෙන පාදා පරිවත්තන්ති පාදනාමනාදීසු, තෙනෙව ගච්ඡන්තානං තෙසං හෙට්ඨා පාදනලාති දිස්සන්ති. තෙනාති ගොප්ඵකානං පිට්ඨිපාදතො උද්ධං පතිට්ඨිතත්තා. චතුරභිගුලමත්තඤ්ඤි තාති උද්ධං ආරොහිත්වා පතිට්ඨහන්ති, නිගුළ්භාති ව හොන්ති, න අඤ්ඤෙසං විය පඤ්ඤායමානාති. සතිපි දෙසන්තරප්පවත්තියං නිව්වලොති දස්සනත්ථං නාහිග්ගහණං.

යස්මා එණිමිගස්ස සමන්තතො එකසදිසමංසා අනුක්කමෙන උද්ධං ථුලා ජඩ්ඝා හොන්ති, තස්මා වුත්තං “එණිමිගසදිසජඩ්ඝා”ති. පරිපුණ්ණජඩ්ඝොති සමන්තතො මංසුපවයෙන පරිපුණ්ණජඩ්ඝො. තෙනාහ “න එකතො”තිආදි.

එතෙනාති “අනොනමන්තො”තිආදිවචනෙන, ජාණුඵාසුභාවදීපනෙනාති අත්ථො. අවසෙසජනාති ඉමිනා ලක්ඛණෙන රහිතා ජනා. බුජ්ජා වා හොන්ති හෙට්ඨිමකායතො උපරිමකායස්ස රස්සනාය. වාමනා වා උපරිමකායතො හෙට්ඨිමකායස්ස රස්සනාය. එතෙන යිපෙත්වා සම්මාසම්බුද්ධං චක්කවත්තිනඤ්ච ඉතරෙ සත්තා බුජ්ජා වාමනා වාති දස්සෙති.

ඔහිතන්ති සමොහිතං අන්තොගධං. තථාභූතං පන තං තෙන ඡන්තං හොතිති ආහ “පටිච්ඡන්ත”න්ති.

සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණවණ්ණවණ්ණොති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “ජාතිහිඬ්ඛලකෙනා”තිආදි. ස්වායමත්ථො ආවුත්තිඤ්ඤායෙන ව වෙදිතබ්බො. සරීරපරියායො ඉධ වණ්ණසද්දොති අධිප්පායෙන පයම්චිකප්පං වත්වා තථාරූපාය පන රුළුභියා අභාවං මනසි කත්වා වණ්ණධාතුපරියායමෙව වණ්ණසද්දං ගහෙත්වා දුතියවිකප්පො වුත්තො.

රජොති සුබ්බමරජො. ජල්ලන්ති මලීනභාවාවහො රෙණුසඤ්චයො. තෙනාහ “මලං වා”ති. යදි විවට්ටති, කථං න්භානාදීති ආහ “හත්ථධොවනා”තිආදි.

ආවට්ටපරියොසානෙති පදක්ඛිණාවට්ටාය අන්තෙ.

බ්‍රහ්මුතො සරිරං පුරතො වා පච්ඡතො වා අනොනමිත්වා උජුකමෙව උග්ගතන්ති ආහ “බ්‍රහ්මා විය උජුගත්තො”ති. පස්සවඬිකාති දක්ඛිණපස්සෙන වා වාමපස්සෙන වා වඬිකා.

හත්ථපිට්ඨිආදිවසෙන සත්ත උස්සදා එතස්සාති සත්තුස්සදො.

සීහස්ස පුබ්බද්ධං සීහපුබ්බද්ධං, පරිපුණ්ණාවයවතාය සීහපුබ්බද්ධං විය සකලො කායො අස්සාති සීහපුබ්බද්ධකායො. සීහස්සෙවාති සීහස්ස විය. සණ්ඨන්ති සණ්ඨහන්ති. නානාවිත්තෙනාති විවිධවිත්තෙන. පුඤ්ඤවිත්තෙනාති පාරමිතාපුඤ්ඤවිත්තරූපෙන. විත්තිතොති සඤ්ජාතවිත්තභාවො.

ද්විත්තං කොට්ටානමන්තරන්ති ද්විත්තං පිට්ඨිබාහානං වෙමජ්ඣං, පිට්ඨිමජ්ඣස්ස උපරිභාගො. චිතං පරිපුණ්ණන්ති අනින්තභාවෙන චිතං, ද්විති කොට්ටෙහි සමතලතාය පරිපුණ්ණං. උග්ගම්මාති උග්ගන්ත්වා.

නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො විය පරිමණ්ඩලො නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො එකස්ස පරිමණ්ඩලසද්දස්ස ලොපං කත්වා. න හි සබ්බො නිග්‍රොධො මණ්ඩලො. තෙනාහ “සමක්ඛන්ධසාබ්බො නිග්‍රොධො”ති. පරිමණ්ඩලසද්දසන්තිධානෙන වා පරිමණ්ඩලොව නිග්‍රොධො ගස්හතීති පරිමණ්ඩලසද්දස්ස ලොපෙන විනාපි අයමත්ථො ලබ්හතීති ආහ “නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො”ති. යාවතක්ඛස්සාති ඔ-කාරස්ස ව-කාරාදෙසං කත්වා චුත්තං.

සමච්චිතක්ඛන්ධොති සමං සුච්චිතක්ඛන්ධො. කොඤ්චා විය දීඝගලා, බකා විය වඬිකගලා, වරාහා විය පුචුලගලාති යොජනා. සුචණ්ණාලිඬිගසදිසොති සුචණ්ණමයබුද්දකමුදිඬිගසදිසො.

රසග්ගසග්ගීති මධුරාදිහෙදං රසං ගසන්ති අන්තො පචෙසන්තීති රසග්ගසා, රසග්ගසානං අග්ගා රසග්ගසග්ගා, තා එතස්ස සන්තීති රසග්ගසග්ගී. තෙනාති ඔජාය අඵරණෙන, හීනධාතුකත්තා තෙ බන්වාබාධා හොන්ති.

“හනු”ති සන්තිස්සයදන්තාධාරස්ස සමඤ්ඤා, තං හගවතො සීහහනුසදිසං, තස්මා හගවා සීහහනු. තත්ථ යස්මා බුද්ධානං රූපකායස්ස ධම්මකායස්ස ව උපමා නාම නිහීනුපමාව, නත්ථි සමානුපමා, කුතො අධිකුපමා, තස්මා අයම්පි නිහීනුපමාති දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි චුත්තං. තිභාගවසෙන මණ්ඩලතාය ද්වාදසීයං පක්ඛස්ස වන්දසදිසාති.

දන්තානං උච්චතීවතා අබ්හන්තරබාහිරපස්සවසෙනපි වෙදිතබ්බා, න අග්ගවසෙනෙව. තෙනාහ “අයපට්ටජින්නසඬ්ඛපට්ටං වියා”ති. අයපට්ටන්ති ව කකචං අධිජ්ජෙතං. වියමාති වියමසණ්ඨානා.

විච්ඡින්නදිත්වා විච්ඡින්නදිත්වා පවත්තසරතාය ඡින්නස්සරාපි.
අනෙකාකාරතාය භින්නස්සරාපි. කාකස්ස විය අමනුඤ්ඤසරතාය
කාකස්සරාපි. අපලිබුද්ධත්තාති අනුපද්දුතවත්ථුකත්තා. වත්ථුත්ති ව
අක්ඛරුප්පත්තිවියානමාහ. අට්ඨඨගසමන්තාගතොති එත්ථ අට්ඨඨගාති
පරතො ආගමිස්සන්ති. මඤ්ජුසොසොති මධුරස්සරො.

කරච්ඡකසද්දො යෙසං සත්තානං සොතපථං උපගච්ඡති, තෙ අත්තනො
සරසම්පත්තියා පකතිං ජහාපෙත්වා අවසෙ කරොන්තො අත්තනො වසෙ
වත්තෙති, එවං මධුරොති දස්සෙත්තො “තත්‍රිද”න්තිආදිමාහ. තං ජිතින්ති තං
බුද්ධගතං ජිතිං. තෙනෙව නිභාරෙන පුනප්පුනං පවත්තන්තං අවිජ්ඣිත්වා
වික්ඛම්භිතකිලෙසා ථෙරානං සන්තිකෙ ලද්ධධම්මස්සවනසප්පායා
උපනිස්සයසම්පත්තියා පරිපක්කඤ්ඤාණතාය “සත්තහි...පෙ....
පතිට්ඨාසී”ති. සත්තසතමත්තෙන ඔරොධජනෙන සද්ධිං පදසාව ථෙරානං
සන්තිකං උපගතත්තා “සත්තහි ජඨසාසතෙහි සද්ධි”න්ති වුත්තං.

අභිනීලනෙත්තොති අධිකනීලනෙත්තො. අධිකනීලතා ව සාතිසයං
නීලභාවෙන වෙදිතබ්බා, න නෙත්තෙ නීලවණ්ණස්සෙව අධිකභාවතොති
ආහ “න සකලනීලනෙත්තොවා”තිආදි. ජිතලොහිතවණ්ණා
සෙනමණ්ඩලගතරාජිවසෙන, නීලසෙනකාලවණ්ණා පන
තංතංමණ්ඩලවසෙනෙව වෙදිතබ්බා.

වක්ඛුහණ්ඩන්ති අක්ඛිදලන්ති කෙවි, අක්ඛිදලපත්තන්ති අඤ්ඤ.
අක්ඛිදලෙහි පන සද්ධිං අක්ඛිබ්බිමන්ති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ඤි
විනිග්ගතගම්භිරජොතනාපි යුත්තා හොති.

උණ්ණාසද්දො ලොකෙ අවසෙසතො ලොමපරියායො, ඉධ පන
ලොමවිසෙසවාටකොති ආහ “උණ්ණලොම”න්ති. නලාටමජ්ඣජාතාති
නලාටමජ්ඣගතා. ඔදාතතාය උපමා, න මුදුතාය. රජතපුබ්බුළකාති
රජතමයතාරකා.

ද්වෙ අත්ථවසෙ පට්ඨිව වුත්තන්ති යස්මා බුද්ධා වක්කවත්තිනො ව
පරිපුණ්ණනලාටතාය පරිපුණ්ණසීසබ්බිමතාය ව “උණ්භිසසීසා”ති
වුච්චන්ති, තස්මා තෙ ද්වෙ අත්ථවසෙ පට්ඨිව “උණ්භිසසීසො”ති ඉදං
වුත්තං. ඉදානි තං අත්ථද්වයං භගවති සුප්පතිට්ඨිතන්ති දස්සෙතුං
“තථාගතස්සහි”තිආදි වුත්තං. සණ්භතමතාය සුවණ්ණවණ්ණතාය ව
රඤ්ඤො ඛද්ධඋණ්භිසපට්ඨො විය විරොවති. කප්පසීසාති ද්විධාභූතසීසා.
එලසීසාති එලසදිසසීසා. අට්ඨිසීසාති මංසස්ස අභාවතො
තවාපරියොනද්ධඅට්ඨිමත්තසීසා. තුම්බසීසාති ලාබුසදිසසීසා.
පබ්භාරසීසාති පිට්ඨිභාගෙන ඔලම්බමානසීසා. පූර්මනෙයනාති
පරිපුණ්ණනලාටතාපක්ඛෙන. උණ්භිසවෙදිතසීසො වියාති උණ්භිසපට්ඨෙන

වෙය්‍යිකසීසපදෙසො විය. උණ්ඨීසං වියාති ඡෙකෙන සිජ්ජිනා විරචිතඋණ්ඨීසමණ්ඩලං විය.

කම්මන්ති යෙන යෙන කම්මෙන යං යං ලක්ඛණං නිබ්බත්තං, තං තං කම්මං. කම්මසරික්ඛකන්ති තස්ස තස්ස ලක්ඛණස්ස තංකම්මානුරූපතා. ලක්ඛණන්ති තස්ස මහාපුරිසලක්ඛණස්ස අවිපරිතසභාවො. ලක්ඛණානිසංසන්ති තං ලක්ඛණපටිලාභෙන ලද්ධබ්බගුණො. ඉමානි කම්මාදීනි ඉමානි අනන්තරං වුත්තාති කම්මකම්මසරික්ඛකාදීනි දස්සෙත්වා තං සරූපතො විභාවෙන්වා කට්ඨකඛ්ඛානි සංවණ්ණකෙන.

රතනවිචිත්තසුවණ්ණතොරණං තස්මිං කාලෙ මනුස්සලොකෙ නත්ථීති වුත්තං. “දෙවනගරෙ”ති. සබ්බසො සුපුජ්ඣිතසාලරුක්ඛො අසාධාරණසොභො මනුස්සුපවාසෙ න ලබ්භතීති ආහ “සෙලන්තරම්භී”ති. කිරියාවාරන්ති කායිකවාචසිකකිරියාවත්ති.

387. සත්තපාටිභාරියන්ති සත්තං වරිමහවෙ සබ්බකාලං ලක්ඛණනිබ්බත්තකකම්මානුභාවභෙතුකං බුද්ධාවෙණිකං පාටිභාරියං. බුද්ධානං අතිදුරෙ පාදං නික්ඛිපිතුකාමානම්පි නාතිදුරෙ එව නික්ඛිපනං භොතීති “න අතිදුරෙ යපෙස්සාමිති උද්ධරති”ති වුත්තං. පකතිසඤ්චරණවසෙනෙතං වුත්තං, තාදිසෙන පාදෙන අනෙකයොජනෙ යපෙස්සාමිති උද්ධරණම්පි භොතියෙව. අතිදුරං භීතිආදි පමාණාතික්කමෙ දොසදස්සනං. එවං සතීති එවං දක්ඛිණපාදවාමපාදානං යථාධිජපෙතපතිට්ඨිතට්ඨානෙ සති. පදවිච්ඡේදොති පදවාරවිච්ඡේදො. යාදිසං පසාරෙන්තො වාමපාදස්ස උද්ධරණං පතිට්ඨානඤ්ච, දක්ඛිණපාදස්ස තාදිසමෙව, ඉති නෙසං උද්ධරණපතිට්ඨානානං සමානතො අඤ්ඤමඤ්ඤභාවෙන අනුනානධිකතාය වුත්තං. “දක්ඛිණපාදකිච්චං වාමපාදෙන නියමිතං, වාමපාදකිච්චං දක්ඛිණපාදෙන නියමිත”න්ති.

දිවාති උපකට්ඨාය වෙලාය. විහාරභත්තත්ථායාති විහාරෙ යථාබුද්ධං ගහෙනබ්බභත්තත්ථාය. පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තොති පකතිගමනෙන පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තො. ඔකාසං න ලභතීති පදනික්ඛෙපට්ඨානං න ලභති. උගරූපරියායො ඉධ සත්ථී-සද්දොති ආහ “න උගරුං උන්තාමෙති”ති. දණ්ඩච්ඡායං වුච්චති දීඝදණ්ඩො අච්ඡායො, තෙන රුක්ඛසාධං ඡින්දතො පුරිසස්ස යථා පච්ඡාභාගෙන පාදානං ඔසක්කනං භොති, එවං භගවතො පාදා න ඔසක්කන්තිති ආහ “රුක්ඛසාධාඡේදන...පෙ.... ඔසක්කාපෙති”ති. ඔබ්බද්ධානාබ්බද්ධට්ඨානෙහි පාදං කොට්ටෙන්තො වියාති ආබ්බද්ධට්ඨානෙන අනාබ්බද්ධට්ඨානෙන ව පාදඛණ්ඩං කොට්ටෙන්වා ථද්ධං කරොන්තො විය. න ඉතො වීතො ව වාලෙතීති අපරාපරං න වාලෙති. උස්සඬ්ඛපාදතාය සුබ්බෙනෙව පාදානං පරිවත්තනතො නාහිතො පට්ඨාය උපරිමකායො න ඉඤ්ජතීති හෙට්ඨිමකායොව ඉඤ්ජති. තෙනාහ “උපරිම...පෙ.... නිච්චලො

හොඳී”ති. න ජානාති අනිඤ්ජනතො. කායබලෙනාති
ගමනපයොගසඬ්ඛානෙන කායගතෙන විසෙසබලෙන.
ජවගමනහෙතුභූතෙන වා කායබලෙන. තෙනාහ “බාහා බීජන්තො”තිආදි.
ජවෙන ගච්ඡන්තො හි බාහා බීජති, සරීරතො සෙදා මුච්චන්ති.
නාගාපලොකීතවසෙනාති නාගස්ස අපලොකනමිව සකලකායෙනෙව
පරිවත්තෙත්වා අපලොකනවසෙන.

අනාවරණඤ්ඤාණස්සාති අනාවරණඤ්ඤාණබලෙන දස්සනස්ස.
අනාවරණවාරො පන කායෙ පතිට්ඨිතරූපදස්සනමපි අනාවරණමෙවාති
දස්සනත්ථං වුත්තො. ඉන්ද්‍රියබලතො පටිඨායාති නගරද්වාරෙ ඉන්ද්‍රියබලතො
පටිඨාය. පකතිඉරියාපටෙනෙවාති ඔනමනාදිං අකත්වා උජුකගමනාදිනා එව.
යදි එවං කොට්ඨකද්වාරගෙහජ්ජවෙසෙ කථන්ති ආහ
“දලිද්දමනුස්සාන”න්තිආදි. පරිවත්තෙත්තෙනාති නිපජ්ජනත්ථං කායං
පරිවත්තෙත්තෙන.

හත්ථෙහි ගහෙත්වාති උහොහි හත්ථෙහි උහොසු කට්ඨපදෙසෙසු
පරිග්ගහෙත්වා. පතති නිසිදනට්ඨානෙ නිපජ්ජනවසෙන පතති. ඔරිමං අභිගං
නිස්සාය නිසින්නොති පල්ලඬ්ඛකමාභුජිත්වා උක්කුටිකනිසජ්ජාය
උපරිමකායං හෙට්ඨිමකායෙ පතිට්ඨපෙන්නොයෙව භාරිකරණවසෙන
ඔරිමඬ්ඛං නිස්සාය නිසින්නො. සංසන්නොති ආනිසදදෙසෙන ආසනට්ඨානං
සංසන්නො. පාරිමඬ්ඛන්ති සත්ථිහාගසම්මද්දං ආනිසදපදෙසං. තථෙවාති
සංසන්නො එව. ඔලම්බකං ධාරෙන්නො වියාති ඔලම්බකසුත්තං
ඔතාරෙන්නො විය. තෙන උජුකමෙව නිසිදනමාහ. සරීරස්ස
ගරුකභාවහෙතුනං දුරතො සමුපායිතභාවෙන සල්ලභුකභාවතො තුලපිචුං
යපෙන්නො විය.

අප්පෙසක්ඛානං මහානුභාවගෙහජ්ජවෙසෙ සියා ඡම්භිතත්තං,
චිත්තක්ඛොහො, දරථවසෙන නානප්පකාරකජ්ජනං, භයවසෙන
තණ්භාවසෙන පරිතස්සනං, තං සබ්බං භගවතො නත්ථිති දස්සෙතුං පාළියං
“න ඡම්භති”තිආදි (ම. නි. 2.387) වුත්තන්ති ආහ “න ඡම්භති”තිආදි.

උදකං දියති එතෙනාති උදකදානං, හිඬ්ඛකාරාදි උදකභාජනං. බද්ධං
කත්වාති හත්ථගතමත්තිකං විය අත්තතො වසෙ අවත්තත්තං කත්වා.
පරිවත්තෙත්වාති කුජ්ජිත්වා. විජඩ්ඛයමානො උදකස්ස වික්ඛිපනවසෙන
ජඩ්ඛයමානො.

තථා න ගණ්භාති, බ්‍යඤ්ජනමත්තාය එව ගණ්භන්තො. හත්තං වා
අමනාපන්ති ආනෙත්වා යොජනා. බ්‍යඤ්ජනෙන ආලොපඅතිනාමනං,
ආලොපෙන බ්‍යඤ්ජනඅතිනාමනන්ති ඉමෙසු පන ද්විසු පයමමෙව
අසාරූප්පතාය අනිට්ඨං වජ්ජෙතබ්බන්ති පාළියං පටික්ඛිත්තන්ති දට්ඨබ්බං.
සබ්බත්ථෙවාති සබ්බස්මිං ආහරිතබ්බවත්ථුස්මිං සුපණ්ණිතභාවෙන රසො

පාකටො හොති ඤාණෙන පරිඤ්ඤාතත්තා. රසගෙධො පන නත්ථි සෙතුසාතත්තා.

අස්සාති .සතිආදිපදස්”නෙව දවායා“ චුත්තමෙතන්ති “විසුද්ධිමග්ගෙ විනිවිජයො ආගතො .නි .ම) තෙඛාසවසුත්ති සබ්”1.23) සංවණ්ණයන්තෙන චුත්තමෙන, තස්මා න එත්ථ තං චත්තබ්බන්ති අධිජ්ජායො, තස්මා යො තස්මිං තස්මිං විනිවිජයෙ විසෙසවාදො ඉච්ඡිතබ්බොසො . පුසායථමඤ්ජරමත් විසුද්ධිමග්ගවණ්ණනාය චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො. පත්තස්ස ගහණට්ඨානන්ති හත්ථෙන පත්තස්ස ගහණපදෙසං. විනිවත්තිත්වාති පත්තෙ සබ්බං ආමිසගතං සද්ධිං හත්තෙන විනිවත්තිත්වා ගච්ඡති. පමාණාතික්කන්තන්ති කෙලායනවසෙන අතික්කන්තපමාණං ආරක්ඛං යපෙති. වීරරහොගන්තරන්ති වීරපට්ඨන්තරං. උදරෙන අක්කමිත්වාති උදරෙනෙව සන්තිරුමහිත්වා.

අප්පත්තකාලං අභිමුඛං නාමෙති උපනාමෙති අතිනාමෙති, පත්තකාලං අතික්කාමෙත්තො නාමෙති අපනෙති අතිනාමෙති. උභයමිපි එකජ්ඣං ගහෙත්වා පාළියං “න ච අනුමොදනස්ස කාලමතිනාමෙති”ති චුත්තන්ති දස්සෙත්තො “යො හී”තිආදිමාහ.

වෙගගමනෙන පටිසංමුඤ්චිත්වා ධාවිත්වා ගච්ඡති. අච්චුක්කට්ඨන්ති අතිවිය උද්ධං කත්වා කඬ්ඪිතපාරුතං. තෙනාහ “යො හී යාව හනුකට්ඨිතො...පෙ.... හොති”ති. අච්චොක්කට්ඨන්ති අතිවිය හෙට්ඨා කත්වා කඬ්ඪිතපාරුතං. තෙනාහ “යාව ගොජ්ජකා ඔතාරෙත්වා”ති. උභතො උක්ඛිපිත්වාති දක්ඛිණතො වාමතොති උභොසු පස්සෙසු උත්තරාසඬ්ඨං උක්ඛිපිත්වා. ථනන්ති දක්ඛිණං.

විස්සට්ඨොති විමුත්තො. තෙනාහ “විස්සට්ඨත්තායෙව වෙස විඤ්ඤෙයො”ති. යස්මා අමුත්තවාදිතො වචනං අවිස්සට්ඨතාය න සිනිස්හති, න එවං මුත්තවාදිතොති ආහ “සිනිද්ධො”ති. විඤ්ඤෙයොති සුපරිබ්‍යත්තතාය අක්ඛරතො ච බ්‍යඤ්ජනතො ච විඤ්ඤාතුං සක්කුණෙයො. තෙනාහ “පාකටො”ති. විඤ්ඤාපනියොති විජානිතබ්බො. බ්‍යඤ්ජනවසෙනෙව චෙත්ථ විඤ්ඤෙයොතා චෙදිතබ්බො සොසස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. මධුරොති පියො පෙමනීයො අපලිබුද්ධො. සචනමරහති, සචනස්ස සොතස්ස හිතොති වා සචනීයො. සම්පිණ්ඩිතොති සහිතො. හගවතො හි සද්දො උජ්ජත්තිට්ඨානකතාසඤ්චිතත්තා සහිතාකාරෙනෙව ආපාථමාගච්ඡති, න අයොසලාකාය පහටකංසථාලං විය විජ්ජකිණ්ණො. තෙනාහ “අවිසාරී”ති. ගම්භිරොති යථා ගම්භිරවත්ථුපරිච්ඡන්දනෙන ඤාණස්ස ගම්භිරසමඤ්ඤා, එවං ගම්භිරට්ඨානසම්භවතො සද්දස්ස ගම්භිරසමඤ්ඤාති ආහ “ගම්භිරොති ගම්භිරසමුට්ඨිතො”ති. නින්තාදවාති සවිසෙසං නින්තාදවා. ස්වායං විසෙසො ගම්භිරභාවසිද්ධොති ආහ

“ගම්භීරත්තායෙව වෙස නින්නාදී”ති. එවමෙත්ථ චත්තාරි අභිගානි චතුරභිගනිජ්ජාදීනි වෙදිතබ්බානි. අකාරණා මා නස්සීති බුද්ධානුභාවෙන විය සරස්ස පරිසපරියන්තතා චුත්තා, ධම්මතාවසෙනෙව පන සා වෙදිතබ්බා තස්ස මූලකාරණස්ස තථා අවට්ඨිතත්තා.

පච්චොසක්කිත්වාති පටිනිවත්තිත්වා. සමුස්සිතකඤ්චනපබ්බතං විය උපරි ඉන්ද්‍රිඤ්ඤානවිතතසිංචං විජ්ජුල්ලතාභූසිතං. මහාපට්ඨිආදයො සත්ථුගුණපටිභාගතාය නිදස්සනං, කෙවලං මහන්තතාමත්තං උපාදාය නිදස්සිතා.

390. අජ්ජපට්ඨංවිදිතොති අනාරොචිතො. ආගමනවසෙන වෙත්ථ පට්ඨංවෙදිතත්ති ආහ “අභිඤ්ඤානආගමනො”ති. උග්ගතභාවත්ති කුලභොගවිජ්ජාදීහි උළාරභාවං. අනුද්දයසම්පන්නාති කාරුණිකා.

391. සහසාව ඔකාසකරණෙන උච්චකුලීනතා දීපිතා හොතීති ආහ “වෙගෙන උට්ඨාය ද්විධා හිජ්ජිත්වා”තිආදි.

නාරිසමානනාමත්ති ඉත්ථිඅත්ථජොතකනාමං. තෙනාහ “ඉත්ථිලිඬග”ත්ති. අවිභාතබ්බාති කට්ඨෙතබ්බා.

394. එකනීහාරෙතෙව අට්ඨ පඤ්ඤෙ ඛ්‍යාකරොත්තො. “පුබ්බෙතිවාසං...පෙ.... පචුච්චති”ති ඉමිනා පුබ්බෙතිවාසස්ස විදිතකාරණං චුත්තත්ති ආහ “තස්ස පුබ්බෙතිවාසො පාකටො”ති. දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං කථිතං තස්ස පරිභණ්ඩඤ්ඤාණභාවතො යථාකම්මප්‍රපගඤ්ඤාණස්ස. “ජාතික්ඛයං පත්තො, අභිඤ්ඤා වොසිතො”ති ච චුත්තත්තා මුනිති අසෙක්ඛමුනි ඉධාධිජ්ජෙතොති ආහ “අරහත්තඤ්ඤාණමොනෙයොන සමන්තාගතො”ති.

කිලෙසරාගෙහි කිලෙසවිචණ්ණතාහි. ජාතික්ඛයජ්ජත්තත්තා “අටො ජාතික්ඛයං පත්තො”ති චුත්තත්තා. අභිජානිත්වාති අභිවිසිට්ඨතාය අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය ඤත්වා. ඉදානි පට්ඨමිහිදායං ආගතනෙයෙන පරිඤ්ඤාපහානභාවනාසවිජ්ජිකිරියාසමාපත්තිනං පාරගමනෙන පාරගුති අයමෙත්ථ අත්ථොති දස්සෙතුං “පාරගුති වා”තිආදි චුත්තං. අභිඤ්ඤායාධම්මානං ජානනවසෙන අභිඤ්ඤාපාරගු. තාදිසොති යාදිසො “පාරගු සබ්බධම්මාන”ත්ති පද්දවයෙන චුත්තො, තාදිසො. ඡහි ආකාරෙහීති පජානනාදීහි යථාචුත්තෙහි ඡහි ආකාරෙහි.

කාමඤ්ඤෙත්ථ ද්වෙ එව පුච්ඡාගාථා ද්වෙ ච විස්සජ්ජනාගාථා, පුච්ඡාපට්ඨාට්ඨා පන අසඬකරතො ච විස්සජ්ජනං පවත්ති, තං නිද්ධාරෙතුං කිං පනාතිආදි චුත්තං. වෙදෙහි ගතත්තාති වෙදෙහි මග්ගඤ්ඤාණෙහි පාරඬගතත්තා. පුබ්බෙතිවාසත්තිආදීහි විජ්ජානං අත්ථිතාය බොධිතත්තා.

පාපධම්මානන්ති ඡත්තිංසපාපධම්මානං සොත්ථානං මග්ගං පාපනෙන නිස්සෙසතො සොධිතත්තා.

395. ධම්මො නාම අරහත්තමග්ගො කුසලධම්මෙසු උක්කංසපාරම්ප්පත්තියා උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන. තස්ස අනුරූපධම්මභාවතො අනුධම්මො නාම හෙට්ඨිමමග්ගඵලධම්මො. යො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා යථානුසිට්ඨං න පටිපජ්ජති, සො තථාගතං ධම්මාධිකරණං විහෙයෙති නාම. යො පන පටිපජ්ජන්තො ච දන්ධාභිඤ්ඤාය කම්මට්ඨානසොධනත්ථං අන්තරත්තරා භගවත්තං උපසඬකම්ත්වා අනෙකචාරං කථාපෙති, සො එත්තාවතා ධම්මාධිකරණං තථාගතං විහෙයෙතීති න වත්තබ්බො. න හි භගවතො ධම්මදෙසනාය පරිස්සමො අත්ථි, අයඤ්ච අත්ථො මහාසුදස්සනසුත්තාදීහි (දී. නි. 2.241 ආදයො) දීපෙනබ්බො, තස්මා – “සච්චධම්මස්ස අනුධම්ම”න්ති වත්තබ්බෙ චුත්තමෙව ඛාතිරෙකමුඛෙන විභාවෙතුං “න ච මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසී”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තත්ථ පරිනිබ්බායීති පරකාලෙ චෙත්ථ පරිනිබ්බානම්පි සඬගය්හති, තං පන ඉමස්මිං ගහිතමෙව හොතීති ආහ “දෙසනාය අරහත්තෙනෙව කුටං ගහිත”න්ති.

බ්‍රහ්මායුසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

2. සෙලසුත්තවණ්ණනා

396. කෙණ්ණියොති තස්ස නාමං, පුබ්බෙ කෙණ්ණියා ජීවිකාකප්පනතොති වදන්ති. ජට්ඨොති ජට්ඨාරො. බ්‍රාහ්මණජාතිකත්තා කොට්ඨාරතාය ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලො. පයොජෙත්වා නිස්සයො භුත්වා වසති, රත්තිං කාමසම්පත්තිං අනුභවතීති වා යොජනා. සුසඬබ්බන්ති සප්පිමධුසක්කරාදීහි චෙව මරිචසිඬගීචෙරාදීහි ච සුට්ඨු අභිසඬබ්බතං.

පටික්ඛෙපපසන්නතායාති අභොවතායං අප්පිච්ඡො, යො නිමන්තියමානොපි න සාදියතීති උපනිමන්තියමානස්ස පටික්ඛෙපෙ තිත්ථියානං පසන්නභාවතොති. තං කථං? විරුද්ධමෙතන්ති “අකාරණමෙත”න්ති පටික්ඛිපති.

398. කප්පසහස්සෙහිපි...පෙ.... අභොසීති ඉදං නානුස්සවසිද්ධං අනුමානග්ගහණං සන්ධායාහ. පදෙති උත්තරපදලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “පදප්පමාණෙ”ති. පජ්ජති නික්ඛිපති එත්ථාති වා පදං පකතියා පාදනික්ඛිපට්ඨානං, තස්මිං පදෙ. කීලාපසුතතාදිනා පමාදං ආපජ්ජති. බොධිසත්තචාරිකන්ති දුක්කරවරියං සන්ධාය වදති.

399. පරිපුණ්ණතායාති අනුනතාය. අනීනඬගතායාති අවෙකල්ලභාවතො. රොවතීති රුචි, දෙහප්පහා, සොහණා රුචි එතස්සාති සුරුචි. ආරොහසම්පත්ති කායස්ස පමාණයුත්තඋච්චතා. පරිණාහසම්පත්ති කිසුල්ලභාවච්ඡින්නපරිණාහතා. සණ්ඨානසම්පත්ති අවයවානං සුසණ්ඨිතතා.

චාරුදස්සනොති පියදස්සනො තෙනාහ “සුචිරමිඡි”තිආදි. සුචණ්ණසදිසවණ්ණොති ජාතිහිඬගුලකෙන මද්දිත්වා සිලානිසංසෙනෙව පරිකම්මං කත්වා යපිතසනසුචණ්ණරූපවණ්ණො. මහාපුරිසභාවං බ්‍යඤ්ජෙත්ති පකාසෙත්තිති බ්‍යඤ්ජනානි, මහාපුරිසලක්ඛණානිති ආහ “පයම්මං වුත්තබ්‍යඤ්ජනානෙවා”ති.

පුබ්බෙ වුත්තන්ති “සුරුචී”ති පුබ්බෙ වුත්තං, “ආදිච්චොව විරොචසී”ති පුන වුත්තං. “චාරුදස්සනො සුචණ්ණවණ්ණොසී”ති පුබ්බෙ වුත්තං, “කල්‍යාණදස්සනො හික්ඛු කඤ්චනාහත්තෙවා”ති පුන වුත්තන්ති ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “උත්තරගාථායපි එසෙව නයො”ති. සාතිසයං උත්තමවණ්ණෙ වණ්ණෙත්වා උත්තමවණ්ණොති පදෙන සන්තං පකාසෙත්ති ආහ “උත්තමවණ්ණසම්පන්නස්සා”ති. උත්තමසාරථීති සෙට්ඨපුරිසසාරථී. තත්ථ තත්ථ ඡම්බුවනසණ්ඨමණ්ඨිතතාය ඡම්බුදීපො “ඡම්බුසණ්ඨො”ති වුච්චති. ඉස්සරියන්ති චක්කවත්තිස්සරියං.

ජාතිබත්තියාති ජාතිමත්තො බත්තියා. රාජාභිරාජාති එත්ථ අභි-සද්දො පූජත්ථොති ආහ “රාජුතං පූජතීයො”ති.

අප්පමාණාති අපරිමාණා ලොකධාතුයො. “යාවතා පන ආකඬ්ඨෙය්‍යා”ති (අ. නි. 3.81) හි වුත්තං. ධම්මරාජා අනුත්තරොති එත්ථ වුත්තඅනුත්තරභාවං “යාවතා හී”තිආදිනා පාකට්තරං කත්වා ධම්මරාජභාවං විභාවෙතුං “ස්වාහ”න්තිආදි වුත්තං. ධම්මෙනාති පටිච්චෙධධම්මෙන. තෙනාහ “අනුත්තරෙනෙවා”ති. අනුත්තරෙනාති විසිටියෙන උත්තමෙන. ඉමස්මිං පක්ඛෙ ධම්මෙනාති පටිපත්තිධම්මෙනාතිපි සඬග්ගහිති. පරියත්තිධම්මෙනාති දෙසනාධම්මෙන ආණාවක්කං පවත්තෙමිති යොජනා. දෙසනාඤ්ඤාණපටිච්චෙධඤ්ඤාණවිභාගං ධම්මචක්කමෙව වා. අප්පට්චත්තියන්ති පටිච්චත්තිතුං අසක්කුණෙය්‍යං.

තථාගතෙන ජාතොති තථාගතෙන හෙතුනා අරියාය ජාතියා ජාතො. හෙතුඅත්ථෙව කරණවචනං. අනුජාතොති ච වුත්තෙ අනු-සද්දස්ස වසෙන තථාගතන්ති ච උපයොගවචනමෙව හොති, සො ච අනු-සද්දො හෙතුඅත්ථෙජාතකොති ආහ “තථාගතං හෙතුං අනුජාතො”ති. අවඤ්ඤාතබ්බහාවෙන ජාතොති අවජාතො දූප්පට්පන්නත්තා. තෙනාහ “දූස්සිලො”ති. තථා හි වුත්තං කොකාලිකං ආරබ්භ “පුරිසන්නකලී අවජාතො”ති. පුත්තො නාම න හොති තස්ස ඔවාදානුසාසනියං අට්ඨිතත්තා. එවමාහාති “අනුජාතො තථාගත”න්ති එවමාහ.

විජ්ජාති මග්ගවිජ්ජා. උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන විමුක්තීති ඵලවිමුක්ති. නනු ච මග්ගො භාවෙතබ්බෙන ගහිතොති? සච්චං ගහිතො, සබ්බෙ ච පන සත්ත ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යාති විජ්ජාය අභිඤ්ඤෙය්‍යහාවො වුත්තො. ඉමිනා වා

නයෙන සබ්බෙසම්පි අභිඤ්ඤායාහාවො චුත්තො ඵවාති වෙදිතබ්බො. ඵලෙන විනා හෙතුභාවස්සෙව අභාවතො හෙතුවවනෙන ඵලසිද්ධි, නිරොධස්ස ව සම්පාපනෙන මග්ගස්ස හෙතුභාවො. දුක්ඛස්ස නිබ්බත්තනෙන තණ්හාය සමුදයභාවොති ඉමමත්ථං සඬගහිතමෙව අත්ථතො ආපන්නත්තා. යුත්තහෙතුනාති යුත්තියුත්තෙන හෙතුනා බුද්ධභාවං සාධෙති සච්චවිනිමුත්තස්ස බුද්ධිතබ්බස්ස අභාවතො සච්චසම්බොධනෙනෙව ව තස්ස අනවසෙසතො බුද්ධත්තා. අත්ථවචනඤ්චෙතං, පයොගවචනාති පන – බ්‍රාහ්මණ, අහං සම්මාසම්බුද්ධො සබ්බථා අවිපරිතධම්මදෙසනො, සම්මාසම්බුද්ධත්තා සබ්බත්ථ අවිපරිතමාවික්ඛති යථාහං සබ්බමග්ගදෙසකොති. කිං පන භගවා සයමෙව අත්තනො සම්මාසම්බුද්ධභාවං ආරොචෙතීති? මහාකරුණාය අඤ්ඤාසං මහාවිසයනො. තත්ථ “ඵකොම්හි සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බාභිභූ සබ්බවිදුහමස්මි”තිආදීති (මහාව. 11; ම. නි. 1.285; 2.341; කථා. 405) සුත්තපදාති ඉදමෙව ච සුත්තපදං ඵතස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

සල්ලකන්නනොති සල්ලානං සමුච්ඡින්නත්තා. රොගස්සාති කිලෙසරොගස්ස. තස්මාති අපුනපවත්තිපාදනෙන තිකිච්ඡනතො. බ්‍රහ්මං වා සෙට්ඨං සම්මාසම්බොධං පත්තොති බ්‍රහ්මභූතො. ඵවං ආගතායාති ඉමිනා –

“කාමා තෙ පය්මා සෙනා, දුතියා අරති චුච්චති;
තතියා බුජ්ජිපාසා තෙ, චතුත්ථි තණ්හා පචුච්චති.

ථිනම්ද්ධං තෙපඤ්චමං ථිනම්ද්ධං තෙ, ඡට්ඨා භීරු පචුච්චති;
සත්තම් විචිකිච්ඡා තෙ, මක්ඛො ථම්මො තෙ අට්ඨමො.

ලාභො සිලොකො සක්කාරො, මිච්ඡාලද්ධො ච යො යසො;
යො චත්තානං සමුක්කංසෙ, පරෙ ච අවජානති;
ඵසා නමුචි තෙ සෙනා, කණ්හස්සාභිජ්ජහාරිති”ති. (සු. නි. 438-441);

ඵවං චුත්තං නවවිධං සෙනං සඬගය්හති. වසෙ වත්තෙත්වාති සමුච්ඡින්නෙන අනුජ්ජපාදනාපාදනෙන වසෙ වත්තෙත්වා. කුතොචි අභයො නිබ්භයො.

සයමෙව දට්ඨබ්බත්ති යෙන යෙන අධිගතො, තෙන තෙන පරසද්ධාය ගන්තබ්බං හිත්වා අසම්මොහතො පච්චවෙක්ඛණාඤ්ඤානෙනෙව සාමං දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “පච්චක්ඛ”න්ති. පසට්ඨා දිට්ඨි සන්දිට්ඨි. යථා රථෙන ජයතීති රථිකො, ඵවං ඉදං මග්ගබ්‍රහ්මවරියං සන්දිට්ඨියා ජයතීති සන්දිට්ඨිකං. අථ වා දිට්ඨන්ති දස්සනං චුච්චති, දිට්ඨමෙව සන්දිට්ඨං, සන්දස්සනන්ති අත්ථො. සන්දිට්ඨං අරහතීති සන්දිට්ඨිකො යථා වත්ථයුගං අරහතීති වත්ථයුගිකො. සන්දිට්ඨිකං ඵලදානං සන්ධාය නාස්ස කාලොති

අකාලං, අකාලමෙව අකාලිකං, න කාලන්තරං බෙපෙත්වා ඵලං දෙනි, අත්තනො පන පවත්තිසමනන්තරමෙව ඵලං දෙනිති අත්ථො. අථ වා අත්තනො ඵලජ්ජදානෙ පකට්ඨො කාලො පත්තො අස්සාති කාලිකො, ලොකියො කුසලධම්මො, ඉදං පන සමනන්තරඵලත්තා න කාලිකං.

400. “මහායඤ්ඤං පවත්තස්” තිආදීසු කෙවලං දානධම්මාදීසු යඤ්ඤපරියායසම්භවතො “බ්‍රාහ්මණානං යඤ්ඤාභාවතො” ති වුත්තං. බ්‍රාහ්මණා හි “අග්ගිමුඛා දෙවා” ති අග්ගිජුහනපුබ්බකං යඤ්ඤං විදහන්ති. තෙනාහ “අග්ගිජුහනජ්ජදානාති අත්ථො” ති “භූර්භුව? ස්ව?” ඉති සාවිත්තී පුබ්බකත්තා මුඛං පුබ්බඨගමං. “මුඛමිව මුඛ” තිආදීසු විය ඉධාපි පධානපරියායො මුඛසද්දොති දස්සෙත්තො “මනුස්සානං සෙට්ඨතො රාජා ‘මුඛ’ ති වුත්තො” ති ආහ. ආධාරතොති ඕගාහන්තිනං නදීනං ආධාරභාවතො පටිසරණතො ගන්තබ්බට්ඨානභාවතො. සඤ්ඤාණතොති චන්දයොගවසෙන අජ්ජ අසුකනක්ඛත්තන්ති පඤ්ඤායනතො. ආලොකකරණතොති නක්ඛත්තාති අභිභවිත්වා ආලොකකරණතො. සොම්මභාවතොති සීතහිමවාසීතවාතූපක්ඛරභාවතො. තපන්තානන්ති දීපසිඛා අග්ගිජාලා අසනිවිචක්කන්ති ඵවමාදීනං විජ්ජලත්තානං. ආයමුඛං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවෙන.

දිබ්බවක්ඛු ධම්මවක්ඛු පඤ්ඤාවක්ඛු බුද්ධවක්ඛු සමන්තවක්ඛුති ඉමෙහි පඤ්චහි වක්ඛුහි. තෙ සරණස්සාති තෙ සරණස්ස ව, තෙ සරණභාවමූලකත්තා ඉතරද්වයස්ස ව, යථාචුත්ත තෙ-පදෙන වුත්තත්ථතො පරස්ස වාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – “තෙ තුය්හං, ඉතරස්ස ව සරණස්ස අහො ආනුභාවො” ති. ආචුත්තිවසෙන වා තෙ සරණස්සාති ඵත්ථ අත්ථො විභාවෙනබ්බො – තුය්හං සරණභූතස්ස ව ඉතරසරණස්ස ව ආනුභාවොති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සෙලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

3. අස්සලායනසුත්තවණ්ණනා

401. අඤ්ඤමඤ්ඤවිසිට්ඨත්තා විසදිසං රජ්ජං විරජ්ජං, විරජ්ජතො ආගතා, තත්ථ ජාතාති වා වෙරජ්ජකා, ඵවං ජාතා බො පන තෙ, යස්මා චත්ථාහරණාදිවිභාගෙන නානජ්ජකාරා හොන්ති, තස්මා වුත්තං “නානාවෙරජ්ජකාන” ති. අට්ඨකථායං පන වෙරජ්ජස්සෙව වසෙන නානජ්ජකාරතා වුත්තා. යඤ්ඤුපාසනාදිනාති යඤ්ඤානුභවනමන්තජ්ඣෙකිනදක්ඛිණපරියෙසනාදිනා. චතුචණ්ණසාධාරණන්ති ඛත්තියාදීනං චතුත්තං චණ්ණානං සාධාරණං සංසාරසුද්ධිපාපතස්සනං. න්හානසුද්ධියාති තිත්ථසමුද්දබ්බතෙසු මන්තජ්ජපනපුබ්බකං සායංතනියඋදකොරොහනාදිත්තානසුද්ධියා. භාවනාසුද්ධියාති පරමජොතිභූතාය පුරිසභාවනාසඬබ්බතාය සුද්ධියා. වාපිතසිරොති ඕරොපිතකෙසො. තමෙව හි සිරො වාපිතන්ති වුවිච්චි.

සභාවවාදීති යථාභූතවාදී. පබ්බජන්තාති බ්‍රාහ්මණපබ්බජ්ජං උපගච්ඡන්තා, තස්මා බ්‍රාහ්මණානං පබ්බජ්ජාවිධානං සික්ඛන්තෙන භොතා “බ්‍රාහ්මණාව සුජ්ඣන්ති, නො අබ්‍රාහ්මණා”ති අයං විධි සහෙතුකො සඋපාදානො සක්කච්චං උග්ගහිතො, තස්මා තුය්හං පරාජයො නත්ථී...පෙ.... එවමාහංසු.

402. ලද්ධිහින්දනත්ථන්ති “බ්‍රාහ්මණාව බ්‍රහ්මුනො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා”ති එවං පවත්තලද්ධියා විනිවෙය්‍යන්තං. පුත්තපට්ට්‍රාහන්ථායාති “එවං මයං පෙත්තිකං ඉණධාරං සොධෙය්‍යාමා”ති ලද්ධියං යත්වා පුත්තපට්ට්‍රාහන්ථාය. අයඤ්ඤෙත්ථ අධම්මිකානං බ්‍රාහ්මණානං අජ්ඣාසයො. නෙසන්ති බ්‍රාහ්මණානං. සච්චවචනං සියාති “බ්‍රහ්මුනො පුත්තා”තිආදිවචනං සච්චං යදි සියා බ්‍රාහ්මණීනං...පෙ.... හවෙය්‍ය, න චෙතං අත්ථී. මහාබ්‍රහ්මුනො මුඛතො ජාතොති වාදච්ඡෙදකවාදො මුඛතොජාතච්ඡෙදකවාදො. අස්සලායනොවිඤ්ඤා ජාතිකො “නිරක්ඛෙපං සමණෙන ගොතමෙන චුත්ත”න්ති ජානන්තොපි සහගතානං බ්‍රාහ්මණානං විත්තානුරක්ඛණත්ථං “කිඤ්චාපි හවං ගොතමො”තිආදිමාහ.

403. ඉදාති බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණොති වාදං හින්දිතුං “සුතං තෙ යොනකකම්බොපෙසු”තිආදි ආරද්ධං. යදි බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, සබ්බත්ථ බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො හවෙය්‍ය, අථ කස්මා යොනකකම්බොජාදිජනපදෙසු බ්‍රාහ්මණානං සෙට්ඨභාවො නත්ථී? එවඤ්ඤි තත්ථ වණ්ණො, තස්මා “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො”ති ලද්ධිමත්තමෙන. තෙසු හි ජනපදෙසු ජනා එකජ්ඣං සන්තිපතිත්වා සම්මන්තයිත්වා කතිකං අකංසු, දාසං සාමිකං කත්වා ඉතරෙ සබ්බෙ තං පූජෙත්වා තස්ස වසෙ වත්තන්ති, යො තෙසං අයොසා භොති ඉතරෙ සබ්බෙ තස්ස දාසා භොන්ති, තෙ කතිපයසංචච්ඡරාතික්කමෙන තස්ස කිඤ්චි දොසං දිස්වා තං තතො යානතො අපනෙත්වා අඤ්ඤං යපෙන්නි, ඉති සො අයොසා හුත්වා දාසො භොති, ඉතරො දාසො හුත්වා අයොසා භොති, එවං තාව කෙච්චි “අයොසා හුත්වා දාසො භොති, දාසො හුත්වා අයොසා භොති”ති එත්ථ අත්ථං වදන්ති. අට්ඨකථායං පන පුරිමවසෙනෙව තමත්ථං දස්සෙතුං “බ්‍රාහ්මණො සහරියො”තිආදි චුත්තං. වයප්පත්තෙ පුත්තෙ අසතීති ඉදං වක්ඛමානස්ස දාරකස්ස දායජ්ජසාමිකභාවස්ස තාව දස්සනං. මාතිතො සුද්ධොති එත්ථ යො මාතිතො සුද්ධත්තා අයොසා, පිතිතො අසුද්ධත්තා දාසො භොති, සො එව පිතිතො අසුද්ධත්තා දාසො හුත්වා මාතිතො අයොසා භොතීති ජාතිං සම්භෙදෙති. සොච සබ්බෙන සබ්බං භොතීති න සක්කා වත්තුන්ති අපරෙ. කො ථාමොති මහන්තෙ ලොකසන්නිවාසෙ අනමතග්ගෙ අතීතෙ කාලෙ ඉත්ථීනං වා විත්තෙ අනවට්ඨිතෙ දාසා දාසා එව භොන්ති, අයොසා අයොසා එව භොන්තීති එත්ථ කො එකන්තිකො සහෙතුකො අවස්සයො, තස්ස සාධකො සිද්ධන්තො, කිං නිදස්සනන්ති අත්ථො.

404. සුක්කච්ඡෙදකවාදො නාමාති “බ්‍රාහ්මණොව සුක්කො වණ්ණො”ති එවං වුත්තො සුක්කච්ඡෙදකවාරො නාම.

408. සබ්බස්මිං අග්ගිකිච්චං කරොන්තෙති එතෙන යථා යතො කුතොවි නිස්සයතො උප්පන්නො අග්ගිඋපාදානසම්පන්නො අග්ගිකිච්චං කරොති, එවං යස්මිං කස්මිඤ්චි දාසකුලෙ ජාතො උපනිස්සයසම්පන්නො සම්මාපට්ඨප්පමානො සංසාරතො සුඡ්ඤ්ඤාති එවාති දස්සෙති.

409. පාදසිකවණ්ණොති අන්තරාලවණ්ණො. එතෙසන්ති ඛත්තියකුමාරෙන බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාය උප්පන්නපුත්තො, බ්‍රාහ්මණකුමාරෙන ඛත්තියකඤ්ඤාය උප්පන්නපුත්තොති එතෙසං ද්විත්තං මාණවකානං. මතකහත්තෙති මතෙ උද්දිස්ස කතහත්තෙ. ථාලිපාකෙති කතමඨගලහත්තෙ.

410. තුම්හෙති ජාතිසාමඤ්ඤතො මාණවං බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං එකජ්ඣං සඬගණ්හන්තො ආහ. කො නු ඛොති අවංසිරො ඉසිවාදො, තෙසං බ්‍රාහ්මණිසිනං අසාමත්ථියදස්සනෙන ජාතියා අප්පමාණතං විභාවෙතුං ගාමදාරකවෙසෙන උපගච්ඡි. තෙන වුත්තං “ගාමණ්ඩලරූපො වියා”ති. කොණ්ඩදමකොති අදන්තදමකො.

411. ජනෙතීති ජනිකා ජනෙත්ති. ජනකො පිතාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගන්ධබ්බපඤ්ඤන්ති ගන්ධබ්බස්ස මාතුකුච්ඡියං උප්පජ්ජනකසත්තස්ස ඛත්තියභාවාදිපුච්ඡං. දබ්බිගහණසිප්පම්පි එකා විජ්ජා වෙදිතබ්බා. තත්ථ කිර කුසලො යං කිඤ්චි ආභාරූපගපණ්ණපුප්ඵලබ්බං අන්තමසො එලාලුකම්පි ගහෙත්වා හෙසජ්ජෙහි යොජෙත්වා පවත්තො සජ්ජිමධුචාණිතෙහි සමානරසං කත්වා සම්පාදෙතුං සක්කොති, පුණ්ණොපි තාදිසො, තෙන ඤාතං ත්වං දබ්බිගහණසිප්පමත්තම්පි න ජානාසීති සම්බන්ධො. සද්ධොති කම්මඵලසද්ධාය සද්ධො, පොථුජ්ජනිකෙනෙව රතනත්තයපසාදෙන පසන්නො. තෙනෙවාහ – “උපාසකං මං භවං...පෙ.... සරණං ගත”න්ති.

අස්සලායනසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

4. ඝොටවුට්ඨසුත්තවණ්ණනා

412. ඛෙමියා නාම රඤ්ඤො දෙවියා රොපිතත්තා තං අම්බවනං ඛෙමියම්බවනන්ති වුව්වතීති වදන්ති. ධම්මිකොති ධම්මයුත්තො සබ්බසොව අධම්මං පභාය ධම්මෙ ධීතො. පරිබ්බජති පබ්බජති එතෙනාති පරිබ්බජො, සරාවාසතො නික්ඛමනපුබ්බකං ලිඬගග්ගහණවසෙන සීලසමාදානං. එත්ථාති එතස්මිං පරිබ්බජෙ. සභාවොති තං පරිබ්බාජනියං, තෙහි තෙහි පරිබ්බාජකෙහි අනුට්ඨාතබ්බො පටිපත්තිධම්මසඬබාතො සභාවො. ධම්මොව පමාණන්ති එතෙන මයං අභිරිමනා විත්තස්ස යථාඋපට්ඨිතං කථෙම, තස්මා තං අප්පමාණං, යො පනෙත්ථ අවිතථො ධම්මො, තදෙව

පමාණං. අධිගතපටිපත්තිසංඛාරො සභාවො අත්ථී, තස්ස තුම්හෙහි තුම්හෙහි බහුතා නානාසන්දස්සනාදි කම්මෙන ඉධ භවිතබ්බං, බහුදෙවෙත්ථ චත්තබ්බන්ති අධිප්පායො.

414. සාරත්තරත්තාති සාරජ්ජනවසෙන රත්තා, බහුලරාගවසෙන අභිරත්තාති අත්ථො. අත්තනා ඤාපෙතබ්බමත්ථං අනුග්ගහාපෙති බොධෙතීති අනුග්ගහො, ඤාපිතකාරණං, සහ අනුග්ගහෙනාති සානුග්ගහා. තෙනාහ “සකාරණා”ති. කිං පන තං කාරණං? ඉමස්සාධිප්පායො “නත්ථී ධම්මිකො පරිබ්බජො”ති මයා චුත්තො, අද්ධා පනායස්මා උදෙනො යාථාවතො ධම්මිකං පරිබ්බජං මෙ ආචික්ඛතීති. තෙනාහ “චුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදි.

421. සබ්බමිදං ථාවරජඬිගමං පුරිසකතං, තස්මා යං කිඤ්චි කත්වා අත්තා පොසෙතබ්බො රක්ඛිතබ්බොති ලොකායතනිස්සිතො නීතිමග්ගො සොට්ඨුබ්බකන්තො, තස්මා ආහ “එතස්ස කිර ජානනසිප්පෙ”තිආදි. සග්ගෙ නිබ්බත්තො නාම නත්ථී අකත්තබ්බමෙව කරණතො. දෙවලොකපරියාපන්නධනං මනුස්සානං උපකප්පපුඤ්ඤාභාවතො පුබ්බෙ අත්තනා නිහිතධනං “අසුකෙ වා”ති ආචික්ඛිත්වා ගතො. සෙසං සුචිඤ්ඤෙයාමෙව.

සොට්ඨුබ්බසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

5. වඩ්ඤ්සුත්තවණ්ණනා

422. තස්මින්ති සාලවතෙ. උත්තරෙන ඔපාසාදන්ති ඔපාසාදගාමස්ස උත්තරදිසායං. උත්තරෙනාති එන-සද්දෙයොගෙන හි ඔපාසාදන්ති උපයොගවචනං. අජ්ඣාචසතීති එත්ථ අධි-ආ-සද්දානං අනත්ථත්තරතං හදයෙ කත්වා ආහ “වසතී”ති. ඉදානි තෙසං අත්ථවිසෙසභාවිතං දස්සෙන්තො “අභිභවිත්වා වා ආවසතී”තිආදිමාහ. එත්ථාති ඔපාසාදපදෙ. සත්තුස්සදන්තිආදිසු පන කථන්ති ආහ – “තස්ස අනුප්පයොගත්තාව සෙසපදෙසු”ති. උප-අනු-අධි-ඉති-එවං-පුබ්බකෙ වසනකිරියයාට්ඨාතෙ උපයොගවචනමෙව පාපුණාතීති සද්දවිදු ඉච්ඡන්තීති ආහ “ලක්ඛණං සද්දසත්ථතො පරියෙසිතබ්බ”න්ති. තථා හි චුත්තං “උපසග්ගවසෙන පනෙත්ථ භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනං වෙදිතබ්බ”න්ති. උස්සදතා නාමෙත්ථ බහුලතාති තං බහුලතං දස්සෙතුං “බහුජන”න්තිආදි චුත්තං. ආවජ්ජිත්වාති පරික්ඛිපිත්වා.

රඤ්ඤා විය භුඤ්ජිතබ්බන්ති වා රාජභොග්ගං. රඤ්ඤො දායභුතන්ති කුලපරම්පරාය භොග්ගහාවෙන රඤ්ඤො ලද්ධදායභුතං. තෙනාහ “දායජ්ජන්ති අත්ථො”ති. රාජනීහාරෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බතො උද්ධං පරිභොගලාභස්ස සෙට්ඨදෙය්‍යතා නාම නත්ථීති ආහ – “ජත්තං උස්සාපෙත්වා රාජසඬ්ඛෙපෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බ”න්ති. තිත්ථපබ්බතාදිසුති

නදීතිත්ථපබ්බතපාදගාමද්වාරඅට්ඨිමුඛාදීසු. නිස්සට්ඨපරිච්ඡත්තන්ති
මුත්තවාගවසෙන පරිච්ඡත්තං කත්වා. එතෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං.

423. ති සන්නිපතිතා. යො කොචි විඤ්ඤානං ඉච්ඡිතො පඤ්ඤො, තස්ස
පුච්ඡිතස්ස යාථාවතො කථනසමත්ථො
පුච්ඡිතපඤ්ඤාඛ්‍යාකරණසමත්ථො. කුලාපදෙසාදිනා මහතී මත්තා එතස්සාති
මහාමත්තො.

424. තෙනි “නානාවෙරජ්ජකා”ති වුත්තබ්‍රාහ්මණා. “උභතො
සුජාතො”ති (දී. නි. ටී. 1.303; අ. නි. ටී. 3.5.134) එත්තකෙ වුත්තෙ යෙහි
කෙනිචි ද්විති භාගෙහි සුජාතතා විඤ්ඤායෙය්‍ය, සුජාතසද්දො ච “සුජාතො
චාරුදස්සනො”තිආදීසු (ම. නි. 2.399; සු. නි. 553; ථෙරගා. 818)
ආරොහපරිණාහසම්පත්තිපරියායොති ජාතිවසෙනෙච සුජාතතං විභාවෙතුං
“මාතිතො ච පිතිතො චා”ති වුත්තං. අනොරසපුත්තවසෙනපි ලොකෙ
මාතුපිතුසමඤ්ඤා දිස්සති, ඉධ පනස්ස ධරසපුත්තවසෙනෙච ඉච්ඡියතීති
දස්සෙතුං “සංසුද්ධගහණිකො”ති වුත්තං. පිතා ච මාතා ච පිතරො, පිතුනං
පිතරො පිතාමහා, තෙසං යුගො පිතාමහයුගො, තස්මා යාච සත්තමා
පිතාමහයුගාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යුගසද්දො චෙත්ථ
එකසෙසනෙයන දට්ඨබ්බො “යුගො ච යුගො ච යුගා”ති. එවඤ්ඤි තත්ථ
තත්ථ ද්විත්තං ගහිතමෙව හොති. තෙනාහ – “තතො උද්ධං සබ්බෙපි
පුබ්බපුරිසා පිතාමහග්ගහණෙනෙච ගහිතා”ති. පුරිසග්ගහණඤ්ඤෙත්ථ
උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඤි “මාතිතො”ති
පාළිවචනං සමත්ථිතං හොති. අක්ඛිත්තොති අප්පත්තබ්බෙපො.
අනවක්ඛිත්තොති සද්ධොලිපාකාදීසු න අවක්ඛිත්තො. ජාතිවාදෙනාති
හෙතුමිහි කරණවචනන්ති දස්සෙතුං “කෙන කාරණෙන”තිආදි වුත්තං.
එත්ථ ච උභතො...පෙ.... පිතාමහයුගාති එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස
යොනිදොසාහාවො දස්සිතො සංසුද්ධගහණිකභාවකිත්තනතො.
අක්ඛිත්තොති ඉමිනා කිරියාපරාධාහාවො. කිරියාපරාධෙන හි සත්තා බෙපං
පාපුණන්ති. අනුපකුට්ඨොති ඉමිනා අයුත්තසංසග්ගාහාවො.
අයුත්තසංසග්ගමිපි හි පටිච්ච සත්තා අක්කොසං ලහන්ති.

ඉස්සරොති අධිපතෙය්‍යසංවත්තනියකම්මඵලෙන ඊසනසීලො. සා
පනස්ස ඉස්සරතා විභවසම්පත්තිපච්චයා පාකටා ජාතාති
අධිභ්‍යාපරියායභාවෙන වදන්තො “අභිසොති ඉස්සරො”ති ආහ. මහන්තං
ධනමස්ස භූමිගතඤ්ඤෙව චෙහාසට්ඨඤ්ඤාති මහද්ධනො. තස්සාති තස්ස
තස්ස. වදන්ති “අන්වයතො ඛ්‍යතිරෙකතො ච අනුපසඬකමනකාරණං
කිත්තෙමා”ති.

අධිකරුපොති විසිට්ඨරුපො උත්තමසරීරො. දස්සනං අරහතීති
දස්සනීයො. තෙනාහ “දස්සනෙයොග්ගො”ති. පසාදං ආවහතීති පාසාදිකො.

තෙනාහ “චිත්තපසාදජනනතො”ති. වණ්ණස්සාති වණ්ණධාතුයා. සරීරන්ති සන්තිවෙසවිසිට්ඨො කරවරණගිවාසිසාදි අවයවසමුදායො, සො ච සණ්ඨානමුඛෙන ගය්හතීති “පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතායාති පරමාය...පෙ.... සම්පත්තියා චා”ති වුත්තං. සබ්බවණ්ණෙසු සුවණ්ණවණ්ණොව උත්තමොති වුත්තං “සෙට්ඨොන සුවණ්ණවණ්ණෙන සමන්තාගතො”ති. තථා හි බුද්ධා චක්ඛවත්තිනො ච සුවණ්ණවණ්ණොව හොන්ති. බ්‍රහ්මවච්ඡසීති උත්තමසරීරාහො සුවණ්ණාහොති අත්ථො. ඉමමෙව හි අත්ථං සන්ධායාහ “මහාබ්‍රහ්මනො සරීරසදිසෙන සරීරෙන සමන්තාගතො”ති. න බ්‍රහ්මපුගත්තතං. අබුද්දාවකාසො දස්සනායාති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා අවයවපාරිපුරියා ච දස්සනාය ඔකාසො න බුද්දකො. තෙනාහ “සබ්බානෙවා”තිආදි.

යමනියමලක්ඛණං සීලමස්ස අත්ථිති සීලවා, තං පනස්ස රත්තඤ්ඤතාය වුද්ධං වඩ්ඪිතං සීලං අස්ස අත්ථිති වුද්ධසීලී, තෙන ච සබ්බදා සමායොගතො වුඩ්ඪසීලෙන සමන්තාගතො. පඤ්චසීලමත්තමෙව සන්ධාය වදන්ති තතො පරං සීලස්ස තත්ථ අභාවතො තෙසඤ්ච අජානනතො.

ධානකරණසම්පත්තියා සික්ඛාසම්පත්තියා ච කත්ථවිසි අනුනතාය පරිමණ්ඩලපදානි බ්‍යඤ්ජනානි අක්ඛරානි එතිස්සාති පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා. අථ චා පජ්ජති අත්ථො එතෙනාති පදං, නාමාදි, යථාධිජ්ජෙතමත්ථං බ්‍යඤ්ජෙතීති බ්‍යඤ්ජනං වාක්‍යං, තෙසං පරිපුණ්ණතාය පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා. අත්ථඤාපනසාධනතාය වාචාව කරණන්ති වාක්කරණං, උදාහරණසොසො. ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, තෙන චා භාසිතබ්බඅත්ථස්ස. පුරෙ පුණ්ණභාවෙ. පුරෙති ච පුරිමස්මිං අත්ථෙ ආධාරෙ භූමිමං, දුතියස්මිං විසයෙ. සුබ්‍රමාලත්තනෙනාති ඉමිනා තස්සා වාචාය මුදුසණ්භවාමාහ. අපලිබුද්ධාය පිත්තසෙම්භාදිහි. සන්දිට්ඨං සබ්බං දස්සෙත්වා විය එකදෙසකථනං. විලම්බිතං සණ්කං විරායිත්වා කථනං. “සන්දිද්ධවිලම්බිතාදි”ති චා පාඨො. තත්ථ සන්දිද්ධං සන්දෙහජනකං. ආදි-සද්දෙන බලිතානුකඩ්ඪිතාදිං සචගණ්හාති. ආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකං කත්වාති ඉමිනා වස්ස වාචාය අත්ථපාරිපුරිං වදන්ති.

425. සදිසාති එකදෙසෙන සදිසා. න හි බුද්ධානං ගුණෙහි සබ්බථා සදිසා කෙවිසි ගුණා අඤ්ඤෙසු ලබ්භන්ති. ඉතරෙති අත්තනො ගුණෙහි අසදිසගුණ. ඉදන්ති ඉදං අත්ථජාතං. ගොපදකන්ති ගාවියා පදෙ යීතඋදකං. කුලපරියායෙනාති කුලානුක්කමෙන.

තත්ථාති මඤ්චකෙ. සීහසෙය්‍යං කජ්ජෙසීති යථා රාහු අසුරින්දො ආයාමතො විත්ථාරතො උබ්බෙධතො ච භගවතො රූපකායස්ස පරිච්ඡෙදං ගහෙතුං න සක්කොති, තථාරූපං ඉද්ධාහිසඬ්ඛාරං අහිසඬ්ඛරොන්තො සීහසෙය්‍යං කජ්ජෙසී.

පරිසුද්ධට්ඨයෙන අරියන්ති ආහ “අරියං උත්තමං පරිසුද්ධ”න්ති. අනවජ්ජට්ඨයෙන කුසලං, න සුඛවිපාකට්ඨයෙන. කත්ථවි චතුරාසිති පාණසහස්සානි කත්ථවි අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සා යස්මා චතුර්විසතියා යානෙසු අසඬ්ඛොය්‍යා අපරිමෙය්‍යා මග්ගඵලාමතං පිචන්ති. කොට්ඨසතසහස්සාදිපරිමාණෙනපි බහු ඵව. තස්මා අනුත්තරාචාරසික්ඛාපනවසෙනෙව භගවා බහුතං ආචරියො. තෙති කාමරාගතො අඤ්ඤෙ භගවතා පහීනකිලෙසෙ.

අපාපපුරෙක්ඛාරොති අපාපෙහි පුරක්ඛරියති, න වා පාපං පුරතො කරොතීතිපි අපාපපුරෙක්ඛාරොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අපාපෙ නව ලොකුත්තරධම්මෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අපාපෙති පාපපට්ඨපක්ඛෙ පාපරහිතෙ ව. බ්‍රහ්මති භවා, බ්‍රහ්මුනො වා හිතා ගරුකරණාදිනා, බ්‍රහ්මානං වා මග්ගං ජානාතීති බ්‍රහ්මඤ්ඤා, තස්සා බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජාය.

තිරොරට්ඨා තිරොජනපදානි ඵත්ථ රජ්ජං රට්ඨං රාජන්ති රාජානො ඵතෙනාති කත්වා. තදෙකදෙසභූතා පදෙසා පන ජනපදො ජනා පජ්ජන්ති ඵත්ථ සුඛජීවිකං පාපුණන්තීති කත්වා. පුච්ඡාය දොසං සල්ලක්ඛෙත්වාති සම්බන්ධො. භගවා විස්සජ්ජෙති තෙසං උපනිස්සයසම්පත්තිං වින්තෙත්වාති අධිප්පායො. නවකාති ආගන්තුකභාවෙන අම්භාකං අහීනවා.

426. ඔපාතෙති නිජ්ජාතෙතීති අත්ථො. තථාභූතො ව තත්ථ පෙසිතා හොතීති චුත්තං “පවෙසෙතී”ති. සංපුරක්ඛරොන්තීති සක්කච්චං පුබ්බධගමං කරොන්ති. තෙනාහ “පුරතො කත්වා විවරන්ති”ති.

427. සුද්දෙ බහි කත්වා රහො සාසිතබ්බට්ඨයෙන මන්තා ඵව තංතංඅත්ථපට්ඨපත්තිහෙතුතාය පදන්ති මන්තපදං වෙදං. තෙනාහ “වෙදො”ති. ඵවං කිරාති පරම්පරභාවෙන ආහතන්ති ආචරියපරම්පරාය ආහතං. පාවචනසඬ්ඛාතසම්පත්තියාති පමුඛවචනම්හි උදත්තාදිසම්පත්තියා. සාවිත්තිආදීහි ඡන්දබන්ධෙහි වග්ගබන්ධෙහි වාති ගායත්තිආදීහි අජ්ඣායානුචාකාදීහි ඡන්දබන්ධෙහි ව වග්ගබන්ධෙහි ව. සම්පාදෙත්වාති පදසම්පත්තිං අභාපෙත්වා. පවත්තාරොති වා පාවචනවසෙන වත්තාරො. සජ්ඣායිතන්ති ගායනවසෙන සජ්ඣායිතං, තං පන පදෙනෙව ඉච්ඡිතන්ති ආහ “පදසම්පත්තිවසෙනා”ති. අඤ්ඤෙසං චුත්තන්ති පාවචනවසෙන අඤ්ඤෙසං චුත්තං. රාසිකතන්ති ඉරුවෙදයපුර්වෙදසාමවෙදාදිවසෙන, තත්ථාපි පච්චෙකං මන්තබ්‍රහ්මාදිවසෙන අජ්ඣායානුචාකාදිවසෙන රාසිකතං. දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙත්වාති දිබ්බචක්ඛුපරිභණ්ඩෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන සත්තානං කම්මස්සකතං, පච්චක්ඛතො දස්සනට්ඨයෙන දිබ්බචක්ඛුසදිසෙන පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන අතීතකජ්ජෙ බ්‍රාහ්මණානං මන්තජ්ඣෙකනවිධිඤ්ඤා ඔලොකෙත්වා. පාවචනෙන සහ සංසන්දෙත්වාති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස යං වචනං වට්ටසන්තිස්සිතං,

තෙන සහ අවිරුද්ධං කත්වා. න හි තෙසං විවට්ටසන්නිස්සිතො අත්ථො පච්චක්ඛො හොති. අපරාපරෙති අට්ඨකාදීහි අපරාපරෙ, පච්ඡිමා ඔක්කාකරාජකාලාදීසු උප්පන්නා. පක්ඛිපිත්වාති අට්ඨකාදීහි ගන්ථිතමන්තපදෙසු කිලෙසසන්නිස්සිතපදානං තත්ථ තත්ථ පදෙ පක්ඛිපනං කත්වා. විරුද්ධෙ අකංසුති බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තාදීසු (බු. නි. බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තං) ආගතනයෙනෙව සංකිලෙසිකත්ථදීපනතො පච්චනීකභූතෙ අකංසු.

428. පටිපාටියා සට්ඨාති පටිපාටියා සමබද්ධා. පරම්පරසංසත්තාති ආදානියාය යට්ඨියා සංසත්තා. තෙනාහ “යට්ඨිග්ගාහකෙන චක්ඛුමතා”ති. පුරිමස්සාති මණ්ඩලාකාරෙන ධීතාය අන්ධවෙණියා සබ්බපුරිමස්ස හත්ථෙන සබ්බපච්ඡිමස්ස කච්ඡං ගණ්භාපෙත්වා. දිවසම්ඡිති අනෙකදිවසම්ඡි. චක්ඛුස්ස අනාගතභවං ඤත්වා යථාඅක්කන්තට්ඨානෙයෙව අනුපනිත්වා අක්කමනංව සල්ලක්ඛෙත්වා “කහං චක්ඛුමා කහං මග්ගො”ති පරිවෙදිත්වා.

පාළිආගතෙසු ද්වීසුති සද්ධා අනුස්සවොති ඉමෙසු ද්වීසු. එවරුපෙති යථා සද්ධානුස්සවා, එවරුපෙ එව පච්චක්ඛගාහිනොති අත්ථො. තයොති රුචිආකාරපරිචිතක්කදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියො. භූතවිපාකාති භූතත්ථනිට්ඨායකා අධිජ්ජෙතත්ථසාධකා, චුත්තවිපරියායෙන අභූතත්ථවිපාකා වෙදිතබ්බා. එත්ථාති එතෙසු සද්ධායිතාදිවත්ථුසු. එකංසෙනෙව නිට්ඨං ගන්තුං නාලං අනෙකන්තිකත්තා සද්ධාදිග්ගාහස්ස. උපරි පුච්ඡාය මග්ගං විවරිත්වා යපෙසි සච්චානුරක්ඛාය ඤාතුකාමතාය උප්පාදිතත්තා. පස්සති හි භගවා – මයා “සච්චමනුරක්ඛතා...පෙ.... නිට්ඨං ගන්තු”න්ති චුත්තෙ සච්චානුරක්ඛණං ඤාතුකාමො මාණුවො “කිත්තාවතා”තිආදිනා පුච්ඡස්සති, තස්ස තං විස්සජ්ජෙත්වා සච්චානුබොධෙ පුච්ඡාය අවසරං දත්වා තස්ස උපනිස්සයෙ උපකාරධම්මෙ කට්ඨස්සාමිති. තෙන චුත්තං – “උපරි පුච්ඡාය මග්ගං විවරිත්වා යපෙසි”ති.

430. අත්තානඤ්ඤෙව සන්ධාය වදති, යතො චුත්තං පාළියං – “යං බො පනායමායස්මා ධම්මං දෙසෙති, ගම්භීරො සො ධම්මො දුද්දසො දුරනුබොධො”තිආදි. ලුබ්භන්තිති ලොභනීයා යථා “අපායගමනීයා”ති ආහ “ලොභනීයෙසු ධම්මෙසුති ලොභධම්මෙසු”ති. යථා වා රූපාදිධම්මා ලොභනීයා, එවං ලොභොති ආහ “ලොභනීයෙසු ධම්මෙසුති ලොභධම්මෙසු”ති. තෙනෙවාහ – “යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එත්ථ නිවිසමානා නිවිසති”ති (දී. නි. 2.400; ම. නි. 1.133; විහ. 203). එසෙ නයො සෙසපද්දවයෙසි.

432. නිවෙසෙතීති යපෙති පට්ඨපෙති. පයිරූපාසතීති උපට්ඨානවසෙන උපගන්ත්වා නිසීදති. සුයාති එතෙනාති සොතන්ති ආහ “පසාදසොත”න්ති.

තඤ්ඤි සවනාය ඔදනිතබ්බන්ති. ධාරෙති සන්ධාරෙති තත්ථෙව මනං යපෙනි. අත්ථතොති යථාචුත්තස්ස ධම්මස්ස අත්ථතො. කාරණතොති යුත්තිතො හෙතුදාහරණෙනි උපපත්තිතො. ඔලොකනන්ති ඵ්වමෙනන්ති යථාසභාවතො පඤ්ඤාවක්ඛුනා දට්ඨබ්බතං බමන්ති, තඤ්ඤි මහත්තස්ස මණිනො පජ්ජලන්තස්ස විය ආවිකත්වා අත්ථස්ස චිත්තෙ උපට්ඨානන්ති ආහ “ඉධා”තිආදි. කත්තුකම්‍යතාජන්දොති කත්තුකාමතාසඬ්ඛාතො කුසලච්ඡන්දො. වායමතීතිආදිතො චතුත්තම්‍පි වීරියානං වසෙන වායාමං පරක්කමං කරොති. මග්ගපධානං පදහතීති මග්ගාවහං මග්ගපරියාපන්නඤ්ඤි සම්මප්පධානං පදහති, පදහනවසෙන තං පරිපූරෙති. පරමසච්චන්ති අමොසධම්මන්තා පරමත්ථසච්චං. සහජාතනාමකායෙනාති මග්ගපඤ්ඤාසහජාතනාමකායෙන. තදෙවාති තදෙව පරමසච්චං නිබ්බානං. තෙනෙවාහ – “සච්ඡිකිරියාහිසමයෙන විභූතං පාකටං කරොත්තො පස්සති”ති.

433-4. මග්ගානුබොධොති මග්ගපටිපාටියා බොධො බුජ්ඣනං, යෙසං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නදනවසෙන මග්ගජ්ජට්ඨෙධො, තෙසං පටිපස්සම්‍හනවසෙන පවත්තමානං සාමඤ්ඤඵලං, මග්ගෙන පටිවිද්ධාති සච්චාති, පරමත්ථසච්චමෙව වා අනුරූපබුජ්ඣනන්ති අධිජ්ජායො. “සච්චානුප්පත්තීති ඵලසච්ඡිකිරියා”ති චුත්තං. ඵ්වඤ්ඤි සති හෙට්ඨා චුත්තා සද්ධාපටිලාභාදයො ද්වාදස ධම්මා සච්චානුප්පත්තියා උපකාරා හොන්ති, තස්මා චුත්තං “තෙසංයෙවාති හෙට්ඨා චුත්තානං ද්වාදසන්ත”න්ති. නායං “තෙසංයෙවා”ති පදස්ස අත්ථො. සතිපි කුසලවිපාකාදිභාවෙන නානත්තෙ වත්ථාරම්මණභූමිකිච්චාදිවසෙන පන සදිසාති උපායතොව මග්ගධම්මා ආසෙවිතා බහුලිකතා ඵලභූතාති වත්තබ්බතං අරහතීති තංසදිසෙ තබ්බොහාරං කත්වා “තෙසං මග්ගසම්පයුත්තධම්මාන”න්ති චුත්තං. ඵ්වඤ්ඤි ආසෙවනාගහණං සමත්ථිතං, න අඤ්ඤථා. න හි ඵ්වකචිත්තක්ඛණිකානං මග්ගධම්මානං ආසෙවනා, බහුලිකම්මං වා අත්ථිති. තුලනාති විපස්සනා. සා හි චුට්ඨානගාමිනිභූතා මග්ගජ්ජධානස්ස බහුකාරා තස්ස අභාවෙ මග්ගජ්ජධානස්සෙව අභාවතො, ඵ්වං උස්සාහො තුලනාය ඡන්දො උස්සාහස්ස බහුකාරොතිආදිනා හෙට්ඨිමස්ස උපරිමුපකාරතං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙවාති ආහ – “ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

වඬිකීසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

6. ඵසුකාරිසුත්තවණ්ණනා

437. කොට්ඨාසන්ති මංසභාගං. ලග්ගාපෙය්‍යුන්ති න්හාරුනා වා වාකෙන වා බන්ධිත්වා පුරිසස්ස හත්ථෙ වා වසනගෙහෙ වා ඔලම්බනවසෙන බන්ධෙය්‍යුං. සත්ථධම්මන්ති සත්ථිකෙසු සත්ථවාහෙන පණෙතබ්බං ආණාධම්මං. තස්ස නික්ඛමනත්ථන්ති තං මූලං සත්ථිකෙහි නිත්ථරණත්ථං. පාපං අස්සාති පරිවරන්තස්ස පාරිවරියාය අහිතංව අස්ස.

තෙනාහ “න සෙය්‍යා”ති. උච්චකුලීනාදයො දුතියවාරාදීහි වුවචන්ති, ඉධ උපධිවිපත්තිසම්පත්තියො පාපියාදිපදෙහි වුත්තාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ – “පාපියොති පාපකො ලාමකො අත්තභාවො අස්සා”ති. සෙය්‍යංසොති හිතකොට්ඨාසො, හිතසභාවොති අත්ථො. උච්චකුලීනතාති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “උච්චකුලීනත්තෙනා”ති. “චණ්ණො න ඛියෙථ තථාගතස්සා”තිආදීසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.305; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425; උදා. 53; අප. අට්ඨ. 2.7.20; බු. වං. අට්ඨ. 4.4; චරියා. අට්ඨ. 1.නිදානකථා; 2.පකිණ්ණකකථා; දී. නි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; සං. නි. ටී. 1.2.1; අ. නි. ටී. 1.1.1; චජිර. ටී. ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; සාරත්ථ. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; තෙත්ති. ටී. ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා; ම. නි. ටී. 1.1) විය චණ්ණසද්දො ඉධ පසංසාපරියායොති ආහ “චෙස්සොපි හි උළාරචණ්ණො භොති”ති.

440. “නිරවො පදසද්දො සොළාරගොත්තස්ස අකිණ්ණමත්තිකාපත්තො තිට්ඨෙය්‍ය අසඬගචාරී”ති වුත්තත්තා භික්ඛා චරිතඛිබාව, අයං තෙසං කුලධම්මොති අධිජ්ජායො. හරිත්වාති අපනෙත්වා. සත්තජීවො සත්තවාණිජකො. ගොපෙති රක්ඛතීති ගොපො, ආරක්ඛාධිකාරෙ නියුත්තො. අසන්ති ලුනන්ති තෙනාති අසිතං, ලචිත්තං. විවිධං භාරං ආහඤ්ජන්ති ඔලම්බන්ති එත්ථාති බ්‍යාභඬගී, කාජං.

441. අනුස්සරතොති අනුස්සරණහෙතු කුලවංසානුස්සරණක්ඛණෙ ඛත්තියොතිආදිනා සඬබ්‍යං ගච්ඡති. තෙනාහ “පොරාණ...පෙ.... අනුස්සරියමානෙ”ති. උච්චනීවත්තජානනත්ථඤ්ච කුලවචත්ථානං කතං භොතීති ඛත්තියාදිකුලකම්මුනා තෙසං චතුත්තං චණ්ණානං සන්ධනං ජීවිකං පඤ්ඤපෙත්ති බ්‍රාහ්මණා, තථාගතො පන ලොකුත්තරධම්මමෙව පුරිසස්ස සන්ධනං පඤ්ඤපෙති තෙන සත්තස්ස ලොකග්ගභාවසිද්ධිතො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එසුකාරීසුත්තචණ්ණනා ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

7. ධනඤ්ජානිසුත්තචණ්ණනා

445. රාජගහං පරික්ඛිපිත්වා ධීතපඛිබතස්සාති පණ්ඩවපඛිබතං සන්ධායාහ. රාජගහනගරස්ස දක්ඛිණදිසාභාගෙ පඛිබතස්ස සමීපෙ ධීතො ජනපදො දක්ඛිණාගිරි. තණ්ඩුලපුටකානං පාලි එත්ථාති තණ්ඩුලපාලි. තස්ස කිර ද්වාරසමීපෙ තණ්ඩුලවාණිජා තණ්ඩුලපසිඛිබකෙ විචරිත්වා පටිපාටියා යපෙත්වා නිසිදන්ති, තෙනස්ස “තණ්ඩුලපාලිද්වාර”න්ති සමඤ්ඤා අභොසි. සඛිබමෙව සස්සං ගණ්හාතීති දලිද්දකස්සකානං දිවසපරිබ්බයමත්තමෙව විස්සජ්ජෙත්වා සඛිබමෙව ආයතො නිජ්චන්තං ධඤ්ඤං ගණ්හාති. මන්දසස්සානීති මන්දනිජ්චත්තිකාති සස්සානි.

446. ඉමිනා නයෙනාති දාසකම්මකරස්ස නිවාසනහත්තවෙත්තනානුප්පදානෙන මඬගලදිවසෙසු ධනවත්ථාලඬිකාරානුප්පදානාදිනා ච පොසෙතඬිබ්බො. මිත්තාමච්චානං පියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තතාදි මිත්තාමච්චකරණියං කත්තඬිබ්බං, තථා ඤාතිසාලොභිතානං. තත්ථ ආවාහවිවාහසම්බද්ධෙන “අම්භාකං ඉමෙ”ති ඤායන්තිති ඤාති, මාතාපිතාදිසම්බද්ධතාය සමානලොභිතාති සාලොභිතා. සම්මා දදන්තෙසුපි අසජ්ජනතො නත්ථි ඵතෙසං තිථිති අතිථි, තෙසං අත්තනා සමානපරිභොගවසෙන අතිථිකරණියං කාතඬිබ්බං, අතිථිබලිති අත්ථො. ඤාතකභූතපුඬ්බා පෙත්තිවිසයං උපගතා පුඬ්බපෙතා, දක්ඛිණෙයොසු කාලෙන කාලං දානං දත්වා තෙසං උද්දිසනං පුඬ්බපෙතකරණියං, පෙතබලිති අත්ථො. ගන්ධපුප්ඵවිලෙපනජාලාහත්තෙහි කාලෙන කාලං දෙවතානං පූජා දෙවතාකරණියං, දෙවතාබලිති අත්ථො, රාජකිව්චකරණං උපට්ඨානං රාජකරණියං. අයම්පි කායොති අත්තනො කායං සන්ධාය වදති. ඉමමත්ථං සන්ධායාහ “ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතඬිබ්බො”ති.

447. පඤ්ච දුස්සිලාසකම්මානීති නිව්චසිලපට්පක්ඛධම්මා. දස අකුසලකම්මපට්ඨම්මා දස දුස්සිලාසකම්මානි. අධම්මචාරී ඵච විසමචාරී කායවිසමාදිවරණතොති විසමචාරීපදස්ස අත්ථො විසුං න වුත්තො.

448-453. ඔසරන්ති අපසක්කන්ති, බියන්තිති අත්ථො. තෙනාහ “පරිභායන්ති”ති. අභිසරන්තිති අභිවඩ්ඪනවසෙන පවත්තන්ති. තෙනාහ “වඩ්ඪන්ති”ති. තත්‍රාති බ්‍රහ්මලොකෙ. අස්සාති බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්නස්ස ධනඤ්ජානිස්ස. තතො පට්ඨායාති යදා භගවතා “ඵසො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො”තිආදි වුත්තං, තතො පට්ඨාය. චතුසච්චවිනිමුත්තන්ති නිද්ධාරෙත්වා විහජිත්වා වුච්චමානෙහි සච්චෙහි විමුත්තං. අත්ථතො පන තතො පුඬ්බෙපි සච්චවිමුත්තං කථං න කථෙසියෙව සච්චවිමුත්තස්ස නියානාස්ස අභාවතො.

ධනඤ්ජානිසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා සමත්තා.

8. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා

454. ජාතිං සොධෙතුකාමා භොන්තිති සහවාසීනං බ්‍රාහ්මණානං කිරියා පරාධෙන වා අසාරුප්පත්තෙන වා ජාතියා උපක්කිලෙසං ආසඬිකාය තං සොධෙතුකාමා භොන්ති. මන්තෙ සොධෙතුකාමා භොන්තිති මන්තවචනෙ ආචරියමතිවොදනාය අඤ්ඤෙන වාකොන කෙනචි කාරණෙන සංසයෙ උප්පන්නෙ තං සොධෙතුකාමා භොන්ති. අන්තරාති වෙමජ්ඣෙ, අඤ්ඤත්ථොවා අන්තරාසද්දොති තස්ස අඤ්ඤා කථාති වචනං අවගන්තඬිබ්බං. ඛන්තිමෙත්තානුද්දයාදිගුණසම්පන්නො ඵච “සිලවාති ගුණවා”තිආහ. තෙහි සිලස්ස විස්සජ්ජනකාලෙපි “සිලවා”ති වුච්චති. සම්පන්නසිලත්තා වා තෙහි

සමන්තාගතො එව හොතිති ආහ “සිලවාති ගුණවා”ති. ආචාරසම්පන්නොති සාධු ආචාරවත්තො.

455. සික්ඛිතාති තෙවිජ්ජානං සික්ඛිතා තුම්හෙ, න දානි තුම්හෙහි කිඤ්චි කත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. පටිඤ්ඤාතාති පටිජානිත්වා යිතා.

වෙදත්තයසඬ්ඛාතා තිස්සො විජ්ජා අජ්ඣයන්තීති තෙවිජ්ජා. තෙනාහ “තිවෙදාන”න්ති. තයො වෙදෙ අණන්ති අජ්ඣයන්තීති බ්‍රාහ්මණා, තෙසං. යං එකං පදම්පි අක්ඛාතං, තං අත්ථතො ඛ්‍යාඤ්ජනතො ච කෙවලිනො අධිසිනො අප්පපයොගෙන. නිට්ඨාගතම්භාති නිජ්ජත්තිං ගතා අම්භා තෙවිජ්ජාය සකසමයස්ස කථනෙ.

මනොකම්මතො හි චත්තසම්පදාතිකාරණුපචාරෙනායමත්ථො චුත්තොති ආහ – “තෙන සමන්තාගතො හි ආචාරසම්පන්නො හොති”ති.

බයාතීතන්ති වඩ්ඪිපක්ඛෙ යිතන්ති අත්ථො. සුක්කපක්ඛපාටිපදතො පට්ඨාය හි චන්දො වඩ්ඪතීති චුච්චති, න බියතීති. චන්දමානා ජනා නමක්කාරං කරොන්ති.

අත්ථදස්සනෙනාති විවරණෙන දස්සනපරිණායකට්ඨෙන ලොකස්ස චක්ඛු හුත්වා සමුප්පන්නං.

456. තිට්ඨතු තාව බ්‍රාහ්මණවිත්තාති – “කිං ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හොති උදාහු භවති කම්මුතා”ති අයං බ්‍රාහ්මණවිචාරො තාව තිට්ඨතු. ජාතිදස්සනත්ථං තිණුරුක්ඛකීටපට්ඨගතො පට්ඨාය ලොකෙ ජාතිවිහඬිගං විත්ථාරතො කට්ඨස්සාමීති තෙසං චත්තසම්පතංසනත්ථං දෙසෙනබ්බමත්ථං පටිජානාති. තත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියොති ඉදං කාරණවචනං, යස්මා ඉමා ජාතියො නාම අඤ්ඤමඤ්ඤං විසිට්ඨා, තස්මා ජාතිවිහඬිගං ඛ්‍යාකරිස්සාමීති.

යස්මා ඉධ උපාදින්නකජාති ඛ්‍යාකාරබ්බහාවෙන ආගතා, තස්සා පන නිදස්සනහාවෙන ඉතරා, තස්මා “ජාතිවිහඬිගං පාණාන”න්ති පාළියං චුත්තං. තෙසං තෙසං පාණානං ජාතියොති අත්ථො. එවන්ති නිදස්සනං කට්ඨත්වා නිදස්සිතබ්බෙ කට්ඨයමානෙ. තස්සාති වාසෙට්ඨස්ස. කාමං “තෙසං වොහං ඛ්‍යාක්ඛිස්ස”න්ති උභොපි මාණුවෙ නිස්සාය දෙසනා ආගතා, තථාපි තත්ථ තත්ථ “එවං, වාසෙට්ඨ, ජානාහී”තිආදිතා වාසෙට්ඨමෙව ආලපන්නො භගවා තමෙව ඉමිනා නියාමෙන පමුඛං අකාසි. තෙන චුත්තං “තස්සාති වාසෙට්ඨස්සා”ති. ජාතිහෙදො ජාතිවිසෙසො, ජාතියා හෙදො පාකටො භවිස්සති නිදස්සනෙන විභූතභාවං ආපාදිතෙන පටිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස විභූතභාවාපත්තිතො. ආම න වට්ඨතීති කම්මනානතාය එව උපාදින්නනානතාය පටික්ඛෙපපදමෙතං, න බීජනානතාය

අනුපාදින්නනානතාය පටික්ඛෙපපදන්ති දස්සෙතුං “කම්මං හී”තිආදි වුත්තං. තස්සත්ථො — තංතංයොනිඛිපනමත්තං. කම්මස්ස සාමත්ථියං, තංතංයොනිතියතා පන යෙ වණ්ණවිසෙසා, තෙ තංතංයොනිසිද්ධියාව සිද්ධා හොන්තීති තං පන යොනිඛිපනකම්මං. තංතංයොනිවිසිට්ඨ-විසෙසාහිභූතාය පයොගනිජ්ජත්තියා, අසංමුච්ඡිතාය එව වා පච්චයභූතාය භවපත්ථතාය අභිසංඛතමෙවාති විඤ්ඤාතඛිඛපච්චයවිසෙසෙන විනා ඵලවිසෙසාභාවතො එතං සමිහිතකම්මං. පත්ථනාදිහි ව හින්තසත්තිතං විසිට්ඨසාමත්ථියං වා ආපජ්ජිත්වා චක්ඛුන්ද්‍රියාදිවිසිට්ඨඵලනිඛිත්තකං ජායති, එවං යොනිඛිපනතංයොනිතියතවිසෙසාවහතා හොතීති. ථෙරෙන හි ඛිජනානතා විය කම්මනානතාපි උපාදින්නකනානතාය සියා නු ඛො පච්චයොති වොදනං පටික්ඛිපිත්වා පච්චයවිසෙසවිසිට්ඨා කම්මනානතා පන පච්චයොති නිව්ඡිත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

නානාවණ්ණාති නානජ්ජකාරවණ්ණා. තාලනාලිකෙරාදීනං ලොකෙ අභිඤ්ඤාතතිණජාතිභාවතො විසෙසෙන ගය්හති අභිඤ්ඤාතසොතනයෙන. ජාතියා බ්‍රාහ්මණොවාති අට්ඨානපයුත්තො එව-සද්දො, ජාතියාව බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍යාති යොජනා. න ව ගය්හතීති තිණරුක්ඛාදීසු විය බ්‍රාහ්මණෙසු ජාතිතියතස්ස ලිඛගස්ස අනුපලබ්භනතො, පිටතභුඤ්ජනකථනභසනාදිකිරියාය බ්‍රාහ්මණභාවෙන එකන්තිකලිඛගතියතාය මන්තජ්ඣෙක්ඛනාදිං විනා අනුපලබ්භනතො ව. වච්චෙදෙනෙවාති ආභවිච්චවනෙනෙව.

කීටෙ පට්ඨගෙතිආදීසු ජාතිනානතා ලබ්භති අඤ්ඤමඤ්ඤලිඛගවිසිට්ඨතාදස්සනා. කුන්ථා කීටකා, ඛජ්ජබාදකා කිපිල්ලිකා. උජ්ජතිත්වාති උඬ්ඬෙත්වා උඬ්ඬෙත්වා. පට්ඨාවං ගච්ඡන්තීති වා පට්ඨගා, න බුද්දකපාණකා කීටා නාම. තෙසමිපි කීටකානං.

කාලකාදයොති කලන්දකාදයො.

උදරංයෙව නෙසං පාදා උදරෙනෙව සම්පජ්ජනතො.

සඤ්ඤාපුබ්බකො විධි අනිච්චොති දස්සෙන්නො “උදකෙ”ති ආභ යථා “චිරස්ස භාවො චිරිය”න්ති.

පත්තසමුදායෙ පක්ඛසද්දොති “පත්තෙහි යන්ති”ති වුත්තං. න හි අවයවබ්‍යතිරෙකෙන සමුදායො අත්ථි.

සඬ්ඛෙපෙන වුත්තො “ජාතිවසෙන නානා”තිආදිනා. එත්ථ පදත්ථෙ දුබ්බිඤ්ඤායං නත්ථිති සම්බන්ධමත්තං දස්සෙතුං. “තත්‍රායං යොජනා”තිආදි වුත්තං. “න හි බ්‍රාහ්මණානං එදිසං සිසං හොති, ඛත්තියානං එදිසන්ති නියමො අත්ථි යථා හත්ථිඅස්සමිගාදීන”න්ති ඉදමෙව වාක්‍යං.

සබ්බත්ථ නොතබ්බං. තං සංඛිබ්බිත්වා දස්සෙන්නො “ඉමිනා නයෙන සබ්බං යොජෙතබ්බ”න්ති ආහ.

තස්සාති යථාචුත්තනිගමනවචනස්ස අයං යොජනා ඉදානි වුච්චමානා යොජනා වෙදිතබ්බා.

457. වොකාරන්ති වොකරණං, යෙන විසිට්ඨතාය න වොකරියති ජාතිහෙදොති අත්ථො. තෙනාහ “නානත්ත”න්ති.

ගොරක්ඛාදිඋපජීවනෙන ආජීවවිපන්නො, හිංසාදිනා සීලවිපන්නො, නික්ඛිත්තවත්තතාදිනා ආචාරවිපන්නොති. සාමඤ්ඤජොතනා විසෙසෙනිවිට්ඨා හොතිති ආහ “ගොරක්ඛන්ති ඛෙත්තරක්ඛ”න්ති. “ගොති හි පට්ඨියා නාම”න්ති. තෙහි තෙහි උපායෙහි සික්ඛිතබ්බට්ඨෙන සිජ්ජං, තත්ථ කොසල්ලං. පරෙසං ඊසනට්ඨෙන හිංසනට්ඨෙන ඉස්සො, සො අස්ස අත්ථීති ඉස්සො යොධාජීවිකො, ඉස්සස්ස කම්මං පහරණං, උසුං සත්තිඤ්ච නිස්සාය පවත්තා ජීවිකා ඉස්සත්තං. තෙනාහ “ආවුධජීවික”න්ති. යං නිස්සාය අස්ස ජීවිකා, තදෙව දස්සෙතුං “උසුඤ්ච සත්තිඤ්චා”ති වුත්තං.

බ්‍රහ්මං වුච්චති වෙදො, තං අණති ජානාතීති බ්‍රාහ්මණො, ජානනඤ්ච පොරාණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විහිතනියාමෙන බ්‍රාහ්මණෙහි කතොපසමෙන අනුට්ඨානතපෙන යථා “ආජීවසීලාචාරවිපන්නො නත්ථී”ති බ්‍රාහ්මණධම්මිකෙහි ලොකියපණ්ඩිතෙහි ච සම්පට්ඨිකො, තථා පටිපජ්ජනමෙවාති ආහ “එවං බ්‍රාහ්මණසමයෙන...පෙ.... සාධෙත්වා”ති. එවං සත්තෙති එවං ආජීවසීලාචාරවිපන්නස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවෙ සති න ජාතියා බ්‍රාහ්මණො හොති, ගුණෙහි පන ආජීවසීලාචාරසම්පත්තිසඛිධාතෙහි බ්‍රාහ්මණො හොති, තස්මා ගුණානංයෙව බ්‍රාහ්මණභාවකරණතො චතුරණ්ණවිභාගෙ යත්ථ කත්ථවි කුලෙ ජාතො යො සීලාදිගුණසම්පන්නතාය ගුණවා, සො වුත්තලක්ඛණෙන නිජ්ජරියායතො බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණොති අයමෙත්ථ බ්‍රාහ්මණභාවෙ ඤායොති, එවං ඤායං අත්ථතො ආපන්නං කත්වා. නන්ති තමෙව යථාචුත්තං ඤායං. යො බ්‍රාහ්මණස්ස සංවණ්ණිකායාති මාතුයා උභතොසුජාතතාදිකුලවණ්ණෙන සංවණ්ණිකාය පසත්ථාය යථාරූපාය බ්‍රාහ්මණස්ස මාතා භවිතුං යුත්තා, තථාරූපාය මාතරිසම්භුතො. එතෙන චතුත්තං යොනීතං යත්ථ කත්ථවි විසෙසනිට්ඨා කතා. තෙනාහ “තත්‍රාපි විසෙසෙනා”ති. එවං සාමඤ්ඤතො විසෙසනිට්ඨාවසෙන “යොනිජං මත්තිසම්භව”න්ති පදස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි සාමඤ්ඤජොතනං අනාදියිත්වා විසෙසජොතනාවසෙනෙව අත්ථං වත්තුං “යාවාය”න්තිආදි වුත්තං. පරිසුද්ධඋප්පත්තිමග්ගසඛිධාතා යොනි වුත්තාති අනුපක්කුට්ඨභාවෙන පරිසුද්ධඋප්පත්තිමග්ගසඛිධාතා යා වායං යොනි වුත්තාති සම්බන්ධො. තතොපි ජාතසම්භුතත්තාති තතො යොනිතො ජාතත්තා මාතාපෙත්තිසම්පත්තිතො සම්භුතත්තා.

විසිටියත්තාති සමුදායභූතා මනුස්සා රාගාදිනා විසිටියත්තා. රාගාදිනා සහ කිඤ්චනෙනාති සකිඤ්චනො. තථෙව රාගාදිසඬ්ඛාතෙන පලිබොධනට්ඨෙත සහ පලිබොධෙනාති සපලිබොධො. සබ්බගහණපට්ඨිනිස්සග්ගෙනාති උපාදානසඬ්ඛාතස්ස සබ්බස්ස ගහණස්ස පට්ඨිනිස්සජ්ජනෙන. යස්මා බාහිතපාපො අත්තනො සන්තානනො බහිකතපාපො, තස්මා තමහං බුථි බ්‍රාහ්මණන්ති අත්ථො චත්තබ්බො. එවරූපො එතිස්සා කථාය උපදෙසො නානජපකාරතො විහත්තො, තස්මා තත්ථ තත්ථ චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො.

458. ගහිතදණ්ඨෙසුති පරෙසං දණ්ඨෙන විහෙයනං අනිධාය ආදින්නදණ්ඨෙසු.

459. කිඤ්චි ගහණන්ති තණ්හාගාහාදිසු කිඤ්චි ගාහං.

යෙන කාමහවෙන මානුසකෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි යුඤ්ජති, තං මානුසකං යොගං. “මානුසකං යොග”න්ති එත්ථ ච එකදෙසං ගහෙත්වා චුත්තං, එස න යො “දිබ්බයොග”න්ති එත්ථාපි. සබ්බයොගවිසංයුත්තන්ති පදද්වයෙන චුත්තෙහි සබ්බකිලෙසයොගෙහි විජ්ජයුත්තං.

රතින්ති අභිරතිං ආසත්තිං. කුසලභාවනායාති කායභාවනාදි කුසලධම්මභාවනාය උක්කණ්ඨිතං. වීරියවත්තන්ති වීරියසබ්භාවෙන වීරං නිද්දිසති, වීරභාවො හි වීරියන්ති.

සුන්දරං යානන්ති නිබ්බානං. සුන්දරාය පටිපත්තියා අරියපටිපත්තියා.

නිබ්බත්තින්ති පරියොසානං. අතීතෙහි අතීතකොට්ඨාසෙ. කිඤ්චනකාරකොති පලිබොධහෙතුභූතො.

අසෙක්ඛෙ සීලක්ඛන්ධාදිකෙ මහත්තෙ ගුණෙ. පඤ්චන්තං මාරානං විජිතත්තා විජිතවිජයං.

460. ඉදං අජානන්තාති “ජාතියා බ්‍රාහ්මණො”ති ඉදං ලොකසමඤ්ඤාමත්තන්ති අජානන්තා. යෙ බ්‍රාහ්මණෙසු නාමගොත්තං නාම තතියං දිට්ඨාහිනිවෙසං ජනෙත්ති, සාව නෙසං දිට්ඨි. කතං අභිසඬ්ඛතන්ති පරිකප්පනවසෙනෙව කතං යපිතං තදුපවිතං, න හෙතුපච්චයසමායොගෙන. සමුච්චාති සමමුතියා. කා පන සා සමමුතිති ආහ “සමඤ්ඤායා”ති, ලොකසමඤ්ඤාතෙනාති අත්ථො. සම්මා පන පරමත්ථතො අජානන්තානං නාමගොත්තං එවං කප්පෙතීති ආහ “නො චෙ”තිආදි. තං පන අසත්තම්පි පරමත්ථතො සත්තතායෙව අභිනිවිසන්ති, තෙසමයං දොසොති දස්සෙතුං “එවං පකප්පිත”න්තිආදි චුත්තං. තෙනාහ භගවා – “ජනපදනිරුත්තිං නාහිනිවෙසෙය්‍යා”ති (ම. නි. 3.331). අජානන්තා නොති එත්ථ නො-සද්දො

අවධාරණත්වො – “න නො සමං අත්ථි තථාගතෙනා” තිආදීසු (බු. පා. 6.3) වියාති ආහ “අජානන්තාව එවං වදන්ති”ති.

නිජ්පරියායන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, නිජ්පරියායෙන උජුකමෙවාති අත්ථො, න පුබ්බෙ විය “යො හි කොච්ඡි”ති පරියායවසෙන. “න ජච්චා”ති ගාථාය පුබ්බද්ධෙන ජාතිවාදං පටික්ඛිපන්තො පච්ඡිමද්ධෙන කම්මවාදං පතිට්ඨපෙන්නො. තත්ථාති තිස්සං ගාථායං. උපඨිඨගාථාය විත්ථාරණත්ථන්ති උපඨිඨගාථාය අත්ථං විත්ථාරෙතුං “කස්සකො කම්මුනා”ති චුත්තං. තත්ථ පුරිමාය චතුහි පාදෙහි, පච්ඡිමෙ ද්විහි ද්විත්තම්පි සාධාරණතො අත්ථො විත්ථාරිතො. තත්ථ කසිකම්මාදීති ආදි-සද්දෙන සිජ්පකම්මවාණිජාදි සඨගහො.

පටිච්චසමුප්පාදපධානවචනවිඤ්ඤෙයො පච්චයො පටිච්චසමුප්පාදසද්දස්ස අත්ථො පච්චයුප්පන්නාපෙක්ඛාය හොතිති ආහ – “ඉමිනා පච්චයෙන එතං හොති”තිබ්බං වත්ථං පනෙත් ., තං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි .2.570) තංසංචණ්ණනායඤ්ච (විසුද්ධි .මහාටී .2.570) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. සම්මානාවමානාරහකුලෙති සම්මානාරහෙ ඛත්තියාදිකුලෙ, අවමානාරහෙ චණ්ඩාලාදිකුලෙ කම්මවසෙන උපපත්ති හොති කම්මස්ස විපච්චමානොකාසකරතාය විනා තාදිසාය උච්චනීවකුලනිබ්බත්තියා අභාවතොදතාදිභද්දලිද්දආඩි . අඤ්ඤාපි හීනපණ්ණිකතා.

කම්මුනාති චෙත්ථ යථා ලොකපජාසත්තසද්දෙහි එකො එවත්ථො චුත්තො, එවං සෙසසද්දෙහිපි, අධිජ්ජායවිසෙසො පන තත්ථ අත්ථිති දස්සෙතුං “පුරිමපදෙන චෙත්ථා”තිආදි චුත්තංමිතො මනිමිභ්නායං ලොකො බු . මෙන උකම්ප්පජ්ජනතොනිහිතකාරණානං හි සන් . එලානං අඤ්ඤෙන උප්පත්තිදිට්ඨි යුජ්ජතිතෙනාහ . “දිට්ඨියා පටිසෙධො වෙදිතබ්බො”තියං . බං තංතබ්බං වත්පනෙත් විසුද්ධිමග්ගසංචණ්ණනාදීසුචුත්තනයෙන වෙදිතබ්බංසතථා ලොකස් . පඨමුප්පත්ති න බ්‍රහ්මුනාති “කම්මුනා හි තාසු තාසු”තිආදි චුත්තං. තතියෙන “අයං ලොකො ආදිතො පහති පහවකම්මුනා වත්තතීථංතමත්ති චුත්” නිගමෙති.චුත්තස්සෙවත්ථස්ස සුවනඤ්ඤි නිගමනං . ථං පන නියමත් හොතිති ආහ “කම්මෙනෙව බද්ධා හුත්වා පවත්තන්ති, න අඤ්ඤා”ති. චතුත්ථොන පදෙන. යායතොති ගච්ඡතො. නිබ්බත්තතොති නිබ්බත්තන්තස්ස. පවත්තතොති පවත්තන්තස්ස.

ධුතධම්මා විසෙසතො තණ්හාය සන්තත්තවසෙන වත්තන්තිති ආහ “තපෙනාති ධුතඨගතපෙනා”ති. මෙටුනවිරති විසෙසතො බ්‍රාහ්මණානං බ්‍රහ්මවරියන්ති සා ඉධ බ්‍රහ්මවරියෙනාති අධිජ්ජෙනාති ආහ “බ්‍රහ්මවරියෙනාති මෙටුනවිරතියා”ති. එතෙනාති ඉමිනා “තපෙනා”තිආදිහි චතුහි පදෙහි චුත්තෙන. සෙට්ඨෙයාති උත්තමෙන. සංකිලෙසවිසුද්ධියා

පරිසුද්ධෙන. බ්‍රහ්මන්ති බ්‍රහ්මභාවං සෙට්ඨභාවං. සො පනෙත්ථ අත්ථතො බ්‍රාහ්මණභාවොති ආහ “බ්‍රාහ්මණභාවං ආවහති”ති.

බ්‍රහ්මා ච සක්කො වාති සක්කගරුකානං සක්කො සක්කෙනපි ගරුකාතබ්බතො, බ්‍රහ්මගරුකානං බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මුනාපි ගරුකාතබ්බතො. විජානතන්ති පරමත්ථබ්‍රාහ්මණස්ස විසෙසං ජානන්තානං විඤ්ඤානං. අවිඤ්ඤානො හි අප්පමාණං. තෙනාහ – “පණ්ඩිතාන”න්ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙඤායාමෙව.

වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

9. සුභසුත්තවණ්ණනා

462. තුද්ධසඤ්ඤාතො ගාමො නිගමො ඵතස්සාති තොදෙයොයා, තස්ස අත්තපො තොදෙයාපුත්තොති ආහ “තුද්ධගාමා”තිආදි. ආරාධකොති සංරාධකො. ධම්මනිසන්ති යස්මා සම්පාදනෙන පරිපූරණෙන ඉච්ඡිතා, තස්මා චුත්තං “සම්පාදකො පරිපූරකො”ති. ඤායති නිච්ඡයෙන ගමෙති නිබ්බානං, තං වා ඤායති පටිවිජ්ඣියති ඵතෙනාති ඤායො, තතො ඵතස්ස සම්පාදකහෙතුභාවතො ඤායො ධම්මො අරියමග්ගො තං ඤායං ධම්මං. තෙනාහ “කාරණධම්ම”න්ති. අනවජ්ජන්ති අවජ්ජපටිපක්ඛං.

463. වට්ටවාරකතො නිය්‍යාතීති නිය්‍යානිකං ඊකාරස්ස රස්සත්තං ය-කාරස්ස ච ක-කාරං කත්වා. නිය්‍යානෙ වා නියුත්තං, නිය්‍යානං සීලන්ති වා නිය්‍යානිකං, තප්පටිපක්ඛතො අනිය්‍යානිකං. සා පන අත්ථතො අකුසලකිරියාති ආහ “අකුසලපටිපද”න්ති.

බහුභාවවාචකො ඉධ මහාසද්දො “මහාජනො”තිආදීසුචියාති ආහ “මහත්තෙහි බහුහි”ති. අත්ථොති පයොජනං. මහත්තානීති බහුලානි. කිච්චානීති කාතබ්බානි. අධිකරණානීති අධිකාරජීවිකාරූපානි. සරාවාසකම්මමෙව පඤ්චබලිකරණදසඅත්ථට්ඨානභාවතො ලොකයාත්‍රාය ච සම්පවත්තිට්ඨානභාවතො ජීවිතචුත්තියා වා හෙතුභාවතො සරාවාසකම්මට්ඨානං.

“අප්පකෙනපි මෙධාවී, පාහතෙන විචක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙති අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති. (ජා. 1.1.4);

ගාථාය චුත්තනයෙන චූළත්තෙවාසිකස්ස විය.

464. අයොනියො පවත්තිතං වාණිජ්ජකම්මං විය අපායභූතං කසිකම්මං නිදස්සනභාවෙ යපෙත්වා අයොනියොමනසිකරණවසෙන පවත්තං සරාවාසකිච්චං සන්ධායාහ – “යථා කසි...පෙ.... එවං සරාවාසකම්මට්ඨානම්පි”ති. බ්‍රාහ්මණහත්තො අහොසිති සො කිර බහු බ්‍රාහ්මණෙ ධනං දත්වා යඤ්ඤං කාරෙසි. උපරීති “උපරි උපට්ඨාතීති

වදෙහි”ති බ්‍රාහ්මණෙහි අත්තනො සමයෙන ආචික්ඛාපිතොපි යථා උපට්ඨිතමෙව කථෙත්වා කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තො, අථ බ්‍රාහ්මණා – “ඉමිනා අම්භාකං යඤ්ඤෙ දොසො දිත්තො”ති කුජ්ඣිත්වා තස්ස කලෙවරං සුසානං නෙතුං නාදංසු. අථස්ස ඤාතකෙහි සහස්සෙ දිත්තෙ තං සහස්සං ගහෙත්වා ගෙහතො නිහරිතුං අදංසු. කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ ඡත්තිංස ඉත්ථියො “එකා වත්ථං අදාසි, එකා ගන්ධං, එකා සුමනමාල”න්තිආදිනා තං තං දානමයං පුඤ්ඤං කත්වා ආයුපරියොසානෙ තාවතිංසභවනෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තිංසු සහස්සඅවජරාපරිවාරිකා, සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො වෙජයන්තරථං පෙසෙත්වා පක්කොසාපිනෙන ගුත්තිලාවරියභූතෙන මහාබොධිසත්තෙන පුච්ඡිතා තං තං අත්තනා කතං පුඤ්ඤං බ්‍යාකරිංසු. තං සන්ධාය චුත්තං “සකලාය ගුත්තිලවිමානකථාය දිපෙනබ්බ”න්ති. වණ්ඡජකම්මට්ඨානං විපජ්ජමානන්ති එත්ථ තස්ස විපජ්ජමානාකාරො හෙට්ඨා චුත්තො. එවං පබ්බජ්ජකම්මට්ඨානමපි විපජ්ජමානං අප්පඵලං හොතිති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. සීලෙසු අපරිපූරකාරිතොතිආදි තස්ස විපජ්ජනාකාරදස්සනං. ඤානාදිසුබන්ති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අභිඤ්ඤාවපස්සනාදිසුබස්ස විය සබ්බන්තොති සද්ධිං සීලසම්පදාදිසුබස්ස සඬගහො දට්ඨබ්බො. අරහත්තමපි පාපුණාති පගෙව සෙක්ඛපුට්ඨජනසම්පත්තියොති අධිස්සායො.

වාගසීසෙනාති පධානභූතෙන වාගෙන දානෙන තං අවස්සයං කත්වා. එත්ථ තෙ න කොචි අභාසුකභාවොති. උජුකං කත්වා අවිරුද්ධං කත්වා, සම්පයොජෙත්වාති අත්ථො. තපවරියන්ති අග්ගිපරිවරණං, තපවරියඤ්ච බ්‍රහ්මවරියග්ගහණා දුට්ඨුල්ලභාවතො.

466. අජානනභාවන්ති අසබ්බඤ්ඤභාවං. භගවතො පන සබ්බඤ්ඤභාවො සදෙවකෙ ලොකෙ ජලතලෙ පක්ඛිත්තතෙලං විය පත්ථරිත්වා යීතො, න මෙ ඉදං පතිරූපං, තතො පරිවත්තිස්සාමීති “බ්‍රාහ්මණො, හො, ගොතමා”තිආදිමාහ. පච්චාහරිතුං පටිපක්ඛෙන අපහරිතුං. සෙතපොක්ඛරසදිසොති පුණ්ඩරිකපත්තසදිසවණ්ණො. සුවට්ටිතාති වට්ටභාවයුත්තට්ඨානෙ සුවට්ටා. නාමකංයෙවාති නාමමත්තමෙව වචනමත්තමෙව. තථාභූතානං භාවස්සපි අභාවෙන නිහීනං නාම හොති, නාම-සද්දො නිහීනපරියායො. තෙනාහ – “ලාමකංයෙවා”ති.

467. කතමා වාචා තෙසං සෙය්‍යොති තෙසං වච්ඡිකියාදීනං බ්‍රාහ්මණමහාසාලානං චුච්චමානවිභාගාසු වාචාසු කතමා වාචා සෙය්‍යොති. “සෙය්‍යා”ති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තං. සම්මුතියාති අවිලඬ්ඝිතසාධුමරියාදාය ලොකසම්මුතියා. තෙනාහ “ලොකවොහාරොනා”ති. මන්තාති මන්තාසඬ්ඛාතාය පඤ්ඤාය මන්තෙත්වා ජානිත්වා. තෙනාහ “තුලයිත්වා”ති. අත්ථසංහිතන්ති හෙතුසඤ්ඡිතං. තං පන එකංසතො යුත්තියුත්තං හොතිති ආහ – “කාරණනිස්සිත”න්ති.

ආවුතොති ආදීසු ආදිතො අභිමුඛං ඤාණගතියා විබන්ධනෙන ආවුතො, ආවරියෙන විසෙසතො ඤාණගතියා නිබන්ධනෙන නිවුතො, එවං ඔපුටො පලිගුණ්ඨිතො. පරියොනද්ධොති සමන්තතො ඔනද්ධො ඡාදිතො. තෙනාහ “පලිවෙය්‍යිතො”ති.

468. සචෙ එතං කාරණමත්ථීති “නිස්සට්ඨතිණකට්ඨපාදානො අග්ගි ජලනී”ති එතං කාරණං සචෙ අත්ථී යදි සියා, සො අපරො තිණකට්ඨපාදානො අග්ගි යදි භවෙය්‍ය. සදොසො සාදීනවො සපරික්කිලෙසො. පරිසුද්ධොති උපක්කිලෙසාභාවෙන සබ්බසො සුද්ධො. ඡාති ආදීනං අභාවෙනාති ඡාතිපච්චයානං කම්මකිලෙසානං නිග්ගමෙන.

469. න නිච්චලා තිට්ඨන්තීති තත්ථ පක්ඛිපිතබ්බස්ස ලබ්භමානත්තා යථාපඤ්ඤත්තං. හුත්වා නිච්චලා අකම්පියා න තිට්ඨන්ති. තං දොසං තං උභනතාදොසං.

අඤ්ඤස්මිං අසතීති අත්ථහඤ්ජකමුසාවාදෙ අසති. සො හි අත්තතො සන්තකස්ස අදාතුකාමතාදිවසෙන පවත්තස්ස අකම්මපථප්පත්තස්ස මුසාවාදභාවස්ස විපරිතො අඤ්ඤො ඉධ අධිප්පෙතො. තථා හි ඉතරො යෙහුයොන වළඤ්ජිතබ්බතො වොහරිතබ්බතො වළඤ්ජකමුසාවාදොති ආහ. න කදාපි මුසාවාදීති ද්වෙ කථා න කථෙන්නී. බාහිරිකානං අනවජ්ජනපසම්මතායපි නිස්සිතොති වත්තුං ආහ “සීලවා තපනිස්සිතකො භොති”ති. විවට්ඨො මන්තජ්ඣෙකිනමණ්ඩිතා සබ්බසො සජ්ඣායා භොන්ති, න ඉතරෙති ආහ “පබ්බජිතා නිච්චං සජ්ඣායන්තී”ති.

470. චිරං නික්ඛන්තොති නිග්ගතො හුත්වා චිරකාලෙ. න සබ්බසො පච්චක්ඛා භොන්ති සතිසම්මොහතො මග්ගානඤ්ච අඤ්ඤථා කරණතො. චිරායිතත්තන්ති “අයං මග්ගො”ති කථනස්ස චිරායනං. චිත්ථායිතත්තන්ති අසප්පට්ඨානං. තං පන සඋපමාහ දස්සෙතුං “යථා”ති ආදි වුත්තං.

බලසම්පන්නොති කායබලෙන සමන්තාගතො. පමාණකතං කම්මං නාම පමාණකරානං රාගාදිකිලෙසානං අවික්ඛම්භිතත්තා “පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචර”න්ති ආහ, තෙසං පන වික්ඛම්භිතත්තා වුත්තං “අප්පමාණකතං කම්මං නාම රූපාරූපාවචර”න්ති. තත්ථාපි විසෙසතො අප්පමඤ්ඤාභාවතා සම්භවතීති ආහ “තෙසුපි”ති ආදි. නිර්භකත්තා යථා අප්පමාණසමඤ්ඤා ලබ්භති, තං දස්සෙතුං “පමාණං...පෙ.... වුච්චති”ති ආහ. න ඔහීයති න තිට්ඨතීති කතුපචිතම්පි කාමාවචරකම්මං යථාධිගතෙ මහග්ගතජ්ඣානෙ අපරිභීතෙ තං අභිභවිත්වා ආසීදෙත්වා පස්සෙ ඔහීයකං කත්වා පටිසන්ධිං දාතුං සමත්ථභාවෙන න තිට්ඨති. ලග්ගිතුන්ති ආවරිතුං. යාතුන්ති පතිට්ඨාතුං. ඵරිත්වාති පටිප්ඵරිත්වා. පරියාදිසිත්වාති තස්ස සාමත්ථීයං බෙපෙත්වා. කම්මස්ස පරියාදියනං නාම

විපාකුප්පාදබන්ධනමෙවාති ආහ – “තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා”ති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

සුභසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.

10. සඛිගාරවසුත්තවණ්ණනා

473. අභිප්පසන්නාති අභිසමෙච්ච පසන්නා. තෙනාහ – “අවෙච්චප්පසාදවසෙන පසන්නා”ති. බ්‍රාහ්මණී විගතමලමච්ඡෙරතාය “තුය්හං දෙය්‍යාධම්මං රුච්චනකට්ඨානෙ දෙහී”ති ආහ. මග්ගෙනෙව හිස්සා මච්ඡරියස්ස පහීනත්තා බුද්ධපක්ඛබ්‍රාහ්මණපක්ඛවසෙන උභතොපක්ඛිකා.

කිංසුති කිත්ති පුච්ඡාවචනං. ඡෙත්වා අනාදිශිත්වා විනාසෙත්වා. සුඛං සෙතීති විත්තසන්නාපාභාවෙන සුඛෙන සුපති. න සොචතීති තතො ඵල සොකං නාම විනාසෙති. කොධන්ති කුප්ඤ්ඤාලක්ඛණං කොධං. ඡෙත්වා සමුච්ඡින්නදිත්වා. සුඛං සෙතීති කොධපරිලාභෙන අපරිඛය්හමානත්තා සුඛං සුපති. කොධවිනාසෙන විනට්ඨදොමනස්සත්තා න සොචති. විසමුලස්සාති දුක්ඛවිපාකස්ස. මධුරග්ගස්සාති අක්කොසකස්ස පච්චක්කොසනෙන, පහාරකස්ස පටිප්පහරණෙන යං සුඛං උප්පජ්ජති, තං සන්ධායෙව “මධුරග්ගො”ති චුත්තො. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ පරියොසානං “අග්ග”න්ති චුත්තං. අරියාති බුද්ධාදයො අරියා.

පඤ්ඤං කට්ඨෙසීති බ්‍රාහ්මණො කිර විත්තෙසි – “සමණො ගොතමො ලොකපුජිතො, න සක්කා යං වා තං වා වත්වා සන්තප්පේතුං, එකං සණ්ඨපඤ්ඤං පුච්ඡස්සාමී”ති. සො එකං පුච්ඡාගාථං අභිසඬ්ඛරිත්වා “සවෙ අසුකස්ස නාම වධං රොවෙමීති වක්ඛති, යෙ තුය්හං න රුච්චන්ති, තෙ මාරෙතුකාමොසි, ලොකවධාය උප්පන්නො කිං තුය්හං සමණභාවෙනාති නිග්ගහෙස්සාමී. සවෙ න කස්සචි වධං රොවෙමීති වක්ඛති, අථ නං ත්වං රාගාදීනම්පි වධං න ඉච්ඡසි, තස්මා සමණො හුත්වා ආහිණ්ඩසීති නිග්ගහණිස්සාමීති ඉමං උභතොකොට්ඨං පඤ්ඤං පුට්ඨො සමණො ගොතමො නෙව ගිලිතුං න උග්ගිලිතුං සක්ඛිස්සතී”ති එවං විත්තෙත්වා ඉමං පය්හං පුච්ඡී. තස්ස භගවා අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං කට්ඨෙසි. සො පඤ්ඤාබ්‍යාකරණෙන ආරාධිතවිත්තො පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථා තං පබ්බාපෙසි, සො පබ්බජ්ජාකිච්චං මත්ථකං පාපෙසි. තෙන චුත්තං “පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තො”ති.

අවභූතාති අධොභූතා. අධොභාවො සත්තානං අවධිසී අවමඬ්ඣලන්ති ආහ – “අවධිසීභූතා අවමඬ්ඣලභූතායෙවා”ති. පරිභූතාති පරිභවප්පත්තා. විජ්ජමානානන්ති පාළියං අනාදරෙ සාමිච්චනන්ති තදත්ථං දස්සෙන්නො “විජ්ජමානෙසු”ති ආහ. පකට්ඨං, පවඩ්ඨං වා ඤාණන්ති පඤ්ඤාණන්ති භගවතො ඤාණං විසෙසෙත්වා චුත්තං.

474. අභිජානිත්වාති අභිවිසිට්ඨොන ඤාණෙන ජානිත්වා. වොසිතවොසානාති කතකරණියතාය සබ්බසො පරිසොසිතනිට්ඨා. පාරමීසඬ්ඛාතන්ති පරමුක්කංසභාවතො පාරමීති සඬ්ඛාතං. තෙනාහ “සබ්බමම්මානං පාරභූත”න්ති. බ්‍රහ්මවරියස්සාති සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතං. තෙනාහ “උප්පාදකා ජනකා”ති. “ඉදමෙවං භවිස්සති ඉදමෙව”න්ති තක්කනං තක්කො, සො එතස්ස අත්ථිති තක්කී. යස්මා සො තං තං වත්ථුං තථා තථා තක්කිත්වා ගණ්හති, තස්මා වුත්තං “තක්කගාහී”ති. වීමංසනසිලො වීමංසී පච්චක්ඛන්තමත්ථං වීමංසනභූතාය පඤ්ඤාය කෙවලං වීමංසනතො. තෙනාහ “පඤ්ඤාචාරං වරාපෙත්වා එවංවාදී”ති. යථාවුත්තතක්කීවීමංසීභාවෙන තක්කපරියාහතං වීමංසානුවරිතං සයංපටිභානං එවමෙතන්ති වත්වා.

485. අට්ඨිතපධානවතන්ති අඤ්ඤත්ථ කිස්මිඤ්චි පුග්ගලෙ අට්ඨිතපධානවතං අනඤ්ඤසාධාරණං භොතො ගොතමස්ස පධානං අභොසී. සප්පුරිසපධානවතං අභොසී සප්පුරිසපධානවතාධිගතානං එතාදිසානං අරහතං අච්ඡරියපුග්ගලානංයෙව ආවෙණිකපධානවතං අභොසී. අජානන්තොව පකාසෙහීති අයං පුච්ඡිතමත්ථං සයං පච්චක්ඛන්තො අජානන්තො එව කෙවලං සද්දං උප්පාදෙත්වාව පකාසෙහීති සඤ්ඤාය ආහ. අජානනභාවෙ සන්තෙති ඉමෙ අධිදෙවාති පච්චක්ඛන්තො ජානනෙ අසති. පණ්ඩිතෙන මනුස්සෙනාති ලොකවොහාරකුසලෙන මනුස්සෙන, ත්වං පන ලොකවොහාරෙපි අකුසලො. වචනත්ථඤ්ඤි අජානන්තො යං කිඤ්චි වදති. උච්චෙන සම්මතන්ති උච්චං සුපාකටං සබ්බසො තරුණදාරකෙහිපි සම්මතං. ඤාතමෙතං යදිදං අත්ථි දෙවාති. තෙනාහ “සුසුදාරකාපී”තිආදි. දෙවාති උපපත්තිදෙවා. අධිදෙවා නාම සම්මුතිදෙවෙහි අධිකදෙවාති කත්වා, තදඤ්ඤෙ ව මනුස්සෙ අධිකභාවෙ කිමෙව වත්තබ්බං. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය

සඬ්ඛාරවසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා සමත්තා.
නිට්ඨිතා ව බ්‍රාහ්මණවග්ගවණ්ණනා.

මජ්ඣිමපණ්ණාසට්ඨකා සමත්තා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....